

ΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑ ΘΕΙΑ

ΚΑΙ ΓΕΡΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΑΣΙΝ

ΕΙΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΥΛΑΒΕΣΑΤΩΝ ΙΕΡΕΩΝ, ΚΑΙ
ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΥΣΕΒΩΝ ΧΡΗΣΙΑΝΩΝ,

ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ ΕΚΑΣΤΟΥ ΕΥΑΓ-
ΓΕΛΙΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΕΡΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ.

ΝΕΟΤΑΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ.

Μικροτέρα τῆς ἀρχαίας ἱεροστο-
καίας. *Πηλοσι-
μορα*

Μικροτέρα
τοῦ
ἐκαστοῦ
εὐαγγελίου

Μικροτέρα ἀπὸ τῆς ἀρχαίας

α. ω. ΕΝΕΤΗΣΙ, 1800.

ΠΑΡΑ ΠΑΝΩ, ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΚΑΤΑ

ΜΑΤΘΑΙΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α. 1

1 Βίβλος Γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἡς Δαβὶδ, ἡς Ἀβραάμ.

2 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰσάκ, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

3 Ἰσάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρές καὶ τὸν
Ζαρά ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρές δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἐσρώμ· Ἐσρώμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.

4 Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀ-
μιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασών· Ναασ-
ών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών.

5 Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὺζ ἐκ τῆς
Ράχάβ· Βοὺζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ωβὴδ ἐκ
τῆς Ρούθ· Ωβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσοάι.

Α 2 α, Γετ.

4 ΕΥ' ΑΓΓΕΛΙΟΝ

6 Γεογαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβίδ τὸν Βασι-
λέα · Δαβίδ δὲ ὁ Βασιλῆς ἐγέννησε τὸν
Σολομῶντα ἐκ τῆς τῆς Οὐρίας .

7 Σολομών δὲ ἐγέννησε τὸν Ρ'αβοάιμ · Ρ'ο-
βοάιμ δὲ ἐγέννησε τὸν Α'βιά · Α'βιά δὲ ἐ-
γέννησε τὸν Α'σά .

8 Α'σά δὲ ἐγέννησε τὸν Γ'ωσαφάτ · Γ'ω-
σαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Γ'ωράιμ · Γ'ωράιμ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ο'ζίαν .

9 Ο'ζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Γ'ωάθαμ · Γ'ωά-
θαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Α'χαζ · Α'χαζ δὲ ἐ-
γέννησε τὸν Ε'ζεκίαν .

10 Ε'ζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆν ·
Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Α'μὼν · Α'μὼν
δὲ ἐγέννησε τὸν Γ'ωσίαν .

11 Γ'ωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Γ'εχονίαν, καὶ
τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βα-
βυλῶνος .

12 Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος,
Γ'εχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ · Σαλα-
θιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ .

13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Α'βισδ' ·
Α'βισδ' δὲ ἐγέννησε τὸν Ε'λιακάιμ · Ε'λια-
κάιμ δὲ ἐγέννησε τὸν Α'ζώρ .

14 Α'ζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ · Σα-
δώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Α'χεΐμ · Α'χεΐμ δὲ ἐ-
γέννησε τὸν Ε'λισδ' .

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ. 5

15 Ἐλίᾶδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθαῖ· Ματθαῖ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

26 Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ, τὸν ἀνδρα Μαρίας, ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος Χριστός.

17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες.

18 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις ἔτσις ἦν. Μνηστεισθῆς γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ σμιελθεῖν αὐτὸς, ἀρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου.

19 Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδραγμαπίσαι, ἐβλήθη λάθρα ἀπολυῖσαι αὐτήν.

20 Ταῦτα δὲ αὐτὸς ἐνθυμηθεύτης, ἰδὼς Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναικά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου.

21 Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέτης τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

6 ΕΥ' ΑΓΓΕΛΙΟΝ

νομα αὐτῷ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτῷ ἀπὸ πάντων ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

22 (Τῷ δὲ ὄλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθεὺν ὑπὸ τῷ Κυρίου διὰ τῷ Προφήτῃ, λέγοντος·

23 Ἴδὲ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσῃσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανὴλ· ὅ ἐστι μεθερμηνεύμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.)

24 Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τῷ ὕπνῳ, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτῆς.

25 Καὶ ἐκ ἐγένωσκειν αὐτῷ, ἕως ἃ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς, τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῷ Ἰησοῦν.

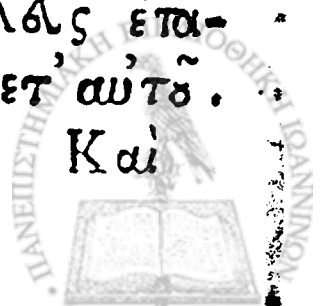
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. 2

1 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθεῖτος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδῃ τῷ Βασιλέως, ἴδὲ Μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες·

2 Πᾶ ἔστιν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῷ Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτῷ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδῃς ὁ Βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πάντα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτῷ.

Καὶ

4 Καὶ συναγαγὼν πάντας τὰς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τῷ λαῷ, ἐπιωθαίετο παρ' αὐτῶν, πῶς ὁ Χριστὸς γεννᾶται.

5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας· ὅπου γὰρ γέγραπται διὰ τῷ Προφήτου·

6 Καὶ σὺ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, ὀδωμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σῆ γάρ μοι ὄξελλόσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τὰς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀσέρος.

8 Καὶ πέμψας αὐτὸς εἰς Βηθλεέμ, εἶπε· Πορεύεσθε, ἀκριβῶς ὄξετάσατε περὶ τῶν παιδῶν· ἐπαύει δὲ εὐρήνητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καὶ γὰρ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.

9 Οἱ δὲ ἀκύναντες τῷ Βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδὲ, ὁ ἀσὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτὸς, ἕως ἐλθὼν, ἔση ἐπαύει ὁ κύριος τὸ παιδίον.

10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀσέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.

11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ προσκύναντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες

8 ΕΥ' ΑΓΓΕΛΙΟΝ

τες τὰς θησαυρὰς αὐτῶν, προσωέγκαν αὐ-
τῶ δῶρα, χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.

12 Καὶ χρηματοδοεῖτες κατ' ὄναρ μὴ ἀ-
νακάμψαι πρὸς Ἡρώδῃ, δι' ἄλλης ὁδῆ ἀ-
νεχώρησαν εἰς τινὴ χώραν αὐτῶν.

13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδὲ Ἄγ-
γελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ,
λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ
τινὴ Μητέρα αὐτῆ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον·
καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως αὐτοῦ ἔπω σοι· μέλαι γὰρ Ἡ-
ρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τῆ ἀπολέσαι αὐτό.

14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον,
καὶ τινὴ Μητέρα αὐτῆ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρη-
σεν εἰς Αἴγυπτον.

15 Καὶ ὡς ἐκεῖ ἕως τῆς τελείτης Ἡρώδῆ·
ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθεὶ ὑπὸ τῆ Κυρίου διὰ
τῆ Προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐ-
κάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη
ὑπὸ τῶν Μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀπο-
σεύλας ἀπέλε πάντας τὰς παῖδας τὰς ἐν Βη-
θλεὲμ, καὶ ἐν πάσι τοῖς ὄρειοις αὐτῆς, ἀπὸ
διετῆς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκ-
εῖβωσε παρὰ τῶν Μάγων.

17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθεὶ ὑπὸ Ἰερε-
μίου τῆ Προφήτου, λέγοντος·

ΚΑΤΑ΄ ΜΑΤΘ. 9

18 Φωνὴ ἐν Ράμα ἠκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμος πολὺς, Ραχὴλ κλαίσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ ἐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι ἐκ εἰσὶ.

19 Τελειώσας δὲ τῷ Ἡρώδῃ, ἰδὼς, Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων·

20 Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτῶ, καὶ πορεύε εἰς γῆν Ἰσραὴλ· πεθνήκασι γὰρ οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδὸς.

21 Οὗ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτῶ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ.

22 Ἀκούσας δὲ, ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀπὸ Ἡρώδῃ τῷ Πατρὸς αὐτῶ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνέχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῆ τὸ ρηθὲν διὰ τοῦ Προφητοῦ, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ γ'. 3

1 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνε-
ται

10 ΕΥ' ΑΓΓΕΛΙΟΝ

ται Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰσραήλ;

2 Καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία τοῦ Οὐρανοῦ.

3 Οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθεὺς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, ἡ δὲ θεὸς ποιῆτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ εὐδύμα αὐτῷ ἀπὸ τριχωτῶν καμήλων, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ ὡς ἀκρίδες καὶ μέλι ἀγρίον.

5 Τότε ἔξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰσραήλ, καὶ πᾶσα ἡ περιχώρος τοῦ Ἰορδάνου.

6 Καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ὑπ' αὐτοῦ, ὁμολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς ὑπέδαξετε ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε ἕν καρπὸς ἀξίους τῆς μετανοίας.

9 Καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τέπειν ἐγγεῖραι τέκνα πρὸς Ἀβραάμ.

Η΄-

10 Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κείται. πᾶν ἐν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετανοίαν· ὁ δὲ ἐπίσω με ἐρχόμενος, ἰχυρότερός με ἐστίν, ὃ ὅτι ἐμὶ ἰκαίως τὰ ὑποδύματα βασάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ καὶ Πνεύρῳ.

12 Οὐ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ καθαρεύει τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ σιδεράζει τὸν σῆτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαίσει πνεύρῳ ἀσβέσῳ.

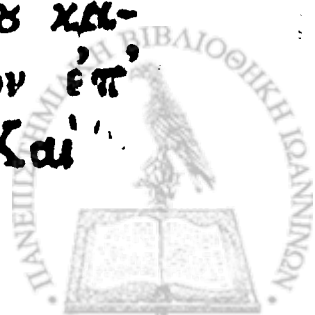
13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τῷ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων· Ἐγὼ χείρων ἔχω ὑπὸ σὺ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με;

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄφες ἄρτι· ὅτι ἔγωγε πρέπειν ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίστησιν αὐτόν.

16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος, καὶ ἰδὼς ἀνεψύχθησαν αὐτῷ οἱ Οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαίνον ὡσεὶ περιστερὰ, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν.

Καὶ

17. Καὶ ἰδὲ φωνὴ ἐκ τῶν Οὐρανῶν, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.4.

1 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνῆχθη εἰς τινὴν ἔρημον ὑπὸ τῷ Πνεύματι, παραστυῶν αὐτὸν ὁ διαβόλος.

2 Καὶ νησάσας ἡμέρας τεσσαράκοντα, καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπείνασε.

3 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων, εἶπεν· Εἰ υἱὸς εἶ τῷ Θεῷ, εἰπέ ἵνα οἱ λίθοι ᾗτοι ἄρτοι γινώσκωνται.

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Γέγραπται· Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορεύομαι διὰ στόματος Θεοῦ.

5 Τότε παραλαμβάει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τινὴν ἁγίαν Πόλιν, καὶ ἵσησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερυγιον τῷ Ἱερῷ,

6 Καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ τῷ Θεῷ, βάλε σεαυτὸν κάτω. γέγραπται γάρ· Ὅπως τοῖς Ἀγγέλοις αὐτῷ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἁρῶσίν σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὴν πόδα σου.

7 Ἐφθῆ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πάλιν γέγραπται· Οὐκ ἐκπαράσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου.

Πά-

8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δέκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς Βασιλείας τῆς Κόσμου, καὶ τιμὴν δόξαν αὐτῆς.

9 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα πάντα σοι δώσω, εἰὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι.

10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε Σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Κύριον τὸν Θεὸν σε προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδὼς, Ἄγγελοι προσῆλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

12 Ἀκίσσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ καταλιπὼν τιμὴν Ναζαρέτ, ἐλθὼν κατώκησεν εἰς Καπερναεὺμ τιμὴν παραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ.

14 Ἴνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τῆς Προφήτου, λέγοντος·

15 Γῆ Ζαβουλὼν καὶ Γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τῆς Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῆς ἐθνῶν·

16 Ὁ λαὸς, ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα· καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς αἰέτηλεν αὐτοῖς.

17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγειν· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία τῆς Οὐρανῶν.

14 ΕΥ' ΑΓΓΕΛΙΟΝ

18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς.)

19 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω με, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

20 Οἱ δὲ ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

21 Καὶ προβαῖς ἐκαῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τῷ Ζεβεδαίῳ, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τῷ Πατρὸς αὐτῶν, καταρπίζοντας τὰ δίκτυα αὐτοῦ· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.

22 Οἱ δὲ ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν Πατέρα αὐτοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

23 Καὶ περιῆγεν ὅλιον τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτοῦ, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλιον τὴν Συρίαν· καὶ προσκλήεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις σιμωχομένους, καὶ δαιμονιζομένους, καὶ

σε-

σελιωιαζομείς, κὲ παραλυπκός· καὶ ἐθε-
ράπιδου αὐτός.

25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, κὲ Δεκαπόλεως, κὲ Ἰε-
ροσολύμων, κὲ Ἰουδαίας, κὲ πέραν τῆς Ἰορδάνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε. 5.

1 Ἰδὼν δὲ τὸς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος·
κὲ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ
Μαθηταὶ αὐτοῦ·

2 Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν
αὐτούς, λέγων·

3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι
αὐτοῖς ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

4 Μακάριοι οἱ πενθῶντες· ὅτι αὐτοὶ πα-
ρακληθήσονται.

5 Μακάριοι οἱ πραεῖς· ὅτι αὐτοὶ κληρονο-
μήσουσι τὴν γῆν.

6 Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες
τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορταθήσονται.

7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐ-
λεηθήσονται.

8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ· ὅτι
αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

9 Μακάριοι οἱ ἐριτωποιοὶ· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Μα-

16 ΕΥ' ΑΓΑΕ' ΛΙΟΝ

10 Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῆς Οὐρανῶν.

11 Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ ἔπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα κατ' ὑμῶν, ψάλλόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

12 Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε· ὅτι ὁμοιωθὲν ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἕτω γὰρ ἐδίωξαν τὰς Προφῆτας, τὰς πρὸ ὑμῶν.

13 Ὑμῶν ἐστὶ τὸ ἄλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μαρανθῆ, ἐν τίνι ἀλιωθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰχθυᾷ ἐτι, εἰ μὴ βληθῶναι ἔξω, καὶ καταπατῆσθαι ὑπὸ τῆς ἀνθρώπων.

14 Ὑμῶν ἐστὶ τὸ φῶς τῆς Κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπ' αὐτῶ ὄρους καμεινῆ.

15 Οὐδὲ κείσονται λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπε πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

16 Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῆς ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλά ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν, τὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

17 Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τὰς Προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.

18 Ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως αὐτῆς παρέλθῃ

ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἵνα εὖ, ἢ μία κεραία
 εἴ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως αὐτῶν πάν-
 τα γένηται.

19 Ὅς εἰάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν εὐτολῶν
 τύπων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ ἕτω τὸς ἀν-
 θρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ Βασι-
 λείᾳ τῶν Οὐρανῶν· ὅς δ' αὖ ποιήσῃ καὶ διδά-
 ξῃ, ἕτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ
 τῶν Οὐρανῶν.

20 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι εἰάν μὴ περιοσδί-
 σῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν Γραμμα-
 τῶν καὶ Φαρισαίων, εἴ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν
 Βασιλείαν τοῦ Οὐρανῶν.

21 Ἡκέσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις·
 Οὐ φονδίσεις· ὅς δ' αὖ φονδίσῃ, εἵσοχος εἶσαι
 τῇ κρίσει.

22 Εἰγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζο-
 μενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἐκῆ, εἵσοχος εἶσαι τῇ
 κρίσει· ὅς δ' αὖ ἔπη τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά,
 εἵσοχος εἶσαι γὰρ σινεδρίῳ· ὅς δ' αὖ ἔπη μωρὸν,
 εἵσοχος εἶσαι ἢς τὴν γέφυραν τοῦ πυρός.

23 Εἰάν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ
 τὸ θυσιαστήριον, καὶ κῆ μνηστῆς, ὅτι ὁ ἀδελ-
 φός σου ἔχει τι κατὰ σὲ.

24 Ἄφες ἐκῆ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ
 θυσιαστήριου, καὶ ὑπάγε, πρῶτον διαλλάγηθαι
 τῷ

τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἔλθων πρόσφερε τὸ
τὸ δῶρόν σου.

25 Ἰδοὺ ἀνοῶν τῷ ἀντίδικῷ σου ταχύ, ἕως
ὅτι εἴ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτῶ· μήποτε σε πα-
ραδῶ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτής σε
παραδῶ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ.

26 Ἀλλὰ λέγω σοι· εἰ μὴ ἔξέλθῃς ἐκεῖ-
θεν, ἕως αὐτῶ ἀποδώσῃ τὸν ἔχρατον κοδραῖτις.

27 Ἡκίστατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις·
Οὐ μοιχάσας.

28 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέ-
πων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἤδη
ἐμοιχάσας αὐτῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶ.

29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκαι-
δαλίξῃ σε, ἔξελε αὐτόν, καὶ βάλε ἀπὸ σῶ·
συμφέρει γάρ σου, ἵνα ἀπόληται αὐτὸ τῆς με-
λῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς
γέενναν.

30 Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκαιδαλίξῃ σε,
ἔκκοψον αὐτήν, καὶ βάλε ἀπὸ σῶ· συμφέρει
γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται εἰς τῆς μελῶν σου,
καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

31 Ἐρρέθη δὲ, ὅτι ὅς αὐτὸ ἀπολύσῃ
τὴν γυναῖκα αὐτῶ, δότω αὐτῇ ἀποσάσιον.

32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς αὐτὸ ἀπο-
λύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτῶ, παρεκτός λόγου πορ-

ρείας,

κείας, ποιᾷ αὐτὴν μοιχᾶσθαι· καὶ ὅς ἐάν ἀπολελυμένην γαμήσῃ, μοιχᾶται.

33 Πάλιν ἠκῶσατε, ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐκ ἐπιорκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τὰς ὀρκους σου.

34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ὁμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὅτι Θεὸς ἐστὶ τῷ Θεῷ.

35 Μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι υποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τῷ μεγάλῳ Βασιλέως.

36 Μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμώσης, ὅτι εὐδυνασαι μίαν τείχα λάλκω ἢ μέλαινα ποιῆσαι.

37 Ἐς ὃ δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, Ναὶ, ναὶ, Οὐ, ὅ· τὸ δὲ περιεσπὸν τέτων, ἐκ τῶν πονηρῶν ἐστίν.

38 ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη· Ὁφθαλμὸν ἀπὸ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀπὸ ὀδόντος.

39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀψιχῶσαι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν σου σιαγόνα, σρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην.

40 Καὶ τῷ θέλοντί σοι κολυβῶσαι, καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβῆν, ἀφέτω αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον.

41 Καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἐν, ὑπαγε μετ' αὐτοῦ δύο.

42 Τῷ αἰτῶντί σε δίδον, καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σε δανείσασθαι, μὴ ἀπογραφής.

43 ἠκῶσατε ὅτι ἐρρέθη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου,

44 Ἐδὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπάτε τὰς
ἐχθρὰς ὑμῶν, ἀλογεῖτε τὰς καταρωμίας
ὑμᾶς, καλῶς ποιῆτε τὰς μισουῦντας ὑμᾶς,
καὶ προσδέχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς,
καὶ διωκόντων ὑμᾶς.

45 Ὅπως γένησθε ἡμοί τῷ Πατρὸς ὑμῶν
τῷ ἐν Οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτῷ ἀνα-
τέλλει ἐπὶ πονηρὰς καὶ ἀγαθὰς, καὶ βρέχει ἐ-
πὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τὰς ἀγαπῶντας
ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; ἔχι καὶ οἱ τελῶ-
ναι τὸ αὐτὸ ποιῶσι;

47 Καὶ εἰ ἀσπάσησθε τὰς ἀδελφὰς ὑμῶν
μόνον, τί περιστῶν ποιῆτε; ἔχι καὶ οἱ τελῶ-
ναι ἕτω ποιῶσιν;

48 Ἔσεσθε ἕν ὑμεῖς τέλειοι, ὡς ὁ Πα-
τὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς τέλειός ἐστι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5. 6.

1 Πρὸς ἔχετε τινὲν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ
ποιῆν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ
θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν ἔχ-
ετε παρὰ τῷ Πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

2 Ὅταν ἕν ποιῆς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλ-
πίσης ἔμπροσθέν σου, ὡς οἱ ὑποκριταὶ
ποιῶσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ ἐν ταῖς ρύ-
μαις,

μας, ὅπως δοξασιώσιν ὑπὸ τῆς ἀνθρώπων·
ἀλλ' ἐγὼ ὑμῖν, ἀπέχου τὸν μισθὸν αὐτῆς.

3 Σὺ δὲ ποιῶντος ἐλεημοσύνη, μὴ γνώ-
τω ἡ ἀριστερά σου, τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου.

4 Ὅπως ἦς ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυ-
πτῷ· καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυ-
πτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

5 Καὶ ὅταν προσέλθῃ, ἄκ' ἔσῃ ὡσπερ οἱ ὑ-
ποκειταί· ὅπ' φιλοῦσιν ἐν ταῖς σιμιαγωγαῖς, καὶ
ἐν ταῖς γωνίαις τῆς πλατειῶν ἐς ὧτες προσέλ-
χεσθαι, ὅπως αὐφανεῶσι τοῖς ἀνθρώποις· ἀλλ' ἐγὼ
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῆς.

6 Σὺ δὲ ὅταν προσέλθῃ, ἔσελθε εἰς τὸ
ταμῆόν σου, καὶ κλῆσας τὴν θύραν σου, πρό-
σάξαι τῷ Πατρί σου, τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ
ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀπο-
δώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

7 Προσέλχομενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε,
ὡσπερ οἱ ἔθνη· δοκῶσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυ-
λογία αὐτῆς ἠσακυσθήσονται.

8 Μὴ ὂν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ
Πατὴρ ὑμῶν ὃν χεῖρα ἔχετε, πρὸ τῆς ὑμῶν
αἰτήσαι αὐτόν.

9 Οὕτως ὂν προσέλχεσθε ὑμῖς· Πάτερ ἡμῶν
ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.

10 Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ

θέλημά σε, ὡς ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπίσσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.

12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς παρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πονηρᾶς. Ὅτι σε εἰς τὴν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ Οὐρανίος.

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὕτως ὁ Πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

16 Ὅταν δὲ νησδέητε, μὴ γίνεσθε, ὡς οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί. ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νησδόντες· ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

17 Σὺ δὲ νησδών, ἄλαψαί σε τὸ κεφάλιν, καὶ τὸ πρόσωπόν σε νίψαι.

18 Ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νησδών, ἀλλὰ τῷ Πατρὶ σε τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατὴρ σε ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

Μὴ

19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρῶσις ἀφανίζεται, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν.

20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου ἔτε σῆς, ἔτε βρῶσις ἀφανίζεται, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, ἐδὲ κλέπτουσιν.

21 Ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμὸς· εἰ ἂν ὁ ὀφθαλμὸς σε ἀπλῆς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σε φωτεινὸν ἔσται.

23 Εἰ ἂν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σε πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σε σκοτεινὸν ἔσται. εἰ ἂν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ, σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πόσον;

24 Οὐδὲς δυνάσκει δυοὺς κυρείοις δευδέειν· ἢ ἢ τὸν εἷνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ αἰὸς αἰθέξεται, καὶ τῶ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασκει Θεῷ δευδέειν καὶ μαμμωνᾷ.

25 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγετε, καὶ τί πίητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσθητε. ἔχι ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τῶ ἐνδύματος;

26 Εμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου οὐ σπείρουσιν, ἐδὲ θερίζουσιν, ἐδὲ συναγάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν οὐ

ὁ Οὐράνιος τρέφει αὐτὰ, ἔχ' ὑμᾶς μᾶλλον δια-
φέρετε αὐτῶν;

27 Τίς δὲ ἔξ ὑμῶν μεριμνῶν δυνάται προ-
ῤῆναι ἐπὶ τῷ ἡλικίᾳ αὐτῆ πῆχυ εἴα;

28 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; κα-
ταμάθετε τὰ κείνα τῷ ἄγγῳ, πῶς αὐξάνει
ἔκοπιά, ἔδὲ νήθει.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ἔδὲ Σολομῶν ἐν
πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτῆ περιεβάλετο ὡς εἰς τέτων.

30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τῷ ἄγγῳ, σήμερον ὄν-
τα, καὶ αὐριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς
ἔπως ἀμφιένυσιν, ἔ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς,
ὀλιγόπιστοι;

31 Μὴ ἔν μεριμνήσητε, λέγοντες· Τί φά-
γωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα;

32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητᾶ· οἱ-
δε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι ζητή-
σετε τέτων ἀπάντων.

33 Ζητᾶτε δὲ πρῶτον τῷ Βασιλείᾳ τῷ Θεῷ,
καὶ τῷ δικαιοσύνῃ αὐτῆ, καὶ ταῦτα πάντα
προσεθήσεται ὑμῖν.

34 Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τῷ αὐριον· ἢ
τῷ αὐριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς. ἀρκετὸν τῇ
ἡμέρᾳ ἢ κακία αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ζ'. 7.

1 Μὴ κείνετε, ἵνα μὴ κελθῆτε.

2 Ἐν ᾧ ᾧ κείματα κείνετε, κελθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρήτε, ἀνήμετρηθήσεται ὑμῖν.

3 Τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῶ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς.

4 Ἡ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου· Ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ ἰδὲ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;

5 Ὑποκείται, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

6 Μὴ δότε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί, μηδὲ βάλητε τὰς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τοῦ χοίρου· μήποτε καταπατήσωσιν αὐτὰς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ σφραγίστες ῥήξωσιν ὑμᾶς.

7 Αἰτῆτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητῆτε, καὶ δεῖσεται· κρῆτε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

8 Πᾶς ᾧ ὁ αὐτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν δεῖσκει, καὶ τῷ κρῆοντι ἀνοιγήσεται.

9 Ἡ πῶς ἐσὶν οἱ ὑμῶν αὐθροπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;

Καὶ

10 Καὶ εἰ ἂν ἰχθυῶ αὐτήση, μὴ ὄφιν ἐπι-
δώσει αὐτῷ;

11 Εἰ ἔν ὑμᾶς, ποιηροὶ ὄντες, οἴδατε δά-
ματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πό-
σω μάλλον ὁ Πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς ἔρα-
νοῖς, δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτῶσιν αὐτόν;

12 Πάντα ἔν ὅσα αὐ θέλητε ἵνα ποιῶσιν
ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ἔτω καὶ ὑμεῖς ποιῆτε αὐ-
τοῖς· ἔτος γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος, καὶ οἱ Προφῆται.

13 Εἰσεέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι
πλατεῖα ἡ πύλη, καὶ ἄρυστος ἡ ὁδὸς, ἡ ἀ-
πάγεσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσὶν
οἱ ἀσερχόμενοι δι' αὐτῆς.

14 Ὅτι στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁ-
δὸς ἡ ἀπάγεσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰ-
σὶν οἱ ἀρῖσκοντες αὐτῇ.

15 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῆς ψαλδοπροφη-
τῆς, οἱ πνες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμα-
σι προβάτων, ἔσωθεν δὲ εἰσὶ λύκοι ἀρπαγες.

16 Ἀπὸ τῆς καρπῶν αὐτῆς ἐπιγνώσεσθε
αὐτὰς· μήπι συλλέγεσιν ἀπὸ ἀκαθῶν σα-
φυλῶ; ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;

17 Οὕτω παν δένδρον ἀγαθὸν καρπὸς
καλὸς ποιῆ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρπὸς
πόνηρὸς ποιῆ.

18 Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρπὸς

ΚΑΙ Α ΜΑΙΟΥ.

πονηρὸς ποιῆν, εὐδὲ δείδρον σαπρὸν καρπὸς
καλὸς ποιῆν.

19 Παῦ δείδρον μὴ ποιῆν καρπὸν καλόν,
ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

20 Ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπι-
γνώσεοθε αὐτὸς.

21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι· Κύριε Κύριε,
ἐσελεύσεται εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν·
ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου τοῦ
ἐν Οὐρανοῖς.

22 Πολλοὶ ἔρῃσι μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ·
Κύριε Κύριε, εἰ τῷ σῷ ὀνόματι προεφητά-
σαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἔξεβάλο-
μεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐ-
ποιήσαμεν;

23 Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι εὐ-
δέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρᾶτε ἀπ' ἐμῶν οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

24 Πᾶς ὃν ὅσις ἀκούει μετὰς λόγους τὰς
ταύτας, καὶ ποιῆ αὐτὰς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀδελ-
φρονίμῳ; ὅσις ὑποκόμει τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς πέτρας.

25 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ πο-
ταμοὶ, καὶ ἐπίδρασαν οἱ ἀἴεμοι, καὶ προσέπεσον
τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐκ ἔπεσε· τελεμελίωτο
γὰρ ἐπὶ τῆς πέτρας.

Καὶ

26 Καὶ ὁ ἀκύν μα τὰς λόγους τέτρες, καὶ μὴ ποιῶν αὐτὰς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἄμμον·

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐπνύσσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τὴν οἰκίαν ἐκάνη, καὶ ἐπέσε· καὶ ὡς ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη.

28 Καὶ ἐγένετο ὅτε σιωητέλεσαν ὁ Ἰησοῦς τὰς λόγους τέτρες, ἔξεπλήκοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδασκῇ αὐτοῦ.

29 Ἦν γὰρ διδάσκων αὐτὰς ὡς ἔξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ Γραμματεῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἡ. 8.

1 Καταβαίπ δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆ ὄρει, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί.

1 Καὶ ἰδὼς λεπρὸς ἐλθὼν προσεκλίωα αὐτῷ, λέγων· Κύριε, εἰάν θέλης, δυνάσασαί με καθαρίσαι.

3 Καὶ ἐκτάνας τὴν χεῖρα, ἤψατο αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θέλων, καθαρίσθη. Καὶ ἀθέως ἐκαθαρίσθη αὐτὸ ἡ λέπρα.

4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅρα μηδεὶς εἴπῃ· ἀλλὰ ὑπάγε, σεαυτὸν δέξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσκύνεγε τὸ δῶρον, ὅ ἡ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

5 Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναεὺν, προσῆλθεν αὐτῷ Ἐκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν,

6 Καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παιῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ Παραλυπκός, δεινῶς βασανιζόμενος.

7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἐκατόνταρχος, ἔφη· Κύριε, ὅκ ἐμὶ ἰκανὸς ἵνα με ὑπὸ τινὸς ἐγγύῳ ἐσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον ἐπέ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παιῖς μου.

9 Καὶ γὰρ ἐγὼ αὐθροπὸς εἰμι ὑπὸ ἄρσενον, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν γραμμάτιον καὶ λέγω τῷ τῷ Πορευέθῃ, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ· Ἐρχε, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δέλω μου· Ποίησον τῷ, καὶ ποιεῖ.

10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ ἔειπε τοῖς ἀκολουθεῖσιν· Ἀμὴν λέγων ὑμῖν, οὐδέ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίσιν εὔρον.

11 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἔξουσιν, καὶ ἀνακλιθήσονται μετ' Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

12 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς Βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἄρτιον. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

30

ΕΥ'ΑΓΓΕΛΙΟΝ

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ· ὑπάγε, καὶ ὡς ἐπίστλσας, γυνηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτῷ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

14 Καὶ ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθεράν αὐτῷ βεβλημένην καὶ πυρέουσσαν·

15 Καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διεκόνη αὐτοῖς.

16 Ὁ ψίχας δὲ γυνομαίης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομαίης πολλὰς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τὰς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν·

17 Ὅπως πληρωθῆ τὸ ρηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάσασεν.

18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλὰς ὄχλους περιαὐτὸν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

19 Καὶ προσελθὼν εἰς Γραμματεῖς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου εἶμι ἀπέρχῃ.

20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεὰς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσουσι· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πῶς τὴν κεφαλὴν κλίνειν.

21 Ἔπερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτῷ εἶπεν

αὐ-

αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελ-
θεῖν, καὶ θάψαι τὸν Πατέρα μου.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει
μοι, καὶ ἄφες τὰς νεκρὰς θάψαι τὰς ἑαυτῶν
νεκρὰς.

23 Καὶ ἐμβαῖν αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκο-
λύθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ.

24 Καὶ ἰδὲ, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν
τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι
ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθισεν.

25 Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ
ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς,
ἀπολλύμεθα.

26 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί θελοῖ ἔσε, ὀ-
λιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς ἐπέπησεν τοῖς ἀ-
νέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη
μεγάλη.

27 Οἱ δὲ αὐθροῦτοι ἐθαύμασαν, λέγον-
τες· Ποταπὸς ἐστὶν ὁτός, ὅτι καὶ οἱ ἀνέμοι, καὶ
ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν
χώραν τῶν Γεργεσιυῶν, ἵπλωτήσαν αὐτῷ
δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἄξερχο-
μενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰχύαντινὰ
παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης.

29 Καὶ ἰδὲ ἔκραξαν, λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ
σοί,

σοί, Ἰησοῦς ἡ ἐκ τῆς Θεῆς, ἦλθες ὡς πρό καιρῶ βασιλεύσαι ἡμᾶς;

30 Ἦν δὲ μακρὰ ἀπ' αὐτῆς ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη.

31 Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλεον αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῆς χοίρω.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ὄξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῆς χοίρων. Καὶ ἰδὲ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῆς χοίρων καὶ τῆς κρημνῆς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι.

33 Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ πῶν δαιμονιζομένων.

34 Καὶ ἰδὲ, πᾶσα ἡ πόλις ὄξηλθεν εἰς συναίτησιν πρὸς Ἰησοῦς· καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεσαν, ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. 9.

1 Καὶ ἐμβαῖς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

2 Καὶ ἰδὲ, προσέφερον αὐτῷ Παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς· τὴν πίσιν αὐτῶν, εἶπε τῷ Παραλυτικῷ·

3 Θάρσει τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ

4 Καὶ ἰδὲ, πνὲς τῶν Γραμματέων ἔπουν ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημῆ.

5 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐ-
τῶν, ἔπεν· Ἰνα πύμαῖς ἐνθυμῆσθε πονηρὰ
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

6 Τί γὰρ ἐστὶν ἀκοπώτερον, εἰπεῖν· Αφένονται σοὶ
αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἐγερθεὶς κὺ περιπάτει;

7 Ἰνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἄξιον ἔχει ὁ υἱὸς
τῶ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφικίαι ἁμαρτίας
(τότε λέγει τῷ Παραλυτικῷ·) Ἐγερθεὶς ἀ-
ρόνησθε τὴν κλίνην, κὺ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

8 Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐ-
τῶ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ
ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἄξιον τοιαύ-
τῳ τοῖς ἀνθρώποις.

9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκῆθον, εἶδεν
ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ πέλωνιον, Μα-
τθαῖον λεγόμενον· κὺ λέγει αὐτῷ· Ἀκολού-
θη μοι. Καὶ ἀνάσας, ἠκολούθησεν αὐτῷ.

10 Καὶ ἐγγίετο αὐτῷ ἀνακημένου ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ, κὺ ἰδὲ, πολλοὶ πέλωναι κὺ ἁμαρτωλοὶ ἐλ-
θόντες, συνανέκηντο τῷ Ἰησοῦ κὺ τοῖς Μαθη-
ταῖς αὐτῷ.

11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἔπουν τοῖς
Μαθηταῖς αὐτῷ· Διὰ τί μετ' αὐτῶν πέλωνων κὺ
ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν;

12 Ο δὲ Ἰησοῦς ἀκέσας, εἶπεν αὐτοῖς·
Οὐ χρεία ἔχουσιν οἱ ἰχθύοντες ἰατρῶ, ἀλλ'
οἱ κακῶς ἔχοντες.

13 Πορεύσθε δὲ μάθετε τί ἐστιν· Ἐ-
λεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν. οὐ γὰρ ἦλθον καλέ-
σαι δικαίους, ἀλλ' ἀμαρτωλὸς εἰς μετανοίαν.

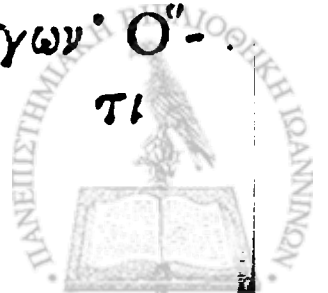
14 Τότε προσέρχοντα αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
Ἰωάννης, λέγοντες· Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρι-
σαῖοι νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ Μαθηταί σου
ἢ νηστεύουσιν;

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δυνάμ-
ται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον
μετ' αὐτῷ ἐστὶν ὁ νυμφίος; ἐλθόντων δὲ ἡ-
μέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῷ ὁ νυμφίος,
καὶ τότε νηστεύουσιν.

16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκας
ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· ἄρα γὰρ τὸ
πλήρωμα αὐτῶ ἀπὸ τῆς ἱματίου, καὶ χεῖρον
χίδμα γίνεται.

17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς
παλαιῶ· εἰ δὲ μήγε, ρήγνυται οἱ ἀσκοί, καὶ
ὁ οἶνος ἐκχέεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται·
ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς καινῶς,
καὶ ἀμφοτέροι σωτηρεύονται.

18 Ταῦτα αὐτῶ λαλῶντος αὐτοῖς, ἰδὲ,
Ἀρχῶν ἐλθὼν προσεκύβη αὐτῷ, λέγων· Ο-

π ἡ θυγάτηρ μου ἄρπι ἔτελεύτησεν· ἀλλὰ ἔλθων, ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ζήσεται.

19 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ.

20 (Καὶ ἰδὼν, γυνὴ ἀμορρόσσα δώδεκα ἔτη, προσελθῆσα ὀπίσσω, ἤψατο τῷ κρασπέδῳ τῆς ἱματίου αὐτῷ.

21 Ἐλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐὰν μόνον ἄψωμαι τῷ ἱματίῳ αὐτῷ, σωθήσομαι.

22 Ὅτε δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφῆς, καὶ ἰδὼν αὐτὴν, ἔειπεν· Θάρσει θυγάτηρ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.)

23 Καὶ ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τῷ Ἀρχοντος, καὶ ἰδὼν τὰς αὐλητὰς, καὶ τὸν ὄχλον θορυβώμενον,

24 Λέγει αὐτοῖς· Ἀναχωρεῖτε· ἔγωγε ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθάριον. Καὶ κατεγέλων αὐτῷ.

25 Ὅτε δὲ ἔξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον.

26 Καὶ ἐξηλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ παραίγοντι ἐκείθεν πρὸς Ἰησοῦν, ἠκολούθη-

λέθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κράζοντες, καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς ἢ Δαβὶδ.

28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τινὴ οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε ὅτι δυνάμει τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναὶ Κύριε.

29 Τότε ἤψατο τοῖς ὀφθαλμοῦν αὐτῶν, λέγων· Κατὰ τὴν πίσιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν.

30 Καὶ ἀνέωχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω.

31 Οἱ δὲ ἄρξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῆ ἐκείνῃ.

32 Αὐτῶν δὲ ἄρξερχομείων, ἰδὲ προσιῶεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον.

33 Καὶ ἐβληθείτος τὸ δαιμόνιον, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Ὅπως ἐδέετοτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τοῖς δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰ κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

36 Ἰδὼν δὲ τὰς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμνία.

37 Τότε λέγει τοῖς Μαθηταῖς αὐτῷ· Οὐ μείθευσμός πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι.

38 Δεήθητε ἔν τῷ Κυρίῳ τῷ Θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι. ΙΟ.

1 Καὶ προσκαλεσάμενος τὰς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἕξασίαν κτῆ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

2 Τῶν δὲ δώδεκα Ἀποστόλων τὰ ὀνόματα ἔσι ταῦτα· Πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

3 Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Μαιθθαῖος ὁ Τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τῷ Ἀλφαίῳ, καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος.

4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰσάκας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδὸς αὐτόν.

5 Τότες τὰς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγέλλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθετε·

Πο-

6 Πορεύεσθε δὲ μάλλον πρὸς τὰ πρόβατα
τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.

7 Πορεύόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες·
Ὅτι ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

8 Ἀθευῶντας θεραπεύετε, λεπρῶς καθα-
ρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλε-
τε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

9 Μὴ κτίσησθε χρυσόν, μηδὲ ἄργυρον,
μηδὲ χαλκόν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν.

10 Μὴ πήραν εἰς ὄσον, μηδὲ δύο χιτῶ-
νας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδους· ἄ-
ξιός γ' ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτῶν ἐστίν.

11 Εἰς ἣν δ' αὖ πόλιν ἢ κώμην εἰσέλ-
θητε, ἔξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι· καὶ κἀ-
μείνατε ἕως αὐτοῦ ἔξελθετε.

12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀ-
σπάσασθε αὐτήν.

13 Καὶ εἰ μὲν ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθέ-
τω ἡ ἀρετὴ ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· εἰ δὲ μὴ ἡ ἀ-
ξία, ἡ ἀρετὴ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω.

14 Καὶ ὅς εἰ μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀ-
κέσῃ τὰς λόγους ὑμῶν, ἔξερχόμενοι τῆς οἰ-
κίας, ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκπνύξατε τὸν κο-
νιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.

15 Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται
γῆ Σοδομόμων καὶ Γομορρῶν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως,
ἢ τῆ πόλι ἐκείνῃ.

16 Ἰδὲ, ἐγὼ ἀποσέλω ὑμᾶς ὡς πρόβα-
τα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε ὅν φρόνιμοι ὡς
οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.

17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῆς αἰθρώπων· πα-
ραδώσασι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς
συναγωγαῖς αὐτῆς μασιγώσασιν ὑμᾶς.

18 Καὶ ἐπὶ Ἡγεμόνας δὲ καὶ Βασιλεῖς ἀ-
χθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς
καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

19 Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μερι-
μνήσητε πῶς, ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ
ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε.

20 Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐσε οἱ λαλῶντες, ἀλλὰ τὸ
Πνεῦμα τῆ Πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλῶν ἐν ὑμῖν.

21 Παραδῶσα δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς
θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται
τέκνα ἐπὶ γονῆς, καὶ θανατώσασιν αὐτούς·

22 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων
διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος,
ἔστος σωθήσεται.

23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, φάγετε εἰς τὴν ἄλλην. Ἀμὴν γὰρ
λέγω ὑμῖν, ὃ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τῆς Ἰσ-
ραὴλ ἕως αὐτῆς ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Οὐκ ἐσι μαθηταὶ ὑπὲρ τὸν διδάσκα-
λον, οὐδὲ δούλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ.

25 Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ, ἵνα γινῆται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτῷ, καὶ ὁ δούλος ὡς ὁ κύριος αὐτῷ. εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβούλ ἐκάλουν, πόσω μᾶλλον τὰς οἰκιακὰς αὐτῷ;

26 Μὴ ἐν φοβηθῆτε αὐτὰς. ὃ δὲ ἐν γὰρ ἐστὶ κεκαλυμμένον, ὃ ἐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν, ὃ ἐγνωθήσεται.

27 Ὅ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἶπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὐρανὸν ἀκέετε, κηρύττετε ἐπὶ τῆς δωματίων.

28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῆς ἀποκτανόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεένῃ.

29 Οὐχὶ δύο δραχμὰ ἀσασαίρα πωλεῖται, καὶ εἰ ἕξ αὐτῶν ἕπεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν, αὐτὸ τὸ Πατὴρ ὑμῶν;

30 Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τεῖχες τῆς κεφαλῆς πάσαι ἠεὶ θημεύει εἰς.

31 Μὴ ἐν φοβηθῆτε· πολλῶν δραχμῶν διαφέρετε ὑμῖς.

32 Πᾶς ἐν ᾧ οἱς ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῆς ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

33 Οἷς δ' αὖ ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τοῦ ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ γὰρ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τῶ ἐν οὐρανοῖς.

34 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τῷ γῶ· ἔκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

35 Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.

36 Καὶ ἐχθροὶ τῶ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.

37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, ἔκ ἐστις ἀξίος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, ἔκ ἐστις ἀξίος.

38 Καὶ ὅς ἐλαμβάνῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, ἔκ ἐστις ἀξίος.

39 Ὁ ἀρῶν τῷ ψυχῷ αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτό· καὶ ὁ ἀπολέσας τῷ ψυχῷ αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, ἀθήσει αὐτό.

40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με.

41 Ὁ δεχόμενος Προφήτην εἰς ὄνομα Προφήτου, μισθὸν Προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται.

42 Καὶ ὅς ἐὰν ποίση εἷς τῶν μικρῶν τούτων

των ποτήριον ψυχῶν μόνον, εἰς ὄνομα μαθητῶν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἢ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. ΙΙ.

1 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσεων τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτῶν, μετέβη ἑκάσθεν, τῶν διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκῆσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

3 εἶπεν αὐτῶν· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πορεύσθε ἀπαγγέλατε Ἰωάννῃ, ἃ ἀκῆετε καὶ βλέπετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκῆουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ ἀναγγελίζονται.

6 Καὶ μακάριός ἐστιν ὁς ἐὰν μὴ σκανδαλιθῇ ἐν ἐμοί.

7 Τούτων δὲ πορευομένων, ἦρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί θξήληθε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμῳ σαλδόμενον;

8 Ἀλλὰ τί ἔξηλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδὲ, οἱ τὰ μαλακὰ φορέντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῆς Βασιλείων εἰσίν.

9 Ἀλλὰ τί ἔξηλθετε ἰδεῖν; Προφήτῳ; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον Προφήτε.

10 Οὗτος γάρ ἐστι περὶ ᾧ γέγραπται· Ἰδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκιάσει τὴν ὁδόν σου ἐμπροσθέν σου.

11 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν· ἕκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαζῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστῆ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῆς Οὐρανῶν, μαζῶν αὐτῆ ἐσίν.

12 Ἀπὸ δὲ τῆς ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστῆ ἕως ἄρτι ἡ Βασιλεία τῆς Οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιάσασθαι ἀρπαύσασιν αὐτήν.

13 Πάντες γὰρ οἱ Προφῆται καὶ ὁ νόμος, ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν.

14 Καὶ εἰ θέλετε δεῖξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

15 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκούτω.

16 Τίτι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεάν ταύτην; ὁμοία ἐστὶ παιδαροῖς ἐν ἀγοραῖς καθημένοις, καὶ προσφωνῶσι τοῖς ἐταίροις αὐτῶν,

17 Καὶ λέγασιν· Ἡυλῆσαμεν ὑμῖν, καὶ

ἕκ

ὅκ ὠρχήσαθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ ὅκ ἐκόψαθε.

18 Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐπίων, μήτε πίνων, καὶ λέγει· Δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν· Ἰδὲ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἀμαρτωλῶν· καὶ ἐδικαιώθη ἢ σοφία ἀπὸ τῆς τέκνων αὐτῆς.

20 Τότε ἤρξατο ὀνειδίξεν τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐγκύοντο αἱ πλεῖσαι δυνάμεις αὐτῶν, ὅτι ἐμετενόησαν.

21 Οὐαί σοι Χοραζίν, αἰ σοι Βηθσαΐδαν, ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγκύοντο αἱ δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι αὖ ἐν σάκκῳ καὶ ἀποδῶ μετενόησαν.

22 Πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσαι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν.

23 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ, ἢ ἕως τοῦ ἔρηνε ὑψωθεῖσα, ἕως ἄδ' καταβιβαθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγκύοντο αἱ δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν σοί, ἔμειναν αὖ μέχρι τῆς σήμερον.

24 Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσαι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.

25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,

σὺς,

ΚΑΤΑ' ΜΑΤΘ.

45

σὺς, εἶπεν· Ἐξομολογῶμαί σοι, Πάτερ, Κύριε τῶ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις.

26 ~~καὶ~~ ὁ Πατήρ, ὅτι ἕως ἐγείετο δόξα ἐμπροσθέν σου.

27 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τῷ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· ἃ δὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ υἱός ἀποκαλύψαι.

28 Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ τεφορπισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

29 Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός ἐμι, καὶ ταπεινὸς τῆ καρδία· καὶ ἀρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

30 Οἱ γὰρ ζυγὸς μου ἥσυχός, καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. 12.

1 Ἐν ἐκείνῳ πῶ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Σάββασιν διὰ τῶν ἀσπερίων· οἱ δὲ Μαθηταὶ αὐτῷ ἐπέκριναν, καὶ ἤρξαντο πύλαι σαχνας, καὶ ἐδίαιον.

2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπον αὐτῷ·

Ἰδὲ,

Ἰδὲ, οἱ Μαθηταί σου ποιῶσιν, ὃ οὐκ ἔξεςι
ποιῆν ἐν Σαββάτῳ.

3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐ-
ποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπάνασεν αὐτὸς, καὶ οἱ
μετ' αὐτῷ;

4 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ
τὰς ἄρτας τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ
ἔξον ἢ αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτῷ,
εἰ μὴ τοῖς Ἱερεῦσι μόνοις;

5 Ἡ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς
Σάββασιν οἱ Ἱερεῖς ἐν τῷ Ἱερῷ τὸ Σάββα-
τον βεβηλῶσι, καὶ ἀναίποί εἰσι;

6 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τὸ ἱερὸν μᾶζων ἐστὶν ὡδε.

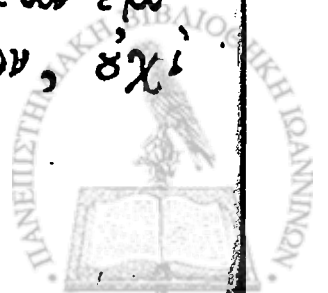
7 Εἰ δὲ ἐγνώκατε τί ἐστὶν· ἔλεον θέλω, καὶ
ὄψυσιν, ἔκ αὐτῶν κατεδικάσατε τὰς ἀναίτις.

8 Κύριος γάρ ἐστι καὶ τὸ Σάββατον ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου.

9 Καὶ μεταβάς ἐκάθισεν, ἦλθεν εἰς τὴν
συναγωγὴν αὐτῶν.

10 Καὶ ἰδὲ, ἄνθρωπος ἢ τὴν χεῖρα ἔ-
χων ξηρὰ καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες·
Εἰ ἔξεςι τοῖς Σάββασιν θεραπεύειν; ἵνα κα-
τηγορήσωσιν αὐτῷ.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τίς ἐστὶν ἔξ ὑμῶν
ἄνθρωπος, ὃς ἔξει πρόβατον ἐν, καὶ εἰς ἐμ-
πέση τῷ τοῖς Σάββασιν εἰς βόθυνον, ἔχι
κρατήσῃ αὐτὸ καὶ ἐγερᾷ;

12 Πόσω ουὖ διαφέρει ἀνθρώπος προβά-
 τῃ; ὡς ἐξέσι τοῖς Σάββασι καλῶς ποιῆν.

13 **Τ**ότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτεινον τὴν
 χεῖρά σου, καὶ ἄρξάσθην· καὶ ἀποκατεσάθη ὑγιής,
 ὡς ἡ ἄλλη.

14 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβέλιον ἔλαβον κατ'
 αὐτῷ ἄρξασθόντες, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.

15 Ο δὲ Ἰησοῦς γνῶν ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν·
 καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθε-
 ράπασεν αὐτὸς πάντας.

16 Καὶ ἐπέμψεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φα-
 νερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν.

17 Ὅπως πληρωθῆ τὸ ρήθην διὰ Ἡσαΐου
 τῷ Προφήτῃ, λέγοντος·

18 Ἰδὲ, ὁ παῖς μου, ὃν ἠρέψα· ὁ ἀγα-
 πητὸς μου, εἰς ὃν ἀδόκησεν ἡ ψυχὴ μου· θή-
 σαι τὸ Πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ κείσιν τοῖς
 ἔθνεσιν ἀπαγγελῆ.

19 Οὐκ ἐρίσῃ, ἢ δὲ κραυγᾶσῃ, ἢ δὲ ἀκρό-
 σῃ πρὸς ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτῆ.

20 Κάλαμον συντετριμμένον ἢ κατεάξῃ,
 καὶ λῖνον τυφόμενον ἢ σβέσῃ, ἕως αὐτὸν ἐκβά-
 λῃ εἰς νίκος τὴν κείσιν.

21 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτῆ ἔθνη ἐλπιοῦσι.

22 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμε-
 νος, τυφλὸς καὶ κωφός· καὶ ἐθεράπευσεν αὐ-
 τὸν,

τὸν, ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν.

23 Καὶ ἤξιζαντο πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Μὴπὲρ εἶσιν ὁ υἱὸς Δαβὶδ;

25 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκέσσαντες, εἶπον· Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβὺλ ἀρχόντι τῶν δαιμονίων.

25 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία μεριδιᾶσα κατ' ἑαυτῆς, ἐρημῶται· καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μεριδιᾶσα κατ' ἑαυτῆς, ὀσθαθήσεται.

26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλῃ, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμεριδιᾶ· πῶς οὖν ὀσθαθήσεται ἡ βασιλεία αὐτῆς;

27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν πῶνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τῆτο αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται κριταί.

28 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Πνεύματι Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

29 Ἡ πῶς διώεται πῶς εἰσελθῆν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰχυροῦ, καὶ τὰ σκῆλη αὐτῆ διαρπάσαι, εἰ μὴ πρῶτον δήσῃ τὸν ἰχυρὸν, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτῆ διαρπάσῃ;

30 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμῶν, κατ' ἐμῶν ἐστίν· καὶ ὁ μὴ σιωπᾷγων μετ' ἐμῶν, σκορπίζει.

31 Διὰ τὸ τοῦτο λέγω ὑμῖν· Πᾶσα ἀμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ Πνεύματος βλασφημία ἔκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις.

32 Καὶ ὅς αὐτὸς εἶπεν λόγον κατὰ τὸ ἕκ τὸ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὅς δ' αὐτὸς εἶπεν κατὰ τὸ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, ἔκ ἀφεθήσεται αὐτῷ, ἔτε ἐν τούτῳ πῦρ αἰῶνι, ἔτε ἐν τῷ μέλλοντι.

33 Ἡ ποιεῖσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιεῖσατε τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν· ἐκ γὰρ τὸ καρπὸς τὸ δένδρον γινώσκειται.

34 Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τὸ περισσώματος τῆς καρδίας τὸ σῶμα λαλεῖ.

35 Ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώπος ἐκ τῆς ἀγαθῆς θησαυρῆς τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ· καὶ ὁ πονηρὸς ἀνθρώπος ἐκ τῆς πονηρῆς θησαυρῆς ἐκβάλλει πονηρά.

36 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργόν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσασιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σε δικαιώθησιν, καὶ τῶν λόγων σε καταδικαώθησιν.

38 Τότε ἀπεκρίθησαν αὐτίνες τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σε σημεῖον ἰδεῖν.

39 Ο δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖτε· καὶ σημεῖον ἔδοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάνη τῷ Προφήτῃ.

40 Ὡς περ γὰρ ἡμεῖς ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς κήτης τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· ὅπως ἔσται ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

41 Ἄνδρες Νινυῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινθήσονται αὐτῷ· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωάνη· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωάνη ὧδε.

42 Βασίλισσα Νότις ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινθήσεται αὐτῇ· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῆς περῆτων τῆς γῆς ἀκῆσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Σολομῶντος ὧδε.

43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ᾄξῃ ἐλθῆ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου, διέρχεται διὰ ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ εὐχόμενα.

44 Τότε λέγει· Ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ᾄξῃ ἔλθον. Καὶ ἔλθον, ἀείσκου χολάζονται, σεσαρωμένον, καὶ κεκοσμημένον.

45 Τότε πορεύεται, καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτῆς ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτῆς, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται

τὰ ἔχματα τοῦ αὐθρόπου ἐκείνη χεῖρονα τῶν
πρώτων. Οὕτως ἔσαι καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ
πονηρᾷ.

46 Ἐπὶ δὲ αὐτῷ λαλῶντος τοῖς ὄχλοις,
ἰδὼς, ἡ μήτηρ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῷ εἰσήκα-
σαν ἔξω, ζητῶντες αὐτῷ λαλῆσαι.

47 Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Ἰδὼς, ἡ μήτηρ σε
καὶ οἱ ἀδελφοί σε ἔξω εἰσήκασιν, ζητοῦντές σοι
λαλῆσαι.

48 Οὗ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε τῷ ἐπόντι αὐ-
τῷ· Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου, καὶ πίνες εἰσὶν οἱ
ἀδελφοί μου;

49 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτῷ ἐπὶ τῆς
Μαθητῆς αὐτῷ, εἶπεν· Ἰδὼς ἡ μήτηρ μου, καὶ
οἱ ἀδελφοί μου.

50 Ὅστις γὰρ αὐτὸ ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Πα-
τρὸς μου, τῷ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφός,
καὶ ἀδελφὴ, καὶ μήτηρ ἐστίν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 17. 13.

1 Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔξελθὼν ὁ Ἰησοῦς
ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τὴν θά-
λασσαν.

2 Καὶ σιμῆχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολ-
λοὶ, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβαῖτα καθῆ-
ναι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰσήκα-

3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλά ἐν παραβολαῖς, λέγων· Ἰδὲ, ἔξηλθεν ὁ σπείρων τῆς σπέραν.

4 Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ἅ μιν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν· καὶ ἦλθε τὰ πετεινά, καὶ κατέφαγον αὐτά.

5 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, ὅπου οὐκ ἔχει γῆν πολλήν· καὶ ἀθρόως ἔξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.

6 Ἡλίς δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἔξηραώθη.

7 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκαμάθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκαμαθαι, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά.

8 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καλλίαν, καὶ ἐδίδε καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τεράκοντα.

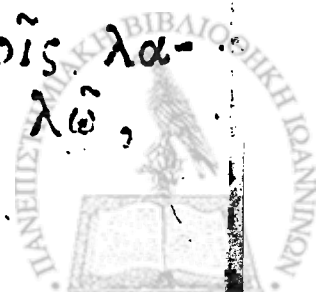
9 Ὁ ἔχων ὄρα ἀκέειν, ἀκείτω.

10 Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταί, εἶπον αὐτῷ· Διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;

11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται.

12 Ὅστις ᾧ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσώθησεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

13 Διὰ τὸτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λα-
λῶ,

ΚΑΤΑ' ΜΑΤΘ.

53

λῶ, ὅπ βλέποντες ἔ βλέπεσι, καὶ ἀκούοντες
ἐκ ἀκούσιν, ἔδὲ σωθήσιν.

14 Καὶ ἀναπληρῶται ἐπ' αὐτοῖς ἡ Προφητεία
Ἡσαΐα, ἡ λέγουσα· Ἀκοῆ ἀκούετε, καὶ ἔ μὴ
σωῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ ἔ μὴ ἴδητε.

15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τῶ λαῶ τῶ-
τα, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τὰς ὀφ-
θαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μή ποτε ἴδωσι
τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ
τῇ καρδίᾳ σωθῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰά-
σωμαι αὐτούς.

16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅπ
βλέπεσι· καὶ τὰ ὠτα ὑμῶν, ὅπ ἀκούει.

17 Ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν· ὅπ πολλοὶ Προ-
φήται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέ-
πετε, καὶ ἔκ εἶδον· καὶ ἀκούσαι ἃ ἀκούετε, καὶ
ἔκ ἤκουσαν.

18 Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν
τῶ σπείροντος.

19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασι-
λείας, καὶ μὴ συνιεύτος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς,
καὶ ἀρπάξῃ τὸ ἔσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τοῦ, ἔτος ἔστιν ὁ παρά τὴν ὁδὸν σπαράξ.

20 Οἱ δὲ ἐπὶ τὰ πετρῶδη σπαράξ, ἔτος
ἔστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἀθύς μετ' χαρῆς
λαμβάνων αὐτόν.

D 3

Οὐκ

54 ! ΕΥ'ΑΓΓΕΛΙΟΝ

21 Οὐκ ἔχει δὲ ρίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστι· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, ἀφύς σκανδαλίζεται.

22 Οἱ δὲ εἰς τὰς ἀκαύθας σπαρεῖς, ὅτις ἐσιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων· καὶ ἡ μέριμνα τῶ ἀϊῶνος τῆς, καὶ ἡ ἀπάτη τῶ πλῆττε συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἀκαρπος γίνεται.

23 Οἱ δὲ ἐπὶ τῷ γῆν τῷ καλίῳ σπαρεῖς, ὅτις ἐσιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συιωῶν· ὅς δὴ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ, ὁ μὲν ἑκατὸν, ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τετράκοντα.

24 Ἄλλω παραβολῇ παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῆς οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σείροντι καλὸν σπέρμα ἐπὶ τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

25 Ἐν δὲ τῷ καθάδειν τὰς ἀνθρώπους, ἤλθεν αὐτῷ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔσπαρε ζιζανία ἀπὸ μέσον τῶ σίττε, καὶ ἀπῆλθεν.

26 Ὅτε δὲ ἐβλάσησεν ὁ χόρτος, καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφαίνη καὶ τὰ ζιζανία.

27 Προσελθόντες δὲ οἱ δούλοι τῶ οἰκοδεσπόττε, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ὅχι καλὸν σπέρμα ἔσπαρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ, πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζανία;

28 Οἱ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἀνθρώπος τῆτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δούλοι εἶπον αὐτῷ· Θέλης οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;

29 Ο' δ' ἔφη· Οὐ· μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκρίζωσθητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.

30 Ἄφ' ἑστε σιωπαζαίεσθαι ἀμφοτέρα μέχρι τῶ θερισμοῦ. καὶ ἐν κερῶ τῶ θερισμοῦ ἔρω τοῖς θερισαῖς· Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον σιωπαγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

31 Ἄλλω παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῆς οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

32 Ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶ πάντων τῶν σπέρματων· ὅταν δὲ αὐξηθῆ, μᾶλλον τῶν λαχάτων· ἐστὶ καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πεταναὰ τῶ οὐρανοῦ, καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

33 Ἄλλω παραβολῇ ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῆς οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβῶσα γυνὴ ἐπέκρινεν εἰς ἀλδοὺς σάτα τρία, ἕως ἃ ἐζυμώθη ὅλον.

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλάλη αὐτοῖς·

35 Ὅπως πληρωθῆ τὸ ρηθὲν διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἄνοιξεν ἐν παραβολαῖς

τὸ σόμα μου· ἐρῶξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ κα-
ταβολῆς Κόσμου.

36 Τότε ἀφίς τῆς ὄχλους, ἦλθεν εἰς
τινὴ οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ
Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Φράσον ἡμῖν τινὴ
παραβολὴν τῆς ζιζανίων τῶ ἀγροῦ.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ
σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου.

38 Ὁ δὲ ἀγρὸς, ἐστὶν ὁ Κόσμος· τὸ δὲ κα-
λὸν σπέρμα, εἶσι οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας·
τὰ δὲ ζιζανία, εἶσι οἱ υἱοὶ τῶ πονηροῦ.

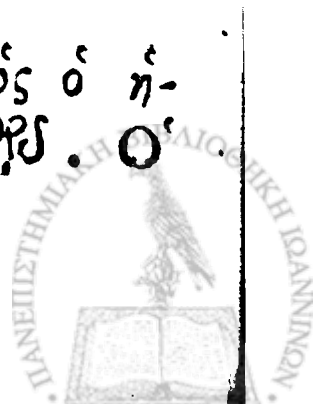
39 Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτῶν, ἐστὶν ὁ
Διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς, σωτέλεια τῶ αἰῶ-
νος ἐστὶν· οἱ δὲ θερισαὶ, ἄγγελοὶ εἶσι.

40 Ὡς περ οὕτω συλλέγεται τὰ ζιζανία,
καὶ πυρὶ κατακαίεται· ὅπως ἔσαι ἐν τῇ σωτε-
λείᾳ τῶ αἰῶνος τῶττε.

41 Ἀποσελεῖ ὁ υἱὸς τῶ ἀνθρώπου τῆς ἀγ-
γέλης αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας
τινὴ ἀνομίαν.

42 Καὶ βαλεῖσιν αὐτοὺς εἰς τινὴ κάμινον
τῶ πυρός· ἐκεῖ ἔσαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγ-
μὸς τῶ ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἡ-
λιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ. Ὁ
ἔχων ὄψα ἀκείν, ἀκδέτω.

44 Πάλιν ὁμοία ἐσὶν ἡ βασιλεία τῆς οὐ-
ρανῶν θησαυρῶν κεκρυμμένῳ ἐν ἀγρῷ, ὃν δέ-
ρων ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς
αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα ὅσα ἔχει, πωλεῖ,
καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

45 Πάλιν ὁμοία ἐσὶν ἡ βασιλεία τῆς οὐρανῶν
ἀνθρώπῳ ἔμπόρῳ, ζητῆντι καλῆς μαργαρίτης.

46 Ὅς δέρων εὗρε πολυτίμον μαργαρίτην,
ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα ἔχει, καὶ ἠγό-
ρασεν αὐτόν.

47 Πάλιν ὁμοία ἐσὶν ἡ βασιλεία τῆς οὐ-
ρανῶν σαγυίῃ βληθείσῃ εἰς τινὴ θάλασσαν,
καὶ ἐκ παιτὸς γυνὴς σωμαγαγῆσθαι.

48 Ἦν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ
τὸν αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, σπιέλεξαν
τὰ καλά εἰς ἀγγῆα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔ-
βαλον.

49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ σιωπῇ τῶ ἀῶνος
ἄξελεύσοντα οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφορεῖσι τὰς
πονηρὰς ἐκ μέσθ τῆς δικαίων.

50 Καὶ βαλεῖσιν αὐτὰς εἰς τινὴ κάμινον
τῆ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγ-
μὸς τῆς ὑδόντων.

51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Σαυήκατε ταῦ-
τα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναὶ Κύριε.

52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὰ τοιαῦτα
Γραμ-

Γραμματῶς μαθητῶθεις εἰς τὴν Βασιλείαν
τῆς Οὐρανῶν, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδε-
σπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τῆς θησαυρῶν αὐτῆς
καινὰ καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς
παραβολὰς ταύτας, μετήρσεν ἐκεῖθεν.

54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατερίδα αὐτῆς, ἐ-
δίδασκεν αὐτὴς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῆς· ὥστε
ἐκπλήττεσθαι αὐτὴς, καὶ λέγει· Πόθεν τέ-
τω ἡ σοφία αὕτη, καὶ αἱ δυνάμεις;

55 Οὐχ' ἔσθις ἐστὶν ὁ τῆς τέκτονος υἱός; ἔχι
ἡ μήτηρ αὐτῆς λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτῆς Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσήφ, καὶ Σίμων, καὶ
Ἰάκωβος;

56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆς ἔχι πᾶσαι πρὸς
ἡμᾶς εἶσι; πόθεν οὕτω τέτω ταῦτα πάντα;

57 Καὶ ἐσκανδαλίζον ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἔστι Προφήτης ἄ-
τιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατερίδι αὐτῆς, καὶ ἐν
τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς.

58 Καὶ ἐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολ-
λὰς, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14.

1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ
Τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ.

Καὶ

2 Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτῶ· Οὗτός ἐστι Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἰδωάμενος ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.

3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν αὐτὸν, καὶ ἔθηκε ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

4 Ἐλέγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεσί σοι ἔχειν αὐτὸν.

5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅπως Προφήτην αὐτὸν εἶχον.

6 Γενεσίων δὲ ἀγομείων τῆς Ἡρώδης, ὤρχησατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἤρесе τῷ Ἡρώδῃ.

7 Ὅθεν μεθ' ὄρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὅ ἂν αὐτῆς αἰτήσῃται.

8 Ἡ δὲ προβιβαθῆσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, δόσμοι, φησὶν, ὥδε ἐπὶ πίνακι τῷ Κεφαλῷ Ἰωάννη τοῦ Βαπτιστοῦ.

9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ Βασιλεὺς· διὰ δὲ τῶν ὄρκων καὶ τῶν σιωνακαμένων, ἐκέλευσε δοῦναι.

10 Καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

11 Καὶ ἠέχθη ἡ Κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι,

νακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ὑπέγκε τῇ με-
τει αὐτῆς.

12 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐ-
τῆσαν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόν-
τες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἀκέσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνέχωρησεν ἐ-
κεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν.
Καὶ ἀκέσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐ-
περὶ ἀπὸ τῶν πόλεων.

14 Καὶ ὄξελθὼν ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν ὄ-
χλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐθε-
ράπευσε τὰς ἀρρώστους αὐτῶν.

15 Ὁψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐ-
τῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτῶν, λέγοντες· Ἐρημὸς ἐ-
στιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρελήθει· ἀπό-
λυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰ
κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

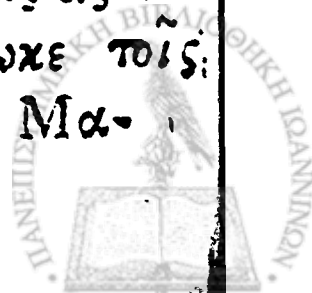
16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεία
ἔχετε ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμᾶς φαγεῖν.

17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν
ᾧδε, εἰ μὴ πέντε ἄρτους, καὶ δύο ἰχθύας.

18 Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτὰς ᾧδε.

19 Καὶ κελύσας τὰς ὄχλους ἀνακλιθῆ-
ναι ἐπὶ τὰς χόρτας, καὶ λαβὼν τὰς πέντε ἄρ-
τους, καὶ τὰς δύο ἰχθύας, ἀβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν, ἐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς·

Μα-

Μαθηταῖς τὸς ἄρτους, οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.

20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορταίσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῆς κλασμάτων δώδεκα κοφίνους· πλήρεις.

21 Οἱ δὲ ἐθίσοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πενταχιχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

22 Καὶ εὐθέως ὑπάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τὸς Μαθηταῖς αὐτῶ ἐμβιῦσαι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως ἔσ' ἀπολύσει τὸς ὄχλους.

23 Καὶ ἀπολύσας τὸς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσέξασθαι. Ὁψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ.

24 Τὸ δὲ πλοῖον ἦδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βαταυζόμενον ὑπὸ τῆς κυμάτων· ἦν γὰρ ἰσχυρὸς ὁ ἄνεμος.

25 Τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῆς ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ ἐπὶ τῷ θάλασσαν περιπατῆντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες· Ὅπ φαῦτασμαῖσι· καὶ ἀπὸ τῆ φόβου ἔκραξαν.

27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θρασεῖτε· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.

Ἀπο-

28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σὲ ἔλθειν ἐπὶ τὰ ὕδατα.

29 Ὅ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τῆς πλοῖς ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἔλθειν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

30 Βλέπων δὲ τὸν αὔεμον ἰχυρὸν, ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι, ἔκραξε, λέγων· Κύριε, σῶσον με.

31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίσασας;

32 Καὶ ἐμβάτων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ αὔεμος.

33 Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ, ἐλθόντες προσεκύνησεν αὐτῷ, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεὸς υἱὸς εἶ.

34 Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς τόπῃ ἐκείνῃ, ἀπέστειλαν εἰς ὄλιγον τὴν περὶχωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τὰς κακῶς ἔχοντας.

36 Καὶ παρεκάλειν αὐτὸν, ἵνα μόνον ἀψωνται τὰ κρασπέδα τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ὅσοι ἤψαντο, διεσώθησαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ. 15.

1 Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες·

2 Διὰ τί οἱ Μαθηταῖς σου παραβαίνουσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; ἃ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν.

3 Οἱ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν;

4 Οὗ γὰρ Θεοῦ ἐνετείλατο, λέγων· Τίμα τὸν Πατέρα σου, καὶ τὴν Μητέρα· καὶ, Οὐ κακολογῶν Πατέρα, ἢ Μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω.

5 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὅς αὖ εἶπεν τῷ Πατρὶ ἢ τῇ Μητρὶ, Δῶρον, ὃ ἐὰν ᾄξῃ ἐμᾶς ὠφεληθῆς· καὶ ἃ μὴ πμῆση τὸν Πατέρα αὐτῶν, ἢ τὴν Μητέρα αὐτῶν.

6 Καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν.

7 Ὑποκριταί, καλῶς προεφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων·

8 Ἐγγίζη μοι ὁ λαὸς ἔτος τῷ σώματι αὐτοῦ, καὶ τοῖς χείλοισι με πμᾶ· ἢ δὲ καρδία αὐτοῦ πόρρω ἀπέχη ἀπ' ἐμοῦ.

Μά-

9 Μάτῳ δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων.

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀκέετε ἢ σωίετε.

11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ σῶμα κοινοῖ τὸν ἀνθρώπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορεύμενον ἐκ τῆς σῶματος, τῆτο κοινοῖ τὸν ἀνθρώπον.

12 Τότε προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτῆ, εἶπον αὐτῷ· Οἶδας, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκέσαντες τὸν λόγον, ἐσκανδαλίωθησαν;

13 Οὗ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Πᾶσα φυτεία ἣν ἔκ ἐφύτλσεν ὁ Πατήρ μου ὁ οὐράνιος, ἐκρίζωθήσεται.

14 Ἀφετε αὐτὲς· ὁδηγοὶ εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν. τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῆ, ἀμφοτέροι εἰς βόθιον πεσόνται.

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Φράσον ἡμῖν τιὺ παραβολὴν ταύτην.

16 Οὗ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀκμὴν ἢ ὑμεῖς ἀσωέτοι ἐσε;

17 Οὕπω νοεῖτε, ὅτι παῦ τὸ εἰσπορεύμενον εἰς τὸ σῶμα, εἰς τιὺ κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται;

18 Ταὶ δὲ ἐκπορεύμενα ἐκ τῆς σῶματος ἐκ τῆς καρδίας ἔξέρχεται, κακῆνα κοινοῖ τὸν ἀνθρώπον;

19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἔξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαὶ, ψεῦδομαρτυρεῖαι, βλασφημίαι.

20 Ταῦτά ἐσι τὰ κοινῶντα τῷ ἀνθρώπῳ· τὸ δὲ ἄνθρωποις χερσὶ φαγεῖν, ἢ κοινοῖ τῷ ἀνθρώπῳ.

21 Καὶ ἔξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνέχωρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰδὼς, γυνὴ Χανααῖα ἀπὸ τῆς ὀρείων ἐκείνων ἔξελθῶσα, ἐκραύγασεν, αὐτῷ λέγουσα· Ἐλέησόν με Κύριε, ἢ Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.

23 Ὁ δὲ ἐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὅτιοις ἡμῶν.

24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἀπεσάλλω εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.

25 Ἡ δὲ ἐλθῶσα προσεκύωε αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθη μοι.

26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναεῖοις.

27 Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῆς ψιχίων τῆς πίπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.

Ε

Τό-

28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὡ γυνῶναι, μεγάλησθε ἡπίσις· γεννηθήτωσιν ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

29 Καὶ μεταβὰς ἐκᾶθεν ὁ Ἰησοῦς, ἦλθε παρά τινι θαλάσσαν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθητο ἐκεῖ.

30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλούς, τυφλούς, κωφούς, κυλούς, καὶ ἑτέρας πολλάς· καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρά τὰς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς·

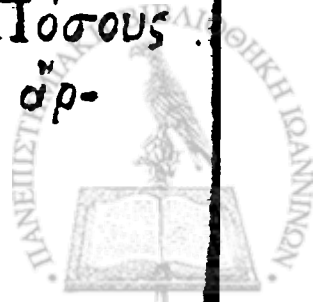
31 Ὡς τε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι, βλέποντας κωφούς λαλοῦντας, κυλούς ὑγιαῖναι, χωλούς περιπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ·

32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλέσάμενος τὰς Μαθηταῖς αὐτῶν, εἶπε· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραις τρεῖς προσμύσισί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τι φάγωσι· καὶ ἀπολυῖσαι αὐτοὺς νήσας εὐθέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ·

33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτῶν· Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσούτοι, ὡς χορτάσαι ὄχλον τοσούτον;

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους

ἄρ-

ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτά, καὶ ὀλίγα ἰχθυΐδια.

35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῷ γῶν.

36 Καὶ λαβὼν τὰς ἑπτὰ ἄρτους, καὶ τὰς ἰχθυΐδας, ἀναρτίσας, ἐκλάσσε καὶ ἔδωκε τοῖς Μαθηταῖς αὐτῶ· οἱ δὲ Μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ.

37 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορταώθησαν, καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῆς κλασμάτων, ἑπτὰ σαρκοῦδας πλήρεις.

38 Οἱ δὲ ἐθίσοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

39 Καὶ ἀπολύσας τὸν ὄχλον, ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρη Μαγδαλά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 15. 16.

1 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, παραίξοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδείξαι αὐτοῖς.

2 Οἱ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐρανια γινομαίης λέγετε, εὐδία· πυρρᾶζα γὰρ ὁ οὐρανός.

3 Καὶ πρῶτ', Σήμερον χιμῶν· πυρρᾶζα γὰρ συγνάζων ὁ οὐρανός. Ὑποκρίται, τὸ μὲν πρόσωπον τῆς οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίναν, τὰ δὲ σημεῖα τῆς καρτῶν οὐ δύνασθε;

4 Γενεὰ πονηρά κὺ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητᾷ κὺ σημεῖον εἰδοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάνᾳ τῷ Προφήτῃ. Καὶ καταλιπὼν αὐτὰς, ἀπῆλθε.

5 Καὶ ἐλθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβαῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁρᾶτε κὺ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων κὺ Σαδδουκαίων.

7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ὅπῃ ἄρτους εἰκ ἐλάβομεν.

8 Γινῶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅπῃ ἄρτους εἰκ ἐλάβετε;

9 Οὐπω νοεῖτε, εἰδὲ μνημονόετε τὰς πέντε ἄρτους τῶν πεντακιχλίων, κὺ πόσους κοφίνους ἐλάβετε;

10 Οὐδὲ τὰς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακιχλίων, κὺ πόσας αὐρέδας ἐλάβετε;

11 Πῶς εἰ νοεῖτε, ὅπῃ εἰ περὶ ἄρτους εἶπον ὑμῖν, προσέχεν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων κὺ Σαδδουκαίων;

12 Τότε σιωῆσαν, ὅπῃ εἰκ εἶπε προσέχεν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν ἄρτων, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ψίδας τῆς τῶν Φαρισαίων κὺ Σαδδουκαίων.

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Και-

σα-

σαρείας τῆς Φιλίππου, ἡρώτα τὰς Μαθηταίς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ αὐθροποὶ εἶναι, τὸν υἱὸν τῆ αὐθροπυ;

14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννη τὸν Βαπτιστῶ· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἰερεμίαν, ἢ εἷα τῆς Προφητῆς.

15 Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;

16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ Σίμων βάρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα ἐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

18 Καὶ γὰρ ἐπεὶ σοὶ λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μετὰ τῆς Ἐκκλησίας· καὶ πύλαι ἄδ' ἐκασταὶ κατὰ χύσασιν αὐτῆς.

19 Καὶ δώσω σοὶ τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τοῦ Οὐρανοῦ· καὶ ὅ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὅ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

20 Τότε διεσχέλατο τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μηδεὶς εἴπωσιν, ὅτι αὐτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δακνύειν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι δὲ αὐτὸν ἀπελθῆν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῆς Πρεσβυτέρων, καὶ Ἀρχιερέων, καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ, λέγων· Ἰλεώς σοι Κύριε· ἵ μὴ ἔσαι σοι τῆτο.

23 Ὁ δὲ γραφῆς, εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὑπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ, σκαυδάλον μου· ὅτι ἵ φρονεῖς τὰ τῆ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῆ ἀνθρώπων.

24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· Εἶπες θέλα ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθήτω μοι.

25 Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τιμὴ ψυχῆ αὐτοῦ σώσει, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, ἀθήσει αὐτήν.

26 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, εἰὰ τὸν Κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τιμὴ δὲ ψυχῆ αὐτοῦ ζημιωθῆ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀτάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

27 Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετ' τῆς

Ἀγ-

Ἀγγέλων αὐτοῦ· καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ.

28 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν· εἰσίν πνες οὗτοι ὡς οἱ ἐσηκόπων, οἵ πνες οὐ μὴ γάσσονται θανάτου, ἕως αὐτῶν ἰδῶσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'. 17.

1 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν.

2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ ἡ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδὲ, ὠφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας, μετ' αὐτοῦ συλλαλόντες.

4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε πρὸς Ἰησοῦν· Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὡςδε εἶναι. εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὡςδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ καὶ Μωσῆ καὶ Ἡλίας.

5 Ἐπ' αὐτοῦ λαλῶντος, ἰδὲ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδὲ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀγαπητοῦ, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτὸν ἀκούετε.

6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ Μαθηταί, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἤψατο αὐτοῦ,
καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

8 Ἐπάραντες δὲ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ,
εὐδία εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον.

9 Καὶ καταβαινόντων αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους,
ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μηδενὶ
εἴπητε τὸ ὄραμα, ἕως ἃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐκ νεκρῶν ἀνάσῃ.

10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ
αὐτοῦ, λέγοντες· Τί ἔστιν οἱ Γραμματεῖς λέ-
γουσιν, ὅτι Ἡλίας δεῖ εἰσελθεῖν πρῶτον;

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
Ἡλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστή-
σει πάντα.

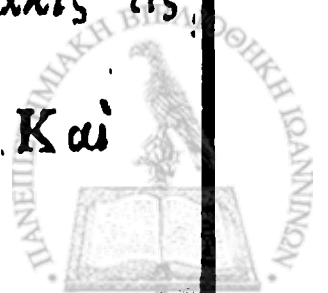
12 Λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι Ἡλίας ἤδη ἦλ-
θε, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν· ἀλλ' ἐποίησαν
ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· ἕτι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου μέλει πάχειν ὑπὲρ αὐτοῦ.

13 Τότε συνηκῶν οἱ Μαθηταί, ὅτι περὶ
Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστῆ εἶπεν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον,
προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος, γονυπετῶν αὐτῷ,

15 Καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν
υἱόν, ὅτι σελιμιάζεται, καὶ κακῶς πάχει. πολ-
λάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς
τὸ ὕδωρ.

Καὶ

16 Καὶ προσωύεγκα αὐτὸν τοῖς Μαθηταῖς
σε, καὶ ἐκ ἡδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡς
γινεὰ ἄπιστος καὶ διεσραμμεῖη, ἕως πότε ἔ-
σομαι μεθ' ὑμῶν, ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν;
φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε.

18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐ-
ξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύ-
θη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

19 Τότε προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ τῷ Ἰη-
σοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπεν· Διὰ τί ἡμεῖς ἐκ ἡδυ-
νήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τί
ἀπιστίαν ὑμῶν. Ἀλλὰ ὡς λέγω ὑμῖν, εἰ
ἔχητε πίσιν ὡς κόκκον σινάπεως, εἰρήτε
τῷ ὄρει τούτῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ με-
ταβήσεται· καὶ ἴδει ἀδυνατήσῃ ὑμῖν.

21 Ἰδοὺ δὲ τὸ γεῖος ἐκ ἐκπορδύεται, εἰ
μὴ ἐν προσόχῃ καὶ ἰησίᾳ.

22 Ἀνασρεφομεῖων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλι-
λαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀν-
θρώπων·

23 Καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν, καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναοῦμ,

προ-

προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ, καὶ εἶπον· Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ πελεῖ τὰ δίδραχμα;

25 Λέγει· Ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ πόνων λαμβάνουσι τέλη, ἢ κλωσον; ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῆς, ἢ ἀπὸ τῆς ἀλλοτερίων;

26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Ἀπὸ τῆς ἀλλοτερίων. Εἶφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄραγε ἐλδεδροίεισιν οἱ υἱοί.

27 Ἴνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτὰς, πορεύθεις εἰς τιὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον, καὶ τὸν ἀβάβητα πρῶτον ἰχθυῶ ἄρον· καὶ ἀνοίξας τὸ σῶμα αὐτῆς, ἐρήσεις σατῆρα. ἐκείνον λαβὼν, δὸς αὐτοῖς ἀπὸ ἐμῆς καὶ σοῦ.

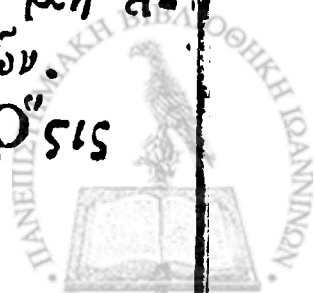
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιη. 18.

1 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ Μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῆς οὐρανῶν;

2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔσησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν,

3 Καὶ εἶπεν· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, εἰ μὴ ἢ σραφήτε, καὶ γείνησθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τιὴν Βασιλείαν τῆς οὐρανῶν.

Οἷσις

4 Ὅς οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τῆτο, ἔσῃ ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

5 Καὶ ὅς ἐὰν δέξῃται παιδίον τοιοῦτον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται.

6 Ὅς δ' αὖ σκανδαλίση ἕνα τῶν μικρῶν τέτων, ἢ πισδόντων εἰς ἐμέ, συμφέρι αὐτῷ, ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικός ἐπὶ τὴν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταπονποθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης.

7 Οὐαὶ τῷ Κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων. ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται.

8 Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σε, ἢ ὁ πῆξ σε σκανδαλίση σε, ἔκκοψον αὐτὰ, καὶ βάλε ἀπὸ σε· καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλὸν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σε σκανδαλίση σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σε· καλόν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τῆς πυρός.

10 Ὅρατε, μὴ καταφρονήσητε αἰὸς τῶν μικρῶν τέτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ Ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διαπαντὸς βλέπουσιν τὸν

πρό-

πρόσωπον τῷ Πατρὸς μου, τῷ ἐν οὐρανοῖς.

11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

12 Τί ὑμῖν δοκεῖ, εἰὰ γείνηται πῆνι ἀνθρώπῳ ἕκατὸν πρόβατα, καὶ πλανθῆ ἑνὶ θῆ αὐτῶν, εἰς ἃ ἀφίς τὰ ἐνενηκοντα ἐννέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορεύθῃς, ζητεῖ τὸ πλανώμενον;

13 Καὶ εἰὰ γείνηται ἄρῃν αὐτὸ, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενηκοντα ἐννέα, τοῖς μὴ πεπλανημένοις.

14 Ὅπως εἰς ἑστὶ θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς ὑμῶν, τῷ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται εἰς τῶν μικρῶν τέτων.

15 Εἰὰ δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε, καὶ ἐλεγξον αὐτὸν μεταξύ σου καὶ αὐτῷ μόνῳ· εἰὰ σου ἀκέσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου.

16 Εἰὰ δὲ μὴ ἀκέσῃ, παράλαβε μετ' σὲ ἑπ' αἴῃ ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ σώματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῆ παῦ ρῆμα.

17 Εἰὰ δὲ παρακέσῃ αὐτῷ, εἰπέ τῇ ἐκκλησίᾳ· εἰὰ δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακέσῃ, ἔσω σοι ὡσπερ ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης.

18 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅσα εἰὰ δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι δεδεμμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα

ὅσα

ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.

19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, οὐδ' ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τῷ Πατρὸς μετὰ τῶν οὐρανοῦ.

20 Οὐ γὰρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ ἐμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

21 Τότε προσέλθων αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, ποσάκις ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ, ἕως ἐπτάκις;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.

23 Διὰ τῆτο ὁμοιωθή ἡ Βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ αἰθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε σιωᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.

24 Ἀρξάμενος δὲ αὐτῷ σιωαίρειν, προσήνεχθη αὐτῷ εἰς ὄφελότης μυρίων ταλαύτων.

25 Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτῷ ἀποδοῦναι, ἐκέλευεν αὐτὸν ὁ Κύριος αὐτῷ παραδῶναι, καὶ τὴν γυναικὰ αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι.

26 Περσὼν οὕτω ὁ δούλος προσεκύβη αὐτῷ, λέγων· Κύριε μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω.

27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Κύριος τῷ δούλῳ

λας ἐκείνης, ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸ δάκρυον ἀφῆκεν αὐτῷ.

28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν σωδούλων αὐτῆς, ὃς ὄφειλεν αὐτῷ ἕκατον δρωᾶρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων· Ἀπόδος ὅ, π' ὄφειλεις.

29 Περὶ οὗτοῦ ὁ σωδούλος αὐτῆς εἰς πόδας αὐτῆς, παρεκάλεα αὐτὸν, λέγων· Ἰδοὺ κροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.

30 Ὁ δὲ ἔκ' ἤθελεν· ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως ἂν ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον.

31 Ἰδόντες δὲ οἱ σωδούλοι αὐτῆς τὰ γινόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ Κυρίῳ αὐτῆς πάντα τὰ γινόμενα.

32 Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ Κύριος αὐτῆς, λέγει αὐτῷ· Δούλε πονηρὲ, πᾶσαν τιμὴν ὀφειλὴν ἐκείνῳ ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με·

33 Οὐκ ἔδει καί σε ἐλεῆσαι τὸν σωδούλον σου, ὡς καὶ ἐγώ σε ἠλέησα;

34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ Κύριος αὐτῆς, παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισαῖς, ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ.

35 Οὕτω καὶ ὁ Πατήρ μας ὁ ἐπεκρανίος ποιήσῃ ὑμῖν, εἰ μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς ἀπὸ τῆς καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'. 19.

1 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς λό-
γους τούτους, μετήρην ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας,
καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρη τῆς Ἰουδαίας, πέραν
τῆς Ἰορδάνου.

2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί·
καὶ ἐβράβυσεν αὐτὸς ἐκεῖ.

3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, πε-
ράζοντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες αὐτῷ· Εἰ ἔξεςιν
ἀνθρώπων ἀπολύσαι τιὴν γυναῖκα αὐτῆ καὶ
πάσαν αἰτίαν;

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ
αὐτέγνωτε, ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ἄρσεν
καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτὸς;

5 Καὶ εἶπεν· εὐνεκεν τούτου καταλείψει ἁν-
θρῶπος τὸν Πατέρα, καὶ τὴν Μητέρα, καὶ προ-
σκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτῆ καὶ ἔσονται
οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

6 Ὡς ἐκ ἑπ' ἐπὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία·
ὅτι ὁ Θεὸς συνέζωξεν, ἁνθρῶπος μὴ χω-
ρίζετω.

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Τί οὖν Μωσῆς ἐνετεί-
λατο δοῦναι βιβλίον ἀπορασίς, καὶ ἀπολύ-
σαι αὐτὴν;

8 Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν
σκλη-

σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολύσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτω.

9 Λέγων δὲ ὑμῖν, ὅτι ὡς ἀν' ἀπολύσει τινὲς γυναῖκα αὐτῆ, εἰ μὴ ἐπιπορνεία, καὶ γαμήσιον ἄλλω, μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένος γαμήσας, μοιχᾶται.

10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτῆ· Εἰ ἔτι ἔστιν ἡ αἰτία τῆ ἀνθρώπου μετ' τῆς γυναίκος, εὐ συμφέρον γαμήσαι.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ πάντες χωρῶσι τὸν λόγον τῆτον, ἀλλ' οἷς δέδοται.

12 Εἰσὶ γὰρ ἀνῆχοι, οἱ πνευ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν ἔτι· καὶ εἰσιν ἀνῆχοι, οἱ πνευ ἀνῆχθήσαν ὑπὸ τῆς ἀνθρώπων· καὶ εἰσιν ἀνούχοι, οἱ πνευ ἀνέχισαν ἑαυτὸς διατινὲ Βασιλείαν τῆς οὐρανῶν. Ὁ δὲ δυναμικὸς χωρᾶν, χωρεῖτω.

13 Τότε προσωέχθη αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῆ αὐτοῖς, καὶ προσδέξηται· οἱ δὲ Μαθηταὶ ἐπέμνησαν αὐτοῖς.

14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἔλθειν πρὸς με· τῆς γὰρ τοιούτων ἔστιν ἡ Βασιλεία τῆς οὐρανῶν.

15 Καὶ ἐπιθεῖς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκείθεν.

Καὶ

16 Καὶ ἰδοὺ, εἰς προσελθὼν, εἶπεν αὐτῷ·
Διδάσκαλε ἀγαθὲ, πῶς ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα
ἔχω ζωὴν αἰώνιον;

17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγα-
θόν; ἕδεις ἀγαθός, εἰ μὴ εἰς ὁ Θεός. εἰ
δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρασον
πᾶς ἐντολάς.

18 Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶ-
πε· Τὸ, Οὐ φονδέσεις· Οὐ μοιχδέσεις· Οὐ
κλέψεις· Οὐ ψεῦδομαρτυρήσεις.

19 Τίμα τὸν Πατέρα σου, καὶ τὴν Μητέρα·
καὶ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.

20 Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα
ἐφύλαξα ἀμὲν ἐκ νεότητός μου· πῶς ἔπι ὑσερῶ;

21 Ἐφῆ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος
εἶναι, ὑπάγε, πώλησον σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ
δός πτωχοῖς· καὶ ἔξαις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ·
καὶ δεῦρο ἀκολούθη μοι.

22 Ἀκέσας δὲ ὁ ἰεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλ-
θε λυπόμενος· καὶ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς Μαθηταῖς αὐ-
τῷ· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι δύσκόλως πλοῦ-
σιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Οὐ-
ρανῶν.

24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, ἄκοπώτερόν ἐστι
κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν,

ἢ πλούσιον εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

25 Ἀκῆσαντες δὲ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ὄξε-
πλήροιστο σφόδρα, λέγοντες· Τίς ἄρα δύ-
ναται σωθῆναι;

26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐ-
τοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις τὸ ἀδύνατον ἐστίν,
παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατὰ ἐσίν.

27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐ-
τῷ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκο-
λουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἐστί ἡμῖν;

28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὲν λέ-
γω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι,
ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐπὶ Θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθήσε-
σθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα Θρόνους, κείμενοι
ταῖς δώδεκα φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ,

29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφήκεν οἰκίας, ἢ ἀδελ-
φούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ Πατέρα, ἢ Μητέρα, ἢ
γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἐνεκεν τοῦ ὀνό-
ματός μου, ἑκατοντάπλασίονα λήψεται, καὶ
ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.

30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔχατοι·
καὶ ἔχατοι, πρῶτοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κ'. 20.

1 Ομοία γὰρ ἔσιν ἡ Βασιλεία τῆς οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἔξηλθεν ἅμα μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

2 Συμφωνήσας δὲ μετ' τῆς ἐργάτων ἐκδηναεῖς τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτὰς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

3 Καὶ ἔξηλθὼν περὶ τῆς τρίτης ὥρας, εἶδεν ἄλλας ἐσώπας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργαῖς·

4 Καὶ αὐτοῖς εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον, δώσω ὑμῖν.

5 Οἱ δὲ ἀπήλθον. Πάλιν ἔξηλθὼν περὶ ἑκτῆς, καὶ ἐνάτης ὥρας, ἐποίησεν ὡσαύτως.

6 Περὶ δὲ τῆς δεκάτης ὥρας ἔξηλθὼν, εὗρεν ἄλλας ἐσώπας ἀργαῖς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὡδε ἐσήκατε ὅλιγὴν τὴν ἡμέραν ἀργοί;

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι εἶδες ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον, λήψατε.

8 Ὁ ψίλλος δὲ γαιομεῖης λέγει ὁ Κύριος τῷ ἀμπελῶνι πρὸς ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρχάμενος ἀπὸ τῆς ἑσχάτης ἕως τῆς πρώτης.

9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τῆς εἰδεκάτης ὥρας, ἔλαβον ἀπὸ δυνάμεον.

10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀπὸ δυνάμεον.

11 Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τὸ οἰκοδεσποτῆς.

12 Λέγοντες· Ὅτι ἔσται οἱ ἕχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ Ἰησοῦς ἡμῖν αὐτὰς ἐποίησας, τοῖς βασιάσαι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα;

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν εἰς αὐτῶν· Ἐταῦρε· οὐκ ἀδικῶ σε· ὅχι δυνάμεις σιωφερώνησάς μοι;

14 Ἄρον τὸ σὸν, καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τῷ τῷ πῶ ἕχάτω δοῦναι ὡς καὶ σοί.

15 Ἡ δὲ ἐκ ἕξέσι μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι;

16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἕχατοι, πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι, ἕχατοι. πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέλαβε τῆς δώδεκα Μαθητῆς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

18 Ἴδ' ἄρα, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς Ἄρ-

χιερεῦσι καὶ Γραμματεῦσι, καὶ κατακρευνοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ·

19 Καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μασιγῶσαι καὶ σαυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

20 Τότε προσήλθου αὐτῷ ἡ Μήτηρ τοῦ υἱῶν Ζεβεδαίου, καὶ τῆς υἱῶν αὐτῆς, προσκυνῆσα, καὶ αἰτῶσα πρὸς αὐτῶν.

21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ· Εἶπέ· ἵνα καθίσωσιν ἔτσι οἱ δύο υἱοί μου, εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἄξ δ'ωνύμων ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Οὐκοῦτα· τί περὶ αἰτηθεῖτε· δυνάστε πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ ἐγὼ γὰρ μέλλω πίνειν, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ· Δυναμέθια.

23 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριόν μου πиеῦτε, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἄξ δ'ωνύμων μου, ἐκ ἔστιν ἐμοὶ δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασαι ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου.

24 Καὶ ἀκράσωντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ τοῦ δύο ἀδελφῶν.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτούς, εἶπεν· Οἴδατε, ὅτι οἱ ἄρχοντες τοῦ κόσμου κατα-

τακυριόσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξου-
σιάζουσιν αὐτῶν.

26 Οὐχ ἔγωγε εἶμι ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν
θέλη ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔστω ὑμῶν
διάκονος.

27 Καὶ ὅς ἐάν θέλη ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος,
ἔστω ὑμῶν δούλος.

28 Ὡσαύτως ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ ἦλθε
διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀπὸ πολλῶν.

29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Γερι-
χῶ, ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς.

30 Καὶ ἰδὼν δύο τυφλοὶ καθήμενοι πα-
ρὰ τῆς ὁδοῦ, ἀκέσωντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει,
ἔκραζον, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε,
υἱὸς Δαβὶδ.

31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα
σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μᾶλλον ἔκραζον, λέγοντες·
Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, Υἱὸς Δαβὶδ.

32 Καὶ γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοῖς, καὶ
εἶπε· Τί θέλετε ποιῆσω ὑμῖν;

33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶ-
σιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί.

34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤψατο τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ ἀθέως ἀέβλεψαν αὐ-
τῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἠκολούθησεν αὐτῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, κα. 21.

1 Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἤλθον εἰς Βηθφαγή πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο Μαθηταίς.

2 Λέγων αὐτοῖς· Πορεύθητε εἰς τὴν κώμην, τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ ἀθρόως ἀρήσετε ὄνον δεδεμνύην, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι.

3 Καὶ εἰπὼς ὑμῖν εἶπη, εἰπέτε, ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρειᾶν ἔχει· ἀθρόως δὲ ἀποσελεῖ αὐτός.

4 Τῆτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τῶν Προφῆται, λέγοντος·

5 Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδὲ, ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεται σοι πραῦς, καὶ ἐπιβεβηκώς ἐπὶ ὄνον, καὶ πῶλον ἕν ὑποζυγίᾳ.

6 Πορεύεσθε δὲ οἱ Μαθηταί, καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,

7 ἠγάγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπαύω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθισαν ἐπαύω αὐτῶν.

8 Ὁ δὲ πλῆθος ὄχλος ἔσρυσεν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἔσρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ.

9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολου-

Θουώτες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννά τῷ ἡῶ
 Δαβίδ· ἄλογημικός ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόμα-
 τι Κυεῖα· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

10 Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυ-
 μα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς
 ἐστὶν ὁτός;

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς
 ὁ Προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Ἱερόν τῶ
 Θεοῦ, καὶ ἔξεβαλε πάντα τὰς πωλοῦντας καὶ
 ἀγοράζοντας ἐν τῷ Ἱερῶ, καὶ τὰς τραπέζας
 τοῦ κολλυβισῶν κατέσρεψε, καὶ τὰς καθέδρας
 τοῦ πωλοῦντων τὰς περιστερῶν.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶ-
 κός μου, οἶκος προσέχης κληθήσεται· ὑμεῖς
 δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν.

14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χω-
 λοὶ ἐν τῷ Ἱερῶ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

15 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμ-
 ματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε, καὶ τὰς παι-
 δας κράζοντας ἐν τῷ Ἱερῶ, καὶ λέγοντας· Ὡ-
 σαννά τῷ ἡῶ Δαβίδ, ἠγανάκτησαν,

16 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀκεία πῶς τοι λέγου-
 σιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί. ἐδέ-
 ποτε ἀνέγνωτε· Ὅτι ἐκ σώματος νηπίων καὶ
 θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον;

Καὶ

17 Καὶ καταλιπὼν αὐτὸς, ἔξῃλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ηὐλίωθη ἐκεῖ.

18 Πρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἐπέειπεν.

19 Καὶ ἰδὼν συκῶν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ εἶδεν εὐρον ἐν αὐτῇ, καὶ μὴ φύλλα μόνον. καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σῶ καρπὸς γαίηται εἰς τὸν αἰῶνα· Καὶ ἔξηραίνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ.

20 Καὶ ἰδόντες οἱ Μαθηταί, ἐθαύμασαν, λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἔξηραίνθη ἡ συκῆ;

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἄμω λέγω ὑμῖν, εἰὰ ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, εἰ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ πῶ ὅρα τότῳ εἶπητε· Ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται.

22 Καὶ πάντα ὅσα αὐτῷ αἰτήσητε ἐν τῇ προσέυχῃ, πιστεύοντες, λήψετε.

23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ Ἱερὸν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ βουσίᾳ ταῦτα ποιῆς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν βουσίαν ταύτην;

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον οὗτος ὃν εἰπὴτέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρώ ἐν ποίᾳ βουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Τὸ

25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάνου πόθεν ἦν, ἃς
 ἔραυθ, ἢ ἃς ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζον-
 το παρ' ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν,
 Ἐξ ἔραυθ, ἐρεῖ ἡμῖν· Διὰ τί ἔν εκ ἐπι-
 σάσατε αὐτῷ;

26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, φο-
 βόμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν
 Ἰωάνου ὡς Προφήτην.

27 Καὶ ἀποκριθεῖτες τῷ Ἰησοῦ, εἶπον· Οὐκ
 οἶδαμεν. Εἶπὴ αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ
 λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ δυνάμει ταῦτα ποιῶ.

28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄνθρωπος εἶχε τέκνα
 δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε· Τέκνον,
 ὑπάγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐ θέλω
 ὑπερον δε μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθε.

30 Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπεν ὡ-
 σαυτως· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἐγὼ Κύ-
 ρει· καὶ ἐκ ἀπῆλθε.

31 Τίς εκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ
 πατρός; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. Λέγει
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄμην λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ
 τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν
 Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁ-
 δῶ δικαιοσύνης, καὶ ἐκ ἐπισάσατε αὐτῷ· οἱ

δὲ

δὲ πελώρια καὶ αἱ πόρνοι ἐπίσταν αὐτῶ· ὑ-
μαῖς δὲ ἰδόντες εὐμετεμελήθητε ὕστερον, τῷ
πιστεῦσαι αὐτῷ.

33 Ἄλλω παραβολῇ ἀκῆσατε· Ἄνθρω-
πὸς τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὃς ἐφύτλασεν ἀμ-
πελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ
ἐρύξεν ἐν αὐτῷ λιθὸν, καὶ ἔκοδῆμισε πύργον·
καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν.

34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῆς καρπῶν,
ἀπέστειλε τὰς δούλους αὐτῷ πρὸς τὰς γεωργὰς,
λαβεῖν τὰς καρπὰς αὐτῷ.

35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τὰς δούλους
αὐτῷ, ὃν μὲν ἔδραον, ὃν δὲ ἀπέκταναν, ὃν
δὲ ἐλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἀπέστειλε ἄλλας δούλους πλείο-
νας τῆς πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

37 Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὰς τὸν
υἱὸν αὐτῷ, λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν μου.

38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν, εἶπον
ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε,
ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατήλωμεν τὴν κλη-
ρονομίαν αὐτῷ.

39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τῷ
ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκταναν.

40 Ὅταν ἔλθῃ ὁ Κύριος τῷ ἀμπελῶ-
νος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;

Λέ-

41 Λέγουσιν αὐτῷ· Κακὸς κακῶς ἀπολέσει αὐτὸς· καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τὰς καρπὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτοῦ.

42 Λέγουσιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀέγνωτε τὰς Γραφαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῆντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμασὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

43 Διὰ τῆτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ Βασιλεία τῆ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνη ποιῆναι τὰς καρπὰς αὐτῆς.

44 Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τῆτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' αὖ πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

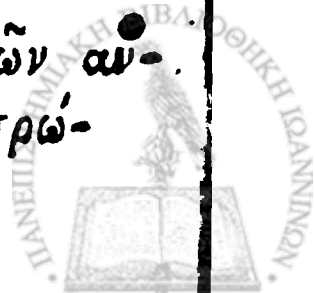
45 Καὶ ἀκῶσαντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτῆς, ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτοῦ λέγει.

46 Καὶ ζητῶντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τὰς ἔχλους, ἐπειδὴ ὡς Προφήτῳ αὐτὸν εἶχον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κβ'. 22.

1 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς, λέγων·

2 Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν αὐ-
θρῶ-

Ἐρώτη βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀπέστειλε τὸς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τὸς κεκλημένους εἰς τὸς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον ἔλθεῖν.

4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· Ἰδοὺ, τὸ ἀρροισὸν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σίπυρα τεθυμνά, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους.

5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπήλθον, ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ.

6 Οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες τὸς δούλους αὐτοῦ, ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν.

7 Ἀκίστας δὲ ὁ βασιλεὺς, ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε τὸς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῆς ἐνέπρησε.

8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι.

9 Πορεύεσθε ἔν ἐπὶ ταῖς διεξόδους τῆς οἰκίας, καὶ ὅσους αὐτῶν εὗρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.

10 Καὶ ἐξελεθόντες οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς τὰς οἰκίας, σιγήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακλιμαίων.

Εἰ-

94 ΕΥ' ΑΓΓΕΛΙΟΝ

11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς θεάσασθαι τὰς ἀνακαμείβας, εἶδεν ἑκάστῳ ἀνδρῶπον ἐκ ἐνδεδυμένον εὐδύμα γάμου.

12 Καὶ λέγει αὐτῷ Ἐταῖρε, πῶς ἔσῃ ληθεις ὧδε μὴ ἔχων εὐδύμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφίμωθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ Βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· Δῆσαντες αὐτὰ πόδας καὶ χεῖρας, ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἄζωτον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

14 Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

15 Τότε πορεύθεντες οἱ Φαρισαῖοι, συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδέσωσιν ἐν λόγῳ.

16 Καὶ ἀποσέλλουσιν αὐτῷ τὰς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ ὁ μέλλοισι περὶ σοῦ εἰδένος· εἰ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἶπέ ἑν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεσι δεῖναι κλύσον Καίσαρι, ἢ ὄ;

18 Ἰνδὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί με παραΐζετε ὑποκεῖται;

Εἶπι-

19 Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τῷ κλύσῳ.
Οἱ δὲ προσώεγκαν αὐτῷ δλωάριον.

20 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὐ-
τη καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος. Τότε λέγει
αὐτοῖς· Ἀπόδοτε ἔν τῷ Καίσαρος, Καίσαρι·
καὶ τῷ Θεῷ, τῷ Θεῷ.

22 Καὶ ἀκέσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέν-
τες αὐτὸν ἀπῆλθον.

23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ
Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάσασιν·
καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν,

24 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν·
Ἐάν τις ἀποθανῇ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμ-
ζήσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
καὶ ἀνάσσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί·
ὁ πρῶτος γαμήσας ἐπελάττισε· καὶ μὴ ἔχων
σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀ-
δελφῷ αὐτοῦ.

26 Ὅμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως
ἑπτὰ.

27 Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

28 Ἐν τῇ οὖν ἀνάσσει, τίνος ἔσται ἑπτὰ
ταὶ γυνή; πάντες γὰρ ἔχον αὐτὴν.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐ-
τοῖς·

τοῖς Πλαναῶσι, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς,
μηδὲ τὴν δυνάμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Ἐν ᾧ τῇ ἀνάστασι ἔτε γαμῶσιν, ἔτε
ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν
ἔρανῳ εἰσὶ.

31 Περὶ δὲ τῆς ἀνάστασεως τῶν νεκρῶν ἔκ
ἀγνώστε τοῦ ῥηθέντος ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος·

32 Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς
Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; ἔκ ἑσιν ὁ Θεός.
Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

33 Καὶ ἀκέσαντες οἱ ὄχλοι, ἔξεπλήροσον·
το ἐπὶ τῇ διδασχῇ αὐτῆ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκέσαντες ὅτι ἐφί-
μωσε τὰς Σαδδουκαῖς, σιωπήθησαν ἐπὶ τῇ
αὐτῇ.

35 Καὶ ἐπηρώτησαν εἰς ἔξ αὐτῶν νομικοὺς
παράζων αὐτὸν, καὶ λέγων·

36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐστὶ
ἐν τῷ Νόμῳ;

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀγαπή-
σεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ
σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ
διανοίᾳ σου.

38 Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολὴ.

39 Δεύτερα δὲ ὁμοία αὐτῇ· Ἀγαπήσεις
τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.

40 Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ Προφῆται κρέμονται.

41 Συνηγεμένων δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς,

42 Λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τῆς Χριστοῦ; πῶς υἱὸς ἐστὶ; Λέγουσιν αὐτῷ, τῷ Δαβίδ.

43 Λέγει αὐτοῖς· Πῶς ἔν Δαβίδ ἐν πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ; λέγων·

44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μα· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως αὐτοῦ θῶ τὰς ἐχθρὰς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

45 Εἰ ἔν Δαβίδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ;

46 Καὶ εὐθεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· καὶ ἐτόλμησέν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν ἐκέπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κγ'. 23.

1 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ,

2 Λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι.

3 Πάντα ἃ ἐν ὅσα αὐτοῖς εἶπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιῶσι.

4 Δεσμώσιν γὰρ φορτὰ βαρέα καὶ δυσβά-

σακτα, καὶ ἐπιπιθέασιν ἐπὶ τὰς ὤμους τῆς ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῆς ἔσεισεν αὐτὰ.

5 Πᾶντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῆς ποιᾷσι πρό τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσα δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῆς, καὶ μεγαλύνουσα τὰ κράσπεδα τῆς ἱματίων αὐτῶν·

6 Φιλεῖσθε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δεῖπνοις, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς σιταγωγαῖς,

7 Καὶ τὰς ἀσπασμὰς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ρ'αββί, Ρ'αββί.

8 Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε Ρ'αββί· εἰς γὰρ ἔστιν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χειρσός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε.

9 Καὶ Πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἰς γὰρ ἔστιν ὁ Πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

10 Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἰς γὰρ ὑμῶν ἔστιν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χειρσός.

11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διάκονος.

12 Ὅστις δὲ ὑψώσῃ ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ταπεινώσῃ ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν Βασιλείαν

τῶν ἄρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ ἐκ εἰσέρχεσθε, εἰδὲ τὰς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.

14 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καταστρίβετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσδύομαι· διὰ τὸ τοῦ λήψετε περισσότερον κέρμα.

15 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι εἷς προσήλυτον· καὶ ὅταν γαστήται, ποιεῖτε αὐτὸν ἕξον γεύνης διπλότερον ὑμῶν.

16 Οὐαὶ ὑμῖν ὀδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· Ὅς αὐτὸ ὁμολογῆ ἐν τῷ Ναῶ, εἰδὲ ἐξιν· ὅς δ' αὐτὸ ὁμολογῆ ἐν τῷ χρυσῷ τῆς Ναῦ, ὀφείλα.

17 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ· τίς γὰρ μείζων ἐστίν; ὁ χρυσός, ἢ ὁ Ναὸς ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσόν;

18 Καὶ· Ὅς ἐὰν ὁμολογῆ ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ, εἰδὲ ἐξιν· ὅς δ' αὐτὸ ὁμολογῆ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπαύῳ αὐτῷ, ὀφείλα.

19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ· τίς γὰρ μείζων; τὸ δῶρον, ἢ τὸ Θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζων τὸ δῶρον;

20 Ὅς ἐὰν ὁμολογῆ ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ, ὁκνῆ ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπαύῳ αὐτῷ.

21 Καὶ ὁ ὁμολογῆ ἐν τῷ Ναῶ, ὁκνῆ ἐν ὑπῷ, καὶ ἐν τῷ κατοικῶντι αὐτόν.

22 Καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ἔραυῳ, ὁμνύει ἐν τῷ Θρόνῳ τῷ Θεῷ, καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπαυίω αὐτοῦ.

23 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματῆς καὶ Φαρισαῖς ὑποκεῖται, ὅτι ἀποδέκατε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἀνήθρον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τῷ νόμῳ, τὴν κείσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίσιν· ταῦτα ἔδε ποιῆσαι, καὶ κἄνα μὴ ἀφιεῖναι.

24 Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ διυλίζοντες τὸ κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες.

25 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματῆς καὶ Φαρισαῖο ὑποκεῖται, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τῷ ποτηρίῳ καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμισαι ἔξ ἀρπαγῆς καὶ ἀκρασίας.

26 Φαρισαῖε τυφλὲ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τῷ ποτηρίῳ καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γείνηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν.

27 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματῆς καὶ Φαρισαῖο ὑποκεῖται, ὅτι παρομοιάζετε ταφοῖς κεκοινωνιαμένοις, οἵ πνὲς ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὠρυαῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμισιν ὀσέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας.

28 Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεσοὶ ἐσε ὑποκείσιν· καὶ ἀνομίας.

Οὐαὶ

ΚΑΤΑ' ΜΑΤΘ. ΙΘΗ

29 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκεῖσθε, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰς τάφους τῆς Προφητείας, καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων.

30 Καὶ λέγετε· Εἰ ἡμεῖς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Πατέρων ἡμῶν, ἐκείνῳ ἡμεῖς κοινωνοὶ αὐτοῦ ἐν τῷ αἵματι τῆς Προφητείας.

31 Ὡς μαρτυρεῖτε ἐαυτοῖς, ὅτι υἱοὶ ἐστὲ τῶν φονευσάντων τὰς Προφητείας.

32 Καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῆς Πατέρων ὑμῶν.

33 Ὅφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γενένης;

34 Διὰ τὸ τοῦτο ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς Προφήτας, καὶ σοφούς καὶ Γραμματεῖς· καὶ δεξιὰ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ δεξιὰ αὐτῶν μασιγώσετε ἐν ταῖς σωμαγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

35 Ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς παῦ αἷμα δίκαιον, ἐκχυιόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Θυσιαστηρίου.

36 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἤξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεάν ταύτην.

37 Ἰερουσαλήμ, Ἰερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα τὰς Προφητείας, καὶ λιθοβολῶσα τὰς ἀ-

πεσαλμεύς πρὸς αὐτῷ, ποσάκις ἠθέλησο ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυναγάγει ὄρνις τὰ νοσία ἐαυτῆς ὑπὸ τὰ πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθέλησατε;

38 Ἰδὲ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.

39 Λέγω γὰρ ὑμῖν. Οὐ μὴ με ἴδετε ἀπ' ἄρπυ, ἕως αὐτῶν εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κδ'. 24.

1 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τῆς Γεραῦ καὶ προσῆλθον οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ ἐπιθεῖσαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τῆς Γεραῦ.

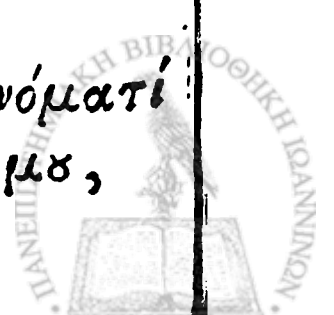
2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα; ἀμὲν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφελθῆ ὡς λίθος ἐπὶ λίθον, ὅς οὐ μὴ καταλυθῆσεται.

3 Καθημεῖς δὲ αὐτῷ ἐπὶ τῆς ὄρας τῆς Ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ κατ' ἰδίαν, λέγοντες· Εἰπέ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσονται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς σωτηρίας τῆς αἰῶνος;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.

5 Πολλοὶ γὰρ ἐλθούσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι

μῶ,

μα, λέγοντες· Ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολλὰς πλανήσεις.

6 Μελλήσετε δὲ ἀκθεῖν πολέμους, καὶ ἀκοαὶς πολέμων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι· ἀλλ' ἔπω ἐς τὸ τέλος.

7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.

8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων.

9 Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκτενεῦσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθεμισμένοι ὑπὸ πάντων τῶν ἔθνων διὰ τὸ ὄνομάμα.

10 Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί· καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους.

11 Καὶ πολλοὶ ψεῦδοπροφῆται ἔγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλὰς.

12 Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.

13 Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἔστος σωθήσεται.

14 Καὶ κηρυχθήσεται τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἔξει τὸ τέλος.

15 Ὅταν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐ-

ρημώσεως, τὸ ρηθὲν διὰ Δαυιὴλ τῷ Προφῆτῃ,
ἕως ἐν τῷ πῶ ἀγίῳ· (ὁ ἀναγινώσκων νοείτω.)

16 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰσραὴλ φάλογέτωσαν ἐ-
πὶ τὰ ὄρη.

17 Ὅ ἐπὶ τῷ δώματός, μὴ καταβαινέτω
ἄρα τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτῶ.

18 Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγῶ, μὴ ἐπισρεψάτω ὀ-
πίσω ἄρα τὰ ἱμάτια αὐτῶ.

19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχέσαις καὶ
ταῖς θηλαζέσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

20 Προσδέχεσθε δὲ ἵνα μὴ γείνηται ἡ
φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ ἐν Σαββάτῳ.

21 Ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα
οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς Κόσμου ἕως τῶ νῦν,
οὐδ' ἔτι μὴ γείνηται.

22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐ-
κείναι, ἔκ αὐτῶν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ, διὰ δὲ τῶς
ἐκλεκτῶς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκείναι.

23 Τότε εἰάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδὲ, ὡδε ὁ
Χριστὸς ἢ ὡδε· μὴ πισεύσητε.

24 Ἐγερθήσονται γὰρ ψεῦδοπροφῆται καὶ
ψεῦδοπροφήται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα
καὶ τέρατα ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ
τῶς ἐκλεκτῶς.

25 Ἰδὲ, προεῖρηκα ὑμῖν.

26 Εἰάν τις εἴπωσιν ὑμῖν· Ἰδὲ, ἐν τῇ ἐ-
ρη-

ΚΑΤΑ΄ ΜΑΤΘ. ΙΟΣ

ρήμω ἐσί· μὴ ἄξιόδητε ἰδέσθαι ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πισδύσητε.

27 Ὡς περ γὰρ ἡ ἀστραπή ἄξιόδηται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, ὅπως ἔσαι καὶ ἡ παρυσία τῶ ἡμῶν τῶ ἀνθρώπου.

28 Ὅπως γὰρ ἐὰν ἦ τὸ πτώμα, ἐκεῖ σιωαχθῶσονται οἱ ἀετοί.

29 Εὐθέως δὲ μετὶ τῆς ἡλίου τῆς ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοποθῶσεται, καὶ ἡ σελήνη ἔδωσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ ἔρανος, καὶ αἱ δυνάμεις τῆς ἔρανος σαλεύθῶσονται.

30 Καὶ τότε φανῶσεται τὸ σημεῖον τῶ ἡμῶν τῶ ἀνθρώπου ἐν τῷ ἔρανω· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν ἡμῶν τῶ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῆς νεφελῶν τῶ ἔρανος, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ ἀποσελεύει τῆς Ἀγγέλου αὐτῶ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης· καὶ ἐπισυνάξουσιν τῆς ἐκλεκτῶν αὐτῶ ἐκ τῆς τεσσάρων ἀνέμων, ἀπὸ ἀκρῶν ἔρανος ἕως ἀκρῶν αὐτῶ.

32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολὴν· ὅταν ἡδη ὁ κλάδος αὐτῆς γυμνῶται ἀπαλός, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύη, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος.

33 Οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε πάντα ταῦτα,

τα,

τα, γινώσκετε ὅσι ἐγγύς ἐσιν ἐπὶ θύραις·

34 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἂν μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως αὐτῶν πάντα ταῦτα γεύηται.

35 Οἱ ἔρανοί τε καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου ἂν μὴ παρέλθωσι.

36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ τῆς ὥρας οὐδὲς οἶδεν, οὐδὲ οἱ Ἄγγελοι τοῦ ἔρα-
νῶν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ μου μόνος.

37 Ὡς περὶ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, ὅπως ἔ-
σαι καὶ ἡ παρυσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

38 Ὡς περὶ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς
πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες,
γαμῶντες καὶ ἐγκαμίζοντες, ἄχρη ἦς ἡμέρας
εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν Κιβωτὸν.

39 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως ἦλθεν ὁ κατακ-
λυσμός, καὶ ἦσαν ἅπαντας· ὅπως ἔσαι καὶ ἡ
παρυσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἰς
παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἰς ἀφίεται.

41 Δύο ἀλήθεσαι ἐν τῷ μύλωνι· μία
παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται.

42 Γρηγορεῖτε ἔν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποία ὥρα
ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται.

43 Ἐκείνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἦδε ὁ οἰ-
κοδεσπότης ποία φυλακὴ ὁ κλέπτης ἔρχεται,
ἐξηγόρησεν αὐτῷ, καὶ οὐκ αὐτῷ εἶατε διορυγῶναι
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

Δια

44 Διὰ τῆτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἑτοιμοὶ ὅτι ἡ ὥρα ἔδοκῆτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δῆλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ Κύριος αὐτὸ ἐπὶ τῆς θραπείας αὐτῆ, τῆ δίδόναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ;

46 Μακάριος ὁ δῆλος ἐκείνος, ὃν ἔλθῶν ὁ Κύριος αὐτῶ, εἰρήσῃ ποιῶντα ὅπως.

47 Ἀλλὴ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πάνσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῶ καταστήσῃ αὐτόν.

48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δῆλος ἐκείνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζῃ ὁ Κύριός μου ἔλθῃν.

49 Καὶ ἄρξῃται τύπτειν τὰς σιωδῆλας, ἐπίπῃ δὲ καὶ πίνῃ μετὰ τῶν μεθύοντων.

50 Ἡΐξῃ ὁ Κύριος τῆ δῆλα ἐκείνη ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἐπὶ προσδοκῆ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ ἐπὶ γινώσκῃ.

51 Καὶ διχοτομήσῃ αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτῶ μετὰ τῶν ὑποκειτῶν θήσῃ· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. 25

1 Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ Βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ δέκα Παρθαίοις, αἵτινες λαβῆσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἔξῃλθον εἰς αἰπύτησιν τῶ Νυμφίῳ.

2 Πεντε δὲ ἦσαν ἄξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πεντε μωραί.

3 Αἱ πνες μωραί, λαβῶσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, καὶ ἐλάβον μεθ' αὐτῶν ἔλαιον.

4 Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγαίοις αὐτῶν, μετ' ἑαυτῶν λαμπάδων αὐτῶν.

5 Χρονίζοντος δὲ τοῦ Νυμφίου, ἐνύσαξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθισον.

6 Μείσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἰδὲ, ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἔξέρχεσθε εἰς ἀπαύτησιν αὐτῶν.

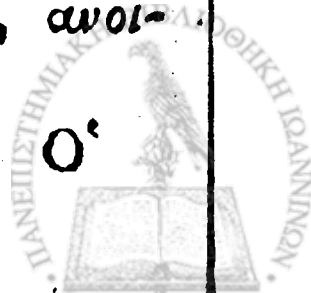
7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ Παρθενοὶ ἐκείναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰ λαμπάδας αὐτῶν.

8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἔλαιου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ὑμῶν σβεῖνυται.

9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε ἔκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὴν πωλοῦνταις, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.

10 Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος· καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτῶν εἰς τὴν γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

11 Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ Παρθενοὶ, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν.

12 Ο' δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.

13 Γρηγορεῖτε ἐν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἧ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Ὡς περ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τὰς ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

15 Καὶ ὡς μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ὡς δὲ δύο, ὡς δὲ ἓν· ἐκάσῳ καὶ τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐθείως.

16 Πορεύθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, ἐργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα,

17 Ὡς αὐτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ο' δὲ τὸ ἓν λαβὼν, ἀπελθὼν ὄρυξεν ἐν τῇ γῆ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ Κυρίου αὐτοῦ.

19 Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ Κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ σιωπαίρει μετ' αὐτοῦ λόγον.

20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσκύεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

Ἐφη

ἸΙΘ ΕΥ' ΑΓΓΕΛΙΟΝ

21 Ἐφῆ δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος αὐτῶ· Εὐ, δὲ ἄλε ἀγαθὲ καὶ πισέ· ἐπὶ ὀλίγα ἢς πισὸ, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· ἔσελθε εἰς τὴν χαρὰν τῆς Κυρίας σου.

22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἀλλὰ δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

23 Ἐφῆ αὐτῷ ὁ Κύριος αὐτῶ· Εὐ, δὲ ἄλε ἀγαθὲ καὶ πισέ· ἐπὶ ὀλίγα ἢς πισὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· ἔσελθε εἰς τὴν χαρὰν τῆς Κυρίας σου.

24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ εἷς τάλαντον εἰληφώς, εἶπε· Κύριε, ἔγνωνα σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἀνθρώπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ σιωάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας.

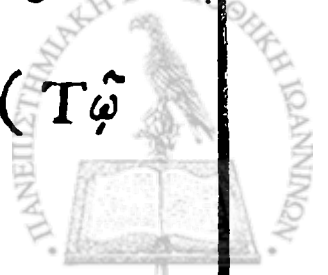
25 Καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν ἔκρυψεν τὸ τάλαντον σου ἐν τῇ γῆ· ἴδε, ἔχεις τὸ σόν.

26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Κύριος αὐτῶ, εἶπεν αὐτῷ· Πονηρὲ δὲ ἄλε καὶ ὀκνηρὲ, ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ σιωάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα.

27 Ἐδοὶκα ἔν σοι βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην αὐτὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ.

28 Ἄρατε ἔν αὐτῶ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα.

(Τῷ

29 (Τῷ γ' ἔχοντι παντὶ δοθήσεται, καὶ περὶ οὐ δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.)

30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δόλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἄρξύτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

31 Ὄταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ·

32 Καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἀφορεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὡς περὶ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἐκ τῶν εἰψῶν·

33 Καὶ στήσει, τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ εἰψία ἄριστερον.

34 Τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ ἀλογημενοὶ τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν Βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

35 Ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· δίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ ἠγαθήσατέ με·

36 Γυμνὸς, καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἔλθετε πρὸς με.

Τότε

37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν;

38 Πότε δέ σε εἶδομεν ξείον, καὶ σινηγάγομεν; ἢ γυμνόν, καὶ περιεβάλομεν;

39 Πότε δέ σε εἶδομεν ἀδελφῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σέ;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε εἰς τῶν τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.

41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς δεξιῶν· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰῶνιον, τὸ ἠτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.

42 Ἐπίνασα γὰρ, καὶ ἐκ ἐδώκατέ μοι φαγαῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐκ ἐποτίσατέ με.

43 Ἐείπός ἡμῖν, καὶ ἐσινηγάγετέ με· γυμνός, καὶ ἐπεριεβάλετέ με· ἀδελφῆς, καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ ἐκ ἐπεσκέψαστέ με.

44 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξείον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀδελφῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἐδικνησαμεῖς;

45 Τότε ἀποκριθῆσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐπ' ὅσον ἐκ ἐποιήσατε

ἐνὶ τῶν ῥῶ ἐλαχίστων, ἔδ' ἐμοὶ ἐποιήσατε.

46 Καὶ ἀπελεύσονται ἔτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 15'. 26.

1 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τὰς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ.

2 Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σαρωθῆναι.

3 Τότε συνηχθήσαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τῆ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα,

4 Καὶ συμβεβλήσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατίσωσι δόλω, καὶ ἀποκτείνωσιν.

5 Ἐλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γενηταὶ ἐν τῷ λαῷ.

6 Τῷ δὲ Ἰησοῦ γινομένῳ ἐν Βηθανίᾳ ἐν ἰκίᾳ Σιμωνος τοῦ λεπτῆ,

7 Προσηλθὼν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβασρον μυσέχουσα βαρυπέδι, καὶ κατέχευεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆ ἀνακαμίνουσα.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ Μαθηταὶ αὐτῆ ἠγανάκησαν, λέγοντες· Εἰς τί ἢ ἀπώλεσεν αὕτη;

Ἡ

Ἡδύ-

9 Ἡδωάτο γ' τὸ το μύρον πρᾶθῶαι πολλῶ, κ' δοθῶαι πτωχοῖς.

10 Γνῆς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἔπεν αὐτοῖς· Τί κόπας παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γ' καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ.

11 Παύτοτε γ' τὰς πτωχὰς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶ· ἐμέ δὲ οὐ παύτοτε ἔχετε.

12 Βαλῶσα γ' αὕτη τὸ μύρον τὸ ἐπὶ τῷ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐντοφιάσαι με ἐποίησεν.

13 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅπῃ εἰς κηρυχθῆ τὸ Εὐαγγέλιον τὸ ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ, λαλῆθήσεται κ' ὃ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

14 Τότε πορεύθῃς εἰς Ἱερὺ δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰῶδης Ἰσκαριώτης, πρὸς τὰς Ἀρχιερεῖς,

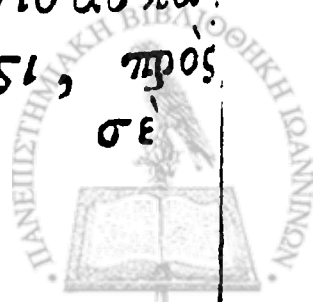
15 Εἶπε· τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔρησαν αὐτῷ τεράκοντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτη ἀκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῶ.

17 Τῇ δὲ πρώτῃ ἡμέρᾳ Ἀζύμων προσῆλθον οἱ Μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Πέδ' θέλεις ἐτοιμάσωμί σοι φαγῆν τὸ Πάχα;

18 Ὁ δὲ ἔπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δῆνα, κ' ἔπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστι, πρὸς

σέ

σέ ποιῶ τὸ Πάχα μετ' ἧς Μαθητῶν μου.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ Μαθηταὶ ὡς σωέτα-
ξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἠτοίμασαν τὸ Πάχα.

20 Ὁ ψίχας δὲ γυνομένης ἀέκητο μετὰ
ἧς δώδεκα.

21 Καὶ ἐπιόντων αὐτῶν, εἶπεν· Ἀλλὰ λέ-
γω ὑμῖν, ὅτι εἰς ἕξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Καὶ λυπόμενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν
αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μὴ ἐγώ εἰμι, Κύριε;

23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας
μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τῆς χεῖρας, ὅστις με
παραδώσει.

24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει κα-
θὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώ-
πῳ ἐκείνῳ, διὸ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα-
δίδοται. καλὸν ἴστω αὐτῷ, εἰ ἕκ ἐγκυνήθη
ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος.

25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας, ὁ παραδίδως
αὐτὸν, εἶπε· Μὴ ἐγώ εἰμι, Ράββι; λέγει
αὐτῷ· Σὺ εἶπας.

26 Ἐπιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς
τὸν ἄρτον, καὶ εὐλογήσας, ἔκλασε, καὶ ἐδίδο-
τοῖς Μαθηταῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τῶ-
ν ἐστὶ τὸ σῶμα μου.

27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας,
ἐδώκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε ἕξ αὐτοῦ πάντες.

28 Τὸ γὰρ ἐστὶ τὸ Αἷμα μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ἔτι μὴ πίω ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τούτου τῆς καινῆς διαθήκης, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς μου.

30 Καὶ ὑμνήσαυτες, ἔξῃλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλιώθησεθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. γέγραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς.

32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Εἰ καὶ πάντες σκανδαλιώθονται ἐν σοὶ, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλιώσομαι.

34 Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν λέγω σοι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρίς ἀπαρνήσῃ με.

35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Καὶν δέημε σου· σοὶ ἀποθανῆν, ἔτι μὴ σε ἀπαρνήσομαι· Ὅμοίως καὶ πάντες οἱ Μαθηταὶ εἶπον.

36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λογόμενον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς

Μα-

Μαθηταῖς· Καθήσατε αὐτῷ, ἕως ἃ ἀπελθῶν προσδέξωμαι ἐκῆ.

37 παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τὰς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

38 Τότε λέγει αὐτοῖς· Περιλυπὸς ἐσὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὡδε, καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.

39 Καὶ προσελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῷ, προσευχόμενος, καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνάτὸν ἐστί, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τῆτο· πλὴν ὅχι ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τὰς Μαθητάς, καὶ δείσκει αὐτὰς καθάδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως ἔκτε ἰχύσατε μίαν ὥραν γρηγορεῖσαι μετ' ἐμοῦ;

41 Γρηγορεῖτε καὶ προσδέχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πηρασμὸν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀδυνατὴς.

42 Πάλιν ἐκδέχεται ἀπελθὼν προσηύξατο, λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνάται τῆτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, εἰ μὴ αὐτὸ πίνω, γενήσῃτω τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἐλθὼν δείσκει αὐτὰς πάλιν καθάδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι.

44 Καὶ ἀφείς αὐτὸς, ἀπελθὼν πάλιν, προσηύξατο ἐκ τρίτη, τὸν αὐτὸν λόγον αἰπῶν.

45 Τότε ἔρχεται πρὸς τὸ Μαθητὰς αὐτῶ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθίδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε. ἰδὲ, ἥγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν.

46 Ἐγείρεσθε, ἀγωμεν· ἰδὲ, ἥγγικεν ὁ παραδιδῶς με.

47 Καὶ ἔπ' αὐτῶ λαλῶντος, ἰδὲ, Ἰέδας εἰς τῶν δώδεκα ἦλθε. καὶ μετ' αὐτῶ ὄχλος πολὺς μετ' μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Πρεσβυτέρων τῶ λαῶ.

48 Ὁ δὲ παραδιδῶς αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων· Ὁν ἀν φιλήσω, αὐτὸς ἐσι· κρατήσατε αὐτὸν.

49 Καὶ δ' Θεὸς προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαῖρε Ρ'αββί· Καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῶ· Ἐταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρε; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον ταῖς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτὸν.

51 Καὶ ἰδὲ, εἰς τῶν μετ' Ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχιραν αὐτῶ· καὶ πατάξας τὸν δῆλον τῶ Ἀρχιερέως, ἀφείλεν αὐτῶ τὸ ὄπιον.

52 Τότε λέγει αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόσρεψόν

ψόν σε τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς·
παῖτες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν, ἐν μά-
χαιρα ἀπολθῶνται.

53 Ἡ δὲ δοκεῖς ὅτι ἐδωίμαμαι ἄρτι παρα-
καλέσαι τὸν Πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι
πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας Ἀγγέλων;

54 Πῶς ἔν πληρωθῶσιν αἱ Γραφαί, ὅτι
ἔγω δεῖ γενέσθαι;

55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς
ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ λησιῶν θξήλθετε μετ' μα-
χαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν
πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμενον διδάσκων ἐν τῷ Ἱε-
ρῷ, καὶ ἐκ ἐκρατήσατέ με.

56 Τῶτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρω-
θῶσιν αἱ Γραφαί πῶν Προφητῶν. Τότε οἱ Μα-
θηταὶ παῖτες, ἀφείτες αὐτὸν, ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κρατήσαιτες τὸν Ἰησοῦν, ἀπή-
γαγον πρὸς Καϊάφραν τὸν Ἀρχιερέα, ὅπου οἱ
Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι συνηήχθησαν.

58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθη αὐτῷ ἀπὸ
μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχιερέως καὶ
εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετ' τῶν ὑπηρετῶν,
ιδεῖν τὸ τέλος.

59 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι
καὶ τὸ Συμβέβητον ὅλον ἐζήτησαν ψαῦδομαρτυρίαν
κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν θανατώσωσι·

60 Καὶ ἔχ' εὖρον· καὶ πολλῶν ψαλδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ' εὖρον. ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψαλδομάρτυρες,

61 Εἶπον· Οὗτος ἔφη· Διώαμαι καταλύσαι τὸν Ναὸν τῆς Θεᾶς, καὶ διὰ τελευτῶν ἡμερῶν οἰκοδομηῆσαι αὐτόν.

62 Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί εἶπὸί σε καταμαρτυρῆσιν;

63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τῆς Θεᾶς τῆς ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τῆς Θεᾶς.

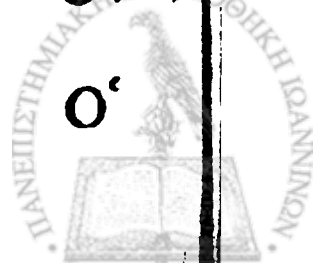
64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας. πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἀρπὴ ὄψαθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δωυδάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ ἔρανος.

65 Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· Ὅτι ἐβλασφήμησε. τί ἔτι χρῆται ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε, νῦν ἠκέσατε τὴν βλασφημίαν αὐτῆς.

66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθεῖσάτες, εἶπον· Ἐνόχος θανάτου ἐστὶ.

67 Τότε συνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν,

68 Λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν Χριστέ, τίς ἐστὶν ὁ παίσασε.

69 Ο δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐ-
λῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη,
λέγουσα· Καὶ σὺ ἤσθαι μετ' Ἰησοῦ τῷ Γα-
λιλαίῳ.

70 Ο δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων,
λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις.

71 Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα,
εἶδεν αὐτὸν ἄλλη· καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· Καὶ
ἔστος μετ' Ἰησοῦ τῷ Ναζωραίῳ.

72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου· Ὅτι
ἐγὼ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.

73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐ-
ξῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἔξ
αὐτῶ εἶ· καὶ ᾧ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ.

74 Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν, καὶ ὀ-
μνύειν· Ὅτι ἐγὼ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ δι-
θείως ἀλέκτωρ ἐφώνησε.

75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τῷ ῥήματος τῷ
Ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήση με. Καὶ ἔξελθὼν,
ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κζ'. 27.

1 Πρωίας δὲ γεινομένης, συμβῆλιν ἔλα-
βον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι
τῷ λαῷ κατὰ τῷ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν.

Καὶ

2 Καὶ δῆσαντες αὐτὸν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ Ἡγεμόνι.

3 Τότε ἰδὼν Ἰῶδας ὁ παραδιδὼς αὐτὸν, ὃς κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέσρεψε ταῖς τεμάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις,

4 Λέγων· Ἡμαρτον, παραδὼς αἷμα ἀδῶν. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψαι.

5 Καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ Ναῶ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο.

6 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξέσι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν· ἐπεὶ πμὴ αἵματος ἐσι.

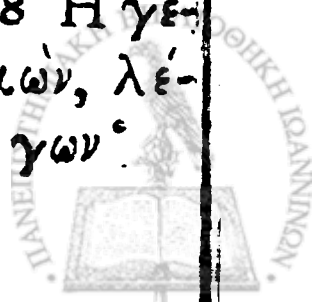
7 Συμβῆλινον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν οὗτος αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τῶ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξείνοις.

8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον.

9 (Τότε ἐπληρώθη τὸ ρηθὲν διὰ Ἰερεμίου τῶ Προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τεμάκοντα ἀργύρια, τὴν πμὴν τῶ τεπμημεῖς, οἱ ἐπμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ.

10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τῶ κεραμέως, καθὰ σιωπέταξέ μοι Κύριος.

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔση ἔμπροσθεν τῶ Ἡγεμόνος, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν, λέγων·

ἡν· Σὺ ἂν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰσραὴλ; Οὗτος δὲ
 Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

12 Καὶ ἐν τῷ καταγορεύῃ αὐτὸν ὑπὸ τῶν
 Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, ἐδὲν ἀπε-
 κρίνατο.

13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀ-
 γνάσκω τί σοι καταμαρτυροῦσι;

14 Καὶ ἐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς ἐδὲν ἐν
 ἡμῶν ὡς θαυμάζον τὸν Ἡγεμόνα λίαν.

15 Κατὰ δὲ ἑορτῶν εἰώθει ὁ Ἡγεμὼν ἀ-
 πολύειν ὡς τῷ ὄχλῳ δέσμιοι, ὃν ἤθελον.

16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιοι ἐπίσημον λε-
 γόμενον Βαραββαῦ.

17 Σωτημείων ἐν αὐτῷ, ἔπει αὐτοῖς
 Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν;
 Βαραββαῦ, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν;

18 Ἦδη γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκα
 αὐτόν.

19 Καθημεῖς δὲ αὐτῷ ἐπὶ τῷ βήματι,
 πέταλε πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτῷ, λέγουσα·
 Ἰησοῦσοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔ-
 λαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.

20 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔ-
 βουλήθησαν τὸν ὄχλον, ἵνα αἰτίσωνται τὸν Βα-
 ραββαῦ, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἡγεμὼν, ἔπει αὐ-
 τοῖς·

τοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββαῦ.

22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί ἔν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω.

23 Οἱ δὲ Ἡγεμόνων εἶφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησαν; Οἱ δὲ περιεσῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω.

24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπείπει τῷ ὄχλῳ, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τῶ ἀίματος τῶ δικαίου τῶν ὑμῶν ὄψεσθε.

25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτῶ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.

26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββαῦ τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγγελλῶσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῆ.

27 Τότε οἱ γραπῶται τῶ Ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὄλιω τινὶ σπῆραν.

28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνω.

29 Καὶ πλέξαντες σέφανον ἄκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτῶ καὶ γονυπετίσαντες

τες ἔμπροσθεν αὐτῶ, ἐπέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαίρε ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰσρααίων.

30 Καὶ ἔμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶ.

31 Καὶ ὅτε ἐπέπαιζαν αὐτῷ, ἔξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτῶ· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σαιῶσαι.

32 Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον αἰθροπὸν Κυβωαῖον, ὄνομα Πσίμων· τῶτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτῶ.

33 Καὶ ἔλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃς ἐστὶ λεγόμενος κρανίος τόπος,

34 Ἐδῶκαν αὐτῷ πικρὸν ὄξος μετ' χολῆς μειγμείον· καὶ γόσάμενος, ἐκ ἠθέλε πικρὸν.

35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτῶ, βάλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῆ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Προφήτου· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

36 Καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ.

37 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπαύω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτῶ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰσρααίων.

38 Τότε σαρῶνται σὺν αὐτῷ δύο λησαῖοι· ἓξ ἐκ δεξιῶν, καὶ ἓξ ἐξ ἀωνύμων.

Οἱ

39 Οἱ δὲ παραποροῦμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινῶντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν,

40 Καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν Ναόν, ἃς ἐν τεταῖς ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτὸν· εἰ ὁὗτός ἐστι τοῦ Θεοῦ, κατὰ βηθεὶ ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ.

41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων, ἔλεγον·

42 Ἄλλως ἔσῳσιν, ἑαυτὸν δὲ δυνάτατι σῶσαι; εἰ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐσὶ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πιστέσομεν αὐτῷ.

43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτὸν· ἔπε γάρ· Ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός.

44 Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ συζαυρωθεῖτες αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτῷ.

45 Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἑννάτης.

46 Περὶ δὲ τῆς ἑννάτης ὥρας ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἥλι, Ἥλι, λαμὰ σαβαχθανί; τὰ τ' ἐσὶ Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα πῆμε ἐγκατέλιπες;

47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐσώπων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ὅτι Ἡλίαν φωνεῖ ἔτος.

48 Καὶ ἀφ' ἑσῶς δραμῶν ἕως ὅτε αὐτῶν, καὶ

λα-

λαβῶν ἀπόγγον, πλήσαστε ὄξυς, καὶ περιθεῖς
καλάμῳ, ἐπόπτευσεν αὐτόν.

49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες, ἴδωμεν
εἰ ἔρχεται Ἡλίας σῶσων αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωνῇ με-
γάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ ἴδεν, τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ
ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ
γῆ ἐσείσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν.

52 Καὶ τὰ μνημεῖα λύεσθαι ἤρξαντο· καὶ πολ-
λὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη.

53 Καὶ ἔξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν
Ἐγερσιν αὐτῶν, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν Πό-
λιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς.

54 Ὁ δὲ Ἐκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτῶν,
τηρῶντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ
τὰ γινόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγον-
τες· Ἀληθῶς Θεὸς υἱὸς ὤντος.

55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαί, ἀπὸ
μακρόθεν θεωρῆσαι· αἵτινες ἠκολούθησαν
τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι
αὐτῷ.

56 Ἐν αἷς ὡς Μαρία ἡ Μαγδαλινὴ,
καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆς Μητὴρ, καὶ
ἡ Μητὴρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

57 Ὁ ψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρω-
πος

πος πλάσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τὸνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τῷ Ἰησοῦ.

58 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἠτήσαστο τὸ Σῶμα τῷ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ Σῶμα.

59 Καὶ λαβὼν τὸ Σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ,

60 Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ κενῷ αὐτῆς μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τῷ μνημείῳ, ἀπήλθεν.

61 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαλινη καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

62 Τῇ δὲ ἐπάυειον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τῶν Παρασκευῶν, σωήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον,

63 Λέγοντες· Κύριε, ἐμνήθημεν ὅτι ἐκείνος ὁ πλάσιος εἶπεν, ἔπι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.

64 Κέλειςσον ἐν ἀσφαλιδιῶναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· Ἡ γένοιτο ἀπὸ τῶν νεκρῶν κίεσαι ἢ ἐξάτη πλάσι χειρῶν τῆς πρώτης.

65 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Εἴχετε

πενθωδίαν ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε.
66 Οἱ δὲ πορρωθεῖτες ἠσφάλισαντο τὸν
τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετ' τῆς κει-
ροδίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κη'. 28.

1 Ὁ ψὲ δὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκέσῃ εἰς
μία Σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ,
ἢ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον.

2 Καὶ ἰδὲ, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· Ἄγ-
γελος γὰρ Κυρίου καταβάς ἄξ' οὐρανοῦ, προ-
γελοῦν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας,
καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτῷ.

3 Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτῷ ὡς ἀστραπή, καὶ τὸ
ῥόδιμα αὐτῷ λάκον ὡσεὶ χιών.

4 Ἀπὸ δὲ τῷ φόβου αὐτῷ ἐσειώθησαν
τηρόντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.

5 Ἀποκλιθεῖς δὲ ὁ Ἄγγελος, εἶπε ταῖς
μυαξί· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι
ἠσῶν τὸν ἐσαυρωμένον ζητεῖτε.

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε ἠγέρθη γὰρ, καθὼς εἶ-
πε δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἐκατοόκυεμος.

7 Καὶ ταχὺ πορρωθεῖσαι, εἶπατε τοῖς Μα-
ρταῖς αὐτῷ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ
ἰδὲ, προἶχε ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ
ἐπιτηδόν ὄψεσθε· ἰδὲ, εἶπον ὑμῖν.

I

Καὶ

8 Καὶ ἔξελθῆσαι ταχὺ ἀπὸ τῆς μνημεΐας μετ' φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς Μαθηταῖς αὐτῶν.

9 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς Μαθηταῖς αὐτῶν, καὶ ἰδὲ, ὁ Ἰησοῦς ἀπιύτησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθῆσαι ἐκράτησαν αὐτῶν τὰς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.

10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ κεῖ με ὄψονται.

11 Πορεύομαίον δὲ αὐτῶν, ἰδὲ πνες τῆς κρωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγαλαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.

12 Καὶ σιναχθεῖτες μετ' ἑαυτῶν Πρεσβυτέρων, συμβέβηκόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἵκανὰ ἔδωκαν τοῖς γραπώταις,

13 Λέγοντες· Εἶπατε, ὅτι οἱ Μαθηταὶ αὐτῶν, νικτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιτωμαίων.

14 Καὶ εἰαὶ ἀκροθῆ τῆτο ἐπὶ τῆς Ἡγεμονίας, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ἡμᾶς ἀμερίως ποιήσομεν.

15 Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. καὶ διεφημίθη ὁ λόγος

ρος ἔτος παρά Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον.

16 Οἱ δὲ εἴδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὐ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίσασαν.

18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα βξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

19 Πορεύθέντες ἔν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

20 Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλαμιν ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς σωτηλείας τοῦ αἰῶνος· Ἄμήν.

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΒΙΒΛΙΟΤΗΤΑΡΙΟΝ
ΝΟΘΙΚΗ ΙΔΡΥΣΙΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΚΑΤΑ

ΜΑΡΚΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄. Ι.

Ἀρχὴ τῆς Εὐαγγελίᾳ Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ.

2 Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς Προφήταις· Ἰ-
σοῦ, ἐγὼ ἀποσέλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προ-
ρώπισσας, ὅς κατασκάσει τὴν ὁδόν σου ἔμο-
προῦσί σου.

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσα-
τε τὴν ὁδὸν Κυρίου, ἀδείας ποιῆτε τὰς τρε-
βὰς αὐτοῦ.

4 Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρή-
μῳ, καὶ κηρύσσειν βάπτισμα μετανοίας εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

5 Καὶ ἔξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰου-
δαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται· καὶ ἐβα-
πτίζον.

πλίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐ-
τῶ, ὁμολογέμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

6 Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τριχά-
καμηλα, καὶ ζώνῃ δερματίνῃ περὶ τῷ ὀσ-
φυ αὐτοῦ· καὶ ἔσθιον ἀκρίδας καὶ μέλι ἀγριοῦ

7 Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων· Ἔρχεται ὁ ἰχυ-
ρότερός μου ὀπίσω μου, ὃ ἐν ἐμὶ ἰκανὸς κύψα-
λῦσαι τὸν ἱμαῖόν τῷ ὑποδημάτων αὐτοῦ.

8 Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐ-
τὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις
ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας
καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην

10 Καὶ ἀΐθως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδα-
τος, εἶδε χιζομεῖς τὰς οὐρανὸς, καὶ τὸ Πνεῦ-
μα ὡσεὶ περιστερᾷ, καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν·

11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ
εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἀδόκησα.

12 Καὶ ἀΐθως τὸ Πνεῦμα αὐτόν ἐκβάλλει
εἰς τὴν ἔρημον.

13 Καὶ ὡς ἐκᾶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας πε-
σάρακοντα, παραζόμενος ὑπὸ τῷ Σατανᾷ·
καὶ ὡς μετ' ἐκείνων· καὶ οἱ ἄγγελοι διηκό-
ντες αὐτόν.

14 Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάν-
νην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κη-
ρύσ-

ρύσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τῷ Θεῷ,

15 Καὶ λέγων· Ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς,
καὶ ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τῷ Θεῷ· μετανοεῖτε,
καὶ πιστέετε ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ.

16 Περιπατῶν δὲ παρά τινι θαλάσσω
τῆς Γαλιλαίας, εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν
ἀδελφὸν αὐτῷ βάλλοντας ἀμφίβλητρον ἐν τῇ
θαλάσῃ· (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς.)

17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀ-
πίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς
ἰσθῶπων·

18 Καὶ ἀθέως ἀφείπτες τὰ δίκτυα αὐτῶν,
ἠκολούθησαν αὐτῷ.

19 Καὶ προβαῖς ἐκάθην ὀλίγον, εἶδεν Ἰά-
κωβον τὸν τῷ Ζεβεδαῖοι, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρ-
τίζοντας τὰ δίκτυα.

20 Καὶ ἀθέως ἐκάλεσεν αὐτοὺς καὶ ἀφεί-
πτες τὸν Πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ
μετὰ τῶν μιθῶπων, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐσπορεύοντα εἰς Καπερναεὺν καὶ
ἀθέως τοῖς Σάββασιν ἐσελθὼν εἰς τινὲν συ-
ναγωγὴν, ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἔξεπλήρονον ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ αὐ-
τοῦ· ὡς γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἔξοσιαν ἔχων,
καὶ ὄχι ὡς οἱ Γραμματεῖς.

23 Καὶ ἰὼν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἀνθρώπων ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξε.

24 Λέγων· Ἐγώ, τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαριωέ. ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τῶ Θεοῦ.

25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ ἐξέλθε ἔξ αὐτοῦ.

26 Καὶ ἀπαράξω αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκαθάρτον, καὶ κρᾶξαι φωνῇ μεγάλῃ, ἔξῃλθεν ἔξ αὐτοῦ.

27 Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητῆν πρὸς αὐτούς, λέγοντας· Τί ἐστὶ τῶτο; τίς ἡ διδαχὴ ἢ ἡ κινή αὕτη, ὅτι κατ' ἔξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Ἐξῃλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὄλιγον τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

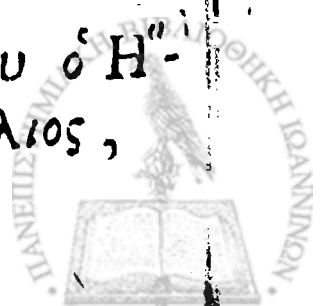
29 Καὶ εἰθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἔξελθόντες, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

30 Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρετόσασα καὶ εἰθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.

31 Καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν κρατῆσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτῷ ὁ πυρετὸς εἰθέως· καὶ διηκόνει αὐταῖς.

32 Ὁψίας δὲ γινομένης, ὅτε ἔδου ὁ Ἰησοῦς,

λιος,

λῖος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τὰς κακῶς ἔχοντας καὶ τὰς δαιμονιζομένους.

33 Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισωηγμένη ἠὲ πρὸς τὴν θύραν.

34 Καὶ ἐθεράπευσε πολλὰς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε, καὶ ἐκ ἡφιε λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ἤδισαν αὐτὸν.

35 Καὶ πρῶτ' ἀνυχοῦν λίαν ἀνάσας ἔξηλθε· καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ κεῖ προσήυχeto.

36 Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτῶν.

37 Καὶ ἀρόντες αὐτὸν, λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι πάντες ζητῶσί σε.

38 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀγόμεν εἰς τὰς ἐχομείας κωμοπόλεις, ἵνα καὶ κεῖ κηρύξω· εἰς ἵπτο γὰρ ἔξηλήλυθα.

39 Καὶ ἠὲ κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν· καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλον.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρός, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων αὐτῷ· Ὅτι, εἰάν θέλῃς, δύνασάι με καθαρίσαι.

41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν

τιῷ χεῖρα, ἤψατο αὐτῷ, καὶ λέγει αὐτῷ·
Θέλω, καθαρίσθη.

42 Καὶ εἰπόντος αὐτῷ, ἀΐθως ἀπῆλθεν
ἀπ' αὐτῷ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ, ἀΐθως
ἔξέβαλεν αὐτόν.

44 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅρα μηδενὶ μηδενὶ
εἶπης· ἀλλ' ὑπάγε, σεαυτὸν δᾶξον τῷ Ἱερεῖ,
καὶ προσένεγκε περὶ τῷ καθαρισμῷ σου ὡς προ-
σέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

45 Ὁ δὲ ἔξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολ-
λά, καὶ διαφημίζεν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι
αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν·
ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις ὤ, καὶ ἦρχοντο
πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. 2.

1 Καὶ πάλιν ἐσῆλθεν εἰς Καπερναῦμ δι'
ἡμερῶν· καὶ ἠκούθη ὅτι εἰς οἰκόνεσι.

2 Καὶ ἀΐθως σωήχθησαν πολλοί· ὥστε
μηκέτι χωρεῖν μηδὲ ταῖς πρὸς τὴν θύραν· καὶ
ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.

3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτόν, παραλυτικὸν
φέροντες ἀρόμενον ὑπὸ τεσσάρων.

4 Καὶ μὴ δυναμένοι προσεγγίσει αὐτῷ
διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεσέγασαν τὴν σέγλιν ὅ-

18 ὡς καὶ ἄρουντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ Παραλυτικός κατέκειτο.

5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίσιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

6 Ἦσαν δὲ πνες τῶν Γραμματέων ἐκῆ καθεήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

7 Τί ἔπος ἔτω λαλῆ βλασφημίας; τίς δυνάται ἀφιεῖν ἁμαρτίας, εἰ μὴ ἔς, ὁ Θεός;

8 Καὶ ἄθῆως ἐπιγνῶς ὁ Ἰησοῦς τῷ Πνεύματι αὐτῷ, ὅτι ἔτω διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, ἔπευ αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

9 Τί ἐστιν ἄκοπώτερον; εἶπῃν τῷ Παραλυτικῷ· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι ἢ εἶπῃν· Ἐγείραι, καὶ ἄρον σε τὸν κράββατον, καὶ περιπάτη;

10 Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἄριστοι ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιεῖν ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας (λέγει τῷ Παραλυτικῷ·)

11 Σοὶ λέγω, ἐγείραι, καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

12 Καὶ ἠγέρθη ἄθῆως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἔξῃλθεν ἐναντίον πάντων· ὥστε ἔξικταί πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας· Ὅτι εἰδέποτε ἔτως εἶδομεν.

Καὶ

13 Καὶ ἔξῃλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτὸς.

14 Καὶ παράγων εἶδε Λαζάρου τὸν τῷ Ἀλφαίῳ καθημένον ἐπὶ τὸ τελώνιον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀσπασθεὶς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ σιτανέκειντο τῷ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτῆς· ἦσαν γὰρ πολλοὶ, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

16 Καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς Μαθηταῖς αὐτῆς· Τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐθίει καὶ πίνει;

17 Καὶ ἀκράσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Οὐ χρειαίαν ἔχουσιν οἱ ἰχθύοντες ἰατρῆς, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετανοίαν.

18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νησίδοντες· καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νησίδουσιν, οἱ δέ σοι Μαθηταὶ ἐνησίδουσιν;

Καὶ

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύ-
 νανται οἱ υἱοὶ τῆς νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ'
 αὐτῶν ἔστι, νησδέειν; ὅσον χρόνον μεθ' ἐαυ-
 τῶν ἔχουσι τὸν Νυμφίον, οὐ δύναται νησδέειν.

20 Ἐλθόνται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ
 ἀπ' αὐτῶν ὁ Νυμφίος, καὶ τότε νησδέουσιν ἐν
 ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

21 Καὶ εἶδεν ἐπίβλημα ῥάκας ἀγνάφου
 ἐπιρράπτα ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· εἶδ' ἔμην,
 αἶρε τὸ πλήρωμα αὐτῆς τὸ καινὸν τοῦ πα-
 λαιῶ, καὶ χεῖρον χίσμα γίνεται.

22 Καὶ εἶδεν βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς
 παλαιῶ· εἶδ' ἔμην, ῥήσεται ὁ οἶνος ὁ νέος τῶς
 ἀσκῶς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀ-
 πολυῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς καινῶς
 βλητέον.

23 Καὶ ἐγένετο παραποροῦσθαι αὐτὸν ἐν
 τοῖς Σάββασιν διὰ τῶν ποσειμῶν, καὶ ἤρξαντο
 οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ ὁδὸν ποιεῖν, τίλλοντες τῶς
 ῥάκας.

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἰδού,
 ἡ ποιῶσιν ἐν τοῖς Σάββασιν ὃ ἔκ' ἔξεις.

25 Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐδέ πο-
 τε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε χρεῖαν
 ἔχε, καὶ ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτῶ;

26 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τῆς Θεοῦ ἐ-
 πί

ἐπὶ Ἀβιάθου τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τὰς ἄρτας
τῆς Προθέσεως ἔφαγον, ὅς οὐκ ἔξεσι φαγεῖν
εἰ μὴ τοῖς Ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐ-
τῷ ὄσι;

27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ Σάββατον διὰ
τὸν ἀνθρώπον ἐγένετο, ὅχι ὁ ἀνθρώπος διὰ
τὸ Σάββατον.

28 Ὡς κύνος ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
καὶ τοῦ Σαββάτου.

Κ Ε Φ Α Λ Ι Ο Ν γ'. 3.

1 Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν
καὶ ἰδὼν ἐκεῖ ἀνθρώπος ξηραμμένω ἔχον τὴν
χαρὰν.

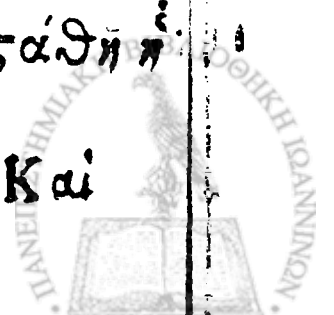
2 Καὶ παρετήροισεν αὐτὸν εἰ τοῖς Σάββασι
θεραπεύσει αὐτὸν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτῷ·

3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηραμμέ-
νῳ ἔχοντι τὴν χαρὰν· Ἐγάρ μοι εἰς τὸ μέσον·

4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐξεσι τοῖς Σάββα-
σιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχῶν
σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων.

5 Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀρ-
γῆς, συλυπέμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρ-
δίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτενον
τὴν χαρὰν σου καὶ ἔτενε καὶ ἀποκατεσάθη ἡ
χεὶρ αὐτοῦ ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη.

Καὶ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚ. 143

6 Καὶ ἔξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἀΐθῳς μετ' αὐτοῦ τῆς Ἡρώδιασιν συμβάλιον ἐποίησιν κατ' αὐτόν, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετ' αὐτῶν Μαθητῶν αὐτῶν πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰσραήλ.

8 Καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδαμαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκόντων ὅσα ἐποίησεν, ἦλθον πρὸς αὐτόν.

9 Καὶ εἶπε τοῖς Μαθηταῖς αὐτῶν ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῆ αὐτῶν, διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν.

10 Πολλὰ γὰρ ἐθεράπευσεν ὡς ἐπιπίπτειν αὐτῶν, ἵνα αὐτῶν ἀψωνται, ὅσοι ἔχον μαγίας.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρῃ, προσέπιπτει αὐτῶν, καὶ ἔκραζε, λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς, ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν ποιήσωσι.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται εἰς ἑαυτὸν αὐτὸς· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.

14 Καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ὦσι μετ' αὐ-

αὐτῷ, καὶ ἵνα ἀποσέλη αὐτὸς κηρύσσειν,

15 Καὶ ἔχεν ἄξιαν θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον.

17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν τῷ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τῷ Ἰακώβῳ (καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργῆς, ὃ ἔστιν, υἱὸς βροντῆς.)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν τῷ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην,

19 Καὶ Ἰσθὺν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν.

20 Καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον· καὶ σιωέρεται πάλιν ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτὸς μήτε ἄρτον φαγεῖν.

21 Καὶ ἀκέσαντες οἱ παρ' αὐτῷ, ἔβηθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γάρ. Ὅτι ἔξέση·

22 Καὶ οἱ Γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάτες, ἔλεγον· Ὅτι Βεελζεβὺλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτὸς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς δύναται Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν;

Καὶ

24 Καὶ εἰς βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μεριϑῆ, οὐ δυνάτα σαθῶαι ἡ βασιλεία ἐκείνη.

25 Καὶ εἰς οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μεριϑῆ, οὐ δυνάτα σαθῶαι ἡ οἰκία ἐκείνη.

26 Καὶ εἰς ὁ Σατανᾶς ανέση ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέρισαι, οὐ δυνάτα σαθῶαι, ἀλλὰ τέλος ἔχει.

27 Οὐ δυνάτα οὐδεὶς τὰ σκλή τῷ ἰχυρῷ, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρπάσαι, εἰ μὴ πρῶτον τὸν ἰχυρὸν δήση· καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.

28 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἀμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ βλασφημία ὅσας αὐτοὶ βλασφημήσωσιν.

29 Ὅς δ' αὐτοὶ βλασφημήση εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἀφεσὴν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἄποχός ἐστιν αἰωνίᾳ κρίσεως.

30 Ὅτι ἔλεγον· πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

31 Ἐρχονται οὖν οἱ ἀδελφοί, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἔξω ἐσῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν, κωνόντες αὐτὸν.

32 Καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτὸν· εἶπον ἐπ' αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσί σε.

33 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου, ἢ οἱ ἀδελφοί μου;

Κ

Καὶ

34 Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τὰς πέ-
ραι αὐτὸν καθημείας, λέγει· Ἴδε ἡ Μήτηρ
μα καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

35 Ὅς γὰρ αὐτὸν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ,
ὁστος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ Μήτηρ ἐστὶν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. 4.

1 Καὶ πάλιν ἦρξατο διδάσκειν παρὰ τῆς
θαλάσσης· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος
πολύς, ὥστε αὐτὸν ἐμβάψαι εἰς τὸ πλοῖον
καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
πρὸς τὴν θαλάσσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἰῶν.

2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς
πολλαῖς, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐ-
τοῦ.

3 Ἀκούετε· Ἴδού, ἔξῃλθεν ὁ σπέρων τῶν
σπέρων.

4 Καὶ ἐγείετο ἐν τῷ σπέρῳ, ὃ μὲν ἐπι-
σε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγον αὐτό.

5 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδες,
καὶ ἔκῃχε γλυκὺ πολλὸν· καὶ ἀθρόως ἔξαν-
ταλε διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς·

6 Ἡλίος δὲ ἀνατείλωντος ἐκαυματίσθη,
διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἔξηρανῆθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκαΐδας· καὶ

αὐτὸς

ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ σιωπέπνιξαν αὐτὸ, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε.

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν καὶ καλλιῶν· καὶ ἐδίδε καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα· καὶ ἔφερεν, εὐ τεταίκοντα, καὶ οὐκ ἐξήκοντα, καὶ εὐ ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ ἔχων ὠτα ἀκούειν, ἀκούτω.

10 Ὅτε δὲ ἐγγίετο καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολὴν.

11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑμῖν δέδοται γινώσκειν τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται.

12 Ἴνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴδωσι, καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι, καὶ μὴ σιωπήσωσι· μήποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἀμαρτήματα.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην; καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γινώσκεσθε;

14 Ὁ σπείρων, τὸν λόγον σπείρει.

15 Οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρά τὴν ὁδὸν, ὅσους σπείρεται ὁ λόγος· καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, ὁ θείως ἔρχεται ὁ σατανᾶς, καὶ αἶρει τὸν λόγον

γον τὸν ἑσπαρμειὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

16 Καὶ ἑτοίμασιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρόμενοι, οἱ, ὅταν ἀκέσωσι τὸν λόγον, ἀθῆως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν.

17 Καὶ ἔκ ἔχουσι ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἴτα γαστρομείης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, ἀθῆως σκανδαλίζονται.

18 Καὶ ἑτοίμασιν οἱ εἰς τὰς ἀκαύθας σπαρόμενοι, ἑτοίμασιν οἱ τὸν λόγον ἀκρόντες.

19 Καὶ αἱ μέμνηται τῶ αἰῶνος τῆς τῆς, καὶ ἡ ἀπάτη τῆς πλῆθους, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίας ἑσπορεύμεναι συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

20 Καὶ ἑτοίμασιν οἱ ἐπὶ τῷ γῶ τῷ καλλιῷ σπαρμένοι, οἱ πνευ ἀκέσωσι τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν, ὡς τεμάχοντα, καὶ εἰς ἑξήκοντα, καὶ εἰς ἑκατόν.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Μήτι οὐ λυχνὸς ἔρχεται ἵνα ὑπὸ τὸν μῦθον τεθῆ, ἢ ὑπὸ τῆ κλίνῃ; ἔχ' ἵνα ἐπὶ τῷ λυχνίῳ ἐπιτεθῆ.

22 Οὐ γὰρ ἐσίπ κρυπτόν, ὃ εἰ μὴ φανερωθῆ· ἔσθ' ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερόν ἔλθῃ.

23 Εἶπὺς ἔχα ὡς ἀκάν, ἀκδέτω.

24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Βλέπετε τί ἀκδέ-

τε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προσεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκέραιον.

25 Ὅς γὰρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὅς ἂν ἔχη, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἀνθρώπος βάλη τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς.

27 Καὶ καθάδη, καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλαστᾷ, καὶ μηκύνεται ὡς ἐκ οἴδεν αὐτός.

28 Αυτόματη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, ἔπειτα σάχλω, ἔπειτα πλήρη σῖτον ἐν πᾶσι σάχυϊ.

29 Ὅταν δὲ παραδῶ ὁ καρπός, ἀθροῖς ἀποσέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέσηκεν ὁ θερισμός.

30 Καὶ ἔλεγε· Τίτι ὁμοιώσωμεν τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν;

31 Ὡς κόκκῳ σινάπεως, ὅς, ὅταν σπαρῆ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

32 Καὶ ὅταν σπαρῆ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ λάδος μεγάλης, ὡς ἐδύνασθαι ὑπὸ τῷ πτερυγίᾳ αὐτῆς τὰ πτενὰ τῶν οὐρανῶν κατασκηῖν.

33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλάς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύνατο ἀκάν.

34 Χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς Μαθηταῖς αὐτὸς ἐπέλυε πάντα.

35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁψίας γειομένης· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.

36 Καὶ ἀφύπτες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἰὼ ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια ἰὼ μετ' αὐτὸς.

37 Καὶ γίνεται λαίλαψ αἰέμα· μεγάλη τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλον εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι.

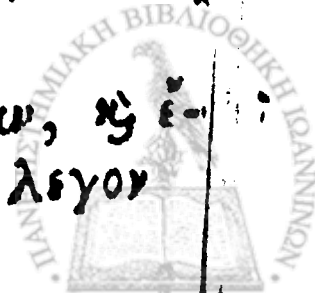
38 Καὶ ἰὼ αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθύψων· καὶ διεγείρσιν αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ὁ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα;

39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ αἰέμῳ, καὶ εἶπε τῇ θαλάσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ ἐκόπασεν ὁ αἰέμος, καὶ ἐγείετο γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θαλοῖ ἐσε ὅτι; πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον

λεγον

λεγον πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα ἐτός ἐστίν, ὅπ-
 κη ὁ αἶμος κη ἡ θάλασσα ὑπακέουσιν αὐτῷ;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄. 5.

1 Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης,
 εἰς τὴν χώραν τῆς Γαδαριῶν.

2 Καὶ ἐξεληθόντι αὐτῷ ἐκ τῆς πλοῖα, δὲ-
 θέως ἀπώπησεν αὐτῷ ἐκ τῆς μνημείων αὐ-
 θρωπος ἐν πνέματι ἀκαθάρτῳ.

3 Ὅς τινὲς κατοίκησιν ἔχου ἐν τοῖς μνη-
 μείοις, κη ὅτε αἰλύσειν εἰς ἡδυνάτο αὐ-
 τὸν δεῖσαι,

4 Διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις κη αἰλύ-
 σεσι δεδέσθαι, κη διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτῆς ταῖς
 αἰλύσεσι, κη ταῖς πέδαις συντετριφθῆναι· κη εἶ-
 δεῖς αὐτὸν ἴχυνε δαμάσαι.

5 Καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς κη ἡμέρας ἐν τοῖς
 ἰορεσι κη ἐν τοῖς μνήμασιν ἠὲ κράζων, κη κα-
 ιτακόπτων ἑαυτὸν λίθοις.

6 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, εἶ-
 δραμε, κη προσεκωήσεν αὐτῷ.

7 Καὶ κράξας φωνῇ μεγάλη, εἶπε· Τί ἐ-
 μοὶ κη σοὶ Ἰησοῦ· τί ἐτῆ θεῶ τῶ ὑψίστου; ὀρ-
 κίζωσε τὸν θεόν, μή με βασανίσῃς.

8 (Ἐλέγε γὰρ αὐτῷ· Ἐξελθε τὸ πνεῦμα
 τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τῆς αὐθρώπου.

9. Καὶ ἐπὴρώτα αὐτόν· Τί σοι ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων· Λεγεὼν ὄνομά μοι· ὅτι πολλοὶ ἐσμεν.

10. Καὶ παρεκάλεα αὐτὸν πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτὸς ἀποσείλῃ ἔξω τῆς χώρας.

11. Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη.

12. Καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τὰς χοίρας, ἵνα εἰς αὐτὰς εἰσέλθωμεν.

13. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἔξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τὰς χοίρας· καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη καὶ τὸ κρημνὸν εἰς τὴν θάλασσαν, (ἦσαν δὲ ὡς διχίλιοι·) καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ.

14. Οἱ δὲ βόσκοντες τὰς χοίρας ἔφυγον, καὶ ἀνήγγελαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ἀγροὺς. Καὶ ἔξῆλθον ἰδεῖν πῶς ἐστὶ τὸ γεγονός.

15. Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ ἱματισμένον, καὶ σωφρονεῖντα τὸν ἐχνηκότα τὸν λεγεώνα· καὶ ἐφοβήθησαν.

16. Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν χοίρων.

Καὶ

17 Καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς ὁρείων αὐτῶν.

18 Καὶ ἐμβαίητος αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλεη αὐτὸν ὁ δαίμονιαι εἰς ἵνα ἦ μετ' αὐτῷ.

19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ἵπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σὺς, καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ κύριος ἐποίησε, καὶ ἠλέησέ σε.

20 Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

21 Καὶ διαπεράσας αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῇ γαλιλαίᾳ πάλιν εἰς τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτὸν· καὶ ἠνέκα τὴν θάλασσαν.

22 Καὶ ἰδὼν, ἔρχεται εἰς τῆς ἀρχισυναγῶν, ὀνόματι Ἰάηρος· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, τίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτῷ.

23 Καὶ παρεκάλεη αὐτὸν πολλὰ, λέγων· Ὅτι τὸ θυγάτηρόν μου ἐχάπτως ἔχει, ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῆς αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῆ, καὶ ζήσεται.

24 Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτῷ· καὶ ἠκολούθη αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ σιμῶθλιβον αὐτὸν.

25 (Καὶ γυνή τις ἔσα ἐν ρύσει αἵματος ἑτη δώδεκα·

26 Καὶ πολλὰ παθῶσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν

τρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφελθῆσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθῆσα·

27 Ἀκέσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθῆσα εἰς τὸν ὄχλον ὅπιον, ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·

28 Ἐλέγε γάρ· Ὅτι καὶ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἀψώμαι, σωθήσομαι.

29 Καὶ ἄθεός τις Ἰηραῦθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴατο ἀπὸ τῆς μάστιγος.

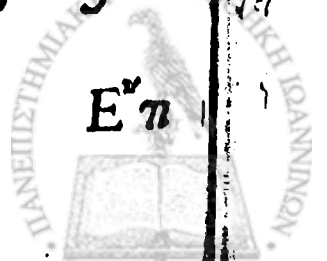
30 Καὶ ἄθεός τις ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνὼς ἐν ἑαυτῷ τὴν δύναμιν ἐξεληθῆσαν, ἐπιγραφαῖς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς με ἤψατο τοῦ ἱματίου;

31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον σωθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς με ἤψατο;

32 Καὶ περιεβλέπετο ἰδῆν τὴν τῆτο ποιήσασαν.

33 Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα καὶ τρέμσασα εἶδῶν ὅ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σε σέσωκέ σε· ὑπάγε εἰς ἐριώλω, καὶ ἰού ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

35 Ἐπι αὐτῷ λαλῶντος, ἔρχονται ἀπὸ
 τῆς ἀρχισυναγωγῆς λέγοντες· Ὅτι ἡ θυγά-
 τερ σου ἀπέθανε· τί ἔτι σκύλλεις τὸν Διδά-
 καλον;

36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἀθέως ἀκίσσας τὸν λό-
 γον λαλῶντων, λέγει τῷ ἀρχισυναγωγῷ·
 ἢ φοβῶ, μόνον πίστευε.

37 Καὶ ἐκ ἀφῆκεν εὐαγγέλιον αὐτῷ συνακο-
 κθῆσαι, εἰ μὴ Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάν-
 νην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τῆς ἀρχισυ-
 ναγωγῆς, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, κλαίοντας καὶ ἀ-
 λαλῶντας πολλά.

39 Καὶ ἐσελθὼν λέγει αὐτοῖς· Τί θόρυ-
 γος καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον ἐκ ἀπέθανεν,
 ἀλλὰ καθεύδει.

40 Καὶ κατεγέλων αὐτῷ. Ὁ δὲ, ἐκβα-
 λὼν ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν Πατέρα
 καὶ τὸ παιδίον καὶ τὴν Μητέρα, καὶ τὸς μετ' αὐτῷ,
 μὴ εἰσπορεύεται ὅτις ἴδῃ τὸ παιδίον ἀνακί-
 νησον.

41 Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τῆς παιδίας,
 λέγει αὐτῇ· Ταλιθα κούμι, ὃ ἔστι μεθερ-
 μωλόμηνον· Τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) ἔ-
 σται ζῶν.

42 Καὶ ἀθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον, καὶ πε-
 ρι-

ριεπάτη· ἡ γὰρ ἑτῶν δώδεκα· καὶ ἔξέσησα
ἐκστάσι μεγάλη.

43 Καὶ διεξέλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μι-
δαὶς γνῶ τὸτο· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγαί-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5. 7.

1 Καὶ ἔξῆλθεν ἐκἑαυτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
πατερίδα αὐτῆ· καὶ ἀκολουθεῖσιν αὐτῷ οἱ Μα-
θηταὶ αὐτῆ.

2 Καὶ γενομένης Σαββάτου ἤρξατο ἐν τῇ
συναγωγῇ διδάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀκρόντες ἔξ-
πλήροοντο, λέγοντες· Πόθεν τῶτω ταῦτα
καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ, ὅτι καὶ δ-
νάμεις τοιαῦται διὰ τῆς χάριτος αὐτῆ γίνονται;

3 Οὐχ' ἔστὸς ἐστὶν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρ-
θαίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσή, καὶ Ἰ-
σίδου, καὶ Σίμωνος; καὶ ἐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐ-
τῆ ὡς πρὸς ἡμᾶς; Καὶ ἐσκαιδαλίζοντο
αὐτῷ.

4 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐκ-
στὴ Προφήτης ἄπμωσ εἰ μὴ ἐν τῇ πατερίδι αὐ-
τοῦ.

5 Καὶ ἐκ ἠδυνάτο ἐκἑαυτοῦ ἐδεμίαν δυνάμιν
ποιῆσαι· εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς τὴν
χῆρας, ἐθεράπευσε.

6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν·

Καὶ

καὶ περιῆγε τὰς κώμας κύκλῳ, διδάσκων.

7 Καὶ προσκαλεῖται τὴς δώδεκα, καὶ ἤρξα-
σθε αὐτὸς ἀποστέλλειν δύο δύο· καὶ ἐδίδοσθε αὐ-
τοῖς ἄρτους ἑξοκίας καὶ πνυμάτων καὶ ἀκαθάρτων.

8 Καὶ παρήγγαλεν αὐτοῖς, ἵνα μηδεὶς
ἔρωσιν εἰς ὁδὸν, εἰ μὴ ράβδον μόνον· μὴ πῆ-
λον, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τιῶν ζώνων χαλκόν.

9 Ἀλλ' ὑποδέδεμεύσθε σανδάλια· καὶ μὴ
ἐξυπάσθε δύο χιτῶνας.

10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι εἰ εἰσέλ-
θητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μενετε ἕως αὐτοῦ ἐξέλθῃ-
τε ἐκεῖθεν.

11 Καὶ ὅσοι αὐτῶν μὴ θέξονται ὑμᾶς, μη-
δὲ ἀκίσωσιν ὑμῶν, ἐκπορεύμενοι ἐκεῖθεν,
ἐπιπάξατε τὸν χεῖρα τὸν ὑποκάτω τοῦ ποδῶν
αὐτῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ἀμὲν λέγω ὑ-
μῖν· ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις
ἡμέρα κείνης, ἢ τῆ πόλει ἐκείνῃ.

12 Καὶ ἐξερχόμενοι ἐκήρυξον ἵνα μετα-
στήσωσι·

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλον· καὶ ἤ-
κρον ἐλαίῳ πολλὰς ἀρρώστιας, καὶ ἐθερά-
σκον.

14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης (φα-
σίαν γὰρ ἐγείετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ) καὶ ἔλεγεν·
ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγήθη,
καὶ

καὶ διὰ τῶτο ἐνεργῶσιν αἰδωάμας ἐν αὐτῷ.

15 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Ὅτι Προφήτης ἐστίν, ἢ ὡς ἐπὶ Προφήτῃ.

16 Ἀκίστας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἶπεν· Ὅτι ἐγὼ ἀπέκεφάλισα Ἰωάννῳ, ὅτός ἐστιν, αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν.

17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας ἐκρίτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τῆ ἀδελφῆ αὐτῆ, ὅτι αὐτῷ ἐγάμησεν.

18 Ἐλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ· Ὅτι ἐκ ἐξέσι σοι ἔχων τὴν γυναῖκα τῆ ἀδελφῆ σου.

19 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνέχων αὐτῷ, καὶ ἠθέλησεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι· καὶ ἐκ ἠδωάτο.

20 Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβᾶτο τὸν Ἰωάννην, αἰδῶς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ σπυγνότηρα αὐτὸν· καὶ ἀκίστας αὐτῆ, πολλὰ ἐποίησεν· καὶ ἠδέως αὐτῆ ἤκε.

21 Καὶ γενομένης ἡμέρας δικάρας, ὁ Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτῆ δᾶπνον ἔπεμψε τοῖς μεγιστάσιν αὐτῆ, καὶ τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας.

22 Καὶ ἐσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆ τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσασμένης τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς σινανακαμείοις,

πῶ ὁ Βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἰτηθόν με ὁ
 ἀνὴρ θέλης, καὶ δώσω σοι.

23 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ· Ὅτι ὁ ἐὰν με αἰ-
 ῆσης, δώσω σοι, ἕως ἡμίσεος τῆ βασιλείας μου.

24 Ἡ δὲ ἔξελεθῆσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐ-
 τῆς· Τί αἰτήσωμαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφα-
 λὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

25 Καὶ ἐσελεθῆσα ἀθῆως μετὰ σφοδρῆς
 ῥοῆς τὸν Βασιλέα, ἠτήσατο, λέγουσα· Θε-
 ῶ ἵνα μοι δῶς ἔξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κε-
 φαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

26 Καὶ περίλυπος γινόμενος ὁ Βασιλεὺς,
 εἰς τὸς ὄρκους καὶ τὸς συνακακμεύους ἐκ ἠθέ-
 ησεν αὐτῷ ἀθετῆσαι.

27 Καὶ ἀθῆως ἀποστείλας ὁ Βασιλεὺς σπε-
 σλάτωρα, ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφα-
 λὴν αὐτοῦ.

28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν
 ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ᾤχευκε τὴν κεφαλὴν αὐ-
 τοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τῷ κορα-
 σίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτῷ τῇ μητρὶ
 αὐτῆς.

29 Καὶ ἀκῶσαντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλ-
 θον καὶ ἔρραν τὸ πτώμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐ-
 τὸ ἐν τῷ μνημαίῳ.

30 Καὶ σπυάγονται οἱ Ἀπόστολοι πρὸς τὸν
 Ἰη-

Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγελλον αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα
ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

31 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμῖν αὐτὴν
κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε
ὀλίγον· Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπὸ
γοντες πολλοί· καὶ οὐδὲ φαγεῖν ἠυκαίρουν.

32 Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλῑ
κατ' ἰδίαν.

33 Καὶ εἶδον αὐτὸς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι
καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν πολλοί· καὶ πεζῆ ἀπὸ π
σῶν τῶν πόλεων σιωέδραμον ἕκαστος, καὶ προῆλθον
αὐτὸς, καὶ σιωῆλθον πρὸς αὐτόν.

34 Καὶ ἔξελθὼν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺ
χλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι
σῶσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμαίναν· καὶ ἤ
ξαστο διδάσκων αὐτὸς πολλὰ.

35 Καὶ ἦδη ὥρας πολλῆς γενομένης, π
σελθόντες αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτῶν, λέγουσιν
Ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἦδη ὥρα πολλή.

36 Ἀπόλυσον αὐτὸς, ἵνα ἀπελθόντες
τῶν κύκλων ἀγροῦ καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν ἐα
τοῖς ἄρτους· τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσι.

37 Οὐδὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Δοῦτε
αὐτοῖς ὑμῖν φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ·
Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν διακοσίων δυν
αίων ἄρτους, καὶ δώμεν αὐτοῖς φαγεῖν;

38 Ο' δὲ λέγει αὐτοῖς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε καὶ ἴδετε. Καὶ γνόντες, λέγουσι· Πενήτε, καὶ δύο ἰχθυῖας.

39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ.

40 Καὶ ἀνέπεσον πρασιαί, πρασιαί, ἀνὰ κατὸν καὶ ἀνὰ πενήτηκοντα.

41 Καὶ λαβὼν τὰς πεντήτε ἄρτους καὶ τὰς δύο ἰχθυῖας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησε, καὶ κατέκλασε τὰς ἄρτους· καὶ εἶδεν τοῖς Μαθηταῖς αὐτῶν, ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς· καὶ εἰς δύο ἰχθυῖας ἐμέρισε πᾶσι.

42 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορταίσθησαν.

43 Καὶ ἤραν κλασματῶν δώδεκα κοφίνας πλήρεις καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθυῶν.

44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τὰς ἄρτους, ὡς εἰ πεντακίχλιοι ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθέως ἐπάγγασεν τὰς Μαθηταῖς αὐτῶν ἐμβυῖαι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσει τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεξάσαι.

47 Καὶ ὄψιας γειομείης μετὰ τὸ πλοῖον ἐν ἕσπῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς ἡθύρας.

L

Καὶ

48 Καὶ εἶδεν αὐτὸς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνει· (ὡς γὰρ ὁ ἀνεμος ἐναντίος αὐτοῖς.) καὶ περὶ πεντήκοντα φυλακῶν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτὸς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐτὸς.

49 Οἱ δὲ, ἰδόντες αὐτὸν περιπατῶντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι καὶ ἀνέκραξαν.

50 (Πᾶντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν.) Καὶ ἀθεῶς ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Θαρσῆτε, ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτὸς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἀνεμος· καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐξ αὐτοῖς ἔξισαντο, καὶ ἐθαύμαζον.

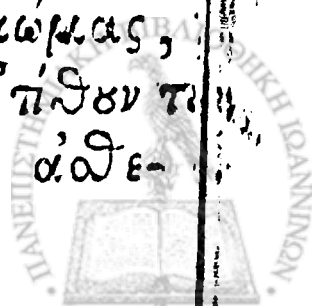
52 Οὐ γὰρ σιωπῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη.

53 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γαλιθαίας· καὶ προσωρμίσθησαν.

54 Καὶ ἔξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου ἀθεῶς ἐπιγνόντες αὐτὸν·

55 Περιδραμόντες ὅλιον τι καὶ περιχώρησαν ἐκείνῳ, ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τὰς κοιλίας αὐτοῦ, ὅπως ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστὶν· ὡς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπως ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστὶν.

56 Καὶ ὅπως αὐτὸν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας, πόλεις, ἢ ἀγροὺς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐπίθουσαν τὴν

ἰδόντων, καὶ παρεκάλεον αὐτὸν ἵνα καὶ τὰ
 κραυῆδες τῶ ἱματίου αὐτῷ ἀψώνται· καὶ ὅ-
 ττοι ἀνῆπτοντο αὐτῷ, ἐσώζοντο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. 7

1 Καὶ σιμώνονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι,
 καὶ πᾶνες τῆς Γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἰε-
 ρουσολύμων·

2 Καὶ ἰδόντες τινὰς τῆς Μαθητῶν αὐτῷ
 κοινῶς χερσὶ (τὰ τ' ἔσιν ἀνίπτοις) ἐδίον-
 τας ἄρτους, ἐμέμψαντο.

3 Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πᾶντες οἱ Ἰουδαῖοι,
 καὶ μὴ πυγμῇ νίψονται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐ-
 δίδοσι, κρατῶντες τὴν παράδοσιν τῆς πρεσ-
 βυτέρων.

4 Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, εἰ μὴ βαπτίσωνται,
 καὶ ἐδίωσι· καὶ ἄλλα πολλά ἔσιν ἃ παρέλα-
 ον κρατῆν, βαπτισμὸς ποτηρίων καὶ ξυσῶν
 χαλκίων καὶ κλινῶν.)

5 Ἐπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι
 καὶ οἱ Γραμματεῖς· Διὰ τί οἱ Μαθηταῖοι σου
 περιπατοῦσι καὶ τὴν παράδοσιν τῆς πρε-
 βυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσὶν ἐδίδοσι τὸν
 ἄρτον;

6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι
 ἰσχυρῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῆς
 ὑπο-

ὑποκειτῶν· ὡς γέγραπται· Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσί με τιμᾶ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

7 Μάτρω δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων.

8 Ἀφεύτε γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατᾶτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμὸς ξυγῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε.

10 Μωσῆς γὰρ εἶπε· Τίμα τὸν Πατέρα σου καὶ τὴν Μητέρα σου· καὶ ὁ κακολογῶν Πατέρα ἢ Μητέρα, θανάτῳ τελευτᾷ.

11 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ Πατρὶ ἢ τῇ Μητρὶ· Κορβαῦ (ὃ εἶσι, δῶρον) ὃ ἐκὼν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθήσεται·

12 Καὶ ἐκέπαι ἀφίετε αὐτὸν εὐδὲν ποιῆσαι τῷ Πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ Μητρὶ αὐτοῦ·

13 Ἀκυρῶντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν, ἣ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

14 Καὶ προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀκρετέμεο πάντες καὶ σωθεῖτε.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚ. 165

15 Οὐδὲ ἐστὶν ἔξωθεν τῷ ἀνθρώπῳ ἐσποροδόμιον εἰς αὐτὸν, ὃ δυνάται αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκποροδόμια ἀπ' αὐτοῦ, ἐκῆνά ἐστι τὰ κοινουῦντα τὸν ἀνθρώπον.

16 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκθεῖν, ἀκθέτω.

17 Καὶ ὅτε ἐσηλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπρώτων αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς.

18 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; εὐνοῆτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν ἐσποροδόμιον εἰς τὸν ἀνθρώπον, εὐδύαται αὐτὸν κοινῶσαι;

19 Ὅτι ἐκ ἐσποροδέεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν. καὶ εἰς τὸν ἀφεδρωῖα ἐκποροδέεται, καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα.

20 Ἐλέγε δὲ, ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκποροδομιον, ἐκῆνο κοινοῖ τὸν ἀνθρώπον.

21 Ἐσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῆς ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκποροδοῦνται, μοιχεῖαι, φόνοι,

22 Κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἰσέλγηα, ὀφθαλμὸς πονηρὸς, βλασφημία, περηφασία, ἀφροσύνη.

23 Πάντα ταῦτα τὰ ποιηρὰ ἔσωθεν ἐκποροδέεται, καὶ κοινοῖ τὸν ἀνθρώπον.

24 Καὶ ἐκῆθεν ἀνάσας ἀπηλθεν εἰς τὰ

μεθόρεμα Τύρου κὶ Σιδῶνος· καὶ ἀσελθῶν εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδενα ἥθελε γνῶναι· κὶ εἰ ἠδυνήθη λαθῶν.

25 Ἀκῶσασα γῶ γυνὴ περὶ αὐτῷ, ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθῶσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτῷ,

26 (Ἡῦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, Συροφοίνισσα, τῷ γένει) κὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλη ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.

27 Οὐ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ἄφες πρώτον χορτασθῶμαι τὰ τέκνα· οὐ γῶ καλὸν ἐσὶ λαβαῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, κὶ βαλεῖν τοῖς κυμαεῖοις.

28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, κὶ λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· κὶ γῶ τὰ κυμάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθία ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν παιδίων.

29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Διὰ τῆτον τὸν λόγον ὑπάγε· ὄξεληλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου.

30 Καὶ ἀπελθῶσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὔρε τὸ δαιμόνιον ὄξεληλυθὸς, κὶ τὴν θυγατέρα βεβλημεῖν ἐπὶ τῆς κλίνης.

31 Καὶ πάλιν ὄξελθῶν ἐκ τῶν ὀρέων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, αὐτὰ μέσον τῶν ὀρέων Δεκαπόλεως.

Καὶ

32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογιλάλον, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν, ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα.

33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ πτύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ.

34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐξέναξε, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐφφαθά, ὃ ἐστὶ, διανοίχθητι.

35 Καὶ διευθετοὶς διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς.

36 Καὶ διεσείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ ἕπωσιν· ὅσοι δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεσέλλετο, μᾶλλον περιουσιώτερον ἐκήρυσσον.

37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἄξεπλήροιστο, λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἡ. 8.

1 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, παμπόλλοι ὄχλοι ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων τῶν πείραγματι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς·

2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη

δη ὑμέρας τρεῖς προσμείσισί μοι, καὶ ἔκ ἔχουσι πὶ φάγωσι.

3 Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτὰς νήσης εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἦκασιν.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτῶν· Πόθεν τέτις διωθήσεται τίς ὧδε χορταίσει ἄρτων ἐπ' ἐρημίας;

5 Καὶ ἐπηρώτα αὐτὰς· Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτὰ.

6 Καὶ παρηγγαλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τὰς ἑπτὰ ἄρτους, ἀχαιοῦσιν εἰσήσας ἔκλασε, καὶ εἶδεν τοῖς Μαθηταῖς αὐτῶν ἵνα παραθῶσι· καὶ παρέθηκεν τῷ ὄχλῳ.

7 Καὶ εἶχον ἰχθυῖδια ὀλίγα· καὶ ἀλογήσας, εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτὰ.

8 Ἐφαγον δὲ, καὶ ἐχορταίσθησαν· καὶ ἦραν περισσείματα κλασμάτων, ἑπτὰ στυρίδας.

9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς τετρακιχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτὰς.

10 Καὶ ἀθῆως ἐμβαίς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν Μαθητῶν αὐτῶν, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλιμανθιά.

11 Καὶ ἔβηθησαν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἦρξαν συζητᾶν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτῶν σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, περᾶζοντες αὐτόν.

Καὶ

12 Καὶ ἀνασθενάξας τῷ Πνεύματι αὐτῷ, λέγει· Τί ἡ γυνεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητᾷ; Ἄμω λέγω ὑμῖν, οὐ δοθήσεται τῇ γυνεᾷ αὕτη σημεῖον.

13 Καὶ ἀφίς αὐτὰς, ἐμβὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

14 Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους· ἢ εἰ ἢ εὐα ἄρτον οὐκ ἔχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

15 Καὶ διεσέλλετο αὐτοῖς, λέγων· Οὐρᾶ, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῆς Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.

16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Οὔτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν.

17 Καὶ γινῶσκει ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε, οὐτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; ἢ ἔτι ἔχετε, ἢ δὲ στυγίετε; ἔτι πετωρωμένω ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;

18 Οὐφθαλμοὺς ἔχοντες ἢ βλέπετε; καὶ ἄρα ἔχοντες ἢ ἀκούετε, ἢ ἢ μνημονεύετε;

19 Ὅτε τὸς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τὸς τετρακιχίλους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; Λέγουσιν αὐτῷ· Δώδεκα.

20 Ὅτε δὲ τὸς ἑπτὰ εἰς τὸς τετρακιχίλους, πόσων στυγίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; Οἱ δὲ ἔπειον· Ἐπτὰ.

Καὶ

21 Καὶ ἔλεγον αὐτοῖς· Πῶς ἔκ σωίετε;

22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδᾶν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτῷ ἀψῆται.

23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χαρὸς τῷ τυφλῷ, ἔξηγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπήρώτα αὐτὸν ἂν βλέπει.

24 Καὶ ἀναβλέψας ἔλεγε· Βλέπω τὰς ἀνθρώπους ὡς δένδρα περιπατοῦντας.

25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι· καὶ ἀποκατεσάθη, καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς ἅπαντας.

26 Καὶ ἀπέγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων· Μηδὲ εἰς τιὴν κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἴπῃς πρὶ ἐν τῇ κώμῃ.

27 Καὶ ἔξηλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τοὺς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππας· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπήρώτα τὰς Μαθηταὺς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;

28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τὸν Βαπτιστῆν· καὶ ἄλλοι, Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ, εἴα τῶν Προφητῶν.

29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα

να

καὶ με λέγετε ἔναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μηδεὶς ἐγώσῃ περὶ αὐτῶ.

31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς, ὅτι δὲ ἂν ἴδῃ τῆ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς Πρεσβυτέρων καὶ Ἀρειρέων καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.

32 Καὶ παρήρησά τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιμαῖν αὐτῷ.

33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν τὰς Μαθητὰς αὐτῶ, ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ, λέγων· Ὑπάγε ὀπίσω μου Σατανᾶ· ὅτι σὺ φρονεῖς τὰ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῆς ἀνθρώπων.

34 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σιωπῆσαι τὰς Μαθητᾶς αὐτῶ, εἶπεν αὐτοῖς· ὅστις θέλει ὀπίσω με εἰσελθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτῶ, καὶ ἀκολουθεῖτω

35 Ὅς γὰρ αὐθιγὴ τὴν ψυχὴν αὐτῶ σῶσει, ἀπολέσει αὐτὴν· ὅς δ' αὐτὴν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῶ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, σῶσει αὐτὴν.

36 Τί γὰρ ὠφελήσῃ ἀνθρώπον, εἰὰ κερδῆσθαι.

θήσῃ τὸν Κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῆ τὴν ψυχὴν αὐτῆς;

37 Ἡ τί δώσει ἀνθρώπος ἀτάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτῆς;

38 Ὅς γὰρ αὐτὸ ἐπαιχτωθῆ με καὶ τὰς ἐμὰς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαιχτωθῆσεται αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. 9.

1 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ πνευστῆς ὡς ἐσηκόπων, οἵ πνευστῆς μὲν γίνονται θανάτου, ἕως αὐτῶν ἴδωσι τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθῆσαν ἐν δυνάμει.

2 Καὶ μετὰ ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν καὶ ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν.

3 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο σιλβόματα, ὡς χιτῶν, οἷα γναφίς ἐπὶ τῆς γῆς ἐδυνάται λακαῖαι.

4 Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἡλίας σὺν Μωσῆ· καὶ ἦσαν συλαλῶντες πρὸς Ἰησοῦν.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει πρὸς Ἰησοῦν·

τῷ Ῥ'αββί, καλόν ἐσιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι καὶ ποιήσωμεν σκηνῶν τρεῖς, σοὶ μίαν, καὶ Ἰωσεί μίαν, καὶ Ἡλίας μίαν.

6 Οὐ γὰρ ἤδρα πὶ λαλήση ἦσαν γὰρ ἔκ-
κοβοι.

7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς.
ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗ-
ς ἐσιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀγαπητοῦ, αὐτῷ ἀκούετε.

8 Καὶ ἄξαπινα περιβλεψάμενοι, οὐκέτι
θεοὺς εἶδον, ἀλλὰ τὸ Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἐαυτῶν.

9 Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τῶ ὄρους,
ἐπεείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδεὶς διηγήσωνται
τὰ εἶδον, ἢ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ
ἐρῶν ἀναστῇ.

10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυ-
τοὺς, συζητῶντες πὶ ἐστὶ τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ὅπ-
ως γίνονται οἱ Γραμματεῖς, ὅτι Ἡλίας δὲ ἐλθεῖν
ἔσται;

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἡ-
λίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα
ὡς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου,
καὶ πολλὰ πάθη, καὶ ἄδικα ὑπομείσει.

13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι καὶ Ἡλίας ἐ-
λθούσιν, καὶ ἐποιήσαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν,
ὡς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

Καὶ

14 Καὶ ἔλθὼν πρὸς τὰς Μαθηταίς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτῆς, καὶ Γραμματεῖς συζητῶντας αὐτοῖς.

15 Καὶ ἄθρόως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἔξεθαμβήθη, καὶ προσρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.

16 Καὶ ἐπηρώτησεν τὰς Γραμματεῖς· Τι συζητᾶτε πρὸς αὐτῆς;

17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἰς ἓκ τῶν ὄχλου, εἶπε· Διδάσκαλε, ἠέγωκα τὸν ἵόν με πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον·

18 Καὶ ὅτε αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσῃ αὐτόν, καὶ ἀφείξῃ, καὶ τείξῃ τὰς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς Μαθηταῖς· ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι· καὶ ἐκ ἰχυσαν.

19 Οἱ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, λέγει· Ὡς γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς μέν.

20 Καὶ ἠέγωκα αὐτόν, πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἄθρόως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτὸν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφείζων.

21 Καὶ ἐπηρώτησεν τὸν Πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τῶτο γέγονεν αὐτῷ; Οἱ δὲ εἶπε· Παιδίόθεν.

22 Καὶ πολλάκις αὐτόν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλεν· καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλὰ

ἔπι δυνάσαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεῖς
ἕφ' ἡμᾶς.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔπειν αὐτῷ· Τὸ, εἰ δυνά-
σαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πισθόντι.

24 Καὶ ἄφ' ἑώσ κράξας ὁ Πατὴρ τὸ παι-
δίον, μετ' δακρύων, ἔλεγε· Πισθίω Κύριε, βοή-
θη με τῇ ἀπιστίᾳ.

25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισπυτρέχει ὁ
ἄλλος, ἐπετίμησε γ' πνεῦμα τῷ ἀκαθάρτῳ,
λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κω-
κῶν, ἐγώ σοι ἐπιτάσσω· Ἐξέλθε ἔξ αὐτοῦ,
καὶ μὴ ἐπιπέσει εἰς αὐτόν.

26 Καὶ κράξαι, καὶ πολλὰ σπαραξάσαι αὐ-
τόν, ἔξῃλθε· καὶ ἐγκείμετο ὡς ἐνεκρός, ὥστε πολ-
ὺς λίγαν, ὅτι ἀπέθανε.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χει-
ρός, ἤγειρεν αὐτόν· καὶ αἴεση.

28 Καὶ ἐσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον, οἱ Μα-
θηταὶ αὐτῷ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν· Ὁ-
μήμεις ἐκ ἡδωθήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

29 Καὶ ἔπειν αὐτοῖς· Τὸτο τὸ γένος ἐν
ἑσὶν δυνάται ἔξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσδελή-
σει.

30 Καὶ ἐκῆθον ἔξελθόντες παρεπορεύοντο
ἐκ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐκ ἠθέλεν ἵνα πῆ γυνή.

31 Ἐδίδασκε γ' τοὺς Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ
ἔλε-

ἔλεγει αὐτοῖς· Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀπο-
 κτενεῖσιν αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

32 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβῶντο
 αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καππερναεὺμ· καὶ ἐν τῇ
 οἰκίᾳ γερόμενος, ἐπηρώτα αὐτὸς· Τί ἐν τῇ
 ὁδῷ πρὸς ἑαυτὸς διελογίζεσθε;

34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διε-
 λέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων.

35 Καὶ καθίσας ἐφώνησε τὰς δώδεκα, καὶ
 λέγει αὐτοῖς· Εἴπτε θέλω πρῶτος εἶναι, ἔσται
 πάντων ἕχρατος, καὶ πάντων διάκονος.

36 Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔθηκεν αὐτὸ
 μέσῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτό, εἶ-
 πεν αὐτοῖς·

37 Ὅς ἐὰν εἴ τις τῶν τοιούτων παιδίων δέξη-
 ται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ
 ἐὰν ἐμὲ δέξηται, ἐκ ἐμὲ δέχεται, ἄλλο
 τὸν ἀποσείλαντά με.

38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, λέγων·
 Διδάσκαλε, εἶδωμέν πνα ἐν τῷ ὀνόματί σου
 ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὅς ἐκ ἀκολοθεῖ ἡμῶν
 καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι ἐκ ἀκολοθεῖ ἡμῶν.

39 Οἱ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ κωλύετε αὐτόν·
 ὅτι οὗτος ὁ δεισὶς·

ὁδοὶ γὰς ἐσὶν ὅς ποιήσῃ δυνάμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογή-
 γαί με.

40 Ὅς ᾧ ἕκ ἓσι καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν
 ἴσιν.

41 Ὅς ᾧ ἀν' ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδα-
 τος ἐν ὀνόματί μου, ὅτι Χριστὸς ἔσῃ, ἀμὴν λέ-
 ῶ ὑμῖν, ὃ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

42 Καὶ ὅς ἀν' σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μι-
 ρῶν τῶν πιστόνων εἰς ἐμέ, καλὸν ἐσὶν αὐτῷ
 ἄλλον εἰ περικεῖται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν
 ράχηλον αὐτοῦ, καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασ-
 σαν.

43 Καὶ ἐὰν σκανδαλίξῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀ-
 ῥόχοψον αὐτήν· καλὸν σοὶ ἐστὶ κυλλὸν εἰς τὴν
 πύλιν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα
 πελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ
 σβεστον.

44 Ὅπως ὁ σκώληξ αὐτῶν ὃ πελάτα, καὶ
 ἡ πῦρ ὃ σβείνεται.

45 Καὶ ἐὰν ὁ πῆξ σου σκανδαλίξῃ σε, ἀ-
 ῥόχοψον αὐτόν· καλὸν ἐστὶ σοὶ εἰσελθεῖν εἰς
 τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ τὰς δύο πόδας ἔχοντα, βλη-
 θῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον.

46 Ὅπως ὁ σκώληξ αὐτῶν ὃ πελάτα, καὶ τὸ
 πῦρ ὃ σβείνεται.

Μ

Καὶ

47 Καὶ εἰὰ ὁ ὀφθαλμὸς σε σκανδαλί-
 ζῆ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλὸν σοί ἐστι μονό-
 φθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ
 Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς
 τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

48 Ὅπως ὁ σκώληξ αὐτοῦ ἐπελάτῃ, καὶ το
 πῦρ ἐσβεῖνται.

49 Πᾶς ὃς πνεύματι ἀλιουθήσεται· καὶ πᾶσα
 θυσιᾶ ἀλλοτριουθήσεται.

50 Καλὸν τὸ ἄλας· εἰὰ δὲ τὸ ἄλας ἀνα-
 λον γίνηται, ἐν πίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχει
 ἐν ἑαυτοῖς ἄλας, καὶ εἰρηνάετε ἐν ἀλλήλοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι. ΙΟ.

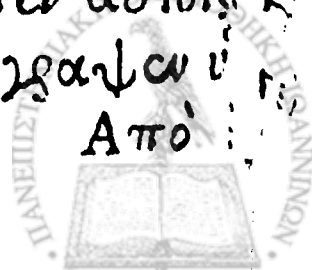
1 Καὶ κεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρη
 τῆς Ἰσραήλ, διὰ τῆς πέρας τοῦ Ἰορδάνου· καὶ
 συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καὶ
 ὡς εἰώθη, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.

2 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἐπερώ-
 τησαν αὐτόν, εἰ ἔξοισιν ἀδελφικὰ ἀπο-
 λῦσαι, περᾶζοντες αὐτόν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί
 ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς;

4 Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλία
 ἀποσάσαι γράψαι, καὶ ἀπολῦσαι.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς·
 Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψαν ὑ-
 μῖν τὴν ἐντολήν ταύτην.

6 Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν κὺ θῆλυ ἐποίησεν αὐτὸς ὁ Θεός.

7 Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν Πατέρα αὐτοῦ κὺ τὴν Μητέρα, κὺ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν ὡς ἐκέπ' εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ.

9 Ὅτι ὁ Θεὸς συνέζωξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τούτου ἐπηρώτησαν αὐτόν.

11 Καὶ λέγει αὐτοῖς Ὅς ἐὰν ἀπολύσῃ ἡν γυναῖκα αὐτοῦ, κὺ γαμήσῃ ἄλλου, μοιχᾶται ἐπ' αὐτῷ.

12 Καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτοῦ, κὺ γαμηθῇ ἄλλω, μοιχᾶται.

13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ἵνα ἄνηται αὐτῷ· οἱ δὲ Μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν.

14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγωνίακτισε, κὺ εἶπεν αὐτοῖς Ἀφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, μὴ κωλύετε αὐτά· ἅρα γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν ὅς ἐὰν μὴ δέξηται ἡν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ, πρῆξ τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ, ἠϋλόγει αὐτά.

17 Καὶ ἐκπορεύομενος αὐτῷ εἰς ὄδον, προσδραμῶν εἰς, καὶ γονυπετήσας αὐτὸν, ἐπηρώτα αὐτὸν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσω ἵνα ζῶν αἰώνιον κληρονομήσω;

18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; εἰς ἀγαθὸς, ἐμὴ εἰς, ὁ Θεός.

19 Τὰς ἐντολαὶς οἶδας· Μὴ μοιχάσῃς· Μὴ φονδέσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψεῦδομαρτυρήσῃς· Μὴ ἀποσερήσῃς· Τίμα τὸν Πατέρα σου καὶ τὴν Μητέρα.

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐν σοὶ ὑσερᾶ ὑπάγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δός τοῖς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθησα μοι, ἄρας τὸν Σταυρόν.

22 Ὁ δὲ συγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπέμενος· ὡς γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς Μαθηταῖς αὐτῷ· Πῶς δυσκόλως οἱ τοῦ κόσμου κτήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

24 Οἱ δὲ Μαθηταὶ ἐθαμβῶντο ἐπὶ τοῖς
 λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκρη-
 θείς, λέγει αὐτοῖς· Τέκνα, πῶς δύσκολόν
 ἐστὶ τὰς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν εἰς τὴν
 Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν·

25 Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τῆς τρυ-
 μαλιάς τῆς ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλόσιον εἰς
 τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν·

26 Οἱ δὲ περισῶς ᾄξεπλήρονοντο, λέγον-
 τες πρὸς ἑαυτοὺς· Καὶ πῶς δύναται σωθῆναι;

27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέ-
 γει· Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' ἐκ πα-
 τέρων καὶ υἱῶν τοῦ Θεοῦ πάντα γὰρ δύναται εἰς τὴν
 πατρὸς θεοῦ.

28 Καὶ ἤρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ· Ἰ-
 ησοῦ, ἡμῶν ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολούθη-
 σάμεσί σοι.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἀ-
 μὴ λέγω ὑμῖν, ὅτις ἐστὶν ὅς ἀφήκει οἰ-
 κίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ Πατέρα, ἢ
 Μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγγέλους, εἴ-
 σεν ἐμὲ καὶ τὸ Εὐγγέλιον,

30 Ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν
 ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφούς, καὶ
 ἀδελφάς, καὶ μητέρας, καὶ τέκνα, καὶ ἀγγέλους,
 καὶ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ
 σωθῆναι αἰώνιον.

Πολ-

31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔχατοί κ' οἱ ἔχατοι, πρῶτοι.

32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· κ' ἰὼν προάγων αὐτῆς ὁ Ἰησοῦς, κ' ἐθαμβῶντο, κ' ἀκολοῦθῶντες ἐφοβῶντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τὰς δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν.

33 Ὅτι ἰδὲ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, κ' ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς Ἀρχιερεῦσι κ' τοῖς Γραμματεῦσι, κ' κατακτενοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, κ' παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι.

34 Καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, κ' μασιγώσουσιν αὐτὸν, κ' ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, κ' ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· κ' τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

35 Καὶ προαπορρίονται αὐτῷ Ἰάκωβος κ' Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν, ἵνα ὡς ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσης ἡμῖν.

36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν;

37 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δός ἡμῖν ἵνα ἕσθῃ ἐκ δεξιῶν σου κ' εἰς δεξιὰ δ' ὠνούμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.

38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε πᾶσι ὅτι·

ὁ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὁ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῶμαι;

39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυναμέθθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον ὁ ἐγὼ πίνω, πίετε· καὶ τὸ βάπτισμα ὁ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε.

40 Τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἄριστεύων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασαι.

41 Καὶ ἀκίσσαυτες οἱ δέκα, ἤρξαντο ἀγανακτῆν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, λέγει αὐτοῖς· Οἴδατε ὅτι οἱ δοκῶντες ἔρχιν ἑθῶν, κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

43 Οὐχ ὅτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς αὐθιγὴ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ἰσάκονος ὑμῶν.

44 Καὶ ὅς αὐθιγὴ ὑμῶν γενέσθαι πρότερος, ἔσται παύρων δούλος.

45 Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε μακροθυμῶσαι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι μὴ ψυχῶν αὐτῶν λύτρον ἀπὸ πολλῶν.

46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχὼν· καὶ ἐκπορεύονται αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχὼν, καὶ τῶν Μαθητῶν αὐτῶν, καὶ ὄχλου ἰκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου Βαρ-

πρῶτος ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.

47 Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο κράζεν, καὶ λέγειν· Οὗ υἱὸς Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.

48 Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῶ μάλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησόν με.

49 Καὶ γὰρ ὁ Ἰησοῦς, εἰπὼν αὐτὸν φωνήσθωαι· καὶ φωνᾷσι τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐτῷ· Θάρσει· ἔγεραι· φωνᾷσε.

50 Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις ποιήσω σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββονί, ἵνα ἀναβλέψω.

52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ὑπάγε· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ ἀθέως ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθη τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ια'. ιε'

1 Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς Βηθφαγή καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ·

2 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν κωμότητα τῆς ἐκείνου κατερέαντι ὑμῶν· καὶ ἀθέως εἰσπορεύσθε.

σῶς, καὶ εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος παύ-
ται, ὁψίας ἤδη ἔσης τῆς ὥρας, ἔξῃλθεν εἰς
Βηθανίαν μετ' ἑξὼ δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἔξελθόντων αὐτῶν ἀ-
πὸ Βηθανίας, ἐπέτασε.

13 Καὶ ἰδὼν σύκῳ μακρόθεν, ἔχουσαν
φύλλα, ἦλθεν εἰς αὐτὴν εἰς αὐτὴν καὶ
ἐλθὼν ἐπ' αὐτῷ, εἶπεν εὖρον εἰ μὴ φύλλα
εἶ γὰρ ἔτι καιρὸς σύκων.

14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐ-
τῇ· Μηκέτι ἐκ σῶ εἰς τὸν αἰῶνα εἶδες καρ-
πὸν φαγῆ, καὶ ἤκουσεν οἱ Μαθηταὶ αὐτῶ.

15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰ-
σελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλ-
λειν τὰς πωλῶντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ Ἱε-
ρῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, καὶ τὰς
καθέδρας τῶν πωλῶντων περιστερῶν κατέσρεψε.

16 Καὶ εἶπεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος
διὰ τῶ Ἱεροῦ.

17 Καὶ ἐδίδασκε, λέγων αὐτοῖς· Οὐ
γέγραπται· Οἶκος οἰκός μου, οἶκος προσδουλοῦ
κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐ-
ποίησατε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν.

18 Καὶ ἤκουσαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Ἀρ-
χιερεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσθωσιν·
ἐφοβῶντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἔξεπλάσ-
σετο ἐπὶ τῇ διδασχῇ αὐτῶ.

19 Καὶ ὅτε ὄψε ἐγεύετο, ἔξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως.

20 Καὶ πρῶτ' παραπορεύομενοι, εἶδον τινὴν συκῆν ἔξηραμμένον ἐκ ῥιζῶν.

21 Καὶ ἀμνηστῆς ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Ῥάββι, ἴδε, ἡ συκὴ ἣν κατηράσω, ἐξήραται.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Ἔχετε πίστιν Θεοῦ.

23 Ἄμω γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς αὐτὸς εἶπεν ὅτι τὸ αὐτῷ· Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τινὴν ἀλογαὸν καὶ μὴ διακριθῆν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πισθῆσθαι ὅτι ἃ λέγει γίνεται, καὶ αὐτῷ ὅ ἐαυτὸς εἶπεν.

24 Διὰ τούτου λέγω ὑμῖν· πάντα ὅσα προσδεχόμενοι αἰτεῖσθε, πισθεῖτε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν.

25 Καὶ ὅταν ζηκῆτε προσδεχόμενοι, ἀφέεσθαι ἔχετε κατὰ πρὸς· ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῆ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

26 Εἰ δὲ ὑμεῖς ἐκ ἀφίετε, ἔδὲ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσῃ τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ πῶς ἔρχονται περιπατῶντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς

πρὸς αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι.

28 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἔξοσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ πῶς σοὶ τὴν ἔξοσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῆς;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ εἷς λόγος, καὶ ἀποκριθήτε μοι· καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἔξοσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

30 Τὸ Βάπτισμα Ἰωάννου ἔξ ἕρανθ' ἦν, ἢ ἔξ ἀνθρώπων; ἀποκριθήτε μοι.

31 Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἔξ ἕρανθ', ἐραῖ· Διὰ τί οὐκ ἐκ ἐπιστάσαμεν αὐτῷ;

32 Ἀλλ' εἰ εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων, ἐφοβῶντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ὡς Προφήτης ἦν.

33 Καὶ ἀποκριθεῖσιν, λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ· Οὐκ οἶδαμεν· Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἔξοσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. 12.

1 Καὶ ἦρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν· Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν αἰθρῶπιος, καὶ περιέθηκε φραγμόν, καὶ ὠρυξεν ὑπολῳίον,

καὶ

ἠκόσθησε πύργον, καὶ ἔξεδото αὐτὸν γεωργαῖς· καὶ ἀπεδήμησε.

2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸς γεωργὰς τῷ καιρῷ ἰσόλῳ, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρπῶ τῆ ἀμπελώνας.

3 Οἱ δὲ, λαβόντες αὐτὸν, ἔδρασαν, καὶ ἐπέστειλαν κύνον.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸς ἄλλον ἰσὸν· καὶ κύνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἡπυμμεύον.

5 Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε· καὶ κύνον ἀπέκτειναν· καὶ πολλὰς ἄλλας, τὰς μὲν δέροντες, τὰς δὲ ἀποκείνοντες.

6 Ἐπὶ οὖν οὗτος ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτὸς ἔχατον, ἵνα ἔντραπήσονται τὸν κύνον μα. Ἐπὶ οὖν οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτὸς.

7 Ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.

8 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἀπέκτειναν, καὶ ἐπέστειλαν ἔξω τῆ ἀμπελώνας.

9 Τί οὖν ποιήσῃ ὁ Κύριος τῆ ἀμπελώνας· ἔλθῃ καὶ ἀπολέσῃ τὸς γεωργὰς καὶ ἐπέστειλῃ τὸν ἀμπελώνα ἄλλοις.

10 Οὐδὲ πῶς γραφῶν ταύτων ἀνέγνωτε;

190 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

πε; Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῶν-
τες, ὅπως ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

11 Παρὰ Κυρίῳ ἐγείετο αὕτη, καὶ ἔσθη
θαυμασὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

12 Καὶ ἐζήτην αὐτὸν κρατῆσαι· καὶ ἐφοβήθη-
θησαν τὸν ὄχλον· ἐγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐ-
τὸς τινὲς παραβολῶν εἶπε· καὶ ἀφείπτες αὐτὸν
ἀπήλθον.

13 Καὶ ἀποσέλλοσι πρὸς αὐτὸν πινὰς τῆς
Φαρισαίων καὶ τῆς Ἡρωδίου, ἵνα αὐτὸν ἀ-
γρεύσωσι λόγῳ.

14 Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· Διδά-
σκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ ὁ μέλλων
σοι περὶ ἐθνῶν· εἰ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσω-
πον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τινὲς ὁδοῦ
τῆς Θεοῦ διδάσκεις· Ἐξέσι κλυῖσον Καίσαρα
δοῦναι, ἢ ὄ; δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν;

15 Οἱ δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τινὲς ὑπόκρισιν, εἶπεν
αὐτοῖς· Τί με παράζετε; Φέρετέ μοι δινά-
ριον, ἵνα ἴδω.

16 Οἱ δὲ ἠέγγκαν. Καὶ λέγει αὐτοῖς
Τίνος ἢ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶ-
πον αὐτῷ· Καίσαρος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς
Ἀπόδοτε τῷ Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ τῷ
Θεῷ, πρὸ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ.

Καὶ

18 Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτὸν, ἵπνες λέγουσιν αὐάσασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπιηρώσαν αὐτὸν, λέγοντες·

19 Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, πῆ εἰπίνος ἀδελφὸς ἀποθανῆ, καὶ καταλίπη γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῆ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ τὴν γυναῖκα αὐτῆ, καὶ ὄξασισῆσιν σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτῆ.

20 Ἐπτά ἔν ἀδελφοὶ ἦσαν καὶ ὁ πρῶτος λαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθανήσκων ἕκ ἀφῆκε σπέρμα.

21 Καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτῷ, ἀπέθανε, καὶ ἕδὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως.

22 Καὶ ἔλαβον αὐτῷ οἱ ἑπτὰ, καὶ ἕκ ἠκαν σπέρμα· ἕχάτη πάντων ἀπέθανε καὶ γυνή.

23 Ἐν τῇ ἔν ἀνάστασι, ὅταν ἀναστῶσι, πῆ αὐτῷ ἔσαι γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔχον αὐτῷ γυναῖκα.

24 ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἔπεν αὐτοῖς· ἵδιὰ τὸτο πλανιάσθῃ, μὴ εἰδότες τὰς γραμμάς, μὴδὲ τὴν δὴμίαν τὸ Θεῶ;

25 Ὅταν γὰρ ἕκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, ἔτε γαμίσκονται· ἀλλ' εἰσὶν ὡς Ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, ἔχετε ἀγνοῦντες ἐν τῷ βιβλίῳ Μωσέως, ἐπὶ τῆς βάτης; ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων· Ἐγὼ ὁ Θεός Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεός Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεός Ἰακώβ;

27 Οὐκ ἔστιν ὁ Θεός νεκρῶν, ἀλλὰ Θεός ζώντων· ὑμεῖς ἔν πολὺ πλανᾶσθε.

28 Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν Γραμματέων ἀκέσας αὐτῶν συζητήτων, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτὸν· Ποία ἐστὶ πρώτη πασῶν ἐντολή;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ· Ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν· Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν, Κύριος εἷς ἐστὶ.

30 Καὶ ἀγαπήσας Κύριον τὸν Θεόν σου ἅξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἅξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἅξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἅξ ὅλης τῆς ἰχθύος σου· αὕτη πρώτη ἐντολή.

31 Καὶ δεύτερα ὁμοία αὕτη· Ἀγαπήσας τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. μείζων τρίτων ἀλλήλων ἐντολή ἔκ ἐστι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Γραμματεὺς· Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἷς ἐστὶ Θεός, καὶ ἔκ ἐστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ.

33 Καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἅξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἅξ ὅλης τῆς σιωέσεως, καὶ ἅξ ὅλης τῆς

τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰχθύος· καὶ τὸ ἀ-
ραπαῖν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν, πλεῖσθ' ἐσι
γαύπων τῆς ὀλοκαυτωμάτων καὶ τῆς θυσιῶν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νοουεχῶς
ἵπεκερίθη, εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ ἀ-
πὸ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ εὐδεις ἐκέ-
ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε, δι-
άσκων ἐν τῷ Ἱερῷ· Πῶς λέγουσιν οἱ Γραμ-
ματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς ἐστὶ Δαβὶδ;

36 Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν τῷ Πνεύ-
ματι τῷ ἁγίῳ· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ
καὶ· Κάθισ ἐκ δεξιῶν μου, ἕως αὐθιγῆς τῆς ἐχ-
θρῆς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς οὐκ Δαβὶδ λέγει αὐτὸν Κύ-
ριον· καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ; Καὶ ὁ πολὺς
ῥόλος ἤκουσεν αὐτῶ ἠδέως.

38 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῆ·
λέπετε ἀπὸ τῆς Γραμματέων καὶ τῶν θελώντων ἐν
λαῖς περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμὸς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.

39 Καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις.

40 Οἱ κατεθρόνιστες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν,
ἐπιπροφάση μακρὰ προσέχόμενοι, ὅτι λή-
γεται περιλοσοπερον κέρμα·

41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατεύαιπεν τοῖς

4 Εἶπε ἡμῖν ποτε ταῦτα ἔσαι, καὶ τί τὸ ση-
μαῖον ὅταν μέλλῃ παῦτα ταῦτα συντελεῖσθαι.

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρξα-
το λέγειν· Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.

6 Ποιοὶ γὰρ ἐλδύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου,
λέγοντες· Ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ πολλὰς πλανή-
σουσιν.

7 Ὅταν δὲ ἀκούσῃτε πολέμους καὶ ἀκοὰς
πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γινέσθαι· ἀλλ'
ἴπω τὸ τέλος.

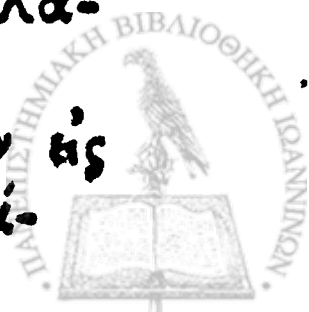
8 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ
βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται σεισμοὶ
στὸ τόπος, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ παραχαί.

9 Ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα. βλέπετε δὲ ὑ-
μῶν ἑαυτοὺς· παραδώσοσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συ-
δίεμα καὶ εἰς σωμαγωγὰς· δαρήσεσθαι, καὶ
ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθαι εὐεκεν-
κῶς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κη-
ρυχθῆναι τὸ Εὐαγγέλιον.

11 Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς παραδιδόν-
τες, μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ με-
τινάτε· ἀλλ' ὅ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ
ᾠδῇ, τότε λαλήτε· ὃ γάρ ἐστι ὑμῶν οἱ λα-
λοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

12 Παραδῶσα δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς

Θανάτον, ἢ πατὴρ τέκνον· ἢ ἐπαναστήσονται
τέκνα ἐπὶ γοναῖς, ἢ θανατώσουσιν αὐτὸς.

13 Καὶ ἔσεοθε μισέμενοι ὑπὸ πάντων διὰ
τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομένσας εἰς τέλος, ἔσται
σωθῆσεται.

14 Ὅταν δὲ ἴδετε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐ-
ρημώσεως τὸ ρηθῆναι ὑπὸ Δαυιὴλ τῆ Προφή-
της, ἕως ὅπου εἰδῆ· (ὁ ἀναγινώσκων νοείτω.)
τότε οἱ ἐν τῇ Ἰσραὴλ φάγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη.

15 Ὅ δὲ ἐπὶ τῆ δώματος, μὴ καταβάτω
εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω αἶρά τι ἐκ
τῆς οἰκίας αὐτῆς.

16 Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν, μὴ ἐπιστρέψα-
τω εἰς τὰ ὀπίσω, αἶραι τὸ ἱμάτιον αὐτῆς.

17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχέσαις ἢ ταῖς
θηλαζέσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

18 Προσάχεοθε δὲ ἵνα μὴ γείνηται ἡ φυ-
γὴ ὑμῶν χαμῶνος.

19 Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκάναι θλί-
ψις, οἷα εἰ γέγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς Κρί-
σεως ἧς ἔκτισεν ὁ Θεός, ἕως τῆ νῦν, καὶ εἰ
μὴ γείνηται.

20 Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκόλοβωσε ταῖς ἡμέ-
ραις, οὐκ αὖ ἔσώθη πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ
τὰς ἐκλεκτὰς εἰς ἕξελέξατο, ἐκόλοβωσε ταῖς ἡ-
μέραις.

21 Καὶ τότε εἰς ὑμῖν εἶπεν· Ἴδ' ὃ, ὧ-
θε ὁ Χριστός· ἢ, Ἴδ' ἑκεί· μὴ πειθάρχητε.

22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψεῦδοπροφῆται καὶ ψεῦδο-
δοκτοροῦνται· καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα, πρὸς
τὸ ἀποπλανᾶν, εἰς ἄνωγαν, καὶ τὰς ἐκλεκτὰς.

23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· Ἴδ' ὃ, προεῖρηκα ὑ-
μῖν πάντα.

24 Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν
θλίψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος σκοποθήσεται, καὶ
ἡ σελήνη ἔδωσει τὸ φέγγος αὐτῆς.

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τῆς οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπί-
πτοντες, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
σαλευθήσονται.

26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
που ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολ-
λῆς καὶ δόξης.

27 Καὶ τότε ἀποσελεῖ τὰς Ἀγγέλους αὐτοῦ,
καὶ ἐπισυναθήσει τὰς ἐκλεκτὰς αὐτοῦ ἐκ τῆς τεσσ-
αράρων αἰέμων, ἀπ' ἀκρῶν γῆς ἕως ἀκρῶν οὐρανοῦ.

28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παρα-
βολήν· ὅταν αὐτῆς ἦδη ὁ κλάδος ἀπαλὸς
εὐρήσεται, καὶ ἐκφύη τὰ φύλλα, γινώσχετε ὅτι
ἐγγύς τὸ θερινὸν ἐστίν.

29 Οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ταῦτα ἴδητε γινόμε-
να, γινώσχετε ὅτι ἐγγύς ἐστὶν ἐπὶ θύρας.

30 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἂν μὴ παρέλθῃ ἡ

γενεὰ αὐτή, μέχρις ἑκείνου ταῦτα γίνονται.

31 Ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελθίσονται· οἱ δὲ λόγοι μου ἔμην παρέλθωσι.

32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδὲς οἶδεν, οὐδὲ οἱ Ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ υἱὸς, ἀλλ' ὁ Πατήρ.

33 Βλέπετε, ἀκούετε, καὶ προσδέχεσθε· ἅτε οἴδατε ὅτε ὁ καιρὸς ἐστίν.

34 Ὡς ἀνθρώπος ἀπόδημος ἀφείλε τὴν οἰκίαν αὐτῆς, καὶ δὲς τοῖς δούλοις αὐτῆς τὴν δξασίαν, καὶ ἕκαστῷ τὸ ἔργον αὐτῆς, καὶ πῆ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ.

35 Γρηγορεῖτε ἄν· (ἅτε οἴδατε ὅτε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, οὐκ ἔσται, ἢ μεσονυκτίαν, ἢ ἀλακτοροφωνίας, ἢ πρωί.)

36 Μὴ ἕλωσιν δξαίφνης, εὐρη ὑμᾶς καθάπερ δούλους.

37 Ἄν δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω· Γρηγορεῖτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14.

1 Ἦν δὲ τὸ Πάχος καὶ τὸ ἄξιμα μετ' αὐτῶν ἡμέρας· καὶ ἐζήτησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς πᾶσι αὐτῶν ἐν δόλω κρατήσασαυτες ἀποκτείνωσιν.

2 Ἐλεγον δὲ· Μὴ ἐν τῇ δόρτῃ, μήποτε ἵνα θόρυβος ἔσται τῷ λαῷ.

3 Καὶ ὄντος αὐτῶ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Μα

Εἰμῶνος τῷ λεπρῷ, κατακαμνύς αὐτῷ, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβασρον μύρα νάρδος πικρῆς πολυτελής· καὶ σιωπείψασα τὸ ἀλάβασρον, κατέχευεν αὐτῷ καὶ τῆς κεφαλῆς.

4 Ἦσαν δὲ πνές ἀγανακτῶντες πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τῷ κύρῳ γέγονεν;

5 Ἦ δὴ ἴατο γὰρ τῷτο πρᾶθῆναι ἐπαύω τριακοσίων δρακμίων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβεμῶντο αὐτῇ.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφετε αὐτῷ· τί αὐτῇ κόπος παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσασθαι ἕως ἐμέ.

7 Πάντοτε γὰρ τὸς πτωχὸς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε, δώσατε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

8 Ὁ ἔχων αὕτη, ἐποίησε· προέλαβε μύσαιμα τὸ Σῶμα ἕως τὸν ἐνταφιασμόν.

9 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι αὐτὴ κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον τῷτο ἕως ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ ὅ ἐποίησεν αὕτη, λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ἕως τῆς δώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς τὸς Ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδώσῃ αὐτὸν αὐτοῖς.

11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν· καὶ ἐπηγγάσθησαν αὐτῷ ἀργύριον δῶναι· καὶ ἐζήτησαν πῶς δόξασιν αὐτὸν παραδῶν.

12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἀζύμων, ὅτε τὸ Πάχα ἔθυον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ· Πῶς θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ Πάχα.

13 Καὶ ἀποσέλει δύο τῆς Μαθητῶν αὐτῷ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἀνθρώπος κεράμιον ὕδατος βασιάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ.

14 Καὶ ὅπως εἰς ἔλθῃ, εἶπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ· Ὅτι ὁ Διδάσκαλος λέγει· Πῶς ἐστὶ τὸ κατάλυμα, ὅπως τὸ Πάχα μετ' ἑξήκοντα Μαθητῶν με φάγω;

15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξῃ ἀώγειον μέγα ἐσρωμεῖον, ἑτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν.

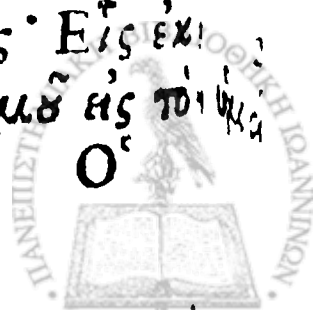
16 Καὶ ἔξηλθον οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὔρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἠτοίμασαν τὸ Πάχα.

17 Καὶ ὀψίας γενομένης ἔρχεται μετ' ἑξήκοντα δώδεκα.

18 Καὶ ἀνακαμπίων αὐτῶν, καὶ ἐσθίωντων, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐξ ἑξήκοντα ὑμῶν παραδώσαμεν, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ.

19 Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ· εἰς καθ' ἑἷς· Μὴ ἐγώ; Καὶ ἄλλος· Μὴ ἐγώ;

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Εἰς ἑξήκοντα δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τουβλίον.

21 Ο μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ, εἰ δὲ τὸ ἀνθρώπου ἐκείνου, δι' ὃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραΐδοται καλὸν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἕκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

22 Καὶ ἐστiónτων αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, ἀλογήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔειπε· Λάβετε, φάγετε, τῶτό ἐστι τὸ σῶμά μου.

23 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, ἀχαρισήσας ἔδωκεν αὐτοῖς· καὶ ἔπιον ἅξ αὐτοῦ πάντες.

24 Καὶ ἔειπεν αὐτοῖς· Τῶτό ἐστι τὸ Αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἰχθυόμενον.

25 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἕκτι ἔμην ἰσὺ ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἑτέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω κρανὸν ἐν τῇ κελιά τῆ Θεοῦ.

26 Καὶ ὑμνήσαυτες ἔξῃλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι παύσασθε ἀλιθίσησθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ τρίτῃ· ὅπ γέγραπται· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ ἀσχορπίσεται τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναι με, προἄξω ἑαυτὸς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Ο'

29 Ο δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· Καὶ ἅπαντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' ἐκ ἐγώ.

30 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν λέγω σοι, ὅτι σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσημε.

31 Ο δὲ ἐκ περιουσίας ἔλεγε μᾶλλον· Ἐὰν με δέῃ συναποθανεῖν σοι, ἐμὴ σε ἀπαρνήσομαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.

32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον ὃ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς Μαθηταῖς αὐτῶν· Καθίσαιτε ὧδε ἕως προσδέξωμαι.

33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μεθ' ἐαυτῶν· καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε.

35 Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ προσηύχετο, ἵνα, εἰ δυνατὸν ἐστί, παρέλθῃ ἀπ' αὐτῶν ἡ ὥρα.

36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ Πατήρ, πάντα δυνατά σοι· παρσείεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τῶτο, ἀλλ' ἐὰν τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σύ.

37 Καὶ ἔρχεται καὶ δέξασθαι αὐτὸς καθόδου· καὶ λέγει πρὸς Πέτρον· Σίμων, καθόδου θῆς; ἐκ ἰχθυῶν μίαν ὥραν γρηγορήσαι;

38 Γρηγορεῖτε καὶ προσδέχεσθε, ἵνα μὴ ἐ-

σέλ-

ἴαθητε εἰς παρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρό-
 ρημον, ἡ δὲ σὰρξ ἀδυναμίας.

39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο, τὸν
 τὸν λόγον εἰπὼν.

40 Καὶ ὑποσρέψας εὗρον αὐτὸς πάλιν κα-
 λίδοντας· (ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βε-
 ρημεῖοι) καὶ ἐκ ἤδισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς·
 αἰθέδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέ-
 ρη, ἦλθεν ἡ ὥρα· ἴδε, παραδίδοται ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν.

42 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἴδε, ὁ παραδι-
 δόμενος ἡγγικε.

43 Καὶ αἰθέως, ἐπ' αὐτῷ λαλῶντος, πα-
 ρύγινεται ἰσθμῶν, εἰς ὧν τῶν δώδεκα· καὶ μετ'
 ἑαυτῶν ὄχλος πολὺς μετ' μαχαρῶν καὶ ξύλων,
 ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ
 τῶν πρεσβυτέρων.

44 Δεδώκα δὲ ὁ παραδιδόμενος αὐτὸν σύσση-
 σον αὐτοῖς, λέγων· Ὅταν αὐτὸν φιλήσω, αὐτὸς ἐσι-
 σταθήσατε αὐτὸν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς.

45 Καὶ ἐλθὼν, αἰθέως προσελθὼν αὐτῷ,
 λέγει· Ράββι, Ράββι· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας
 αὐτοῦ· καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

47 Εἰς δὲ πρὸς τῶν παρεσηκότων σπασάμε-

ρος τὴν μάχαιραν, ἔπαισε τὸν δ' ἄλλον τῷ Ἀρχιερέως, καὶ ἀφ᾿ ἄλλου αὐτῷ τὸ ὄπιον.

48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς ἰσχυρῶς ὡς ἐπὶ λησῶν ἐξήλθετε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;

49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ Γραφαί.

50 Καὶ ἀφείπτε αὐτὸν πάντες ἔφυγον.

51 Καὶ ἄς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδῶνα ἐπὶ γυμνῷ· καὶ κρατῶσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι.

52 Οὗ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδῶνα, γυμνός ἐφυγεν ἀπ' αὐτῶν.

63 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν Ἀρχιερέα· καὶ σωφέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Γραμματεῖς.

54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἕσθω εἰς τὴν αὐλὴν τῷ Ἀρχιερέως· καὶ ἔστη συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρέτῶν, καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς.

55 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ Σινέδριον ἐζήτην μετὰ τῷ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατώσασθαι αὐτόν· καὶ οὐκ εὗρισκον.

56 Πολλοὶ γὰρ ἐψόδομαρτύρουν κατ' αὐτῷ· καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.

Καὶ

57 Καὶ πνὲς ἀνάσταυτες, ἐψάδομαρτύραν
 ἰτ' αὐτῷ, λέγοντες· Ὅτι ἡμεῖς ἠκῶσαμεν
 οὗτῳ λέγοντος.

58 Ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τῆτον ἡ
 ἱεροποιήτον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἱ-
 ἱεροποιήτον οἰκοδομήσω.

59 Καὶ εἰδὲ ὅπως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῷ.

60 Καὶ ἀνάσας ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον,
 ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Οὐκ ἀποκεί-
 εἶδεν; τί ἔτοίσε καταμαρτυροῦσιν;

61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ εἰδὲν ἀπεκρίνατο.

62 Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐπηρώτη αὐτὸν, καὶ λέγει
 αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ ἀλόγητου;

63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι· καὶ ὄψε-
 τε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δε-
 ξτερῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετ' ὁμί-
 λων τοῦ οὐρανοῦ.

64 Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς, διαρρήξας τὰς χιτῶνας
 αὐτοῦ, λέγει· Τί ἐπιχθίαν ἔχομεν μαρτύρων;

65 ἠκῶσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν
 φαίνεται; Οἱ δὲ πάντες κατέκειραν αὐτὸν ἕ-
 μαι εὐνοχὸν θανάτου.

66 Καὶ ἤρξαντό πνὲς ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ
 περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ κολα-
 σίζειν αὐτὸν, καὶ λέγειν αὐτῷ· Προφήτεσον·
 οἱ ὑπηρεταὶ βεβαίως αὐτὸν ἔβαλλον.

Καὶ

66 Καὶ ὄντος τῷ Πέτρῳ ἐν τῇ αὐλῇ καί πο-
 ῖν ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τῷ Ἀρχιερέως.

67 Καὶ ἰδῶσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον
 ἐμβλέψασα αὐτῷ, καὶ λέγει· Καὶ σὺ μετὰ
 Ναζαρινοῦ Ἰησοῦ ἦσθα.

68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων· Οὐκ οἶδα,
 καὶ ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις. Καὶ ἔξηλθεν ἕξ
 εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε.

69 Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδῶσα αὐτὸν πάλιν
 ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεσηκόσιν· Ὅτι ἐστὶ
 ἐξ αὐτῶν ἐστίν.

70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνήσθη. Καί μετὰ μικρὸν πο-
 λὺν οἱ παρεσῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· Ἀλλο-
 θῶς ἔξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, καὶ
 λαλιά σου ὁμοιάζει.

71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν·
 Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἀνθρώπον τούτον ὃν λέγετε.

72 Καὶ ἐκ δειτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε· καὶ ἀ-
 νεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ ῥήματος, καὶ εἶπεν αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὲς
 ἀπαρνήσῃ με τρίς· Καὶ ἐπιβαλὼν, ἔκλαιε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ. ΙΣ.

1 Καὶ αὐθιγὸς ἐπὶ τὸ πρῶτον συμβῆλον ποιη-
 σάντες οἱ Ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ
 Γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δήσαν

1 τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν, καὶ παρέδωκαν τῷ
 2 Ἰλαίῳ.

3 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος· Σὺ
 ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Οὗτος δὲ ἀποκριθεὶς,
 4 περὶ αὐτοῦ· Σὺ λέγεις.

5 Καὶ κατηγοροῦν αὐτῷ οἱ Ἀρχιερεῖς πολλοί·
 6 αὐτὸς δὲ σὺν ἀπεκρίνατο.

7 Οὗτος δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐ-
 8 τὸν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνη εἶδεις; ἴδε πόσαι
 9 καταμαρτυροῦσιν.

10 Οὗτος δὲ Ἰησοῦς ἔτι εἶδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε
 11 αὐμάζην τὸν Πιλάτον.

12 Κατὰ δὲ ἑορτῶν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἑνὸς
 13 ἑσμίον, ὅνπερ ἠτόντο.

14 Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν
 15 κηρύττων δεδεμμένος, οἵτινες ἐν τῇ κρίσει
 16 ἄνομον πεποιθήκασιν.

17 Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ἤρξατο αἰτῆ-
 18 σθαι, καθὼς αἰεὶ ἐποίει αὐτοῖς.

19 Οὗτος δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων·
 20 Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν Βασιλέα
 21 τῶν Ἰουδαίων;

22 (Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρα-
 23 δέωκασιν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς.)

24 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνέσθασαν τὸν ὄχλον,
 25 ἵνα μάλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς.

Οὗτος

13 Ο δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς, πάλιν ἔ-
πευ αὐτοῖς· Τί ἔν θέλετε ποιήσω ὃν λέγε-
τε Βασιλέα τῆς Ἰσδαίων;

14 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐ-
τόν. Ο δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί γὰρ
κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραξαν·
Σταύρωσον αὐτόν.

15 Ο δὲ Πιλάτος βεβλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ
ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βα-
ραββαῖ· καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν, φραγε-
λώσας, ἵνα σταυρωθῇ.

16 Οἱ δὲ στραπῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω
τῆς αὐλῆς, ὅ ἐστι Πραιτώριον· καὶ συγκαλῶ-
σιν ὄλιγον τι πῦλον αἰῶν.

17 Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ πε-
ριπέθουσιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκαθάρτου σέφανου.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαίρε
Βασιλεῦ τῆς Ἰσδαίων.

19 Καὶ ἔτυπτον αὐτὸν τιμὴ κεφαλῆ κα-
λάμῳ, καὶ ἐνέπτυσον αὐτῷ, καὶ τιθεῖτες τὰ γό-
νατα προσεκκίδον αὐτῷ.

20 Καὶ ὅτε ἐπέπαιξαν αὐτῷ, ἔξεδυσαν αὐτὸν
τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ
ἴδια· καὶ ἔξάγασιν αὐτὸν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν.

21 Καὶ ἀγγαρεύσιν παράγοντά πνα Σίμων
καὶ Κυριωαῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀρχῆς, (τὸν

Πα-

Ἰατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρ'έφου) ἵνα ἄρῃ τὸν ὑταυρὸν αὐτῶ.

22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον· ὃ ἐστὶ μεθερμηνάζομενον, Κρανίος τόπος.

23 Καὶ εἶδον αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρτισμένον ἴνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε.

24 Καὶ σαυρώσαντες αὐτὸν, διεμέριζον τὰ μαίαια αὐτῶ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, οἷς τί ἄρῃ.

25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσαύρωσαν αὐτόν.

26 Καὶ ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτῶ ἐπιγεγραμμένη· Ο΄ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ σιωπῶν αὐτῷ σαυρῶσι δύο λησᾶς, ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἄξ δ'ωνύμων αὐτῶ.

28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα· Καὶ οἱ αἰτιῶν ἐλογίσθη.

29 Καὶ οἱ παραπορόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινῶντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶ, καὶ λέγοντες· Οὐαί, Οὐαί, ὃ καταλύων τὸν ναόν, καὶ ἐν τεσσάρων ἡμέραις οἰκοδομῶν.

30 Σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατήβα ἀπὸ τοῦ ὑταυροῦ.

31 Ομοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετ' ἑαυτῶν Γραμματέων, ἔλεγον· Ἄλλος ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.

○

○

32 Ο Χριστός ὁ Βασιλεὺς τῷ Ἰσραὴλ καὶ πατέρα νῦν ἀπὸ τῷ Σταυρῷ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πισδύσωμεν· Καὶ οἱ σιναυρωμοὶ αὐτῷ ὠνεῖδιζον αὐτόν.

33 Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλιον τὴν γῆν ἕως ὥρας ἑνάτης.

34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἑνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐλωὶ, Ἐλωὶ λαμμά Σαβαχθανὶ, ὅ ἐστι μεθερμυδόμενον· Ὁ Θεός μου, Ὁ Θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες;

35 Καὶ τινες τῶν παρεσηκότων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ἰδὲ, Ἡλίαν φωνῇ.

36 Δραμῶν δὲ εἰς, καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξος, περιθεῖς τε καλάμῳ, ἐπόπιδεν αὐτόν, λέγων· Ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν.

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφῆς φωνῆν μεγάλην, ἤξεπνύσεν.

38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τῷ Ναῷ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω.

39 Ἰδῶν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεσηκῶς ἤξεν αὐτῷ, ὅτι ἔπει κράξας ἤξεπνύσεν, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἀνθρώπος εἶπεν υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωρῆσαι· ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαλιανή, καὶ Μαρία ἡ τῷ Ἰακώβῳ τῷ μικρῷ, καὶ Ἰωσὴ Μήτηρ, καὶ Σαλώμη.

41 Αἶ κ' ὅτε ἠὲ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ, κ' διηκόνουν αὐτῷ· κ' ἄλλαι πολλαὶ αἰσιν ἀναβαῖσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

42 Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, (ἐπεὶ ἠὲ κρασχάη, ὃ ἐστὶν προσάββατον·)

43 Ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀρμαθαίας, ἀδελφὸν Βελλόττις, ὃς κ' αὐτὸς ἠὲ προσδεχόμενος τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε εἰς Πιλάτον, κ' ἠτήσατο τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθηκε· κ' προσκαλεσάμενος τὸν κευτυρίωνα, πρῶτησεν αὐτὸν εἰπάσαι ἀπέθανε.

45 Καὶ γνὸς ἀπὸ τοῦ κευτυρίωνος, ἐδώρητο τὸ Σῶμα τοῦ Ἰωσήφ.

46 Καὶ ἀγοράσας σινδῶνα, κ' καθελὼν τὸν, ἐνήλησε τῇ σινδῶνι· κ' κατέθηκεν αὐτὸν ἀνημῆω, ὃ ἠὲ λελατομημεῖον ἐκ πέτρας· κ' προσκύλισε λίθον ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ μνημείου.

47 Ἦ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαλινη, κ' Μαρία ἡ Ἰωσήφ ἐθεώρον πῶς τίθεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 15. 16.

Καὶ διαγενομένης τῆς Σαββάτης, Μαρία ἡ Μαγδαλινη, κ' Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου κ' Σλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθῶσαι ἀλείψωσιν αὐτόν.

Ο 2

Καὶ

2 Καὶ λίαν πρωὶ τῆς μίας Σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀτάλαντος τὸ ἥλιον.

3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκλύσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;

4 Καὶ ἀβλέψασαι θεῶσιν ὅτι ἀποκλύσει ὁ λίθος· ἰὼ γὰρ μέγας σφόδρα.

5 Καὶ ἐσελθεῖσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον ῥολῶν ἰσχυρῶν· καὶ ἔξεθαμβήθησαν.

6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβηθῆτε· Ἰησοῦ ζητᾶτε τὸν Ναζαρητῶν τὸν ἐσαυριμῶν· ἠγέρθη, ἐκ ἔσιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκεν αὐτόν.

7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτῶν, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

8 Καὶ ἔξελθεῖσαι ταχὺ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐταῖς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ εἶδον εἶδον ἄπρον· ἐφοβήντο γάρ.

9 Ἀναστὰς δὲ πρωὶ πρώτη Σαββάτου, φανήντων Μαρίᾳ τῇ Μαγδαλιῇ, ἀφῆς ἐκβεβλήκα ἑπτὰ δαιμόνια.

10 Ἐκείνη πορεύθη ἀπήγγαλε τοῖς μετὰ αὐτῆς γυναικείοις, πένθησι καὶ κλαῖσι.

11 Καὶ αἰνοῦσι, ἀκράντες ὅτι ζῆν, καὶ εἶδον τὴν θῆν ὑπ' αὐτῆς, ἠπίσησαν.

12 Μετὰ δὲ ταῦτα δύοσιν ἄλλοις περι-
 ατῶσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, ἑορδο-
 αίοις εἰς ἄγρον.

13 Καὶ κῆνοι ἀπελθόντες ἀπήγγελλον τοῖς
 ἰσοποῖς· ὁ δὲ ἐκείνοις ἐπίσταν.

14 Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς αὐτοῖς
 ἐφανερώθη, καὶ ὠνήδισε τῷ ἀπιστίᾳ αὐ-
 τῶν, καὶ σκληροκαρδίᾳ, ὅτι τοῖς θεασαμέ-
 νους αὐτὸν ἐγηνερμεῖον οὐκ ἐπίσταν.

15 Καὶ ἔπειτα αὐτοῖς· Πορεύθετες εἰς τὸν
 ὅσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον
 ἐν ὅσῃ τῇ Κίπῃ.

16 Ὁ πιστάσας καὶ βαπτισθεῖς, σωθήσεται·
 ὁ δὲ ἀπισθήσας, κατακελεύθεται.

17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιστάσασιν ταῦτα παρα-
 λαθήσονται· Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκ-
 λήσονται, γλώσσαις λαλήσονται κριναῖς·

18 Ὁφθαλμοὶ ἀροῦσι, καὶ ὄρασι τὸν πῖνον
 ὁ δὲ μὴ αὐτῶν βλάβη· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖ-
 ρα ἐπιθήσονται, καὶ καλῶς ἔξουσιν.

19 Ὁ μὲν ὅν Κυριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐ-
 τῶν, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν
 δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐκείνοι δὲ ἄλλοις ἀπελθόντες ἐκήρυξαν παντα-
 τῶν Κυρίου συνεργῶντος, καὶ τὸν λόγον βεβαι-
 οῦσιν διὰ τῶν ἐπακολουθῶντων σημείων. Ἀμὲν.

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΛΟΥΚΑΣ.

ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΚΑΤΑ

ΛΟΥΚΑΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ α. 1.

1 Ὡς παρὶς πολλοὶ ἐπεχάρησαν ἀνατά-
 ρασαι διήγησιν περὶ τοῦ πεπληρορημένων
 ἐν ἡμῖν πραγμάτων.

2 Καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς
 αὐτόπται καὶ ὑπρέται γινόμενοι τοῦ λόγου·

3 Ἐδοξε καί μοι, παρηκολοθηκότες ἀνωθεν
 πάνσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κρά-
 πσε Θεόφιλε.

4 Ἴνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων
 τῶ ἀσφάλειαν.

5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ Βα-
 σιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερῆς πρὸς ὄνομα π Ζα-
 χαρίας, ὃς ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐ-
 τοῦ ἐκ τοῦ θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα
 αὐτῆς Ἐλισάβετ. Η'.

6 Ἦσαν δὲ δίδυμοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τῆς Θεᾶς, πορδόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς, καὶ διημιώμασι τῷ Κυρίῳ ἀμεμπτοι.

7 Καὶ ἔκλυ' αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ὡς γῆρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

8 Ἐγείετο δὲ ἐν τῷ ἱερατῷ αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτῆς ἔναντι τῆς Θεᾶς,

9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τῷ θυμιιάσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν Ναὸν τῷ Κυρίῳ.

10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τῆς λαῶν ὡς προσελχόμενον ἔξω τῆς ὥρας τῆς θυμιιάματος.

11 Ὡφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἔως ἐκδεξιῶν τῆς θυσιασθῆναι τῆς θυμιιάματος.

12 Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος· Μὴ φοβῆσαι Ζαχαρία· διότι εἰσηκέσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.

14 Καὶ ἔσαι χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται.

15 Ἐσαι γὰρ μέγας ἐνώπιον τῆς Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίνῃ, καὶ Πνεύματος ἁγίου πληθήσεται ἐπ' ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ.

16 Καὶ πολλὰς εἰδὼν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Καὶ

17 Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτῶ
 πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψαι
 καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν
 προνοήσῃ δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κα-
 εσχάσμενον.

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἀγγε-
 λον· Κατὰ τί γινώσομαι τῆτο; ἐγὼ γάρ εἰμι
 πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβηκῆα ἐν ταῖς
 μέραις αὐτῆς.

19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀγγελος, εἶπεν
 ὑπὸ· Ἐγὼ εἰμι Γαβριήλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώ-
 πιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεσάλω λαλήσαι πρὸς σέ,
 καὶ ἀγγελίσαθαί σοι ταῦτα·

20 Καὶ ἰδὼς, ἔστη σιωπῶν, καὶ μὴ δυνά-
 μινος λαλήσαι, ἀχρὶ ἧς ἡμέρας γενήται ταῦ-
 τ· αὐθ' ὧν ἔκ ἐπίστασας τοῖς λόγοις μου, οἱ
 κενε πληρωθήσονται εἰς τὸν χειρὸν αὐτῶ.

21 Καὶ ἰὼ ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχα-
 ρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρόνιζεν αὐτὸν
 ἐν τῷ Ναῶ.

22 Ἐξελθὼν δὲ ἔκ ἡδωάτο λαλήσαι αὐ-
 τοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἐώρακεν ἐν
 τῷ Ναῶ· καὶ αὐτὸς ἰὼ διαιδῶν αὐτοῖς· καὶ διέ-
 κεινε κωφός.

23 Καὶ ἐγείετο ὡς ἐπλήθησαν αἱ ἡμέ-
 ραι τῆς λειτουργίας αὐτῶ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν
 οἶκον αὐτῶ.

Με-

24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας σωέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτῆ· καὶ περιέκρουεν ἑαυτῷ μιλῶν πεντέ, λέγασα·

25 Ὅτι ἔγω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπέδωκεν ἀφελῆν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.

26 Ἐν δὲ τῷ μιλῷ τῷ ἕκτῳ ἀπεσάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τῷ Θεῷ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ἣ ὄνομα Ναζαρέτ,

27 Πρὸς Παρθένον μεμνησδαιμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ὅς οἶκος Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς Μαρίας.

28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτῷ, εἶπε· Χαῖρε κεχαρισμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ἀλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν.

29 Ἡ δὲ ἰδῶσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτῆ· καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς ὅτος.

30 Καὶ εἶπεν ὁ Ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβῶ Μαριάμ· εὖρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ.

31 Καὶ ἰδὼς, συλλήψη ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ καλέσας τὸ ὄνομα αὐτῆ Ἰησοῦν.

32 Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τῷ Πατρὸς αὐτῆ.

33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ

εἰς

εις τὰς αἰῶνας, καὶ τῆς Βασιλείας αὐτῆς ἄκρον
καὶ τέλος.

34 Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν Ἀγγελον·
Ὡς ἔσαι τῆτο, ἐπεὶ ἀνδρα εἰ γινώσκω;

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀγγελος εἶπεν αὐ-
τῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ
ἰσχύαμις Ὑψίστος ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ
κεκρυμμένον ἐκσὲ ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ ἰδὲ, Ἐλισάβετ ἡ συγγνωῆς σε καὶ
αὐτῇ συναληφῆα υἱὸν ἐν γήρα αὐτῆς· καὶ ἔτος
κλιῶ ἐκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλεσμένῃ σείρα.

37 Ὅτι ἄκ ἀδυνατήσῃ παρά τῷ Θεῷ παῦ-
ῆμα.

38 Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδὲ ἡ δέλη Κυ-
ρίου γείροί μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλ-
θεν ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἀγγελος.

39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις
αὐταῖς, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σαρ-
ρήνης, εἰς πόλιν Ἰούδα·

40 Καὶ ἐσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου,
καὶ ἠσπάσατο τῷ Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ἐγκύετο ὡς ἠκυσεν ἡ Ἐλισάβετ
τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ
βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη
πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ.

42 Καὶ ἀνέφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἔ-
τεν·

πεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ἄλο-
μειος ὁ καρπὸς τῆς κιλίας σου.

43 Καὶ πόθει μοι τῆτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μή-
τηρ τῷ Κυρίῳ μετὰ πρός με;

44 Ἰδὲ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τῆ ἀσ-
πασμῶ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀ-
γαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

45 Καὶ μακαρία ἡ πιστάσσα· ὅτι ἔσαι
τελείωσις τοῖς λελαημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου.

46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλωῖα ἡ ψυ-
χή μου τὸν Κύριον·

47 Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ
Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου·

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτῆς. Ἰδὲ γὰρ ἀπὸ τῶ νῦν μα-
καρισί με πάσαι αἱ γενεαί·

49 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνάστης,
καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτῆς.

50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτῆς εἰς γενεὰς γενεῶν
τοῖς φοβουμένοις αὐτήν.

51 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτῆς· διε-
σκόρπισεν ὑπερφανούς· διανοίαν καρδίας αὐτῆς.

52 Καθέλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε
ταπεινούς.

53 Πανῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλο-
τῶντας ἔξαπέσειλε κενούς.

Αὐτελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτῷ μνηστῆ-
ραι ἐλέος,

55 (Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τὰς Πατέρας ἡ-
μῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἀβραάμ αὐτῷ,)
εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺ αὐτῇ ὡσὰ μῆ-
νας τρεῖς· καὶ ὑπέσχετο εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ κοιλίας
αὐτῆς καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἤκουσαν οἱ περὶοικοὶ καὶ οἱ συγγε-
νεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος
αὐτῷ μετ' αὐτῆς, καὶ σιωπῶν αὐτῇ.

59 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἡλ-
θον περιτεμῆν τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλεον αὐτὸ ἐ-
πὶ τῷ ὀνόματι τῷ Πατρὸς αὐτῷ, Ζαχαρίαν.

60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτῷ, ἔ-
πει. Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.

61 Καὶ ἔπον πρὸς αὐτῷ· Ὅτι εἰς ἐστὶν
ἐν τῇ συγγειῳσίᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόμα-
τι τούτῳ.

62 Ἐνείδον δὲ τῷ Πατρὶ αὐτῷ, τὸ πῶς αὐ-
θελοὶ καλεῖσθαι αὐτόν.

63 Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέ-
γων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτῷ· Καὶ ἐθαύ-
μασαν πάντες.

64 Ἀνεώχθη δὲ τὸ σῶμα αὐτῷ παραχρη-
μα,

μα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῆ· καὶ ἐλάλη δι' ἄλογον
τὸν Θεόν.

65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τὰς πε-
ριοικέντας αὐτῆς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρατῇ τῆς Ἰσ-
ραήλ διελαλήθη πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.

66 Καὶ ἔθρευτο πάντες οἱ ἀκέραιτοι ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον
τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἔμετ' αὐτῆ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ Πατὴρ αὐτῆ ἐπλήσθη
Πνεύματος ἁγίου· καὶ προεφήτευσεν, λέγων·

68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραήλ,
ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ
αὐτοῦ.

69 Καὶ ἦγαγε κέρασ σωτηρίας ἡμῖν, ἐν
τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τῷ παιδὸς αὐτῆ.

70 Καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῆς ἁ-
γίων τῆς ἀπ' αἰῶνος Προφητῆς αὐτῆ.

71 Σωτηρίαν ἔξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χα-
ρὸς πάντων τῆς μισέντων ἡμῶν.

72 Ποιῆσαι ἔλεος μετ' τῆς Πατέρων ἡμῶν,
καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτῆ,

73 Ὅρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραάμ τὸν
Πατέρα ἡμῶν, τῆ δῆναί ἡμῖν,

74 Ἀφόβως, ἐκ χαρὸς τῆς ἐχθρῶν ἡμῶν
ρύσείας, λατρίαν αὐτῷ.

75 Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐ-
τῆ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

76 Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου
 κηθῆσθ' προπορεύσθ' ἔτι πρὸ προσώπου Κυ-
 ου, ἐτοιμάσαι ὁδὸς αὐτῷ.

77 Τῷ δουῶναι γινώσκῃ σωτηρίας τῷ λαῷ
 αὐτῷ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

78 Διὰ σπλάγχθνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν
 ἡμῶν ἐπέσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολῇ ἕξ ὕψους.

79 Ἐπιφαῖναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιά θανα-
 τος καθημένοις, τῷ καταθῆναι τὰς πό-
 λεις ἡμῶν εἰς ὁδὸν ἐρήμης.

80 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιῶτο
 ἰσχύϊ καὶ ἠνέχετο ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας
 ἀδείξεως αὐτῷ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. 2.

Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐ-
 λθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀ-
 γράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.

2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη, ἐγένετο ἡ-
 λονδίου τῆς Συρίας Κυρηνίαις.)

3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι,
 ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλι-
 λίας ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν,
 εἰς πόλιν Δαβὶδ, ἣς καλεῖται Βηθλεέμ,
 (ἵα τὸ εἶναι αὐτὸν ἕξ οἴκου καὶ πατρῆος
 Δαβὶδ,)

Α'-

5 Ἀπογράψαθαι σὺν Μαριάμ τῇ με-
μνησθεμένη αὐτῷ γυναικί, ἕσθ' ἐγκύω.

6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἔναι αὐτὸς ἕκαστος, ἐπλή-
θισαν αἱ ἡμέραι τῶν τεκεῖν αὐτῷ.

7 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον,
καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν
ἐν τῇ φάτνῃ· Διότι ἕκαστος αὐτοῖς τόπος ἐστὶ
τῷ καταλύματι.

8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐ-
τῇ ἀγραυλῶντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς
τῆς νυκτὸς ἐπὶ τῷ ποιμένῳ αὐτῶν.

9 Καὶ ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐ-
τοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς,
καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἄγγελος· Μι-
φοβῆσθε· ἰδοὺ γάρ, ἀγγελίζομαι ὑμῖν
χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ.

11 Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὁ
ἐστὶ Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβὶδ.

12 Καὶ τῶτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· Εὕρησεν
βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

13 Καὶ ἄξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ Ἄγγε-
λῳ πλῆθος στρατῶν οὐρανίων, αἰνούντων τὸν
Θεόν, καὶ λεγόντων·

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ἐν
βασίλει, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν ἔρανον οἱ Ἄγγελοι, καὶ οἱ ποιμνιοὶ ποιμαίνουσιν εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ρῆμα τῆτο ἰσχυρὸν γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.

16 Καὶ ἦλθον ἀδίσσαντες, καὶ αἰεῦρον τιῶπε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

17 Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τῆ ρηματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τῆ παιδὸς τῆς.

18 Καὶ πάντες οἱ ἀκίσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῆς λαληθέντων ὑπὸ τῆς ποιμνίων πρὸς αὐτῆς.

19 Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα συνετήρει τὰ ρηματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

20 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμνιοὶ, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτῶ τῆς περιτεμῆν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθεὶς ὑπὸ τῆ Ἄγγελου πρὸ τῆ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆ καταρτισμοῦ αὐτῆς κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ἀ-

νήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, παρασησα
τῷ Κυρίῳ.

23 (Καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου
Ὅτι παῖς ἄρσεν διανοίγον μήτραν, ἅγιον ἔσται
Κυρίῳ κληθήσεται.)

24 Καὶ τὸ δοῦναι θυσίαν, καὶ τὸ ἀρημίον
ἐν νόμῳ Κυρίου, ζεύγος τρυγόνων, ἢ δύο
νεοσσὲς περισερών.

25 Καὶ ἰδὲ, ὡς αὐθροπος ἐν Ἱερουσα
λήμ ὃ ὄνομα Συμεὼν· καὶ ὁ αὐθροπος ἕτος δι
καμος καὶ ἀλαβῆς, προσδεχόμενος παράκλη
σιν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ὡς ἐπ' αὐτόν.

26 Καὶ ὡς αὐτῷ κεχηματισμίου ὑπὲρ
τῷ Πνεύματος τῷ ἁγίῳ, μὴ ἰδᾶν θάλατταν
περὶν ἢ ἰδῆ τὸν Χριστὸν Κυρίου.

27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν
καὶ ἐν τῷ ἀσαγαγᾶν τὰς γονὰς τὸ παιδίον Ἰη
σοῦν, τὸ ποιῆσαι αὐτὰς καὶ τὸ ἀδισμεῖον τῷ
νόμῳ περὶ αὐτῶν.

28 Καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκά
λας αὐτῶν, καὶ ἀλόγησε τὸν Θεόν, καὶ ἔπε

29 Νυνὶ ἀπολύεις τὸν δούλον σου, δέσπο
τα, καὶ τὸ ῥῆμά σου, ἐν ἀρμύῃ.

30 Ὅτι ἔδον ὁ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτή
ριόν σου.

31 Ὅ ἠτοίμασας καὶ πρόσωπον πάντων
τῶν λαῶν.

32 Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαῶσιν Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ἰὼ Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶν θάμαζοντες ἐπὶ τοῖς λαλοῦσιν περὶ αὐτῶν.

34 Καὶ ἀλόγησεν αὐτὸς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτῶν· Ἰδοὺ, ὅπως κἄνται εἰς πτώσιν καὶ αἰάσασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀπλεγόμενον.

35 (Καὶ σὺ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελίσσεται ῥομφαία·) ὅπως οὐ ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.

36 Καὶ ἰὼ Ἄννα Προφῆτις, θυγάτης Φαρισαίου, ἐκ φυλῆς Ἀσέρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετ' ἀνδρὸς ἕκαστὸν ἀπὸ τῆς Παρθενίας αὐτῆς.

37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἔτη ὀγδοήκοντα εὐσάρων, ἣ ἐκ ἀφίστατο ἀπὸ τῶ ἱεροῦ, νηστίας καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν.

38 Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα αὐτομολογῆτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ.

40 Τὸ δὲ παιδίον ἠύξανε, καὶ ἐκραταιῶτο

Πνύματα, πληρέμενον σοφίας κ̄ χάρις
Θεῶ ὡ ἐπ' αὐτό.

41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτῶ κατ' ἔ-
τος εἰς Ἱερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τῶ Πάχα.

42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἔτη δώδεκα, ἀνα-
βαύτων αὐτῶ εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος
τῆς ἑορτῆς.

43 Καὶ τελειωσάντων ταῖς ἡμέρας, ἐν τῷ
ὑποσρέφει αὐτῶ, ὑπέμεινε Ἰησοῦς ὁ παῖς
ἐν Ἱερουσαλήμ. κ̄ ἐκ ἔγνω Ἰωσήφ κ̄ ἡ Μή-
τηρ αὐτῶ.

44 Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συναγωγῇ
εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὀδόν· κ̄ ἀνέζητουν αὐ-
τὸν ἐν τοῖς συγγενέσι κ̄ ἐν τοῖς γνωστοῖς.

45 Καὶ μὴ ἰδόντες αὐτὸν, ὑπέσρεψαν εἰς
Ἱερουσαλήμ, ζητῶντες αὐτόν.

46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον
αὐτὸν ἐν τῷ Ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶ
διδασκάλων, κ̄ ἀκρόντα αὐτῶ, κ̄ ἐπερωτῶν-
τα αὐτῶ.

47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκρόντες αὐτῶ,
ἐπὶ τῇ συνέσει κ̄ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτῶ.

48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἄξεπλάγησαν· κ̄
πρὸς αὐτὸν ἡ Μήτηρ αὐτῶ εἶπε· Τέκνον, πῶ
ἐποίησας ἡμῖν ἕτως; ἰδὲ ὁ Πατήρ σου, κα-
γὼ ἰδυνώμενοι ἐζητῶμεν σε.

Καὶ

49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοῦς· Τί ὄπ ἐζητέτε με; ἔκ ἤδρατε ὅτι ἐν τοῖς τῷ Πατρὸς μου δεῖ εἶναι με;

50 Καὶ αὐτοὶ ἐσυνῆκαν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.

51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ὡς ὑποτασόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶν διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφία, καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ γ'. 3.

Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος ἡγεμονούντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχούντος τῆς αλιλαίας Ἡρώδης, Φιλίππου δὲ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ τετραρχούντος τῆς Ἰταραίας καὶ Τραχωπόδος χώρας, καὶ Χυτανίου τῆς Ἀβιλιωῆς τετραρχούντος.

2 Ἐπὶ Ἀρχιερέων Ἀννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννῳ τὸν τῷ Ζαχαρίῳ υἱόν, ἐν τῇ ἐρήμῳ.

3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περὶ ἡμῶν Ἰουδαίαν, κηρύσσων Βάπτισμα μετανοίας ἁφῆσιν ἁμαρτιῶν.

4 Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐα τῷ Προφήτῃ, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, ἀθεΐας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς πεπενωθήσεται· καὶ ἔσονται σχολιαὶ εἰς ἀθεΐαι, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λαίας.

6 Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸν Σωτήριον τῷ Θεῷ.

7 Ἐλέγει οὖν τοῖς ἐκπαρόμοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς ὑπέδεξαί ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε ἔν καρπὸς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἀρξήθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δυνάται ὁ Θεὸς ἐκ τῆς λίθου γέννησαι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

9 Ἡ δὲ καὶ ἡ ἀξίωσις πρὸς τὴν ῥίζαν τῆς δειδρωῦν κείται· πᾶν δὲ δένδρον μὴ ποιεῖν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

10 Καὶ ἐπηρώτων οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Τί ἔν ποιήσομεν;

11 Ἀποκριθεὶς δὲ, λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδώτω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρέματα, ὁμοίως ποιήτω.

12 Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτίζουσαι, καὶ ἔπουν πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν;

13 Οὗ δὲ ἔπε πρὸς αὐτὸς· Μηδὲν πλεον παρὰ τὸ διατεγμένον ὑμῖν πράοσετε.

14 Ἐπηρώτων δὲ αὐτόν καὶ στρατόμοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; καὶ ἔπε πρὸς αὐτὸς· Μηδεὶα διασείσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκῆσθε ταῖς ὀφωνίοις ὑμῶν.

15 Προσδοκῶντος δὲ τῷ λαῷ, καὶ διαλογιζομείων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τῷ Ἰωάννῃ, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός,

16 Ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης, ἅπασι λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰχυρότερός μου, ὃ ἐκ ἐμὲ ἰκανὸς λῦσαι τὸν ἱμαῖτα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνδύματι ἁγίῳ, καὶ πνεύμῳ.

17 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακλασθή τὴν ἄλωνα αὐτοῦ· καὶ σιμᾶξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακάυσαι πνεύμῳ ἀσβέσω.

18 Πολλὰ μὲν ἔν καὶ ἔτερα παρακαλῶν ἀγγεγελίζετο τὸν λαόν.

19 Οὗ δὲ Ἡρώδης ὁ Τετραάρχης, ἐλεγχομενός ὑπὸ αὐτοῦ περὶ Ἡρωδιδᾶδος τῆς γυναικὸς Φιλίππου τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησε πονηρῶν ὁ Ἡρώδης.

20 Προσέθηκε κ̄ τ̄το ἐπὶ πάσι, κ̄ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

21 Ἐγείετο δὲ ἐν τῷ βαπποδιῶναι ἅπαντα τὸν λαόν, κ̄ Ἰησοῦ βαπποδείτος κ̄ προσδραχομείσ, ἀνέωχθηῦναι τὸν ἔρανον·

22 Καὶ καταβῶναι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶς εἶδε, ὡσὰ περὶ σερῶν, ἐπ' αὐτὸν, κ̄ φωνῶν δὲ ἔρανον γενέσθαι, λέγασθαι· Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ηὐδόκησα.

23 Καὶ αὐτὸς ὡς ὁ Ἰησοῦς ὡσὰ ἐτῶν τετράκοντα ἀρχόμενος, ὧν (ὡς ἐνομίζετο υἱὸς Ἰωσήφ, τῷ Ἡλί,

24 Τῷ Ματθαίῳ, τῷ Λαίῳ, τῷ Μελχί, τῷ Ἰαῖνᾷ, τῷ Ἰωσήφ,

25 Τῷ Ματθαίῳ, τῷ Ἀμῶς, τῷ Ναῦμ, τῷ Ἐσλί, τῷ Ναγγαί,

26 Τῷ Μααῖθ, τῷ Πατταθίς, τῷ Σεμεῖ, τῷ Ἰωσήφ, τῷ Ἰῶδα.

27 Τῷ Ἰωανῶνᾳ, τῷ Ρῆσαῖ, τῷ Ζοροβάβελ, τῷ Σαλαθιήλ, τῷ Νηεῖ,

28 Τῷ Μελχί, τῷ Ἀδδῖ, τῷ Κωσαῖμ, τῷ Ἐλμωδαῖ, τῷ Ἡρ,

29 Τῷ Ἰωσή, τῷ Ἐλιέζερ, τῷ Ἰωραῖμ, τῷ Ματθαίῳ, τῷ Λαίῳ,

30 Τῷ Συμεῶν, τῷ Ἰῶδα, τῷ Ἰωσήφ, τῷ Ἰωανῶνᾳ, τῷ Ἐλιακαῖμ,

Τῷ

- 31 Τῷ Μελεᾷ, τῷ Μαιναῦ, τῷ Ματθαῖ
 ὁ Ναθαῦ, τῷ Δαβίδ,
 32 Τῷ Ἰεσοῦ, τῷ Ωβὴ, τῷ Σοῦζ, τοῦ
 αλμῶν, τῷ Νααοσῶν,
 33 Τῷ Ἀμιναδάβ, τῷ Ἀράμ, τῷ Ἐσρώμ,
 ὁ Φαρές, τῷ Ἰόδα,
 34 Τῷ Ἰακώβ, τῷ Ἰσαάκ, τῷ Ἀβραάμ,
 ὁ Θάρα, τῷ Ναχώρ,
 35 Τῷ Σαρᾶμ, τῷ Ράγαυ, τῷ Φαλέκ, τῷ
 Βέρ, τῷ Σαλά,
 36 Τῷ Καϊνᾶ, τῷ Ἀρφαξάδ, τῷ Σὴμ,
 ὁ Νῶε, τῷ Λάμεχ,
 37 Τοῦ Μαθουσαλα, τοῦ Ἐνώχ, τοῦ
 ῥεδ, τῷ Μαλεήλ, τῷ Καϊνᾶν,
 38 Τῷ Ἐνώς, τῷ Σὴθ, τῷ Ἀδάμ, τοῦ
 οὔ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. 4.

Ἰησοῦς δὲ Πνεύματος ἁγίου πλήρης ὑ-
 σρέψεν ἀπὸ τοῦ Ἰερουσαλὴμ καὶ ἦγετο ἐν τῷ
 Ἰερουσαλὴμ εἰς τιμὴν ἔρημον,

2 Ἡμέρας πεσαρακόντα παραζόμενος ὑ-
 πὸ τοῦ διαβόλου καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς
 ἡμέραις ἐκείναις καὶ συμπλεθεσῶν αὐτῷ,
 ὕδρον ἐπέτασε.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Εἰ υἱὸς εἶ
 τοῦ

τοῦ Θεοῦ, εἶπεν τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος.

4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν λέγων· Γέγραπται, ὅτι ἐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ῥήματι Θεοῦ.

5 Καὶ ἀναγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν σιγῇ χρόνου.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Σοὶ δώσω τὴν ἔξουσίαν ταύτην ἅπασαν, καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς· ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται, καὶ ὃ ἐὰν θέλω, δίδωμι αὐτῷ.

7 Σὺ ἔν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, ἔσσι σὺ πάντα.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ· Γέγραπται γάρ· Προσκυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστη αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ Ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰ ὁ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σε αὐτὸν ἐντεῦθεν κάτω.

10 Γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτῷ ἐντελεῖται περὶ σε, τὸ διαφυλάξαι σε.

11 Καὶ ὅτι, ἐπὶ χειρῶν ἄρῃσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Καὶ

12 Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἵτι ἄρηται· Οὐκ ἐκπεράσεις Κύριον τὸν πατέρα σου.

13 Καὶ συνεπέρας πάντα παρασμον ὁ μακάριος, ἀπέστη ἀπ' αὐτῶ ἀχει καιρῶ.

14 Καὶ ὑπέσπερεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δωμάτι τῶ Πιλάματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἦμνη ἔξηλθε καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ, ὅτι ἦν θραυμμοίος· καὶ ἐσῆλθε κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶ Σαββάτων, εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι.

17 Καὶ ἐπέδοθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαίου Προφήτου· καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὔρεν τόπον ὅτι ἦν γεγραμμοίον·

18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, ὅτι ἀνέκεν ἔχτισέ με, ἀγγελλίζεσθαι πτωχοῖς ἀπέσταλμε, ἰάσασθαι τῶς συνετελεμμοίους τῶν καρδίαν, κηρύξαι ἀρχμαλώτοις ἀφῆσιν, καὶ φλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποσῆλαι πεθρωσμέ· ἐν ἀφέσει·

19 Κηρύξαι ἐν αὐτὸν Κυρίου δεκτόν.

20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδῆς πᾶσι ὑπὸ

ὑπερέτη, ἐκάθισε· καὶ πάντων ἐν τῇ σιναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ.

21 Ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτὸς· Ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφή αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν.

22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ· καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος· τοῖς ἐκπεπορευμένοις ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον· Οὐχ' ἔτις ἐστὶν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;

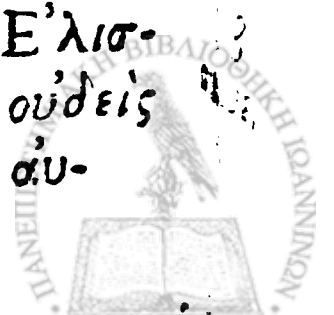
23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸς· Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτὸν. ὅσα ἠκέσαμεν γινόμενα ἐν τῇ Καπερναεὺμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατειδίσῃ.

24 Εἶπε δέ· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔδαις Προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατειδίᾳ αὐτῆ.

25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν πολλά χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίας ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἑπτετρία καὶ μῶνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

26 Καὶ πρὸς ἑδεμίαν αὐτῆ ἐπέμφθη Ἡλίας, ἀμὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναικὰ χήραν.

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου ἐν Ἰσραὴλ· καὶ οὐδεὶς αὐ-

ἰπτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμαὺ ὁ Σύρος.

28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμῷ ἐν τῇ
συναγωγῇ, ἀκρόντες τὰυτά.

29 Καὶ ἀνάστατες ἔξεβαλον αὐτὸν ἔξω
ὀλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τῆς
ἄνω, ἐφ' ἧς ἡ πόλις αὐτῆς ἠκοδόμητο, εἰς τὸ
κατακρημνίσαι αὐτόν.

30 Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσση ἀν-
τιπύλων, ἐπορεύετο.

31 Καὶ κατήλθεν εἰς Χαπερναῦμ πόλιν
τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἠνείκεν διδάσκων αὐτὸς ἐν
τῇ Σάββασι.

32 Καὶ ἔξεπλήρονοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐ-
τοῦ ὅτι ἐν ἔξοσίᾳ ἠνείκεν ὁ λόγος αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἠνείκεν αὐθροπος
ὄν πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέ-
βλεψε φωνὴ μεγάλη,

34 Λέγων· Ἐὰν, τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦς
καὶ Ἰσαριωεῖς; ἤλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε
καὶ εἶ, ὁ ἅγιος τῶ Θεοῦ.

35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέ-
γων· Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἔξ αὐτοῦ. Καὶ
ἐβλήθη αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον, ἐ-
βλήθη ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲν βλάψαν αὐτόν.

36 Καὶ ἐγαίετο θάμβος ἐπὶ πάντας, καὶ
ἐμεγάλαν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τίς ὁ
λό-

λόγος ἔτος, ὅτι ἐν ἄριστία καὶ δυνάμει ἐπι-
 τήσθη τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ ἐ-
 ξέρχονται;

37 Καὶ ἔξεπορεύετο ἡχος περὶ αὐτῶ ἐν
 πάντα τόπον τῆς περιχώρου.

38 Ἀνασὰς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλ-
 θεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος· ἡ πενθερὰ δὲ
 τῶ Σίμωνος μετ' αὐτοῦ πυρετῶ μεγάλῃ
 καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς.

39 Καὶ ἐπισὰς ἐπάνω αὐτῆς, ἐπέτιμησέ
 τῷ πυρετῷ· καὶ ἀφῆκεν αὐτῷ· παραχρῆμα
 δὲ ἀνάσασα διηκόνη αὐτοῖς.

40 Διυόντος δὲ τῶ ἡλίου, πάντες ὅσοι
 εἶχον ἀθενῆντας νόσοις ποικίλαις, ἤγαγον
 αὐτὸς πρὸς αὐτὸν· ὁ δὲ ἐνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς
 χεῖρας ἐπιθεῖς, ἐθεράπευσεν αὐτούς.

41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν,
 κράζοντα καὶ λέγοντα· Ὅτι σὺ ὁ Χριστὸς ὁ
 υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν ἐκ εἰς αὐτὰ λα-
 λείν, ὅτι ἠδύσαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

42 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἔξελθὼν ἐπο-
 ρεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτησαν
 αὐτὸν, καὶ ἠλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατείχον αὐ-
 τὸν τῶ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτι καὶ ταῖς
 ἑτέραις πόλισιν ἀναγγελίσασθε με δεῖ τὴν

Βασι-

Βασιλείαν τῷ Θεῷ, ὅτι εἰς τὸτο ἀπέσταλμαι.
 44 Καὶ ἠὲ κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς
 τῆς Γαλιλαίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὄχλῳ ἐπικεῖσθαι αὐ-
 τῷ τὸ ἀκένν τὸν λόγον τῷ Θεῷ, καὶ αὐτὸς ἠὲ
 τὸς παρά τῷ λίμνῳ Γεννησαρέτ.

2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐσῶτα παρά τῷ
 λίμνῳ· οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀποβαύτες ἀπ' αὐτῶν
 πέπλυαν τὰ δίκτυα.

3 Ἐμβὰς δὲ εἰς αὐτῶν πλοίων, ὃ ἠὲ τοῦ
 ἁμῶνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπα-
 γαγῆν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ
 τῶν πλοίων τὸς ὄχλους.

4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν
 ἁμῶνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χα-
 σάτε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄβυσσον.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ·
 τισάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες,
 οὐκ ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σοι χα-
 σῶ τὸ δίκτυον.

6 Καὶ τὸτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν ἰ-
 σχυρῶν πλῆθος πολὺ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δί-
 κτυον αὐτῶν.

7 Καὶ κατέπνυον τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν
 τῷ

τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τῷ ἑλθόντι συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἐπλησαν ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά.

8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἀμαρτωλός εἰμι, Κύριε.

9 Θάμβος γὰρ περιέχων αὐτὸν, καὶ πάντας τὰς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἀγρᾷ τῶν ἰχθύων, ἤστυε λαβὸν.

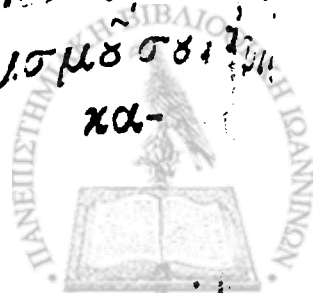
10 Ὀμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱὸς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τοῦ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβῆ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπος ἐσὶ ζωῶν.

11 Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφείρες πάντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἰδὼν ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδέηθη αὐτῷ, λέγων· Κύριε, ἐάν τι εἴης, δύνασάί με καθαρίσαι.

13 Καὶ ἐκτάνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτῷ, εἰπὼν· Θέλω, καθαρίσθη. Καὶ ἀπὸ τῆς λέπρας ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

14 Καὶ αὐτὸς παρήγγαλεν αὐτῷ μηδεμίαν λέπραν ἀπῆλθῆναι ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀπελθὼν δαΐξον σεαυτὸν τῷ ἰερέϊ, καὶ προσάεγκε περὶ τῆς καθαρῆς κα-

καθώς προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐ-
τῶ· καὶ συυήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκθεῖν, καὶ
θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτῶ ἀπὸ τῆς ἀσθενειῶν
αὐτῆς.

16 Αὐτὸς δὲ ἠὲ ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρή-
μοις, καὶ προσελχόμενος.

17 Καὶ ἐγείετο ἐν μιᾷ τῆς ἡμερῶν, καὶ
ἦτοσ ἠὲ διδάσκων· καὶ ἦσαν καθήμενοι Φα-
ρισαῖοι καὶ Νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐλη-
κυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ
Ἰσθαίας, καὶ Ἰερουσαλήμ· καὶ θυάμισ Κυρεῖς
ἦ εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτῆς.

18 Καὶ ἰδὲ ἀνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἀν-
θρωπον, ὃς ἠὲ παραλελυμένος· καὶ ἐζήτην
αὐτὸν εἰσενεγκεῖν, καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτῶ.

19 Καὶ μὴ εἰρόντες διὰ ποίας εἰσνεγκω-
ν αὐτὸν, διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβαύτες ἐπὶ τὸ
ῶμα, διὰ τῆς κεράμων καθήκων αὐτὸν σὺν
τῇ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον, ἔμπροσθεν τῶ Ἰησοῦ.

20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίσιν αὐτῆς, εἶπεν αὐ-
τῷ· Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου.

21 Καὶ ἦρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ Γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστὶν
αὐτοῦ, ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς θυάταται
θεῖναι ἀμαρτίας, εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός;

Q

Ἐπι-

22 Ἐπιγνῶς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς διαλογισμὰς αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτὰς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

23 Τί ἐστὶν ἄκοπώτερον; εἰπᾶν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου ἢ εἰπᾶν· Ἐγεραι, καὶ περιπάτη;

24 Ἴνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ὄξυσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τῶ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφικίαι ἁμαρτίας (εἶπε τῷ παραλελυμένῳ·) Σοὶ λέγω, ἔγεραι, καὶ ἄρας τὸ κλινίδιον σου, πορεύε εἰς τὸν οἶκόν σου.

25 Καὶ παραχρῆμα ἀνάσας ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ᾧ κατέκειτο, ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν, δοξάζων τὸν Θεόν.

26 Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν· καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, λέγοντες· Ὅτι εἶδομεν παράδοξα σήμερον.

27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔξῃλθε, καὶ ἐθεάσατο τὸν τελώνιον ὀνόματι Λατίν, καθήμενον ἐπὶ τῷ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθε μοι.

28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, ἀνάσας ἠκολούθησεν αὐτῷ.

29 Καὶ ἐποίησε δοχλὸν μεγάλου ὁ Λατίν αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῶν· καὶ ὄχλος τελώνων πολὺς, καὶ ἄλλων, οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακάμενοι.

30 Καὶ ἐγγόγγυζον οἱ Γραμματεῖς αὐ-
πῶν, καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὰς Μαθηταῖς αὐτῶν,
λέγοντες· Διὰ τί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν
ἐσθίετε καὶ πίνετε.

31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐ-
τοὺς· Οὐ χρειαῖαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροὺς,
ἰλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

32 Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλ-
λὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετανοίαν.

33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διὰ τί οἱ μα-
θηταὶ Ἰωάννου νηστέουσι πυκνὰ, καὶ δεήσεις
ποιῶνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ
οὐ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν;

34 Οἱ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ δυνάθε-
τε μὲς τῷ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετὰ
ἐπιπέτων ἐστίν, ποιῆσαι νηστείαν.

35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρ-
τῶν αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύουσιν ἐν
ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

36 Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολῶν πρὸς αὐτούς·
Ὅτι ὅστις ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπιβάλλ-
ῃ ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· ἢ δὲ μῆγε, καὶ τὸ
ἰσὶὸν χίρῃ, καὶ τῷ παλαιῷ ὁ συμφωνεῖ ἐ-
πιπέλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ.

37 Καὶ ὅστις βάλλῃ οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς
πρωτογενῆς· ἢ δὲ μῆγε, ρήξῃ ὁ νέος οἶνος τὰς
ἀσκούς,

ἀσκῆς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ
ἀπολήνται.

38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκῆς κενῆς βλη-
τέον· καὶ ἀμφοτέροι σιωπηρῶνται.

39 Καὶ εἰς πᾶν παλαιόν, εὐθέως θέ-
λει νέον· λέγει γάρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότε-
ρός ἐστιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ.

1 Ἐγένετο δὲ ἐν Σαββάτῳ δέυτεροπρώτῳ
διαπορεύσθαι αὐτὸν διὰ τῆς σαρείμων· καὶ ἔ-
τιμον οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ τὰς σάχυας, καὶ ἡ-
ῶδιον, ψάχοντες ταῖς χερσὶ.

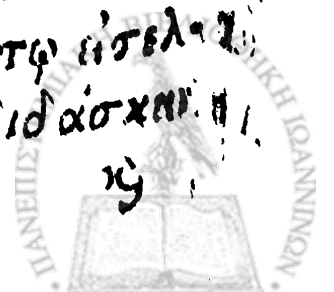
2 Γινῆς δὲ τῆς Φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς·
Τί ποιεῖτε, ὃ ἃς ἔξοι ποιεῖν ἐν τοῖς Σαββάτοι;

3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτὰς εἶπεν ὁ Ἰη-
σοῦς· Οὐδὲ τῆτο ἀγέγνωτε, ὃ ἐποίησε Δαβὶδ,
ὅποτε ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ οἱ μετ' αὐτῷ ὄντες;

4 Ὡς εἰσηλθεῖν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ
τὰς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε,
καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτῷ, ἃς ἃς ἔξοι φα-
γεῖν εἰ μὴ μόνον τὰς Ἱεραῖς;

5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι Κύριός ἐστι
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Σαββάτου.

6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ Σαββάτῳ ἀπελ-
θεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ διδάσκειν.

ὡς ἰὼ ἐκείνῳ ἀνθρώπῳ, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἢ δεξιά
ἰὼ ξηραΐ.

7 Παρετήρουν δὲ αὐτὸν οἱ Γραμματεῖς καὶ
οἱ Φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ Σαββάτῳ θεραπεύσει
ἵνα εὕρωσι καίτηγορίαν αὐτῷ.

8 Αὐτὸς δὲ ἤδεν τὰς διαλογισμὸς αὐτῶν·
καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηραΐ ἔχοντι τὴν χεῖ-
ρα· Ἐγεραι, καὶ σῆθι εἰς τὸ μέσον. Οἱ δὲ ἀ-
σπασαίς ἔστη.

9 Εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸς· Ἐπε-
ωπήσω ὑμᾶς πῶς· Ἐξέσι τοῖς Σάββαθιν ἀγα-
θοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχῶν σῶσαι,
ἢ ἀπολέσαι;

10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτὸς,
πε τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτεινὸν τὴν χεῖρά σου. Οἱ
ἐποίησαν ὅτι· καὶ ἀποκατεσάθη ἡ χεὶρ αὐ-
τοῦ ὑγιής ὡς ἡ ἄλλη.

11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν αἰσίας· καὶ διε-
μάχοντο πρὸς ἀλλήλους, πῶς αὐτὸν ποιήσικαν τῷ Ἰησοῦ.

12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις,
ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος προσδέξασθαι· καὶ δια-
κετερόων ἐν τῇ προσέχῃ τῷ Θεῷ.

13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησε
ἰς Μαθητῆς αὐτοῦ. καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐ-
τῶν δώδεκα, ὧς καὶ Ἀποστόλους ὠνόμασε·

14 (Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασε Πέτρον, καὶ

Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ
Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον·

15 Ματθαῖον καὶ Θωμαῖν, Ἰάκωβον τὸν
Ἀλφαῖς, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν.

16 Ἰσίδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰσίδαν Ἰσκαριώτην,
(ὅς καὶ ἐγένετο προδότης·)

17 Καὶ καταβάς μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τό-
πον πεδινῶν· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ
πλῆθος πολὺ τῆς λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰου-
δαίας καὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς παραλίης Τύρου
καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκῆσαι αὐτοῦ, καὶ ἰα-
θῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν.

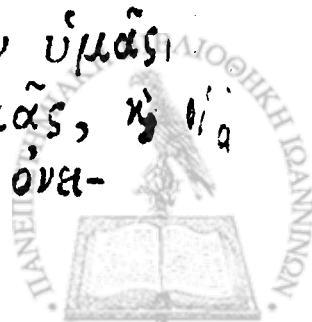
18 Καὶ οἱ ὄχλόμενοι ὑπὸ πνέματων ἀ-
καθάρτων· καὶ ἐθεραπεύοντο.

19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηε ἀπτεσθαι αὐ-
τοῦ· ὅτι δυνάμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ
ἰάτο πάντας.

20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τὰς ὀφθαλμὰς
αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μα-
κάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρας ἐστὶν ἡ Βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νυν· ὅτι χορ-
τασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νυν·
ὅτι γελάσετε.

22 Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς
οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ἰα-
σθήσονται ὑμᾶς.

ὄνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς
πονηρὸν, ἕνεκα τῆς ἡμέρας τῆς αὐθιγῆς.

23 Χαίrete ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτή-
σατε· ἰδὲ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ
ἔραυῳ· καὶ ταῦτα γὰρ ἐποίησαν τοῖς Προφήταις
οἱ πατέρες αὐτῶν.

24 Πλὴν εἰ ὑμῖν τοῖς πλυσίοις· ὅτι ἀ-
πέχετε τιμὴν παράκλησιν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμενοὶ· ὅτι πα-
νάστετε. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν· ὅτι πεν-
θήσετε καὶ κλαύσετε.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι
ταῦτες οἱ ἄνθρωποι· καὶ ταῦτα γὰρ ἐποίησαν τοῖς
Ἰδαδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

27 Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν· Ἀγα-
πᾶτε τὸς ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς
μισοῦσιν ὑμᾶς.

28 Εὐλογεῖτε τὸς καταρωμένους ὑμῖν· καὶ
προσάχετε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

29 Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πά-
ραχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός σε τὸ
μάγον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσης.

30 Παντὶ δὲ τῷ αἰτῶντί σε δίδου· καὶ ἀπὸ
τοῦ αἵροντός σε τὰ πάντα, μὴ ἀπαίτη.

31 Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν
οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμᾶς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τὰς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὰς ἀγαπῶντας αὐτὰς ἀγαπῶσι.

33 Καὶ εἰ ἀγαθοποιῆτε τὰς ἀγαθοποιούν-
τας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ
ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.

34 Καὶ εἰ δανείζετε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀ-
πολαβεῖν, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀ-
πολάβωσι τὰ ἴσα.

35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τὰς ἐχθρὰς ὑμῶν, καὶ
ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε μηδεὶ ἀπελπί-
ζοντες. καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔ-
σεσθε ὑποὶ τῆ ὑψίστου ὅτι αὐτὸς χρηστὸς ἐστὶν
ἐπὶ τὰς ἀχαρίστους καὶ πονηρὰς.

36 Γίνεσθε ἕν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ
Πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστὶ.

37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ ἂ μὴ κριθῆτε· μὴ
καταδικάζετε, καὶ ἂ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπο-
λύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε.

38 Δίδετε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον
καλὸν, πεπτισμασίον, καὶ σεσαλόμασίον, καὶ
ὑπερεκχωρόμενον δάσασιν εἰς τὸν κόλπον ὑ-
μῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετράτε, ἀνμε-
τρηθήσεται ὑμῖν.

39 Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτι δύ-
ναται

παται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγῆν; ἔχι ἀμφοτέροι εἰς βόθρυον πεσῶνται;

40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτῷ· κατηρπισμένος δὲ πᾶς ἔσαι ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτῷ.

41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῷ ἀδελφῷ σου· τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ ἔκατανοῆς;

42 Ἡ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφέ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τιμὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν ἔβλεπων; Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τῷ ὀφθαλμῷ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῷ ἀδελφῷ σου.

43 Οὐ γάρ ἐστι δαΐδρον καλόν, ποιῶν καρτὸν σαπρὸν· ἔδὲ δαΐδρον σαπρὸν, ποιῶν καρτὸν καλόν.

44 Ἐκαστον γὰρ δαΐδρον ἐκ τῶν ἰδίων καρπῶν κινώσκειται· ἔγὼ δὲ ἀκαθῶν συλλέγῃσι σύα, ἔδὲ ἐκβάτῃ τρυγῶσι σαφυλί.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώπος ἐκ τῶν ἀγαθῶν θησαυρῶν τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἀνθρώπος ἐκ τῶν πονηρῶν θησαυρῶν τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρὸν· ἐκ γὰρ τῶν περιουσιῶν τῆς καρδίας λαβῆ τὸ σῶμα αὐτοῦ.

Τί

46 Τί δέ με καλεῖτε, Κύριε, Κύριε· καὶ ἃ ποιεῖτε ἃ λέγω;

47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, καὶ ἀκούων με τῶν λόγων, καὶ ποιῶν αὐτάς, ὑποδείξω ἡμῖν τίνι ἐσὶν ὅμοιος.

48 Ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομῶντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμελίον ἐπὶ τῷ πέτρῳ· πλημμύρας δὲ γενομένης, προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔκῃχυσε σαλεύσαι αὐτὴν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τῷ πέτρῳ.

49 Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίας· ἢ προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς· καὶ ἀθρόως ἔπεσε, καὶ ἐγκώετο τὸ ρῆμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. 7.

1 Ἐπαὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ρήματα αὐτῶν εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν λαῶν, εἰσῆλθον εἰς Καπερναεὺν.

2 Ἐκατοντάρχου δὲ πνός δούλου κακῶν ἔχων, ἤμελλε τελευτᾶν, ὃς ἠὲ αὐτῷ εὐτίμος.

3 Ἀκούσας δὲ περὶ τῶν Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωπῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δούλον αὐτῶν.

Οἱ

4 Οἱ δὲ παραγυρόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπασδαίως, λέγοντες, ὅτι ἄξιός ἐστιν ὃ παρέξει τῶτο.

5 Ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ὠκοδόμησεν ἡμῖν.

6 Οὗ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. ἤδη δὲ αὐτῷ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐπεμψεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλος, λέγων αὐτῷ· Κύριε, μὴ σκύλλῃς· ἐγὼ γάρ ἐμι ἰκανός, ἵνα ὑπὸ τῆνδε γέφυρῳ μου ἐσέλθῃς.

7 Διὸ ἐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλὰ ἐπέλογω, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρώπος ἐμι ὑπὸ ἄρσενος παρονομήσιμος, ἔχων ὑπὲρ ἐμαυτὸν γρατιώτας· καὶ λέγω τάτῳ· Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ· Ἐρχε, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου· Ποίησον τῶτο, καὶ ποιῆ.

9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν· καὶ γραφίς, πῶς ἀκολουθεῖν αὐτῷ ὄχλῳ ἔπε· Δέγω ὑμῖν, ἐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτῳ πείσιν εὐρον.

10 Καὶ ὑποσρέψαντες οἱ πεμφθεῖστές εἰς τὸν οἶκον, εὐρον τὸν ἀσθενεῖντα δούλον, ὑγιαινόντα.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἑξῆς, ἐπορεύετο εἰς

πό-

πόλιν καλαμύλω Ναϊν· καὶ σὺνεπορεύοντο
αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ ἱκανοί, καὶ ὄχλος
πολύς.

12 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως,
καὶ ἰδὼς ἄνεκον ἐκείνην, ἕως μονογενῆς
τῆ Μητρὸς αὐτῆς· καὶ αὐτὴν ὡς χήρα· καὶ ὄχλος
τῆς πόλεως ἱκανός ὡς σὺν αὐτῇ.

13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγ-
χνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μη κλαῖε.

14 Καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοφῆς, (οἱ
δὲ βασιάζοντες ἐσησάν,) καὶ εἶπε· Νεανίσκε,
σοὶ λέγω, ἐγέρθητι.

15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρός, καὶ ἤρξατο λα-
λεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ Μητρὶ αὐτῆς.

16 Ἐλαβε δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξα-
ζον τὸν Θεόν, λέγοντες· Ὅτι Προφήτης μέ-
γας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο
ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτῶν.

17 Καὶ ἐξηλθεν ὁ λόγος εἰς ὅλην τὴν
Ἰουδαίαν περὶ αὐτῶν, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.

18 Καὶ ἀπήγγαλαν Ἰωάννη οἱ μαθηταὶ
αὐτῶν περὶ πάντων τούτων. Καὶ προσκαλεσά-
μενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτῶν ὁ Ἰωάννης,

19 Ἐπέμψεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ
εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν.

20 Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἀν-
δρες,

οἱ δὲ ἄποστολοι ἔειπον· Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σέ, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν.

21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλὰς ἀπὸ νόσων, καὶ μασιγῶν, καὶ πινάκων ποιηρῶν· καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορεύθετες ἀπαγγέilate Ἰωάννῃ ἃ εἶδετε καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπτουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ δὲ ἀγγελλίζονται.

23 Καὶ μακάριός ἐστιν, ὅς ἐὰν μὴ σκανδαλιθῇ ἐν ἐμοί.

24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννης, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννης· Τί ἔξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀέμῳ σαλδύμενον;

25 Ἀλλὰ τί ἔξεληλύθατε ἰδεῖν; αἰθρῶνον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδὲ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ, καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, οἵ τινες βασιλεῖς εἰσίν.

26 Ἀλλὰ τί ἔξεληλύθατε ἰδεῖν; Προφήτην; ναὶ λέγω ἡμῖν, καὶ περισσότερον Προφήτου.

27 Οὗτός ἐστι περὶ ὃ γέγραπται· Ἰδὲ, ἐγώ

γὼ ἀποσέλω τὸν Ἀγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅς κατασκιάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

28 Λέγω γὰρ ὑμῖν· μάζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν Προφήτης Ἰωάννης τῷ Βαπτιστῇ ὁδεῖς ἐσίν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῷ Θεῷ, μάζων αὐτῷ ἐσίν.

29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκέσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδιηγάσαν τὸν Θεόν, βαπτισάμενοι τὸ Βάπτισμα Ἰωάννη.

30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Νομικοὶ τὴν βαλίαν τῷ Θεῷ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς, μὴ βαπτισάμενοι ὑπὸ αὐτῷ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίτι ἐν ὁμοιώσει τῶν ἀνθρώπων τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ τίτι εἰσὶν ὅμοιοι;

32 Ὅμοιοὶ εἰσὶ παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ προσφωνῶσιν ἀλλήλοις, καὶ λέγουσιν· Ἡυλήσαμεν ὑμῖν, καὶ ἐκ ὀρχήσαοθε ἐθριωήσαμεν ὑμῖν, καὶ ἐκ ἐκλαύσατε.

33 Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς μήτε ἄρτον ἐσθίων, μήτε οἶνον πίνων. καὶ λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει.

34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγετε· Ἰδὲ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἶνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἀμαρτωλῶν.

Καὶ

35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων.

36 Ἡ ῥῶπα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγη μετ' αὐτῷ· καὶ ἐσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τῶν Φαρισαίων, ἀνέκλιθη.

37 Καὶ ἰδὼν, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦν ἁμαρτωλὸς, ἐπιγνῶσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν Φαρισαίων, κομίσασα ἀλάβασρον μύρου.

38 Καὶ σταῖσα παρὰ τὰς πόδας αὐτῷ ὀπίσω, κλαίσα, ἤρξατο βρέχειν τὰς πόδας αὐτῷ τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς θρυξί τῆς κεφαλῆς αὐτῆς θξέμασε, καὶ κατεφίλα τὰς πόδας αὐτῷ, καὶ ἤλιφε τῷ μύρῳ.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος, εἰ ἦν Ἰεροφῆτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπή ἢ γυνή, ἥτις ἀππεται αὐτῷ, ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστίν.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτὸν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Οὐδέ φησι· ὁδίασκαλε, εἶπέ.

41 Δύο χρεωφιλῆται ἦσαν δανεισῆ πνι· ἡ μὲν ὄφειλε δωδεκάριαι πνιτακόσια, ὁ δὲ ἑπτακόσια πνιτακόσια.

42 Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. Τίς ἔν αὐτῶν, εἶπέ, πλεῖον ἀπὸν ἀγαπήσει;

Απο-

43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· Ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἔχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὁρθῶς ἔκενας.

44 Καὶ γραφαῖς πρὸς τὴν γυναῖκα, πῶ Σίμωνι εἶφη· Βλέπεις ταύτην τιῶν γυναῖκα; εἰσῆλθόνσα εἰς τιῶν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τὰς πόδας μου ἐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέμα τὰς πόδας, καὶ ταῖς θερξί τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἔξέμαξε.

45 Φίλημά μοι ἐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, ἐδιέλιπε καταφιλέσά με τὰς πόδας.

46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου ἐκ ἤλαψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἠλειφέμα τὰς πόδας.

47 Οὐ χάριν, λέγω σοι, ἀφένται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολὺ ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφένται σοι αἱ ἁμαρτίαι.

49 Καὶ ἤρξαντο οἱ σινανακείμενοι λέγειν ἑαυτοῖς· Τίς ἐπὶ ἐσίν, ὅς καὶ ἁμαρτίας ἀφήσιν;

50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡπίσις σε σέσφκέσε· παράτα εἰς ἑρμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἡ. 8.

1 Καὶ ἔγχετό ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ αὐτὸς διώδασε κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ διαγγελι-

γελιζόμενος τῷ Βασιλείῳ τῷ Θεῷ· καὶ οἱ
δώδεκα σὺν αὐτῷ.

2 Καὶ γυναικὲς πνες, αἵ ἦσαν τεθεραπεύ-
μεναι ἀπὸ πνδμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν·
Μαρία ἡ καλεσμένη Μαγδαλινὴ, ἀφ' ἧς
δαίμονια ἔπτα ἔξεληλύθη.

3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χυζᾶ ἐπιτρόπου Ἡ-
ρώδου, καὶ Σαθανά, καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵ πνες
διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.

4 Σωιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῶν κτι-
πόλιν ἐπιπορομεύων πρὸς αὐτὸν, εἶπε διὰ
παραβολῆς.

5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τῷ σπείρει τὸν σπό-
ρον αὐτῷ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὁ μὲν ἔ-
πεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ
πετεινὰ τῷ ἔρμαϊ κατέφαγον αὐτό.

6 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ
φυσὴν ἔξηραίνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα.

7 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν,
καὶ συμφυῆσαι αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό.

8 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γλῶττιν ἀ-
γαθῶν, καὶ φυσὴν ἐποίησε καρπὸν ἑκατοντα-
πλασίονα. Ταῦτα λέγων ἐφώνη· Ὁ ἔχων ὄ-
τι ἀκόν, ἀκρέτω.

9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ,
λέγοντες· πῶς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη.

R

10 Ο δὲ ἔπειτα· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιώσιν.

11 Ἐν ᾧ αὕτη ἡ παραβολή. Ὁ σπόρος, ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες· εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πισδύσωσιν σωθῶσιν;

13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετ' ἡρώδους δέχονται τὸν λόγον· καὶ ἔτι ρίζαν ἔχουσιν, οἱ πρὸς κενὸν πισδύσωσι, καὶ ἐν κενῷ παρασμεῖ ἀφίστανται.

14 Τὸ δὲ εἰς τοὺς ἀκαμάθους πεσόν, ἔτι εἰσὶν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλῆθους καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορόμενοι συμπνίγονται, καὶ ἔτελεσφοροῦσι.

15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ, ἔτι εἰσὶν οἱ πονεῖς ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσιν, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας, καλύπτει αὐτὸν σκάλει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθει· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθει, ἵνα οἱ εἰσπορόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς.

Οὐ

17 Οὐ γάρ ἐσι κρυπτόν, ὃ ἔφανερόν γενήσεται· ἔδὲ ἀπόκρυφον ὃ ἔγνωθήσεται, καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ.

18 Βλέπετε ἔν πῶς ἀκούετε· ὅς γ' αὐ" ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὅς αὐ" μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

19 Παρεγγύοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ Μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκ ἠδύωντο συντυχῆν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.

20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων· Ἡ Μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐσήκασιν ἔξω, ἰδοὺ σε θέλοντες.

21 Οἱ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτὸς· Μητρὸς καὶ ἀδελφοί μου ἔτοί ἐσιν, οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, καὶ ποιῶντες αὐτόν.

22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς πλοῖον, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης· Καὶ ἀνῆχθησαν.

23 Πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε· καὶ κατέβη λαίλαψ αἰέμας εἰς τὴν λίμνην· καὶ συτεπληρῶντο, καὶ ἐκινδύωνον.

24 Προσελθόντες δὲ διήγησαν αὐτόν, λέγοντες· Ἐπιστάτα, ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. Ὁ ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ αἰέμῳ καὶ τῷ κλύματι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη.

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Πᾶς ἐστὶν ἡ πίστις ὑμῶν; Φοβηθεῖτες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα ἕτος ἐστὶν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούσιν αὐτῷ;

26 Καὶ κατέπλυσαν εἰς τιμὴν χώραν τῆς Γαδαριῶν, ἧς ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας.

27 Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τιμὴν γῆν, ὑπενόησεν αὐτῷ ἀνὴρ ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χροῶν ἰκανῶν, καὶ ἱμάτιον ἐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ ἐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασι.

28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ; δέομαί σε, μή με βασανίσῃς.

29 Παρήγγαλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἔξελθεῖν ἀπὸ τῷ ἀνθρώπῳ· πολλοῖς γὰρ χροῶσις συνηρπάκει αὐτὸν, καὶ ἐδεδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασόμενος· καὶ διάρρηξων τὰ δεσμά, ἠλαύνετο ὑπὸ τῷ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.

30 Ἐπρωήθησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοὶ ἐστὶν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθον εἰς αὐτόν.

Καὶ

31 Καὶ παρεκάλεν αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἰκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλεν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκεῖνος εἰσελθεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.

33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τὰς χοίρας· καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τὸ κρημνὸς εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἀπεπνίγη.

34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον, ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγελλον εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ἀγροὺς.

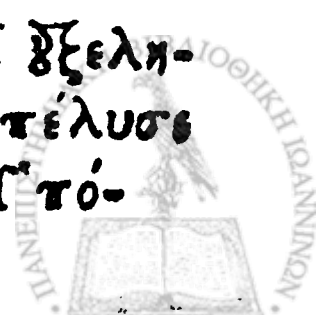
35 Ἐξῆλθον δὲ εἰδὲν τὸ γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὖρον καθημένον τὸν ἀνθρώπον, ἀπ' οὗ τὰ δαιμόνια ἔξεληλύθει, ἱμασμεῖον καὶ σωφρονεῖντα παρά τὰς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν.

36 Ἀπήγγελλον δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς.

37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῆς Γαδαριμαίων, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβος μεγάλης συνήχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν.

38 Ἐδέετο δὲ αὐτῷ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἔξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων.

Ἰτό-

39 Ὑπόσχεψε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγήσῃ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ὄλλω τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποσρέψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.

41 Καὶ ἰδὲ, ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Γάειρος, καὶ αὐτὸς ἀρχὸν τῆς σωμαγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν παρὰ τὰς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλεσεν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ.

42 Ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν. (Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτόν, οἱ ὄχλοι σωμαπέπνιγον αὐτόν.)

43 Καὶ γυνὴ ἔσα ἐν ρύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἧτις εἰς ἰατρὰς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον, ἐκ ἰχυσεν ὑπὲρ εὐειδῶς θεραπεύσασθαι.

44 Προσελθούσα ὀπίσθεν, ἤψατο τὸ κράτος τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ παραχρῆμα ἔση ἡ ρύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς.

45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἀψάμνός μου; Ἀρνησίων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι σωμαπέπνισαν καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις· Τίς ὁ ἀψάμνός μου;

46 Ο δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἦψατό με πῖς· ἐγὼ γὰρ ἔγνωνα δύναμιν ἄξιον εἶναι ἀπ' ἐμοῦ.

47 Ἰδούσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι ἔκ' ἔλαβε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ προσεσῆσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτῷ, ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα.

48 Ο δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει θυγατερ, ἡ πίστις σε σέσωκέ σε· πορεύεαι εἰς εἰρήνην.

49 Ἐτι αὐτὸ λαλῶντος, ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ· Ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸ Διδάσκαλον.

50 Ο δὲ Ἰησοῦς ἀκέσας ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ φοβῆ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται.

51 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἔκ' ἀφῆκεν εἰσελθεῖν εὐδία, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.

52 Ἐκλαίων δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτῷ. Ο δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· ἔκ' ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθύστε.

53 Καὶ κατεγέλων αὐτῷ, εἶδότες ὅτι ἀπίθανον.

54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων· Ἦ παῖς, ἐγέρθη.

55 Καὶ ἐπέσρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ αἰέση παραχθῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν.

56 Καὶ ἔξέσησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. 9.

1 Συγκαλεσάμενος δὲ τὰς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτῶν, ἔδωκεν αὐτοῖς δυνάμιν καὶ ἔξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεῖαν.

2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τὰς ἀσθενεῖντας.

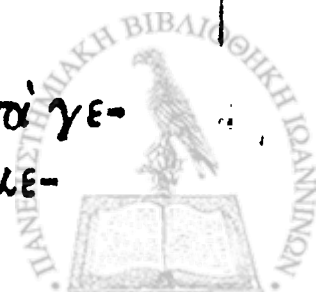
3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδὸν, μήτε ράβδους, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον· μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν.

4 Καὶ εἰς ἣν αὐτῶν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε· καὶ ἐκεῖθεν ἔξέρχεσθαι.

5 Καὶ ὅσοι αὐτῶν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἔξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς.

6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, ἀναγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

7 Ἦκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὰ γε-
νόμε-

νόμωνα ὑπ' αὐτῶ πάντα· καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπόπνων, ὅτι Ἰωαὴνης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν.

8 Ὑπόπνων δὲ, ὅτι Ἡλίας ἐφαίη· ἄλλων δὲ, ὅτι Προφήτης εἰς τῶν ἀρχαίων ἀνέση.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης· Ἰωαὴνι ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δὲ ἐστὶν ὅστις περὶ ἧς ἐγὼ ἀκίω τοιαῦτα; καὶ ἐζήτην ἰδεῖν αὐτόν.

10 Καὶ ὑποσρέψαντες οἱ Ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν· καὶ παραλαβὼν αὐτὸς, ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πόλεως καλιβμείης Βηθσαϊδά.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γινόντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ δεξιόμενος αὐτὸς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸς χειρῶν ἔχοντας θεραπεύει ἰάτο.

12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα, εἶπον αὐτῷ· Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλω κώμας καὶ τὰς ἀγροὺς, καταλύσωσι, καὶ εὕρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὡς ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμεν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτῆς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ ἔσιν ἡμῖν πλεόν ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες, ἐμήτι πορρωθέντες ὑμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαόν τῶτον βρώματα.

14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἀνδρες πεντακίχλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς τὰς Μαθητὰς αὐτῶ· Κατακλίνατε αὐτὰς κλισίας ἀπὸ πενήκοντα.

15 Καὶ ἐποίησαν ὅτω, καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας.

16 Λαβὼν δὲ τὰς πέντε ἄρτους καὶ τὰς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησεν αὐτὰς· καὶ κατέκλασε, καὶ ἐδίδε τοῖς Μαθηταῖς, παραπέσει τῷ ὄχλῳ.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἦρθη τὸ περισσεῦσαι αὐτοῖς κλασμάτων κοφίνοι δώδεκα.

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσελχόμενον καταμόνας, σιωπῆσαν αὐτῷ οἱ Μαθηταί· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὰς, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;

19 Οἱ δὲ ἀποκριθεῖτες, εἶπον· Ἰωάννου τὸν Βαπτιστῆν· ἄλλοι δὲ Ἡλίου· ἄλλοι δὲ, ὅτι Προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

20 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε· Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.

21 Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς, παρήγγαλε μηδενὶ εἰπᾶν τῶτο,

22 Εἰπὼν· Ὅτι δὲ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθήσονται, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ

τῶ

ἔξω Πρεσβυτέρων καὶ Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῶμαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῶμαι.

23 Ἐλέγε δὲ πρὸς πάντας· Εἴτις θέλει ὀπίσω με εἰσελθεῖν, ἀπαρνησάτω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθήτω μοι.

24 Ὅς γὰρ αὐτὸς θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' αὐτὸς ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, ὁστος σώσει αὐτήν.

25 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν Κόσμον ὅλον, ἑαυτόν δὲ ἀπολέσας, ἢ ζημιωθεῖς;

26 Ὅς γὰρ αὐτὸς ἐπαιχτωθῆμεν καὶ τὰς ἐμὰς λόγους, τότε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαιχτωθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τῷ Πατρὶ, καὶ ἔξω ἁγίων Ἀγγέλων.

27 Λέγω δὲ ἡμῖν ἀληθῶς, εἰσίν πνες ἔξω ὡς ἐσηκόπων, οἳ οὐ μὴ γέσονται θανάτου, ἕως αὐτὸς ἴδωσι τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰς λόγους ταύτας ὡς ἡμέραι ὀκτώ, καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωαννῆμον καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσδέξασθαι.

29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσδέχεσθαι αὐτὸν,

τὸν, τὸ εἶδος τῶ προσώπου αὐτῶ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτῶ λαλκὸς ἄσφραπτων.

30 Καὶ ἰδὲ, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῶ, οἳ πνευ ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας.

31 Οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν δόξῃ, ἔλεγον τιτὸ ἔξοδον αὐτῶ, ἣν ἔμελλε πληρῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

32 Οἱ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῶ ἦσαν βεβαρημένοι ὑπνω· διαζηγορήσαντες δὲ εἶδον τιτὸ δόξαν αὐτῶ, καὶ τὰς δύο ἄνδρας τὰς συννεσῶτας αὐτῶ.

33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῶ διαχωρίζεσθαι αὐτῶ ἀπ' αὐτῶ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὡδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοὶ, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἡλίας· μὴ εἰδῶς ὁ λέγει.

34 Ταῦτα δὲ αὐτῶ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτῶ· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῶ ἐκείνης εἰσελθεῖν εἰς τιτὸ νεφέλῃ.

35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, αὐτῶ ἀκούετε.

36 Καὶ ἐν τῶ γενέσθαι τὴν φωνὴν, ἀρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ ἔδωκεν ἀπήγγελα ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἑδεῖν ὡν ἐωράκασιν.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόν-

θόντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὄρας, συνήντησεν αὐ-
τῷ ὄχλος πολὺς.

38 Καὶ ἰδὲ, ἀνὴρ ἀπὸ τῆς ὄχλου ἀνεβόη-
σε, λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σε, ἐπί-
βλεψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενὴς ἐσί μοι.

39 Καὶ ἰδὲ, πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν, καὶ
ἄφρονος κραῖται, καὶ ἀπαράσκει αὐτὸν μετὰ ἀφρονῶν,
καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτῆς, συντρίβον αὐτόν.

40 Καὶ ἐδεήθη τῶν Μαθητῶν σε ἵνα ἐκ-
βάλωσιν αὐτὸ, καὶ ἐκ ἠδυνήθησαν.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡς γε-
νεὰ ἄπιστος διεσραμμεῖν, ἕως πότε ἔσομαι
πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; Προσάγαγε
ᾧδε τὸν υἱόν σου.

42 Ἐπὶ δὲ προσερχομένους αὐτῷ, ἐρρήξεν
αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ συνεσπάραξεν· ἐπε-
πίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνέματι τῷ ἀκαθάρ-
τῳ, καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐ-
τὸν τῷ πατρὶ αὐτῷ.

43 Ἐξεπλήρονοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγα-
λειότητι τοῦ Θεοῦ· Πάντων δὲ θαυμαζόντων
ἐπὶ πάνσιν οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς
τοὺς Μαθητὰς αὐτῶν·

44 Θίθετε ὑμῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τὰς λό-
γους τούτους· ὅτι ἢ ὑὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πα-
ραδίδοθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τῆτο, καὶ ὡς παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἰσθωνται αὐτό· καὶ ἐφοβῶντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τῆ ῥήματος τῆτῃ.

46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν.

47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίον, ἔησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῶν,

48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅς ἐὰν δέξηται τῆτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀποσείλαντά με. ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πάσιν ὑμῖν ὑπάρχων, ἕτος ἔσαι μέγας.

49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης, εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἶδομενί πνα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι ἔκ ἀκολοθεῖ μεθ' ἡμῶν.

50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε· ὅς γὰρ ἔκ ἑσσι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἔσιν.

51 Ἐγείετο δὲ ἐν τῷ συμπληρῶσθαι τὰς ἡμέρας τῆς Ἀναλήψεως αὐτῆ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτῆ ἐσήμαξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἰερουσαλήμ.

52 Καὶ ἀπέστειλεν Ἄγγελος πρὸ προσώ-

καὶ αὐτῶ· καὶ πορεύεσθε εἰς ἡλθον εἰς κώμην
Σαμαρειτῶν, ὥστε εἰτοιμάσαι αὐτῶ.

53 Καὶ ἔκ' ἐδέξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσω-
πον αὐτῶ ὡς πορεύομενον εἰς Ἱερουσαλήμ.

54 Ἰδόντες δ' οἱ Μαθηταὶ αὐτῶ Ἰάκωβος
καὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις εἰπωμεν
πῦρ καταβῶναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀαλώσαι
αὐτούς, ὡς καὶ Ἡλίας ἐποίησε;

55 Στραφείς δ' ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶ-
πεν· Οὐκ οἴδατε οἷον πνεύματος ἔσται ὑμῖν.

56 Οὐ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔκ' ἦλθε ψυ-
χαῖς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. Καὶ
ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

57 Ἐγγύετο δ' ἐπορευομένων αὐτῶν, ἐν τῇ
ὁδῶ, εἶπέ τις πρὸς αὐτὸν· Ἀκολουθήσω σοι,
ὅτι ἀπέρχῃ, Κύριε.

58 Καὶ εἶπεν αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς· Οἱ ἀλώπε-
κες φωλεὰς ἔχετε, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κα-
τασκλιώσῃς· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔκ' ἔ-
χει τὸν τῶν κεφαλῶν κλίνην.

59 Εἶπε δ' ἐπρὸς ἕτερον· Ἀκολουθήμοι.
Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἐπιτρέψόν μοι ἀπελθεῖν
πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου·

60 Εἶπε δ' αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες τῆς νε-
κρῶς θάψαι τῶς ἑαυτοῦ νεκρῶς· σὺ δὲ ἀπελ-
θὼν διάγγελλε τῶν Βασιλείῶν τοῦ Θεοῦ.

Εἶ-

61 Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου.

62 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τιτὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὐθετὸς ἐστὶν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἰ. 10.

1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνδραξεν ὁ Κύριος καὶ ἕτερος ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν ἀνά δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον, ὃ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι.

2 Ἐλέγει ἔτι πρὸς αὐτούς· Ὅμοι θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἔργαται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἔργατας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

3 Ὑπάγετε. ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων.

4 Μὴ βασίζετε βαλαῖπον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μηδεὶα χεῖ τὴν ὁδὸν ἀσπίσησθε.

5 Εἰς τὴν οἰκίαν εἰσέρχησθε, καὶ τὸν λόγον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

6 Καὶ εἰ μὴ ἔχει ὑὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψα.

Εἰ

7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μείετε, ἐπίοντες
 καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιός γ' ὁ ἐργά-
 τῆς τοῦ μισθοῦ αὐτῶν ἐστίν. Μὴ μεταβαίνετε ἔξ
 οἰκίας εἰς οἰκίαν.

8 Καὶ εἰς ἡμεῖς δ' αὖ πόλιν εἰσέρχησθε, δέ-
 χωνται ὑμᾶς, ἐπίετε τὰ παραπθέμενα ὑμῖν.

9 Καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς,
 καὶ λέγετε αὐτοῖς· Ἡ γγικεὺ ἐφ' ὑμᾶς ἡ
 Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Εἰς ἡμεῖς δὲ πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ μὴ
 δέχωνται ὑμᾶς, ἔξελθόντες εἰς τὰς πλατείας
 αὐτῆς, εἶπατε·

11 Καὶ τὸν κοριορτὸν τὸν κολληθεῦτα ἡμῖν
 ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν, ἀπομασόμεθα ὑμῖν·
 πλὴν τοῦτο γινώσχετε, ὅτι ἡ γγικεὺ ἐφ' ὑ-
 μᾶς ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτε Σοδόμοις ἐν τῇ ἡ-
 μέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον εἶναι, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

13 Οὐαί σοι Χοραζὶν, οὐαί σοι Βηθσαιδᾶ·
 ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγεύοντο αἱ δωιά-
 μας αἱ γινόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι αὖ ἐν σάκ-
 κῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι μετενόησαν.

14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον εἶ-
 ναι ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν.

15 Καὶ σὺ Καπερναῦμ ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ
 ὑψωθεῖσα, ἕως ἄρα καταβιβασθήσῃ.

16 Ο ἄκρων ὑμῶν, ἐμὲ ἀκῆα· καὶ ὁ ἀθε-
τῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετᾶ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν,
ἀθετᾶ τὸν ἀποσείλουτά με.

17 Ὑπέσρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα με-
χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑ-
ποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουσθε τὸν σα-
τανᾶν, ὡς ἀστραπὴν, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.

19 Ἴδὲ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἄρχὴν τοῦ πα-
τῆρος ἐπὶ πάντων ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν
τινὴν δύναμιν τοῦ ἔχθρου, καὶ ἵνα οὐ
μὴ ἀδικήσῃτε.

20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ
πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ μάλ-
λον, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς
οὐρανοῖς.

21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τὸ πνεύ-
μα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἐξομολογῶμαί σοι
Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀ-
πέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν, καὶ σῴωσεν, καὶ
ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. καὶ ὁ Πατήρ, ὅτι
ὅπως ἐγένετο ἡ δόξα ἐμπροσθέν σου.

22 Πάντα παρεδόθη μοι ὑπὸ τοῦ Πατρός
καὶ ἵνα γινώσκῃς πᾶς ἵνα ὁ Υἱός, εἰ μὴ
ὁ Πατήρ, καὶ πᾶς ἵνα ὁ Πατήρ, εἰ μὴ ὁ Υἱός, καὶ
ὅτι ἐὰν βέληται ὁ Υἱός ἀποκαλύψαι.

Καὶ

23 Καὶ γραφεὶς πρὸς τὰς Μαθητὰς, κατ' ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ ὄφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἢ βλέπετε.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ Προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον, καὶ ἀκῶσαι ἢ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

25 Καὶ ἰδὼς, νομικός αὐέση, ἐκπαράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

26 Οὗ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Οὗ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ὅξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ὅξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ὅξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ὅξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.

28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὅρθῶς ἀπεκρίθης· τὸτο ποίει, καὶ ζήσῃ.

29 Οὗ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐσίμεν πλησίον;

30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἰεριχῶν, καὶ λησταῖς περιέπεσαν, οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτοὺς, καὶ πληγὰς ἐπιθώπτες, ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχαιόντα.

31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερδὶς τις κατέβαι-
νει ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρήλ-
θεν·

32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λαλίτης, γενόμενος κτῆ-
τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρήλθε·

33 Σαμαρείτης δὲ τις ὁδίων, ἦλθε κατ'
αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγνίσθη.

34 Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύμα-
τα αὐτῶ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον. ἐπιβιβά-
σας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτιῦος, ἤγαγεν
αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτῶ.

35 Καὶ ἐπὶ τιῷ αὐριον θξελθὼν, ἐκβα-
λὼν δύο δινάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτῶ, καὶ ὁ, π' αὐ-
προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαι με-
ἀποδώσω σοι.

36 Τίς ἔν' τῶν τῶν τελῶν δοκεῖ σοι πλη-
σίον γεγονέναι τῶ ἐμπεσόντος εἰς τὰς λησεί;

37 Ὁ δὲ ἀπεκ'· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ'
αὐτῶ· Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύε, καὶ
σύ ποιεὶ ὁμοίως.

38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτῶ, καὶ
αὐτῶς εἰσῆλθεν εἰς κώμην πνα· γυνὴ δὲ τις
ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν
οἶκον αὐτῆς.

39 Καὶ τῶδε αὐτῶ ἀδελφὴ καλεσμένη Μα-
ρία,

εία, ἢ καὶ παρακαθίσασα παρά τῃς πόδας
τῷ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ.

40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολ-
λῶν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, ὁ
μέλη σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνω με κατέ-
λιπε διακονεῖν; εἰπέ ἔν αὐτῇ ἵνα μοι σωαν-
πλάβηται.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ πε-
ρὶ πολλά· Ἐνὸς δὲ ἐστὶ χεῖρά.

42 Μαρία δὲ τιλῶ ἀγαθῶν μερίδα ὄξελέ-
ξατο, ἣς ἐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ' ΙΙ.

1 Καὶ ἐγγίετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ
πνὶ προσδύχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέ τις
τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε, δι-
δάξον ἡμᾶς προσδέχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάν-
νης ἐδίδαξε τὰς μαθητὰς αὐτοῦ.

2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσδέχησθε,
λεγετε· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ Βασιλεία
σου· γινηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

39 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδε ἡ-
μῖν τὸ κατ' ἡμέραν.

4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· καὶ ᾧ αὐτοὶ ἀφίεσκον παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πονηρᾶς.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸς· Τίς ὅξ υἱῶν ἔξα φίλον, καὶ πορεύεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίαι, καὶ εἶπῃ αὐτῷ· Φίλε, χρηθῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους·

6 Ἐπερὶ δὲ φίλος μὲ παρεγκύετο ὅξ ὁδοῦ πρὸς με, καὶ ἐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ·

7 Καὶ κἄνως ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπῃ· Μὴ μοι κόπῃς παρέχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλειται, καὶ τὰ παιδία μὲ μετ' ἐμῶ εἰς τὴν κοίτην εἰσὶν· ἔδωκά μοι κἄνως δέναι σοι.

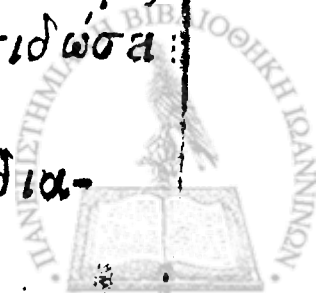
8 Λέγω υἱῶν, εἰ καὶ ἔδωκα αὐτῷ κἄνως, διὰ τὸ εἶναι αὐτῷ φίλον· διάγε τὴν ἀνάστασιν αὐτῷ ἐγερθεὶς δώσα αὐτῷ ὅσων χρηθῆσαι.

9 Καὶ γὰρ υἱῶν λέγω· Αἰτᾶτε, καὶ δοθήσεται υἱῶν· ζητᾶτε, καὶ ἀρήσετε· κρᾶετε, καὶ ἀνοιγήσεται υἱῶν.

10 Πᾶς ᾧ ὁ αἰτῆς λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῆς ἀρείσκει· καὶ τῷ κρᾶοντι ἀνοιγήσεται.

11 Τίνα δὲ υἱῶν τὸν πατέρα αἰτήσαι ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσαι αὐτῷ; εἰ καὶ ἰχθυῶν, μὴ ἀπὸ ἰχθυῶν ὄφιν ἐπιδώσαι αὐτῷ;

12 Ἡ καὶ εἰ ἀνὰ αἰτήσῃ ὄν, μὴ ἐπιδώσαι αὐτῷ σκορπίον;

13 Εἰ ἔν ὑμῆς πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε ἄγαθὰ δόματα δίδόναι τοῖς ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὁ ἕξ ἕρανῶ δώσει Πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτέσιν αὐτόν;

14 Καὶ ὡς ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ὡς κωφόν. ἐγένετο δὲ τῷ δαιμονίῳ ἕξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

15 Τινὲς δὲ ἕξ αὐτοῦ εἶπον· Ἐν Βεελζεβὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

16 Ἐπεροὶ δὲ περάζοντες, σημεῖον παρ' αὐτῷ ἐζήτησαν ἕξ ἕρανῶ.

17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτοῦ τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτῷ διαμεμερίσθησα ἐρημέσται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει.

18 Εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅπ λέγετε, ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.

19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν πῶνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τῷτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται.

20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὄταν ὁ ἰχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήῃ ἔσι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ.

22 Ἐὰν δὲ ὁ ἰχυρότερος αὐτῷ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτὸν τὴν πανοπλίαν αὐτῷ αἶρει, ἐφ' ἣ ἐπεποίθα, καὶ τὰ σκῦλα αὐτῷ διαδίδωσιν.

23 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμῶ ἐσι· καὶ ὁ μὴ σωάγων κατ' ἐμῶ, σκορπίζει.

24 Ὄταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ᾄξῃ ἀπὸ τῶ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητῶν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ δέρισκον, λέγει· Ὑποσρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ᾄξῃ ἔλθον.

25 Καὶ ἔλθὼν δέρισκα σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.

26 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ· καὶ εἰσελθόντα κατοικῆ ἑκά· καὶ γίνεται τὰ ἔχματα τῶ ἀνθρώπου ἐκείνου χάρονα τῶ πρώτων.

27 Ἐγείετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴ ἐκ τῶ ὄχλου, ἀπευθεὶς αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βασάσασά σε, καὶ μασοὶ ἔς ἐθήλασας.

28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενουῶγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τῶ Θεῶ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαροϊζομένων ἤρξα-

το

το λέγειν· Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρὰ ἐστὶ σημεῖον ἐπιζητῆ, καὶ σημεῖον ὃ δοθήσεται αὐτῇ, ἢ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τῷ Προφήτῃ.

30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς Νινυΐταις, ὅπως ἔσαι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

31 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακριθῆ αὐτὴς ὅτι ἦλθεν ἐκ τῆς περῆτων τῆς γῆς ἀκῶσαι τὴν σοφίαν Σολομώντος· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Σολομώντος ὦδε.

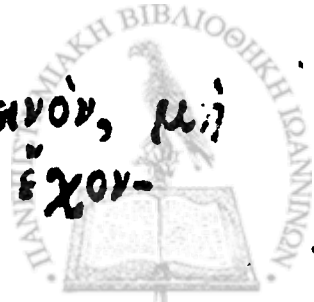
32 Ἄνδρες Νινυΐ ἀσπασθήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακριθῶσιν αὐτῶν ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὦδε.

33 Οὐδὲς δὲ λύχνον ἄψας, εἰς κρυπτὸν πίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν μόδιον, ἀλλὰ ἐπὶ τὴν λύχνιον, ἵνα οἱ εἰσπορεύμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν.

34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός. ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλῆς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἐστὶν· ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν.

35 Σκόπει οὖν, μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκοτός ἐστὶν.

36 Εἰ δὲ ὅλον τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον-

ἔχοντι μέρος σκοτεινόν, ἔσαι φωτανόν ὄλον,
ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀσραπῇ φωτίζη σε.

37 Ἐν δὲ τῷ λαλήσαι, ἤρώτα αὐτὸν Φα-
ρισαῖός τις ὅπως ἀρξήσῃ παρ' αὐτῷ. ἀσελ-
θῶν δὲ ἀνέπεσεν.

38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν, ὅτι
ἐπρώτον ἐβαππίσθη πρὸ τῆ ἀρείου.

39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Νυνὶ
ὑμᾶς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τῆ ποτηρίου καὶ
τῆ πίνακος καθαρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν
γέμα ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας.

40 Ἀφρονες, ἔχ' ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν, καὶ
τὸ ἔσωθεν ἐποίησε;

41 Πλὴν τὰ εὐόντα δότε ἐλεημοσύνην
καὶ ἰδέ, πάντα καθαρά ὑμῖν ἔσιν.

42 Ἀλλ' εὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀ-
ποδεκατέτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγαιον καὶ
παῦ λάχανον, καὶ παρέρχεσθε τῷ κρείσιν καὶ
τῷ ἀγάπῳ τῷ Θεῷ· τὰυτα ἔδα ποιῆσαι,
καὶ κἄνα μὴ ἀφιέναι.

43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅπ ἀ-
γαπᾶτε τῷ πρωτοκαθεδερίαν ἐν ταῖς συ-
ναγωγαῖς, καὶ τὰς ἀσπασμὰς ἐν ταῖς ἀ-
γοραῖς.

44 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματᾶς καὶ Φαρισαῖοι
ὑποκεῖται, ὅπ ἐξέ ὡς τὰ μνημῆα τὰ ἀσῆλα,

καὶ

καὶ οἱ ἀνθρώποι οἱ περιπατῶντες ἐπάνω οὐκ οἶδασιν.

45 Ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν νομικῶν, λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, τὰυτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζῃ.

46 Οὗ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ, ὅτι φορπίζετε τὰς ἀνθρώπους φορπία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ οὐαὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψάυετε τοῖς φορπίοις.

47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν Προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς.

48 Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ σιωπᾷ δοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ μεν ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα.

49 Διὰ τὸτο καὶ ἡ σοφία τῷ Θεῷ εἶπεν· Ἀποσελῶ εἰς αὐτούς Προφήτας, καὶ Ἀποσόλους, καὶ ἔξ αὐτῶν ἀποκτενεῖσι καὶ ἐκδιώξουσιν.

50 Ἴνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν, τὸ ἐκχυρόμενον ἀπὸ καταβολῆς Κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης·

51 Ἀπὸ τῷ αἵματος Ἀβελ, ἕως τῷ αἵματος Ζαχαρίου, τῷ ἀπολομῶς μεταξὺ τῷ θυσιαστηρίου καὶ τῷ οἴκῳ· καὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τιμὴν κλειδοῦ τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, καὶ τὰς εἰσερχομαίους ἐκώλυσατε.

53 Λέγοντος δὲ αὐτῶ ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἤρξαντο οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι διαγῶς ἐνέχαιν, καὶ ἀποσομαπίζεν αὐτὸν περὶ πλειόνων.

54 Ἐνεδρόντες αὐτὸν, καὶ ζητῶντες θηρεύσαι πᾶν ἐκ τῶ σώματος αὐτῶ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. 12.

1 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεσῶν τῶν μυριάδων τῶ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τὰς μαθητὰς αὐτῶ· Πρῶτον προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἧτις εἰσὶν ὑπόκρισις.

2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστίν, ὃ ἐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν, ὃ οὐ γνωσθήσεται.

3 Ἄνθρωπων ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκασθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ ἔξ ἐλάλησατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων.

4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ

ΚΤ'

μὲν ταῦτα μὴ ἐχόντων περιοσότερόν τι ποιῆσαι.

5 Ἰδοὺ εἶξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθήτε· φοβήθητε τὸν μὲν τὸ ἀποκτεῖναι, ἧξοῖα ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ λέγω ὑμῖν, τὸτον φοβήθητε.

6 Οὐχὶ πέντε δραχμὰ πωλεῖται ἄσπερων δύνω, καὶ εὖ ἕξ αὐτῶν ἓκ ἔσιν ἐπελελησμένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πάντα ἠριθμῶνται. μὴ οὖν φοβῆσθε πολλῶν δραχμῶν διαφέρετε.

8 Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὃς αὐτὸ ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Ἁγγέλων τοῦ Θεοῦ.

9 Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τοῦ ἀνθρώπου, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τοῦ Ἁγγέλων τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσων οὐκ ἀφεθήσεται.

11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἡγεσιῶν, μὴ μεριμνᾶτε πῶς, ἢ τί ἀπολογήσῃτε, ἢ τί εἴπητε·

12 Τὸ γὰρ ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτῷ ἐκ τῶ ὄχλου· Διδάσκαλε, ἀπὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμὲ τὴν κληρονομίαν.

14 Οὗ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε· τίς με κατέστησέν δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς;

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸς· Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσετε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· ὅτι ἐκ ἐν τῷ περιουσίαν πνίῃ ἡ ζωὴ αὐτῶ ἐστὶν ἐκ τῶ ὑπαρχόντων αὐτῶ.

16 Εἶπε δὲ παραβολῶν πρὸς αὐτὸς, λέγων· Ἄνθρωποι πρὸς πλοσίαι ἀφόρησεν ἡ χώρα.

17 Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω; ὅτι ἐκ ἔχω πῶ σωᾶσαι τὰς καρπὸς μου;

18 Καὶ εἶπε· Τὸτο ποιήσω. Καθελῶ μετὰς ἀποθήκας, καὶ μίζονας οἰκοδομήσω· καὶ σωᾶξω ἐκά πάντα τὰ γεννήματά μου, καὶ τὰ ἀγαθά μου.

19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχὴ, ἔχου πολλὰ ἀγαθά κέματα εἰς ἔτη πολλά· ἀπαπαύσθαι, φάγε, πίε, ἀφραίνε.

20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρων, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτήσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας, πνίῃ ἔσαι;

21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἐαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλατῆναι.

Εἶ-

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς Μαθητὰς αὐτῶ·
Διὰ τῆτο ὑμῖν λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυ-
χῇ ὑμῶν, πὶ φάγητε· μηδὲ τῷ σώματι, τί
ἐνδύσησθε.

23 Ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ
σῶμα τῶ ἐνδύματος.

24 Κατανοήσατε τὰς κόρακας, ὅτι οὐ σεί-
ρασιν, οὐδὲ θείουσιν· οἷς οὐκ ἐστι ταμῆον,
οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτάς. τό-
σῳ μᾶλλον ὑμῖς διαφέρετε τῶ πετεινῶν;

25 Τίς δὲ ἔξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προ-
ῤῆναι ἐπὶ τῷ ἡλικίῳ αὐτῶ πῆχυ εὔα;

26 Εἰ οὖν ὅτε ἐλάχισον δύνασθε, πὶ
περὶ τῶ λοιπῶν μεριμνᾶτε;

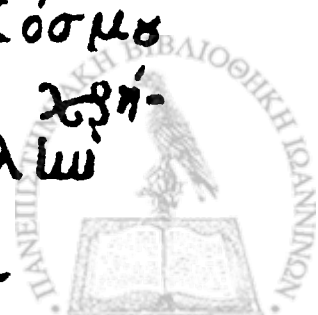
27 Κατανοήσατε τὰ κείνα, πῶς αὐξάνει· οὐ
κοπιᾶ, οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν· οὐδὲ Σο-
λομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτῶ περιεβάλετο
ὡς αἱ τέτων.

28 Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ ἀγρῷ σήμερον
ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ
Θεὸς ὅπως ἀμφιείνυσσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς,
ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ὑμῖς μὴ ζητῆτε πὶ φάγητε, ἢ πὶ
γίγητε· καὶ μὴ μετεωρίζεσθε.

30 Ταῦτα γὰρ πάντα, τὰ ἔθνη τῶ Κόσμου
πιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι ζη-
τετε τῶτων.

ΠΛΩ

31 Πῶς ζῆτάτε τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
καὶ ταῦτα πάντα προσεθήσεται ὑμῖν.

32 Μὴ φοβῶ το μικρὸν ποίμνιον· ὅτι ἀδό-
κησε ὁ πατήρ ὑμῶν θῆναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δό-
τε ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλαύ-
πα μὴ παλαιάμενα, θησαυρὸν ἀέκλειπτον
ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅπως κλέπτῃς ἐκ ἐγγίσει,
οὐδὲ σῆς διαφθάσει.

34 Ὅπως γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐ-
κεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.

35 Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζω-
σμεῖαι, καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι.

36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδε-
χομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει
ἐκ τῆς γάμων· ἵνα ἔλθόντος καὶ κρῖσαντες,
ἀδέως ἀνοίξωσιν αὐτῶν.

37 Μακάριοι οἱ δούλοι ἐκῆνοι, ὅς ἐλθὼν
ὁ κύριος ἀρήσει τὸν ζηγορῶντα. ἀμὲν λέγω
ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνακλιθεὶς αὐτῶν,
καὶ παρελθὼν διακοιήσει αὐτοῖς.

38 Καὶ εἰὰ ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ,
καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὖρη ὅτι,
μακάριοί εἰσιν οἱ δούλοι ἐκῆνοι.

39 Τῶτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἴ ἦδει ὁ οὐ-
κοδεσπότης ποῖα ὥρα ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἐ-

ζηγώρησεν αὐτὸν, καὶ ἐκ αὐτοῦ ἀφῆκε διορυγῶσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

40 Καὶ ὑμεῖς ἔνθα γίνεσθε ἑτοιμοὶ ὅτι ἡ ὥρα ἔδοκίμα, ὁ ἥλιος τῷ ἀνθρώπῳ ἔρχεται.

41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας;

42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ Κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τῷ δίδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτρον;

43 Μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ Κύριος αὐτῷ εὖρησῃ ποιῶντα ἕτως.

44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ καταστήσει αὐτόν.

45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζῃ ὁ Κύριός μου ἔρχεσθαι· καὶ ἄρξῃται τύπτειν τὰς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐπίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι.

46 Ἦξει ὁ Κύριος τῷ δούλῳ ἐκείνῳ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἐν προσδοκῇ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ ἐν γινώσκῃ· καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει.

47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δούλος ὁ γινὼς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἑαυτοῦ καὶ μὴ ἐτοιμίας, μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται πολλὰς.

Τ

Ο

48 Ο' δὲ μὴ γνῶς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας· παντὶ δὲ ὧ' ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτῶ· καὶ ὧ' παρέδωκε πολὺ, περιουσιότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.

49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη;

50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς σιωπέωμαι ἕως οὗ τελεσθῆ;

51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνῃ παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ, ἔχι, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν.

52 Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἐπὶ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυοῖ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί.

53 Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ' ἑαυτῶ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρὶ· μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρὶ· πενθερά ἐπὶ τῇ νύμφῃ αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τῇ πενθερᾷ αὐτῆς.

54 Ἐλεγε δὲ τοῖς γλοῖς· Ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλῃ ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, ἀπέχεσθε λέγετε· Ὁμβρὸς ἔρχεται· καὶ γίνεται οὕτω.

55 Καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε· Ὅτι καύσων ἔσαι, καὶ γίνεται.

56 Ὑποκεταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ

τὸ Οὐρανὸν οἶδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ καιρὸν
τῶν πῶς οὐ δοκιμάζετε;

57 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἔκρινετε τὸ δίκαιον;

58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀπιδίκου σου
ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλ-
λάχθαι ἀπ' αὐτοῦ, μὴ ποτε κατασύρῃ σε πρὸς
τὸν κριτῶν, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ
πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βάλῃ εἰς φυλακίαν.

59 Λέγω σοι, οὐ μὴ ἔξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως
οὐ καὶ τὸ ἕχαστον λεπτὸν ἀποδώσῃς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'. 13.

1 Παρῆσαν δὲ πνες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀ-
παγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν
τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.

2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ
τὰρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγείνοντο, ὅτι
τοιαῦτα πεπόνθασιν;

3 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' εἰ μὴ μετα-
οῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολείσθητε.

4 Ἡ δὲ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ, ἐφ' ἧς ἔπε-
ρην ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωάμ, καὶ ἀπέκτεινεν
αὐτὸς, δοκεῖτε ὅτι οἱ οὐρανόθεν ἐγείνοντο
τὰρὰ πάντας ἀνθρώπους τὰς κατοικῆντας ἐν
ερουσαλήμ;

5 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πᾶντες ὁμοίως ἀπολείσθε.

6 Ἐλέγε δὲ ταύτῃ τῷ παραβολῷ· Συκῷ εἶχέ τις ἐν ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτμένον· καὶ ἦλθε καρπὸν ζητῆς ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὔρεν.

7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· Ἰδού, τρεῖς ἔτη ἔρχομαι ζητῆς καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐκ εὗρισκω· ἔκκοψον αὐτὴν· ἵνα πῖ καὶ τῷ γλυῦ καταργεῖ;

8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἀφες αὐτῷ καὶ τὸ ἔτος, ἕως ὅτε σκάψω περὶ αὐτῷ, καὶ βάλω κοπρίαν.

9 Καὶ ἐν μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἔκκόψῃς αὐτήν.

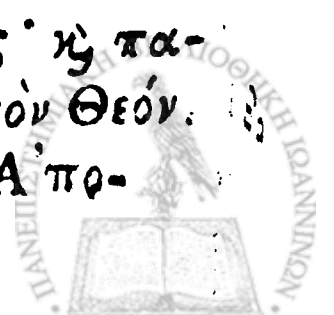
10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῆς συναγωγῶν ἐν τοῖς σαββάσι.

11 Καὶ ἰδὼς, γυνὴ ἡ πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἡ συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὰ πᾶντερές.

12 Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γυναι, ἀποδέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου.

13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα αἰώρησθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

Ἀπο-

14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀ-
γανακτῶν, ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰη-
σοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ
ἐργάζεσθαι ἐν ταύταις οὐκ ἐρχόμενοι θρα-
πέεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου.

15 Ἀπεκρίθη οὐκ αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ ἔ-
πεν· Ὑποκριτὰ, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ
ἐλύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φά-
τνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποίησι;

16 Ταῦτις δὲ, θυγατέρα Ἀβραάμ ἔ-
σαν, ἧς ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκ-
τὼ ἔτη, ἧς ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τῆς δεσμῶ τῆ-
τα τῇ ἡμέρᾳ τῆς Σαββάτου;

17 Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατηχύ-
νοντο πάντες οἱ ἀπηκείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ
ὄχλος ἔχαιρον ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς
γινομένοις ὑπὸ αὐτοῦ.

18 Ἐλεγε δὲ· Τίτι ὁμοία εἰσὶν ἡ βασι-
λεία τῶ Θεοῦ; καὶ τίτι ὁμοιώσω αὐτῷ;

19 Ὅμοία εἰσὶ κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν
ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ἡῦ-
ξησης, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ τὰ πε-
τανατὰ τῶ Οὐρανοῦ κατεσκιώωσεν ἐν ταῖς κλά-
δοις αὐτοῦ.

20 Καὶ πάλιν ἔειπε· Τίτι ὁμοιώσω τῷ
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

294 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

21 Ὅμοια ἐστὶ ζύμη, ἣν λαβῶσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλάρτα σάτα τετρα, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, καὶ πορεύων ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ.

23 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Οὗ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν·

24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πολλοὶ, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰχύουσιν.

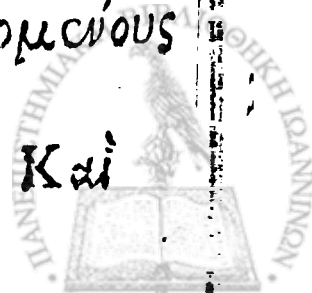
25 Ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ἡ οἰκοδομησὶς, καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξῃσθε ἔξω ἐσθαι, καὶ κρῖναι τὴν θύραν, λέγοντες· Κύριε Κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐσεύ.

26 Τότε ἄρξασθε λέγειν· Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξάς.

27 Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐσεύ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.

28 Ἐκῆ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψῃσθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντα τοὺς Προφήτας ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.

Καὶ

29 Καὶ ἦξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν,
καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου καὶ ἀνακλιθήσονται
ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ ἰδοὺ, εἰσὶν ἑκατοὶ οἱ ἔσονται πρῶ-
τοι, καὶ εἰσὶ πρῶτοι οἱ ἔσονται ἑκατοὶ.

31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθόν πνες
Φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ· Ἐξέλθε, καὶ πο-
ρεύσθε ἐντεύθεν, ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκ-
τεῖναι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορεύεσθε εἴπα-
τε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ· Ἰδοὺ, ἐκβάλλω δαιμό-
νια, καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ
τῇ τρίτῃ τελειῶμαι.

33 Πλὴν δὲ με σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ
ἐρχομαι πορεύεσθαι· ὅτι ἐκ ἐνδέχεται προφή-
τῳ ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ.

34 Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτεί-
σα τὰς Προφῆτας, καὶ λιθοβολῆσα τὰς ἀπε-
σταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα
ἐπισυναῆσαι τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις τιμῶ
ἑαυτῆς νοσίου ὑπὸ ταῖς πτέρυγας, καὶ ἐκ ἠ-
θέλησα;

35 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρη-
μος· ἀμὲν δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ με ἴδη-
τε ἕως ἃν ἦξῃ ὅτε εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρ-
χόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14.

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔλθῃν αὐτὸν εἰς οἶκόν πρὸς τῆς ἀρχόντων τῆς Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρήμενοι αὐτόν.

2 Καὶ ἰδὼν, ἀνθρώπος τις μετ' ὕδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τὰς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεσι πῶ σαββάτῳ θεραπεύειν; Οἱ δὲ ἠσύχασαν.

4 Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτόν, καὶ ἀπέλυσε.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτὰς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἔμπεσῆται, καὶ οὐκ ἀθροῦς ἀνασπάσει αὐτόν ἐν τῇ ἡμέρῃ τῆς σαββάτης;

6 Καὶ οὐκ ἴχυσαν αὐτὰποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα.

7 Ἐλεγε δὲ πρὸς τὰς κεκλημένους παραβολῶν, ἐπέχων πῶς τῆς πρωτοκλισίας δεξέονται, λέγων πρὸς αὐτοὺς·

8 Ὅταν κληθῆς ὑπὸ πρὸς εἰς γάμος, μὴ κατακλιθῆς εἰς τιμὴν πρωτοκλισίαν· μὴ τοῦτο ἐνπιμπρός σου ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτῷ.

9 Καὶ ἔλθων ὁ σὺ καὶ αὐτὸν καλίσας, εἰ-
ρει

τῷ δ' ἄπνευ εἶπ' ἅν τοῖς κεκλημένοις· Ἐρχεσθε,
ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐσι πάντα.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτᾶσθαι
παύτες. Ὁ πρῶτος ἔπερ αὐτῷ· Ἀγρόν ἠγό-
ρασα, ἔχω ἀνάγκην ἔξελθᾶν καὶ ἰδεῖν αὐτόν·
ἐρωτᾷ σε, ἔχε με παρητημένον.

19 Καὶ ἕτερος ἔπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα
κεύτε, καὶ πορβίονα δοκιμάσαι αὐτί. ἐρωτᾷ
σε, ἔχε με παρητημένον.

20 Καὶ ἕτερος ἔπε· Γωσῆκα ἔγημα, καὶ
διὰ τῆτο εἰδωίονα ἐλθᾶν.

21 Καὶ παραγενόμενος ὁ δ' ἄλος ἐκείνος
ἀπήγγαλε τῷ Κυρίῳ αὐτῆ τᾶντα· Τότε ὄρ-
γιοθῆς ὁ οἰκοδεσπότης ἔπε τῷ δ' ἄλῳ αὐτῆ·
Ἐξέλθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ρύμας
τῆς πόλεως, τὰς πτωχὰς καὶ ἀναπήρους καὶ
χρῆλὰς καὶ τυφλὰς εἰσάγαγε ὧδε.

22 Καὶ εἶπει ὁ δ' ἄλος· Κύριε, γέγονου ὡς
ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐσί.

23 Καὶ εἶπει ὁ Κύριος πρὸς τὸν δ' ἄλον·
Ἐξέλθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμὰς, καὶ ἀνάγκα-
σον εἰσελθᾶν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.

24 Λέγω γ' ὑμῖν, ὅτι εἰς τῶν ἀνδρῶν
τῶν κεκλημένων, γέσεται με τῷ δ' ἄπνευ.

25 Σιωπεπορβίοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί·
καὶ γραφῆς ἔπε πρὸς αὐτὸς·

26 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς με, καὶ ἔμισῆ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔπ' δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἔδύναται με Μαθητὴς εἶναι.

27 Καὶ ὅστις ἐβασιάζει τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται με εἶναι Μαθητὴς.

28 Τίς γὰρ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομηῆσαι, ἔχι πρῶτον καθίσας ψηφίσει τὴν δαπάνην, εἴ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν;

29 Ἴνα μὴ ἴσως αὐτὸ θεμέλιον, καὶ μὴ ἰχύοντος ἐκτελέσει, πάντες οἱ θεωροῦντες ἀρξονται ἐμπαίξην αὐτῷ.

30 Λέγοντες· Ὅτι ἔτος ὁ αὐθροπος ἤρξατο οἰκοδομῆν, καὶ ἐκ ἰχυσεν ἐκτελέσει.

31 Ἡ δὲ πῖς Βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἐτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, ἔχι καθίσας πρῶτον βεβλήεται εἰ δωιατὸς ἐσιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαιτῆσαι τῷ μετ' ἑκοσι χιλιάδων ἐρχομείῳ ἐπ' αὐτόν;

32 Εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτὸ πόρρω ὄντος, πρῆσθαι ἀποστάλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

33 Οὕτως ἔν, πᾶς ἕξ ὑμῶν ὅς ἐκ ἀποστάσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, ἔδύναται με εἶναι μαθητὴς.

34 Καλὸν τὸ ἄλας· εἰ δὲ τὸ ἄλας μω-
 ραυθῆ, ἐν πίνι ἀρτυθήσεται; Οὔτε εἰς γῆν,
 ἔτε εἰς κοπελίαν εὐθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν
 αὐτό; Ὁ ἔχων ὄρα ἀκθεῖν, ἀκθέτω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ. 15.

1 Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ παῖτες οἱ τε-
 λῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀκθεῖν αὐτῷ.

2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμ-
 ματεῖς, λέγοντες· Ὅτι ἔπος ἁμαρτωλῶς προσ-
 δέχεται, καὶ σινοεθία αὐτοῖς.

3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς ἡ παραβολὴ ταύ-
 τῃ, λέγων·

4 Τίς ἀνθρώπος ἔχει ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν
 πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἐν ἑξῆς αὐτῶν, ἃ κα-
 ταλείπει τὰ ἐνεννηήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ,
 καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός, ἕως εὕρη
 αὐτό;

5 Καὶ εὕρων ἐπιπίθησιν ἐπὶ τῆς ὄμους ἑαυ-
 τῷ χαίρων.

6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τὸς
 φίλους καὶ τὸς γείτονας, λέγων αὐτοῖς· Συγ-
 χάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀ-
 πολωλός.

7 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ
 οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοῶντι, ἢ ἐ-

πὶ εὐνεκίηκοντα εὐνέα δικαίοις, οἳ πνευ εὐχρησίου
ἔχουσι μετανοίας.

8 Ἡ τὶς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα,
εἰ ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐκ ἄπτη
λύχνον, καὶ σαροῖ τῶν οἰκίαν, καὶ ζητῆ ἐπι-
μελῶς, ἕως ὅτε εὕρῃ;

9 Καὶ ἄρῃσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ
τὰς γήτονας, λέγουσα· Συγχαρήτέ μοι, ὅτι
εὕρον τῶν δραχμῶν ἃ ἀπώλεσα.

10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ἐ-
νώπιον τοῦ Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρ-
τωλῶ μετανοῶντι.

11 Εἶπε δὲ Ἄνθρωπος τις εἶχε δύο υἱούς·

12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ Πατρὶ·
Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς ἐ-
σίας· Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον.

13 Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας στυγαγῶν
ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χῶ-
ραν μακρὰν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τῶν ἐσίων
αὐτῷ, ζῶν ἀσώτως.

14 Δαπανήσας δὲ αὐτῷ πάντα, ἐγένετο
λιμὸς ἰσχυρὸς καὶ τῶν χωρῶν ἐκείνων
καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι.

15 Καὶ πορεύσας ἐκολλήθη εἰς τοὺς πολι-
τεῖν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς
τὴν ἀγρὸν αὐτῷ βόσκειν χοίρους.

Καὶ

16 Καὶ ἐπεθύμη γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐ-
τῆ ἀπὸ τῆς κερατίων ὧν ἦσαν οἱ χοῖροι· καὶ
εἶδεν εἰδὼς αὐτῷ.

17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, εἶπε· Πόσοι μι-
θίοι τῷ Πατρὸς με περιούσιας ἄρτων, ἐ-
γὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι;

18 Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν Πατέρα
με, καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸν
ὕρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου.

19 Καὶ ἔκεπ ἐμὶ ἄξιός κληθῆναι υἱός σου·
ποιήσόν με ὡς εἶπα τῆς μιθίων σου.

20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν Πατέρα ἑαυ-
τῆ. Ἐῖτι δὲ αὐτῆ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν
αὐτὸν ὁ Πατὴρ αὐτῆ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ
δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῆ,
καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ, ἡμάρ-
τον εἰς τὸν ὕρανόν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ ἔκεπ ἐ-
μὶ ἄξιός κληθῆναι υἱός σου.

22 Εἶπε δὲ ὁ Πατὴρ πρὸς τὰς δούλεις αὐ-
τῆ· Ἐξενέγκατε τὴν σολίαν τὴν πρώτην, καὶ
ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν
χεῖρα αὐτῆ, καὶ ὑποδήματα εἰς τὰς πόδας.

23 Καὶ ἐνέγκαιτες τὸν μόχον τὸν σιτάτον
θύσατε, καὶ φαγόντες ἀφραυθῶμεν.

24 Ὅτι εἶπεν ὁ υἱός με νεκρός εἶμι, καὶ ἀ-
νέζη-

νέζησε· κὺ ἀπολωλὼς ἰὼ, κὺ ἀρέθη. Καὶ ἤρξατο ἀφραίνεσθαι.

25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτῶ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· κὺ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκασε συμφωνίας κὺ χορῶν·

26 Καὶ προσκαλεσάμενος εὖα τῶν παίδων, ἐπισηθάνετο τί εἴη ταῦτα.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει· κὺ ἔθυσεν ὁ Πατήρ σου τὸν μόχον τὸν σιτάτον, ὅπ' ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.

28 Ὡργίσθη δὲ, κὺ ἐκ ἠθέλου ἐσέλθειν. Ὁ δὲ ἐν Πατρὶ αὐτῶ ἄξιελθὼν παρεκάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ Πατρὶ· Ἰδὼ, τσαῦτα ἔτη δαδῶσοι, καὶ ἐδέποτε ἐντολίωσεν παρῆλθον, κὺ ἐμοὶ ἐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετ' ἐξ φίλων με ἀφραίνω.

30 Ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου ἔτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετ' πονηρῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόχον τὸν σιτάτον.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάποτε μετ' ἐμῶ εἶ, κὺ πάντα τὰ ἐμὰ, σὰ ἐσιν.

32 Εὐφραιθῶναι δὲ κὺ χαρῶναι ἔδει, ὅπ' ὁ ἀδελφός σου ἔτος νεκρὸς ἰὼ, κὺ ἀνέζησε, κὺ ἀπολωλὼς ἰὼ, κὺ ἀρέθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 15. 16.

1 Ἐλεγε δὲ καὶ πρὸς τὰς μαθηταὶς αὐτῶ· Ἄνθρωπός τις ὡς πλοσιος, ὃς ἔχει οἰκονόμον· καὶ ὅτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶ.

2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Τί τῶτο ἀκώ περισῶ, ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· ὃ γὰρ διωθήσῃ ἐτι οἰκονομεῖν.

3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ Κύριός μου ἀφαιρῆται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν ἐκ ἰχύω, ἐπαιτῶν αἰχύνομαι.

4 Ἐγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μεταστῶ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τὰς οἴκους αὐτῶν.

5 Καὶ προσκαλεσάμενος εἷα ἕκασον τῶν χρωφιλετῶν τοῦ Κυρίου ἑαυτῶ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ Κυρίῳ μου;

6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν βάτης ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πενήκοντα.

7 Ἐπατα ἐτέρῳ εἶπε· Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν κόρβας σίτου. Καὶ λέγει αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.

8 Καὶ ἐπήνεσεν ὁ Κύριος τὸν οἰκονόμον τὸν αἰδι-

αἰδι-

ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησαν· ὅτι οἱ ἦσαν
τῷ αἰῶνι τῷ φρονιμώτεροι ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας
τῆς φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἐαυτῶν εἶσι.

9 Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω· Ποιήσατε ἑαυτοῖς
φίλους ἐκ τῶν μαμμωνᾶ τῆς ἀδικίας· ἵνα ὅ-
ταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους
σκηνάς.

10 Ὁ πιστός ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πι-
στός ἐστίν· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἀδικός, καὶ ἐν πολ-
λῷ ἀδικός ἐστιν.

11 Εἰ ἔστιν ἐν τῷ ἀδικῷ μαμμωνᾶ πιστοὶ ἐκ
ἐγείρατε, τὸ ἀληθινὸν πῶς ὑμῖν πισθήσει;

12 Καὶ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ ἐκ ἐγείρατε,
τὸ ὑμέτερον πῶς ὑμῖν δώσει;

13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυοῖν κυρίοις
δουλέειν· ἢ γὰρ τὸν ἑνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον
ἀγαπήσει· ἢ αὐτὸς ἀθέξεται, καὶ τὸ ἕτερον κα-
ταφρονήσει. Ἔδουλάτε Θεῷ δουλέειν καὶ μαμ-
μωνᾶ.

14 Ἦκουσθε ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρι-
σαῖοι, φιλάργυροι ὑπάρχοντες· καὶ ὄξεμισκλή-
ριζοι αὐτῶν.

15 Καὶ ἔπειτα αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦ-
τες ἑαυτῶν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς
γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώ-
ποις ὑψηλόν, ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἕσσιν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ Προφῆται ἕως Ἰωάννου ἀπὸ τότε ἢ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.

17 Εὐκοπώτερον δ' ἐστὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν.

18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν Γυναικα αὐτῆς, καὶ γαμῶν ἑτέραν, μοιχδαίει· καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν, μοιχδαίει.

19 Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλῆσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, ἀφραϊνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.

20 Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτῆς ἡλωμένος·

21 Καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῆς ψιχίων τῆς πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλῆσιου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλαχον τὰ ἔλκη αὐτῆς.

22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν, καὶ ἀπειχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλῆσιος, καὶ ἐτάφη.

23 Καὶ ἐν τῷ ἄδη ἐπάρας τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὅρα τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς.

Καὶ

24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ἐδυναίμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.

25 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· νῦν δὲ οὐδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι.

26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐσῆρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῶμαι ἄντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ διώκονται, μηδὲ οἱ ἐκῆθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.

27 Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ ἔν σε Πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Πατρὸς μου.

28 Ἐγὼ γὰρ κρίνω ἀδελφοί, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τούτον τῆς βασάνου.

29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἐχουσι Μωσῆα καὶ τὰς Προφῆτας· ἀκυσάτωσαν αὐτῶν.

30 Οὐ δὲ εἶπεν· Οὐχί, Πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορεύῃ πρὸς αὐτοὺς μετανοήσασιν.

31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσῆς καὶ Προφητῶν ἔκ ακύσασιν, ἔδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀστῆ, πειθήσονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'. 17.

1 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητοὺς· Ἀνεύδεκτόν ἐστι μὴ ἔλθειν τὰ σκάνδαλα· εἰ δὲ δι' ἑρχεται.

2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὄνικος περιέκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίση εἰς τὴν μίκρων τῶν.

3 Πρὸσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἁμάρτη εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ εἰ ἀντιμετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.

4 Καὶ εἰς ἑπτὰκις τῆς ἡμέρας ἁμάρτη εἰς σὲ, καὶ εἰς ἑπτὰκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σὲ, λέγων· Μετανοῶ· ἀφήσεις αὐτῷ.

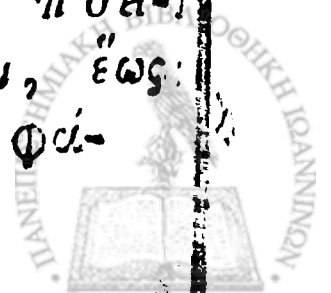
5 Καὶ ἔπειτα οἱ Ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ· Πρόσθετε ἡμῖν πίσιν.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ ἔχετε πίσιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε αὐτῇ συκαμίνῳ ταύτῃ· Ἐκελιώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκισεν αὐτῇ ὑμῖν.

7 Τίς δὲ ἔξ ὑμῶν δούλον ἔχων ἀροτριῶνται, ἢ ποιμαίνοντα, ὃς ἐσελθόντι ἐκ τῆς ἀγορῆς ἐρεῖ· Δέσφω· Παρέλθων ἀνάπεσαι;

8 Ἀλλ' ἔτι ἐρεῖ αὐτῷ· Εἰ τοίμασον τίθει πνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνεμοι, ἕως

Φά-

Φάγω κὲ πῖω· κὲ μετὰ ταῦτα φάγεσαι κὲ πίεσαι σὺ;

9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δ' ἄλφ' ἐκείνῳ, ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ; ἔδοκῶ.

10 Οὕτω κὲ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε· Ὅτι δ' ἄλλοι ἀχθεῖοί ἐσμὲν· ὅτι ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.

11 Καὶ ἐγείετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας κὲ Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἰσπερχομένους αὐτῷ εἰς πρῶτα κώμην, ἀπώπησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔζησαν πόρρωθεν.

13 Καὶ αὐτοὶ ἤραν φωνὴν, λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπίστῆτα, ἐλέησον ἡμᾶς.

14 Καὶ ἰδὼν ἔπειν αὐτοῖς· Πορεύεσθε ἐπίθεξάτε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγείετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτῶς, ἐκαθαρίσθησαν.

15 Εἰς δὲ δεξιῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέβη, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν.

16 Καὶ ἔπεισεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τῆς πόδας αὐτῷ, δὲ χερσῶν αὐτῷ· κὲ αὐτὸς ἠὲ ἠεμαρτίης.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἔειπεν· Οὐκ ἔστι οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα πῆ;

18 Οὐκ ἀρέθθησαν ὑποσρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενῆς ἕτος.

19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνασταῖς πορδία· ἡ πίσις σε σέσωκέσε.

20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων ποτε ἔρχεται ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως.

21 Οὐδὲ ἔρῃσιν· Ἴδὲ ὧδε, ἢ ἴδὲ ἐκεῖ· ἴδὲ γὰρ ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ὑμῶν ἔστιν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθηταίς· Ἐλάσονται ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῆς ἡμερῶν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐ ὄψεσθε.

23 Καὶ ἔρῃσιν ὑμῖν· Ἴδὲ ὧδε, ἢ, ἴδὲ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθῃτε, μηδὲ διώξητε.

24 Ὡς αὐτὸν γὰρ ἡ ἀσραπή ἢ ἀσράπτισσα ἐκ τῆς ὑπὲρ οὐρανοῦ, εἰς τὴν ὑπὲρ οὐρανοῦ λάμπα· ὅπως ἔσαι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ.

25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης.

26 Καὶ καθὼς ἐγείετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, ὅπως ἔσαι καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἡ οἶνον, ἐπινον, ἐγάμυν, ὄξυγαμί- ζοντο, ἄχει ἥς ἡμέρας ἐσῆλθε Νῶε εἰς τὴν

κιβωτόν· κὺ ἤλθεν ὁ κατακλυσμὸς, κὺ ἀπώ-
λεσεν ἅπαντας.

28 Ὅμοίως κὺ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις
Λώτ· ἠΐτιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλυν,
ἐφύτλον, ὠκοδόμουν·

29 Ἡ δὲ ἡμέρα ἔξῃλθε Λώτ ἀπὸ Σοδό-
μων, ἔβρεξε πῦρ κὺ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ, κὺ ἀ-
πώλεσεν ἅπαντας.

30 Κατὰ ταῦτα ἔσαι ἡ ἡμέρα ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται.

31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅς ἔσαι ἐπὶ τοῦ δώ-
ματος, κὺ τὰ σκάφη αὐτῶ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ κα-
ταβάτω ἄραι αὐτά· κὺ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως
μὴ ἐπισρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω.

32 Μνημονύετε τῆς γυναικὸς Λώτ.

33 Ὅς εἰάν τις ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῶ σω-
σαι, ἀπολέσει αὐτήν· κὺ ὅς εἰάν τις ἀπολέσῃ αὐ-
τήν, ζωογονήσει αὐτήν.

34 Λέγω ὑμῖν· ταύτη τῇ νυκτὶ ἔσονται
δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς παραληφθήσεται,
κὺ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

35 Δύο ἔσονται ἀλήθεισαι ἐπὶ τὸ αὐτό·
ἢ μία παραληφθήσεται, κὺ ἡ ἕτερα ἀφεθή-
σεται.

36 Δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παρα-
ληφθήσεται, κὺ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

37 Καὶ ἀποκλειθεὶς λέγουσιν αὐτῷ· Πῶς Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι τὸ σῶμα, ἐκῆ σιναχθήσονται οἱ αἰετοί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιη. 18.

1 Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσδέχεσθαι, καὶ μὴ ἐκκακεῖν·

2 Λέγων· Κριτὴς πῶς ἴσθι πόλα τὸν Θεὸν μὴ φοβέμενος, καὶ ἀνθρώπον μὴ ἐντρέπομενος.

3 Χήρα δὲ πῶς ἴσθι ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἦρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τῆς ἀδικίας μου.

4 Καὶ ἔκ ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· Εἰ καὶ τὸν Θεὸν ἔφοβμαι, καὶ ἀνθρώπον ἔκ ἐντρέπομαι,

5 Διαίγε τὸ παρέχει μοι κόπον τὴν χήρῃ ταύτῃ, ἐκδικήσω αὐτὴν· ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάξῃ με.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει·

7 Ὁ δὲ Θεὸς ἔμὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῆς ἐκλεκτῆς αὐτῆς τῆς βοῶντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας, καὶ νυκτός, καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς,

8 Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει· πλὴν ὁ γὼς τῆς ἀνθρώπου ἐλ-

θῶν

θῶν ἄρα ἀρήσει τὴν πίσιν ἐπὶ τῆς γῆς;

9 Εἶπε δὲ καὶ πρὸς πᾶσας τὰς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἕξασθενῶντας τὰς λοιπὰς, τὴν παραβολὴν ταύτην.

10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν προσδέξασθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος Τελώνης.

11 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεὸς ἀχαιρισῶ σοι, ὅτι ἐκ ἐμὴ ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῆς ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἀδικοὶ, μοιχοὶ, ἢ καὶ ὡς ἕτος ὁ Τελώνης.

12 Νηστῶ δὲ ἐν τῇ Σαββάτῃ, ἀποδέκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι.

13 Καὶ ὁ Τελώνης μακρόθεν ἕως ἐκ ἠθέλευ ἐδὲ τὰς ὀφθαλμὰς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι· ἀλλ' ἔτυπται εἰς τὸ σῆθος αὐτοῦ, λέγων· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη ἕτος δεδίκαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ ἐκείνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἀπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ Μαθηταὶ ἐπέπημῆσαν αὐτοῖς.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ εἶπεν·

παιδῶν· ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῆς γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

17 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν μὴ δέξηται τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἄρχων, λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδὲς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

20 Ταῖς ἐντολαῖς οἶδας· Μὴ μοιχδέσης· Μὴ φονδέσης· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψεῦδομαρτυρήσης· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

21 Οὗ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλάξαμι ἐκ νεότητός μου.

22 Ἀκίσσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι οὐ σοὶ λείπει πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.

23 Οὗ δὲ, ἀκίσσας ταῦτα, περίλυπος ἐγενήετο· ἢ γὰρ πλείσιος σφόδρα.

24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε· Πῶς δύσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Εὐ-

25 Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ραφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλέσιον εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκέσσαντες· Καὶ πῶς δύναται σωθῆναι;

27 Οὗτος δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρά ἀνθρώποις, δυνατὰ ἐστὶ παρά τοῦ Θεοῦ.

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολοθήσαμεν σοι.

29 Οὗτος δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἄμω λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ἐστὶ, ὅς ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, σὺν ἑκείνῃ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

30 Ὅς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῇ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶναι αἰώνιον.

31 Παραλαβὼν δὲ τὰς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τοῦ Προφητοῦ, τὰ ὑφ' ἑμοῦ τῷ ἀνθρώπῳ.

32 Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται,

33 Καὶ μασιγώσαντες, ἀποκτενεῖσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται.

34 Καὶ οὗτοι οὐδένα τούτων σωθήκαν· καὶ

λύ

ὡ τὸ ῥῆμα τῷτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγέζαν αὐτὸν εἰς Ἰεριχῶν, τυφλὸς τις ἐκάθητο παρά τινὶ ὁδὸν προσαιτῶν.

36 Ἀκούσας δὲ ὄχλος διαπορομείς, ἐπιωθάνετο πρὸς αὐτὸν.

37 Ἀπήγγαλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται.

38 Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦς υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῶν μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

40 Σταθείς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπρώτησεν αὐτόν,

41 λέγων· τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα βλέψω.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σε σέσωκέ σε.

43 Καὶ παραχθῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθη αὐτῷ δοξαζὼν τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'. 19.

1 Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο πρὸς Γεραζῶν.

2 Καὶ ἰδὼς αὐτὸν, ὀνόματι καλέσας Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ὡς ἀρχιτελώνης, καὶ ὄντος ὡς πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτησε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστίν· καὶ οὐκ ἠδυνάτατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῆς ἡλικίας μικρὸς ὡς.

4 Καὶ προσδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομοραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτὸν· ὅτι δι' ἐκείνης ἠμελλε διερχεσθαι.

5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν· Ζακχαῖε, σπείσας κατέβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μένειν.

6 Καὶ σπείσας κατέβη, καὶ ὑπέδέξατο αὐτὸν χαίρων.

7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες· ὅτι παρά ἀμαρτωλῶν αὐτεῖ εἰσῆλθε καταλυῖσαι.

8 Σπαθὴς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τις τι ἐσυκοφανήσῃ, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.

9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· σήμερον

σω-

σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.

10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

11 Ἀκόντων δὲ αὐτῷ ταῦτα, προσεῖς ἀπέπαροβόλω, διὰ τὸ ἐγγύς αὐτὸν εἶναι Γερουσαλήμ, καὶ δοκεῖν αὐτῆς ὅτι παραχρησμά μέλαι ἢ Βασιλεία τῆς Θεῶ ἀναφαίνεσθαι.

12 Εἶπεν οὖν· Ἄνθρωπός τις ἀγνής ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἐαυτῷ βασιλείαν, καὶ ὑποσρέψαι.

13 Καλέσας δὲ δέκα δούλους ἐαυτῶ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτῆς· Πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι.

14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτῶ ἐμίσην αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτῶ, λέγοντες· Οὐ θέλομεν τῶτον βασιλεύσαι ἐφ' ἡμᾶς.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τιτὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τῆς δούλης τῆς τῆς, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵνα γνῶ τίς τί διεπραγματεύσατο.

16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων· Κύριε, ἡμᾶς προσεργάσατο δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ ἀγαθὴ δόλε, ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένεσ, ἰσθι δεξιοσίου ἔχων ἐπάνω δέκα πάλων.

Καί

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δίδυμος, λέγων· Κύριε, ἡ μνα̅ σα ἐποίησε πέντε μνάς.

19 Εἶπε δὲ καὶ τῷ· Καὶ σὺ γίνε ἐπάρων πέντε πόλεων.

20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων· Κύριε, ἰδὲ ἡ μνα̅ σα, ὡς ἔχον ἀποκαμεύω ἐν σαρδαρίῳ·

21 Εὐφοβέω γάρ σε, ὅτι ἀνθρώπος αὐστηρὸς εἶ· αἶρας ὃ ἐκ ἔθηκες, καὶ θείζεις ὃ οὐκ ἔσπαρας.

22 Λέγει δὲ αὐτῷ· Ἐκ τῆς σόματος σα κενώσω σε, πονηρὲ δὲ εἶ· ἦδεις ὅτι ἐγὼ ἀνθρώπος αὐστηρὸς εἶμι, αἶρων ὃ οὐ ἔθηκεα, καὶ θείζων ὃ οὐκ ἔσπαρα.

23 Καὶ διὰ τί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ αὐτῷ ἔπραξα αὐτό;

24 Καὶ τοῖς παρεσῶσιν εἶπεν· Ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνα̅ν, καὶ δότε τῷ ταῖς δέκα μνάς ἔχοντι.

25 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μνάς.

26 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τῆς μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

27 Πλὴν τὸς ἐχθρὸς μου ἐκείνης, τὸς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτὸς, ἀγά-

γετε

γετε ὧδε, καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ἐγγίετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγή καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ.

30 Εἰπὼν· Ὑπάγετε εἰς σὺν κατεύαυτι κώμῳ· ἐν ἧ εἰσπορεύομενοι ἀρήσετε πῶλον δεδεμμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

31 Καὶ εἰς τὴν ὕμᾶς ἐρωτᾷ· Διὰ τί λύετε; Οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χεραῖαν ἔχει.

32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.

33 Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· Τί λύετε τὸν πῶλον;

34 Οἱ δὲ εἶπον· ὁ Κύριος αὐτοῦ χεραῖαν ἔχει.

35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἐπιρρίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Πορεύομενος δὲ αὐτοῦ, ὑπεσρώνησεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

37 Ἐγγιζόντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν

τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλη περὶ πασῶν, ὧν εἶδον, δυνάμεων,

38 Λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος Βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνῃ ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καί τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς Μαθηταῖς σου.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰ ἂν ἔποι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται.

41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τινὲς πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ,

42 Λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνωσ καὶ σὺ, καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνῃ σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου.

43 Ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σε, καὶ περιβαλέουσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι, καὶ περικυκλώσουσί σε, καὶ σιωπήσουσί σε πάντοτε.

44 Καὶ ἐδαφισί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν τοῖς· καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνωσ τὸν καιρὸν τῆς ἐπιπορεύσεώς σου.

45 Καὶ ἐσελθὼν εἰς τὸ Ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τὰς πωλῶντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας,

46 Λέγων αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσδουχῆς ἐστίν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποίησατε αὐτῶν ληστῶν.

47 Καὶ ἡμεῖς διδάσκον τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ Ἱερῷ· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ ἔχοντες ἐπιθυμίαν τὸ ἐπιποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἤκουε αὐτῶν ἀκρόατον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κ'. 20.

1 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ Ἱερῷ, καὶ διαγγελιζομένων, ἐπέστησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις,

2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· εἰπεῖς ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἢ τίς ἐστίν ὁ δὲς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὼ εἷς λόγος· καὶ ἀποκριθεὶς μοι.

4 Τὸ Βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανόθεν ἢ ἐξ ἀνθρώπων;

5 Οἱ δὲ συνέλογίσαντο πρὸς ἑαυτούς, λέγοντες· Ὅτι εἰ ἀποκριθῶμεν· Ἐξ οὐρανόθεν· ἐρεῖ· Διὰ τί οὐκ ἐπιστάσατε αὐτῷ;

6 Εἰ ἀποκριθῶμεν· Ἐξ ἀνθρώπων· πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος γάρ ἐστιν Ἰωάννῃ Προφῆτῃ εἶναι. Καὶ

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ θεσσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

9 Ἦρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τῷ παραβολῷ ταύτῃ· Ἄνθρωπός τις ἐφύτασεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπέδημησε χρόνος ἰκανός.

10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τὰς γεωργὰς δῶλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δώσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ δέραντες αὐτὸν, ἐξάπεσταν κενόν.

11 Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δῶλον· οἱ δὲ κακῆνον δέραντες, καὶ ἀπμάσαντες, ἐξάπεσταν κενόν.

12 Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ τῶτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον.

13 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν, ἵσως τῆτον ἰδόντες ἐντραπήσονται.

14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτὰς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα μὴ γινήται ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκταναν. Τί ἔν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;

16 Ἐλῴσεται κὺ ἀπολέσει τὰς γεωργὰς τῆς γῆς, κὺ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο.

17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπε· Τί ἔνεστι τὸ γεγραμμένον τῷτο· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, ἕτος ἐγυνήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

18 Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκείνον τὸν λίθον, στυθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' αὖ πέσῃ, λιπκμήσει αὐτόν.

19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ Ἀρχιερεῖς κὺ οἱ Γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, κὺ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτὸς τινὲ παραβολὴν ταύτην εἶπε.

20 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέσειλάν ἐγκαθέτες, ὑποκρυνομένης ἑαυτὸς δικαίος εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτὸς λόγος, εἰς τὸ παραδῆναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ κὺ τῇ ἄρσείᾳ τῷ Ηγεμόνῳ.

21 Καὶ ἐπρωτήσαν αὐτόν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις κὺ διδάσκεις, κὺ εἶ λαμβανῆς πρόσωπον, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ τινὲ ὁδὸν τῷ Θεῷ διδάσκεις.

22 Ἐξέσειν ἡμῖν Καίσαρ φόρον δῆναι, ἢ ὀκ;

23 Κατανοήσας δὲ αὐτὸς τινὲ πικραργίαν εἶπε πρὸς αὐτὸς· Τί παράζετε;

24 Ἐπιδείξατέ μοι δωάριον· πῖνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; Ἀποκριθεῖτες δὲ ἔπουν· Καίσαρος.

25 Ὁ δὲ ἔπειν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τοίνυν καὶ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τῷ Θεῷ τῷ Θεῷ.

26 Καὶ ἔκ ἰχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτῷ ῥήματος ἐναντίον τῷ λαῷ, καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτῷ, ἐσίγησαν.

27 Προσελθόντες δὲ πνες τῷ Σαδδουκαίων, οἱ ἀπλέγοντες ἀνάσασιν μὴ εἶναι,) ἐπηώτησαν αὐτὸν,

28 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς ἐβραεὺν ἡμῖν· Ἐάν πνος ἀδελφὸς ἀποθανῆ ἔσων γυναικᾶ, καὶ ἔστος ἄτεκνος ἀποθανῆ, ἵε λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ τὴν γυναῖκα, καὶ γαιασήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ.

29 Ἐπτά ἔν ἀδελφοὶ ἦσαν καὶ ὁ πρῶτος αβῶν γυναικᾶ, ἀπέθανεν ἄτεκνος.

30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, ἔστος ἀπέθανεν ἄτεκνος.

31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύτως καὶ οἱ ἑπτὰ καὶ ἔκατέλιπον τέκνα, καὶ ἀθανον.

32 Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

33 Ἐν τῇ οὖν ἀνάστασι, πνος αὐτῷ γίνεσθαι γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔχον αὐτὴν γυναῖκα.

34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι, καὶ ἐγαμίσκονται.

35 Οἱ δὲ καταξιωθεῖσιν τῷ αἰῶνος ἐκείνου
τυχαῖν, καὶ τῆς ἀνάστασεως τῆς ἐκ νεκρῶν,
ὅτε γαμοῦσιν, ὅτε ἐγαμίσκονται.

36 Οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἐπιδύνανται, ἰσαγγελοὶ γάρ εἰσιν· υἱοὶ αἰοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀνάστασεως υἱοὶ ὄντες.

37 Ὅτι δὲ ἐγάρωνται οἱ νεκροί, καὶ Μωσῆς ἐμιμήσατο ἐπὶ τῆς βάτης, ὡς λέγει Κύριος, τὸν Θεὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰακώβ.

38 Θεὸς δὲ οὐκ ἐστὶ νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν.

39 Ἀποκριθεῖσιν δὲ πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγαν· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

40 Οὐκ ἐπὶ δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν ἄλλο.

41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγετε οὗτοι Χριστὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι;

42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθισ ἐκ δεξιῶν μου,

43 Ἔως αὐθιγῆς τῆς ἐχθρῶς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

44 Δαβὶδ οὐκ ἔκρινεν αὐτὸν καλῶς, ἢ πῶς ἦν αὐτῷ ἕσθιος;

45 Ἀκούσας δὲ ταῦτα τῶ λαοῦ, εἶπε τοῖς Μαθηταῖς αὐτῷ·

46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων περὶ τῶν ἐνδοξασμῶν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας

47 Οἱ καταθέσει τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσδέχονται· οὗτοι λήθονται περισσότερον κεῖμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κα. 21.

1 Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῷ εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους·

2 Εἶδε δὲ καὶ πνὴν χήραν πενητήριον βάλλουσαν ἑκάστη δύω λεπτά.

3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἢ πτωχὴ αὕτη πλέον πάντων ἔβαλεν.

4 Ἄπαντες γὰρ οἱ ἄλλοι ἐκ τῶ περιουσίοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τῷ Θεῷ· αὕτη δὲ ἐκ τῶ ὑπερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν ἔχει ἔβαλε.

5 Καὶ πρῶτον λεγόντων περὶ τῶ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀνάθημασι κεκόσμηται, εἶπε·

6 Ταῦτα ἂν θεωρεῖτε, ἐλδύσονται, ἡμέραι ἐν αἷς ἐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς ἔ καταλυθήσεται.

7 Ἐπρωτήσαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε ἔν ταῦτα ἔσαι; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;

8 Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε. πολλοὶ γὰρ ἐλδύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε. μὴ ἔν πορδῆτε ὀπίσω αὐτῶν.

9 Ὅταν δὲ ἀκίσσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' ἐκ δευτέρως τὸ τέλος.

10 Τότε ἔλεγει αὐτοῖς· Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν·

11 Σεισμοὶ τε μεγάλοι καὶ τῶπος καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσαι.

12 Πρὸ δὲ τῶπων ἀπαύπων ἐπιβαλῶσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, ταραδίοντες εἰς σιναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομείς ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, εἵκεν τὸ ὄνοματός μου.

13 Ἀποβήσετε δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

14 Θεῶτε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι.

Ἐγὼ

15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν σώματα καὶ σοφίαν,
ἢ οὐ δύνησονται ἀντιπεῖν, εἰδὲ ἀντιστῆναι
παῦτες οἱ ἀπκείμενοι ὑμῖν.

16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ
ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων· καὶ θανα-
τώσασιν ὑμῶν.

17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων
διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Καὶ θείξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ
ἀπολήται.

19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν.

20 Ὅταν δὲ ἴδῃτε κυκλαμεύλω ὑπὸ στρα-
τοπέδων τῶν Ἰερουσαλήμ, τότε γινώτε ὅτι ἔγ-
γικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φεγγέπωσαν εἰς
τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρείπωσαν·
καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς
αὐτήν.

22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδίκησεως αὐταί εἰσι,
καὶ πληρωθήσονται πάντα τὰ γεγραμμένα.

23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς
θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται
γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ
ἐν πᾶσι τῷ λαῷ τούτῳ.

24 Καὶ πησοῦνται σώματα μαχαίρας, καὶ
αἰχ-

αίχμαλωτιώθησονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ Ἰερουσαλήμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἀλλ' οὐδὲ πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν.

25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς σιωχὴ ἐθνῶν ἐν πορείᾳ, ἠχέσης θαλάσσης καὶ σάλας.

26 Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῆς ἐπερχομένης τῆς Οἰκτιμένης αἰγῆς διωάμεως τῶν ἔθνων σαλεύθησονται.

27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετ' διωάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

28 Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίξει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.

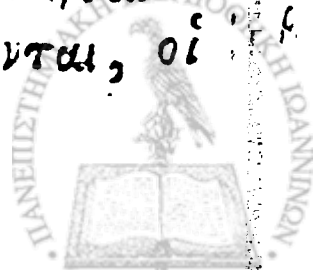
29 Καὶ εἶπε παραβολῶν αὐτοῖς· Ἴδτε τιὼν συκῶν καὶ πάντα τὰ δένδρα·

30 Ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε, ὅτι ἤδη ἐγγύς τὸ θερος ἐστίν.

31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε, ὅτι ἐγγύς ἐστίν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως αὐτὰ πάντα γένηται.

33 Ὁ ἔρανος καὶ ἡ γῆ παρελεύθονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωπηγαῖς, καὶ ἀφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπισηῆ ἢ ἡμέρα ἐκείνη.

35 Ὡς παγίς ᾧ ἐπελάσεται ἐπὶ πάντα τῆς καθημέρας ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνεῖτε ὅν, ἐν παιπὶ καιρῷ θεόμνηοι, ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τῶ ἰῶ τῶ ἀνθρώπου.

37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ Ἱερῷ διδασκῶν· τὰς δὲ νύκτας ἄξερχόμενος πυλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν.

38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὠρθεῖζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ Ἱερῷ ἀκθεῖν αὐτῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κβ'. 22.

1 Ἦγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῆς ἀζύμων, ἡ λεγομένη πάχα·

2 Καὶ ἐζήτην οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματέης, τὸ πῶς ἀέλωσιν αὐτὸν· ἐφόβοντο ᾧ τὸν λαόν.

3 Εἰσηλθεν δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰῶδαν τὸν ἐπικαλέμενον Ἰσκαριώτῃ, ὄντα ἐκ τῶ ἀριθμοῦ τῆς δώδεκα.

4 Καὶ ἀπελθὼν σιωπάλῃσε τοῖς Ἀρχιερεῦσι

ρευομένων τοῖς στρατηγοῖς, τὸ πῶς αὐτὸν παραδῶν αὐτοῖς.

5 Καὶ ἐχάρησαν καὶ σιωπῶντο αὐτῷ ἀργυρίου δῶναι.

6 Καὶ ἔξωμολόγησε καὶ ἐζήτητ ἀκαιρίαν τῷ παραδῶναι αὐτὸν αὐτοῖς, ἄτερ ὄχλου.

7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῆς ἀζύμων, ἐν ἣ ἔδει θύεσθαι τὸ πάχα.

8 Καὶ ἀπέσειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, ἀπὸν· Πορρωθύτες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάχα, ἵνα φάγωμεν.

9 Οἱ δὲ ἔπουν αὐτῷ· Πῶς θέλεις ἐτοιμάσωμεν;

10 Οἱ δὲ ἔπουν αὐτοῖς· Ἰδὲ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, σιωπήσατε ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βασιζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου ἀπορρέεται.

11 Καὶ ἐρᾶτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· Πῶς ἐστὶ τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ πάχα μετὰ τῶν Μαθητῶν με φάγω;

12 Καὶ κἄν τις ὑμῖν δείξει ἀπόγειον μέγα ἐσρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε.

13 Ἀπελθόντες δὲ εὖρον καθὼς ἔρηκεν αὐτοῖς καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάχα.

14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι σιωπῶντες.

Καὶ

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸς· Ἐπιθυμία ἐπέθυμῆσα τὸτο τὸ πάχα φαγαῖν μεθ' ὑμῶν, πρὸ τῶ με παθεῖν.

16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἄξι αὐτῶ, ἕως ὅτε πληρωθῆ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶ Θεῶ.

17 Καὶ δεξάμενος ποτήριον, ἀχαρισήσας εἶπε· Λάβετε τὸτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς.

18 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τῶ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτε ἡ Βασιλεία τῶ Θεῶ ἔλθῃ.

19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, ἀχαρισήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Τὸτο ἐστὶ τὸ Σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τὸτο ποιεῖτε εἰς τιμὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δεπνῆσαι, λέγων· Τὸτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ Αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυρόμενον.

21 Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χάρις τῶ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

22 Καὶ ὁ μὲν ἕως τῶ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὄρισμῶν· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὐ παραδίδοται.

23 Καὶ οὗτοι ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτὸς, τὸ, πῶς ἄρα εἴη ἄξι αὐτῶν ὁ τὸτο μέλων πράοσαν.

Ε' γέ-

24 Εγένετο δὲ καὶ φιλονεκία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.

25 Οἱ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνων κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἀεργεῖται καλεῖνται.

26 Ὑμεῖς δὲ ἔχ' ἄπως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν.

27 Τίς γὰρ μείζων; ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; ἔχι ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἶμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν.

28 Ὑμεῖς δὲ ἔσε οἱ διαμεμνηκότες μετ' ἐμᾶ ἐν τοῖς περασμοῖς μας.

29 Καὶ γὰρ διαπίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ Πατήρ μας, Βασιλείαν·

30 Ἴνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μας ἐν τῇ Βασιλείᾳ μας, καὶ καθίσηθε ἐπὶ θρόνων, κείμενοι τὰς δώδεκα φυλάς τῆς Ἰσραήλ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ, ὁ Σατανᾶς ἔζητήσατο ὑμᾶς, τὸ συλλαβεῖν σαι ὡς τὸν σῖτον·

32 Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλήπῃ ἡ πίσις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας, σήκων τὰς ἀδελφάς σου.

33 Οἱ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετ' ἐμοῦ ἕτι μὴ ἔτι μὴ

μὴ

μός ἔμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πο-
ρεύσθαι.

34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι Πέτρε, εἰ μὴ φω-
νήσῃ σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνή-
σῃ μὴ εἰδέναι με.

35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέσειλα ὑμᾶς
ἄτερ βαλαυτίσ, καὶ πήρας, καὶ ὑποδημάτων,
μή πνος ὑσερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδένος.

36 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νυν, ὁ ἔχων
βαλαυτὸν, ἀράτω ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ
ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγο-
ρασάτω μάχαιραν.

37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι τῆτο τὸ γε-
ραμμεῖον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό· Καὶ
μετ' αὐτόμων ἐλογίσθη. Καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ
τέλος ἔχει.

38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιρα ὡ-
δε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόνες εἰ.

39 Καὶ ἄξιελθῶν ἐπορεύθη μετ' τὸ ἔθος εἰς
τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ
οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

40 Γνωόμενος δὲ ἐπὶ τῷ τόπῳ, εἶπεν αὐ-
τοῖς· Προσδέχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς κτηρασμόν.

41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπασθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ
λίθου βολῆν, καὶ θῆς τὰ γόνατα προσηύχιστο,

42 Λέγων· Πατήρ, εἰ βούλῃς παρενεγκῆναι
τὸ

τὸ ποτήριον τῆτο ἀπ' ἐμῶ· πλὴν μὴ τὸ θε-
λημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω.

43 Ὡφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ
ἐνιχυῶν αὐτόν.

44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέζερον
προσηύχετο· ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡς εἰ
θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.

45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσάχνης, ἔλ-
θὼν πρὸς τὰς Μαθηταίς αὐτοῦ, εὗρεν αὐτὰς
κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης.

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδετε; ἀ-
νασταίτες προσδέχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε
εἰς παρασμόν.

47 Ἐτι δὲ αὐτοῦ λαλῶντος, ἰδὲ ὄχλος,
καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἰς τῶν δώδεκα, προήρ-
χετο αὐτῶν, καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλεῖσαι
αὐτόν.

48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φι-
λήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;

49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον,
εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ παταίσομεν· ἐν μα-
χαίρᾳ;

50 Καὶ ἐπάταξεν εἰς τὴν οὐρὰν αὐτοῦ τὸν δῶ-
λον τῶ ἀρχιερέως, καὶ ἀφῆλκεν αὐτῷ τὸ εἶς τὸ
δεξιόν.

51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐὰν

ἕως

ἕως τῆς. Καὶ ἀψάμενος τῶ ὡπίσ αὐτῶ, ἰάσατο αὐτόν.

52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὰς παραγνώμεις ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τῶ Ἱερῶ, καὶ πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ λησῶν ὄξεληλύθατε μετ' μαχαιρῶν καὶ ξύλων;

53 Καθ' ἡμέραν ὄντος μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ Ἱερῷ, ἅκ ὄξετεῖνάτε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ὄξεσις τῶ σκοτός.

54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῶ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.

55 Ἀψάτων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθισάτων αὐτῶ, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶ.

56 Ἰδῶσα δὲ αὐτὸν παιδίσκητις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε· καὶ ἔτος σὺ αὐτῷ ἴπ.

57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν, λέγων· Γυναι, ἅκ οἶδα αὐτόν.

58 Καὶ μετ' βραχὺ ἔπερος ἰδὼν αὐτόν, ἔφη· Καὶ σὺ ὄξε αὐτῶν ἔ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε, ἅκ ἐμί.

59 Καὶ διασάσης ὡσὲν ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διῆχυεῖτο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ ἔτος

ἔτος μετ' αὐτῶ ἰω' κ' γ' Γαλιλαῖός ἐστιν.

60 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἄνθρωπε, ἐκ οἴδου
ὁ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος
αὐτῶ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ.

61 Καὶ γραφῆς ὁ Κύριος ἐπέβλεψεν πρὸς
Πέτρω· κ' ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τῶ λόγῳ τῶ
Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῶ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς.

62 Καὶ ἔξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε
πικρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν,
ἐπέπαιζον αὐτῶ, δέροντες.

64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν, ἔτυπτον
αὐτῶ τὸ πρόσωπον· κ' ἐπηρώτων αὐτὸν, λέ-
γοντες· Προφήτεσον τίς ἐστιν ὁ παῖσας σε.

65 Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημῶντες ἔλε-
γον εἰς αὐτὸν.

66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, σωήχθη τὸ
πρεσβυτέριον τῶ λαοῦ, Ἀρχιερεῖς τε κ' Γραμ-
ματεῖς, κ' ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σινεδριον
ἐαυτῶν,

67 Λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, ἀπέη-
μῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἶπω, εἴ μὴ
πιστεύσῃτε·

68 Ἐὰν δὲ κ' ἐρωτήσω, εἴ μὴ ἀποκριθῆτέ
μοι, ἢ ἀπολύσῃτε·

69 Ἀπὸ τῶ νῦν ἔσαι ὁ υἱὸς τῶ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τῶ Θεοῦ.

70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ ἔν εἶ ὁ υἱὸς τῶ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸς ἔφη· Ὑμῶν λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι.

71 Οἱ δὲ ἔπον· Τί ἔπ χειάν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκῶσαμεν ἀπὸ τῶ σώματος αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κγ'. 23.

1 Καὶ ἀνάσαν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.

2 Ἡρξαιτο δὲ κατηγορεῖν αὐτῶ, λέγοντες· Τῶτον εὐρομεν διασρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρος δίδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν Βασιλέα εἶναι.

3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος ἔπε πρὸς τὰς Ἀρχιερεῖς καὶ τὰς ὄχλους· Οὐδὲν δέρισκω αἶπον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τῷτῳ.

5 Οἱ δὲ ἐπίχουον, λέγοντες· Ὅτι ἀνάσει τὸ λαὸν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἔως ὧδε.

6 Πιλάτος δὲ ἀκέσας Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν αἰὶ ὁ ἀνθρώπος Γαλιλαῖός ἐστι.

7 Καὶ ἐπιγνὼς ὅτι ἐκ τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδης ἐστίν, ἀπέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.

8 Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχαρή λίσαν· ὡς γὰρ θέλων Ἰουδαῖον ἰδᾶν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκεῖν πολλά περὶ αὐτοῦ καὶ ἠλπιζέ π σημεῖον ἰδᾶν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον.

9 Ἐπηρώτη δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἰκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.

10 Εἰσηήκασαν δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἀπένωσ καταγορεύοντες αὐτῷ.

11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατόμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρᾶν, ἀπέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Πιλάτῳ.

12 Ἐγείοντο δὲ φίλοι οὗτοι Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων προὔπῃρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτοῖς.

13 Πιλάτος δὲ, συγκαλεσάμενος τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς Ἀρχοντας καὶ τὸν λαόν,

14 εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Προσπιθέγκατέ μοι τὸν ἀνθρώπον τῆτον, ὡς ἀποσρέφοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν εὔρον

εὔρον ἐν τῷ αἰθρώπῳ τῷ αἵπον, ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτῷ.

15 Ἀλλ' εἰδὲ Ἡρώδης ἀπέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδὲ, εἰδὲ αἴτιον θανάτου ἐσὶ πεπραγμένον αὐτῷ.

16 Παιδίστας ἐν αὐτὸν ἀπολύσω.

17 Ἀνάγκη δὲ ἔχει ἀπολύειν αὐτοῖς καὶ ἑορτῇ εὔα.

18 Ἀνέκραξαν δὲ παμπληθεῖ, λέγοντες· Αἶρε τῷτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββαῦ.

19 Ὅσιν ἡμεῖς διαζάσιν πνὰ γυνομεύλι ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον βεβλημεῖος εἰς φυλακίῳ.

20 Πάλιν ἐν ὃ Πιλᾶτος προσεφώνησε, θέλων ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν.

21 Οἱ δὲ ἐπεφώνησαν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν.

22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν ὁτός; εἰδὲ αἴτιον θανάτου εὔρον ἐν αὐτῷ. παιδίστας ἐν αὐτὸν ἀπολύσω.

23 Οἱ δὲ ἐπέκριντο φωναῖς μεγάλαις, αἰτήμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι καὶ καπίχυνον αἰφωναῖ αὐτῶν καὶ τῶ ἀρχιερέων.

24 Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐπέκρινε γυνοεῖσαι τὸ αἵτημα αὐτῶν.

25 Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν διαζάσιν καὶ

φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ἤτῃ-
το· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκε πῶ θελήματι
αὐτῶν.

26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτὸν, ἐπιλαβόμε-
νοι Σίμωνός πνος Κυρωναίος τῷ ἐρχομένῳ ἀπ'
ἀγῶ, ἐπέθηκεν αὐτῷ τὸν Σταυρὸν, φέρειν
ὄπισθεν τῷ Ἰησοῦ.

27 Ἡ κολῶσα δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τῶ
λαῶ καὶ γυναικῶν· αἱ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρή-
νον αὐτὸν.

28 Στραφεῖς δὲ πρὸς αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς, εἶ-
πε· θυγατέρες Ἰερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ'
ἐμὲ, πλὴν ἐφ' αὐταῖς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέ-
κνα ὑμῶν.

29 Ὅτι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, ἐν αἷς ἐ-
ρῶσι· Μακάριαι σείραι, καὶ κοιλίαι αἱ ἐκ ἐ-
γεύνησαν, καὶ μασοὶ οἱ ἐκ ἐθήλασαν.

30 Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι· Πέ-
σετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς· Καλύψατε
ἡμᾶς.

31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιεῖ-
σιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται;

32 Ἦ γούτο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακῶργοι σὺν
αὐτῷ ἀναμεθυσῆναι.

33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν
καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσεν αὐτὸν
καὶ

καὶ τὰς κακῆργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἄριστερῶν.

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· ἃ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. Διαμεμελζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἔβαλον κλῆρον.

35 Καὶ εἰσήκη ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἰξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· Ἄλλως ἔσωσε, σῶσά τω ἑαυτὸν, εἰ δὲ τὸς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ τῷ Θεῷ ἐκλεκτός.

36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ γρατιῶται, προσερχόμενοι, καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ,

37 Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας, σῶσον σεαυτὸν.

38 Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφή γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς, καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

39 Εἷς δὲ τῆς κρεμασθέντων κακῆργων ἐβλασφήμη αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.

40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἔπερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδέ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κείμετι ἔστι·

41 Καὶ ἡμᾶς μὲν δικαίως· ἀξια γὰρ ὧν ἐπραΐξαμεν ἀπολαμβαίμεν· ἔστος δὲ ἑδραῖον ἀτοπον ἔπραξε.

42 Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνησθητί με Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ.

44 Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἑνάτης.

45 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον.

46 Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἔξεπνέσεν.

47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γερόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων· Οὕτως ὁ αἰθροπὸς ἕτος δίκαιος ἦν.

48 Καὶ πάντες οἱ συμπαραγεσόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τῷ θεωρεῖν ταῦτα, θεωρῶντες τὰ γερόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέσχερον.

49 Εἰσηήκασαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολοθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

50 Καὶ ἰδὲ αὐτῶν, ὀνόματι Ἰωσήφ, βαλδίτης ὑπάρχων, αὐτῶν ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,

51 (Οὗτος ἔκ τῶν συγκατατεθειμένων τῇ Βελλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν,) ἀπὸ Ἀρμαθαίας

θαίας πόλεως τῆς Γεθαίων· ὅς καὶ προσεδέ-
χετο καὶ οὐτὶς τῷ Βασιλείῳ τῷ Θεῷ.

52 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἠτή-
σατο τὸ Σῶμα τῷ Ἰησοῦ.

53 Καὶ κατελὼν αὐτὸ ἐνετύλιξεν αὐτὸ
σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξό-
τῳ, ὃ ἔκλυον ἔδειπνον ἔδεις κείμενος.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκάλῃ, καὶ Σάβ-
βατον ἐπέφωσκε.

55 Κατακολληθῆσασα δὲ καὶ γυναικες, αἵ-
πνες ἦσαν σινδωνοῦσαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γα-
λιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐπέ-
θη τὸ Σῶμα αὐτῷ.

56 Ὑποσρέψασα δὲ ἠτοίμασαν ἀρώμα-
τα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν Σάββατον ἠσύχασαν
κατὰ τὸ ἐντολὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κδ'. 24.

1 Τῇ δὲ μιᾷ τῆς Σαββάτων, ὄρθρου βα-
θείος ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον, φέρουσαι αἱ ἠτοι-
μασαν ἀρώματα· καὶ πνες σὺν αὐταῖς.

2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον
ἀπὸ τοῦ μνημείου.

3 Καὶ εἰσελθούσαι εἶχον τὸ Σῶμα τῷ
Κυρίῳ Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ διαφορᾷ αὐταῖς
τερεῖ

περὶ τὸτε, καὶ ἰδὲ, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐπιθήσειν ἀσραπτύσαις.

5 Ἐμφοβὸν δὲ γενομένην αὐτῶν, καὶ κλινοσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητᾶτε τὸν ζῶντα μετὰ νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνησθήτε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἐπὶ ὧν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

7 Λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χάρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.

8 Καὶ ἐμνησθήσαν τῶν ῥημάτων αὐτῶν.

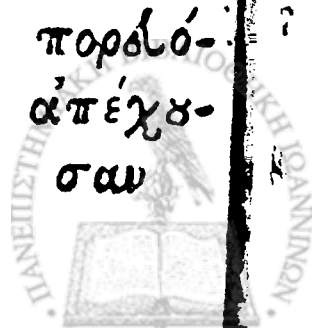
9 Καὶ ὑποσρέψασαι ἀπὸ τῶν μνημείων, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς εἴδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς.

10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαλινὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τὰς Ἀποστόλους ταῦτα.

11 Καὶ ἐφώνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡς ἄληρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίσθον αὐταῖς.

12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀψονια κείμενα μόνα· καὶ ἀπήλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

13 Καὶ ἰδὲ, δύο ἄνδρες αὐτῶν ἦσαν πορόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν

σαν σαδίσες ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἢ ὄνομα Ἐμμαὺς·

14 Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων.

15 Καὶ ἐγεύετο ἐν τῷ ὀμιλεῖν αὐτὰς καὶ συζητᾶν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας σιωποῦν αὐτοῖς.

16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατῶντο τὸ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν.

17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὰς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατῶντες, καὶ ἐσὲ σκυθῶποι;

18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γινόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δεικνύων ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ·

20 Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κείμενον θανάτου, καὶ ἐσφαύρωσαν αὐτόν.

21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπιζομεθα ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτῶσαι τὸν Ἰσραὴλ. ἀλλὰ γε σὺν

πάνσι

παῖσι τέτοις, τρίτῳ ταύτῳ ἡμέραν ἀγῶ
σήμερον ἀφ' ὧ ταῦτα ἐγένετο.

22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες πνες ὄξ ἡμῶν ὄξ ἐση-
σαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθεμα ἐπὶ τὸ μνη-
μεῖον.

23 Καὶ μὴ ἄρῃσαι τὸ Σῶμα αὐτῷ, ἢ ἄ-
θον, λέγσαι καὶ ὄπτασια Ἀγγέλων ἑωρα-
κία, οἳ λέγσιν αὐτὸν ζῆν.

24 Καὶ ἀπῆλθόν πνες τῷ σωῖ ἡμῖν ἐπὶ
τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον ἔπω, καθὼς καὶ αἱ γυ-
ναῖκες ἔπον· αὐτὸν δὲ ἔκ ἔδον.

25 Καὶ αὐτὸς ἔπε πρὸς αὐτὰς· Ὡς ἀνόη-
τοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τῷ πισδέειν ἐπὶ πᾶ-
σιν οἷς ἐλάλησαν οἱ Προφήται.

26 Οὐχὶ ταῦτα ἔδα παθᾶν τὸν Χριστὸν;
καὶ ἔσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτῷ;

27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀ-
πὸ πάντων τῶν Προφητῶν, διηρμύδεν αὐ-
τοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ αὐτῷ;

28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κόμην οὗ ἐπο-
ρεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρώτέρως
πορεύεσθαι.

29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες·
Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐσὶ,
καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τῷ μεῖ-
ναι σωῖ αὐτοῖς.

Καὶ

30 Καὶ ἐγείετο ἐν τῷ κατακλιθεῖναι αὐ-
τόν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, ἀλόγη-
σε, καὶ κλάσας ἐπέδίδε αὐτοῖς.

31 Αὐτῶν δὲ διωοίχθησαν οἱ ὀφθαλ-
μοὶ καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφω-
τος ἐγείετο ἀπ' αὐτῶν.

32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρ-
δία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει
ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διωοίγει ἡμῖν τὰς
γραφάς;

33 Καὶ ἀνάσάτες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέσρε-
ψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὖρον συνηθροισμέ-
νης τὰς εἴδεκα καὶ τὰς σὺν αὐτοῖς,

34 Λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κίριος ὄν-
τως, καὶ ὤφθη Σίμωνι.

35 Καὶ αὐτοὶ ἔξηγῶντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ
ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τῶ ἄρτου.

36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλόντων, αὐτὸς
ὁ Ἰησοῦς ἔση ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν.

37 Πτοηθεῖτες δὲ καὶ ἔμφοβοι γινόμενοι,
ἔδοκον πνεῦμα θεωρεῖν.

38 Καὶ εἶπον αὐτοῖς· Τί παραγμεῖοι ἐ-
στέ, καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀβαΐνουν ἐν
ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τὰς πόδας μου·
ὅτι

ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι. ψηλαφήσατέ με καὶ ἴ-
 δετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει,
 καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.

40 Καὶ τὸτο εἰπὼν ἐπέδραξεν αὐτοῖς τὰς
 χεῖρας καὶ τὰς πόδας.

41 Ἐῖτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῷ ἀπὸ τῆς χα-
 ρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐταῖς· Ἐῖχε-
 τέ τι βρώσιμον ἐνθάδε;

42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτῶ
 μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσῶν κηρίον·

43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν.

44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι ὅς
 ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὣν σωὸ ὑμῖν, ὅτι
 δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν
 τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ Προφήταις, καὶ Ψαλ-
 μοῖς περὶ ἐμοῦ.

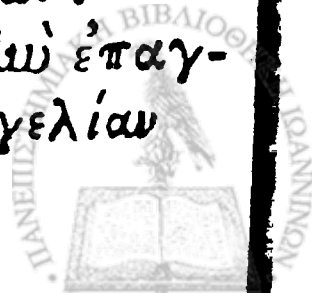
45 Τότε διωύοιξεν αὐτῶν τὸν νέν, τῶ συ-
 νισθῆναι τὰς γραφάς.

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπ ἔπω γέγρα-
 πται, καὶ ἔπως ἔδα παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ
 ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,

47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐ-
 τῶ μεταῶσαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα
 τὰ ἔθνη, ἀρχάμενον ἀπὸ Ἰερουσαλήμ·

48 Ὑμεῖς δὲ ἔσετε μάρτυρες τούτων.

49 Καὶ ἰδὼς, ἐγὼ ἀποσέλω τὴν ἔπαγ-
 γελίαν

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚ. ἡμέρ. 351

γελίου τῷ Πατρὸς μετ' ἐφ' ὑμᾶς. δὲ καθί-
σατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύ-
σθητε διώμιν ἕξ ὕψους.

50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτὸς ἔξω ἕως εἰς Βη-
θανίαν καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἀλό-
γησαν αὐτὸς.

51 Καὶ ἐγείετο ἐν τῷ ἀλογεῖν αὐτὸν αὐ-
τὸς, διέση ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνέφερετο εἰς τὸν
οὐρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑ-
πέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς με-
γαλῆς.

53 Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ ἱερῷ, αἰ-
νῶντες καὶ ἀλογῶντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ΕΤΑΓ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ.

THE
PANTON
TANNEY

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΚΑΤΑ

ΙΩΑΝΝΗΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α. Γ.

1 **Ε**ν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος.

2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν.

3 Πάντα δι' αὐτῆ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτῆ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν.

4 Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τοῦ ἀνθρώπων.

5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης.

7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πισθῶσιν δι' αὐτῆ.

Ζ

Οὐκ

8 Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα αὐθροπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον.

10 Ἐν τῷ Κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ Κόσμος δι' αὐτὸ ἐγένετο· καὶ ὁ Κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.

11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον.

12 Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ζῆουσίαν τέκνα Θεῶν γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

13 Οἱ οὐκ ἔξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρῶς, ἀλλ' ἐκ Θεῶν ἐγεννήθησαν.

14 Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενῆς παρὰ Πατρός,) πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε, λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσσωμα ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν ὅτι πρῶτός μου ἦν.

16 Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀπὸ χάριτος.

17 Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο

Θεόν

18 Θεὸν εἶδεις ἑώρακε, πώποτε· ὁ μονογε-
νὴς υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ἐ-
κείνος ἔξηγήσατο.

19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάν-
νου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰσδαῖοι ἔξ Ἱεροσολύ-
μων Ἰερεῖς καὶ Λαίῃτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐ-
τὸν· Σὺ τίς εἶ;

20 Καὶ ὁμολόγησε, καὶ ἐκ ἠρνήσατο· καὶ
ὁμολόγησεν· Ὅτι ἐκ ἐμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός.

21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν· τί εἶ; Ἡλίας
εἶσὺ; Καὶ λέγει· Οὐκ ἐμὶ. Ὁ Προφήτης εἶ-
σὺ; Καὶ ἀπεκρίθη· Οὐ.

22 Εἶπον ἔν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀπόκρι-
σιν δώμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις
περὶ σεαυτοῦ;

23 Εἶφη· Εἰ γὰρ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρή-
μῳ· Εὐθυμῆσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶ-
πεν Ἡσαΐας ὁ Προφήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῆς Φα-
ρισαίων.

25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, καὶ εἶπον αὐτῷ·
Τί εἶ βαπτίζεις, εἰσὺ ἐκ ἢ ὁ Χριστός, ὅτε Ἡ-
λίας, ὅτε ὁ Προφήτης;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων·
Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἔ-
στηκε ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

27 Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· οὐ ἐγὼ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτὸν ἱμάτια τῆ ὑποδήματός.

28 Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τῆ Ἰορδάνης, ὅπου καὶ Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει· Ἰδὲ ὁ Ἄμνος τῆ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τῆ Κόσμου.

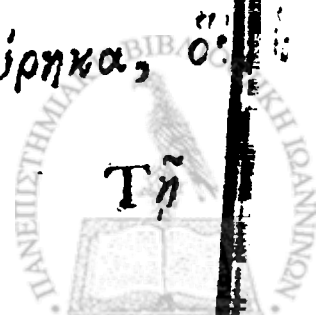
30 Οὗτός ἐστι περὶ ὃ ἐγὼ εἶπον· Ὁπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου καὶ.

31 Καὶ ἐκ ἠδὲν αὐτὸν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τὸτο ἦλθον ἐγὼ εἰς τὴν ὕδατι βαπτίζων.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι πεθέαμαι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερᾷ ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.

33 Καὶ ἐκ ἠδὲν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψαυ με βαπτίζεν ἐν ὕδατι, ἐκείνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν αὐτὸς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, ἐτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

34 Καὶ ἐώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα, ὅτι ἐτός ἐστιν ὁ υἱὸς τῆ Θεοῦ.

35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἰσήκει ὁ Ἰωάννης,
καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῷ δύο.

36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατούν-
τι, λέγει· Ἰδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσαν αὐτῷ οἱ δύο μαθηταὶ λα-
λῶντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

38 Στραφείς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος
αὐτὸς ἀκολουθῶντας, λέγει αὐτοῖς·

39 Τί ζητᾶτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαβ-
βί, (ὃ λέγεται ἐρμηνεύμενον, Διδάσκα-
λε,) πῶς μωίς;

40 Λέγει αὐτοῖς· Ἐρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλ-
θον καὶ εἶδον πῶς μωί· καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν
τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη.

41 Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέ-
τρος, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάτων παρὰ Ἰωάν-
νου, καὶ ἀκολουθησάτων αὐτῷ.

42 Εὐρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν
ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὐρήκαμεν
τὸν Μεσσίαν, ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον ὁ Χρι-
στὸς.

43 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἶ
Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ
ἐρμηνεύεται Πέτρος.

44 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἔξελ-

Θῆν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὗρεκα Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθε μοι.

45 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαιῶν, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέα καὶ Πέτρος.

46 Εὗρεκα Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Οὐκ ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εἰρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τῷ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ.

47 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται πᾶν ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχε καὶ ἴδε.

48 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἰδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.

49 Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τῶ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὅντα ὑπὸ τὴν συκίῳ, ἰδόν σε.

50 Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ράββι, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

51 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Οὐκ ἐπὶ τὸν σοι· Εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστάς; μαζὺ τῶν ὄψα.

52 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν· Ἀπ' ἄρτι ὄψασθε τὸν οὐρανὸν ἀνεργῶτι,

γότα, καὶ τὸς Ἀγγέλους τῷ Θεῷ ἀναβαίνον-
τας, καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν ἕβρον τῷ ἀν-
θρώπῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. 2.

1 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο
ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ
Ἰησοῦ ἐκεῖ.

2 Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ Μαθηταὶ
αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ὑπερήσαυτος οἶνος, λέγει ἡ μήτηρ
τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχεις·

4 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ
γυνὴ; ἔγωγε οὐκ οἶδα.

5 λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις·
Ὅ,τι αὐτὴ λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε.

6 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι ἕξ, κη-
μναι κατὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ Ἰσδαίων, χω-
ρῆσαι αὐτὰς μετρηταὶ δύο ἢ τρεῖς.

7 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε ταῖς
ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγένεμισαν αὐταὶ ἕως ἀνω.

8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ
φέρετε πρὸς τὸν ἀρχιτεκλίνο· καὶ ἠέγκαν.

9 Ὅς δὲ ἐγάστατο ὁ ἀρχιτεκλίνος τὸ ὕ-
δωρ οἶνον γεγεννημένον, (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν
ἔστιν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ὑποτάκτες

τὸ ὕδωρ) φωνῆ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτεῖ-
κλινος,

10 Καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἀνθρώπος πρῶ-
τον τὸν καλὸν οἶνον πίθησι, καὶ ὅταν μεθυ-
θῶσι, τότε τὸν ἐλάχισον σὺ πετήρηκας τὸν
καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

11 Ταύτῳ ἐποίησε τῷ ἀρχῷ τῆς ση-
μαίων ὁ Ἰησοῦς ἐν Καθαῖ τῆς Γαλιλαίας, καὶ
ἐφάνερωσε τῷ δόξαν αὐτῷ, καὶ ἐπίσδωσαν
εἰς αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ.

12 Μετὰ τῆτο κατέβη εἰς Καπερναῦμ, αὐ-
τὸς καὶ ἡ Μήτηρ αὐτῷ καὶ οἱ Ἀδελφοὶ αὐτῷ,
καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν ἕ πολ-
λὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάχος τῆς Ἰσδαίων,
καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ Ἱερῷ τὰς πωλῶντας βόας
καὶ πρόβατα καὶ περὶσεράς, καὶ τὰς κερμα-
πιδὰς καθημεναίας.

15 Καὶ ποιήσας φραγέλιον ἐκ χοινίων,
παίτας ἔξέβαλεν ἐκ τοῦ Ἱεροῦ, ταῖτε πρόβα-
τα καὶ τὰς βόας, καὶ τῆς κολλυβισῶν· ἔξέχεε τὸ
κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέσρεψε.

16 Καὶ τοῖς τὰς περὶσεράς πωλῶσιν εἶπε·
Ἄρατε ταῦτα εὐτεῦθεν· μὴ ποιῆτε τὸν Οἶ-
κον τοῦ Πατρὸς μου οἶκον ἐμπορείου.

Εἰμνή-

17 Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ, ὅτι γεγραμμένον ἐστίν· Ὁ ζῆλος Οἴκου σου κατέφαγέ με.

18 Ἀπεκρίθησαν ἔν οι Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεκνύεις ἡμῖν, ὅπ ταῦτα ποιῆς;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τῆτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.

20 Εἶπον ἔν οι Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς ὅτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῆς αὐτόν;

21 Ἐκείνος δὲ ἔλεγε περὶ τῷ ναῷ τῷ Σώματος αὐτῷ.

22 Ὅτε ἔν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ ὅπ τῆτο ἔλεγε αὐτοῖς· καὶ ἐπίσδσαν τῇ Γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάχα ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίσδσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτῷ, θεωροῦντες αὐτῷ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίησεν.

24 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίσδεν ἐαυτὸν αὐτοῖς διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας.

25 Καὶ ὅπ οὐ χερίαν ἔχει, ἵνα πς μαρτυρήσῃ περὶ τῷ ἀνθρώπῳ αὐτὸς ᾧ ἐγίνωσκε πὶ ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ γ'. 3.

1 **Η**ν δὲ ἀνθρώπος ἐκ τῆς Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἀρχὸν τῆς Ἰουδαίων.

2 Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα ταῖς σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, εἰ μὴ ἢ ὁ Θεὸς μετ' αὐτῷ.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, εἰ μὴ τις γεννηθῆ ἄνωθεν, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέροντων; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, εἰ μὴ τις γεννηθῆ ἄνωθεν ἕξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς, σὰρξ ἐστίν· καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος, πνεῦμά ἐστι.

7 Μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι· Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.

8 Τὸ πνεῦμα ὅπερ θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτῆ ἀκείας, ἀλλ' ἐκ οἴδας πόθεν ἔρχεται, καὶ πῶς ὑπάγει· ἕως ἐς ἅς ὁ γεγεννημένος ἐκ τῆ Πνδύματος.

9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τῆ Ἰσραήλ, καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις;

11 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλῶμεν, καὶ ὁ ἐώρακάμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβανέτε.

12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε; πῶς, εἰ μὴ εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπεραῖα, πισδέσετε;

13 Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τῆ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ.

14 Καὶ καθὼς Μωσῆς ὑψώσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τῆ ἀνθρώπου.

15 Ἴνα πᾶς ὁ πισδών εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

16 Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν Κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτῆ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πισδών εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

Οὐ

17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν Κόσμον, ἵνα κρινῆ τὸν Κόσμον, καὶ ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ Κόσμος δι' αὐτοῦ.

18 Ὁ πισθών εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πισθών, ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίσθηκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν Κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μάλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ὡς γὰρ ποιηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα.

20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων, μισεῖ τὸ φῶς· καὶ ἐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῆ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῆ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστὶν ἐργασμένα.

22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ, καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐβάπτιζεν.

23 Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν, ἐγγυὲς τοῦ Σαλαίμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ὡς ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο.

24 Οὐπω γὰρ ὡς Βεβλημαῖος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης.

25 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννη μετ' Ἰερουσαλίων περὶ καθαρισμῶν.

Καὶ

26 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, ὃς ἔστι μετὰ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὃς σὺ μεμαρτύρηκας, ἵδε ὁστος βαπτίζεις, καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδεὶς, εἰ μὴ ἢ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

28 Αὐτοὶ ὑμῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· Οὐκ εἰμι ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμι ἔμπροσθεν ἐκείνου.

29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ ἐσηκώς καὶ ἀκείων αὐτοῦ, χαρὰ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὐκ ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται.

30 Ἐκείνον δὲ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττωθῆναι.

31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος, ἐπαύω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστίν, καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ. ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος, ἐπαύω πάντων ἐστίν.

32 Καὶ ὃ ἐώρακε καὶ ἤκουσε, τὸτο μαρτυρεῖ καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτῆς οὐδεὶς λαμβάνει.

33 Ὁ λαβὼν αὐτῆς τὴν μαρτυρίαν, ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθῆς ἐστίν.

34 Ὅν ᾧ ἀπέσταλεν ὁ Θεός, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· ὃ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ Θεός τὸ Πνεῦμα.

35 Ο Πατήρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα
δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

36 Ο πιστῶν εἰς τὸν υἱόν, ἔχα ζωὴν αἰ-
ωνιον· ὁ δὲ ἀπαθῶν τῷ υἱῷ, οὐκ ὄψεται ζωὴν,
ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.

Κ Ε Φ Α Λ Ι Ο Ν Δ'. 4.

1 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ
Φαρισαῖοι, ὅτι Ἰησοῦς πλείονας Μαθητὰς
ποιᾷ καὶ βαπτίζει, ἢ Ἰωάννης·

2 (Καί τοιγε Ἰησοῦς αὐτοὺς οὐκ ἐβάπτισεν,
ἀλλ' οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.)

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθε πάλιν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4 Ἐδὲ δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σα-
μαρείας.

5 Ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας
λεγομένην Σιχαρ, πλησίον τοῦ χωρίου, ὃ
ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. ὃ ἔν Ἰη-
σοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορείας, ἐκαθέ-
ζετο ὅπως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα γὰρ ὡσὰ ἔκτη.

7 Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλη-
σαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιᾶν.

8 Οἱ γὰρ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν
εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι.

Λέ-

9 Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεΐτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, ὅσης γυναικὸς Σαμαρεΐτιδος; οὐ γὰρ συγχωρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεΐταις.

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Ἐἴηδες πλὴν δωρεὰν τῷ Θεῷ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι· Δός μοι πιεῖν· σὺ αὖ ἠτήσας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὕδωρ ζῶν.

11 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, ὅτε αὐτλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθεῦ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν;

12 Μὴ σὺ μείζων εἶ τῷ Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ὑμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ὄξ αὐτῷ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματά αὐτοῦ;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τῷ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν·

14 Ὅς δ' αὖ πῖνῃ ἐκ τῷ ὕδατος, ἃ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομαίης εἰς ζωὴν αἰώνιον.

15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ· Κύριε, δός μοι τούτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἔλθε ἐνθάδε.

Ἀπε-

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας· Ὅτι ἄνδρα ἔκ' ἔχω.

18 Πρῶτε γὰρ ἄνδρας ἔχεις· καὶ νῦν ὃν ἔχεις ἔκ' ἐσισα ἄνδρ'· τὸτο ἀληθεὺς εἶρηκας.

19 Λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ· Κύριε, θεωρῶ ὅτι Προφήτης εἶσὺ.

Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ τῷ ὄρα προσκυώησαν· καὶ ὑμᾶς λέγετε, ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυῶν.

21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γυνάι, πίσδόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε ἔτε ἐν τῷ ὄρα τῷ ἔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυώησετε τῷ Πατερί.

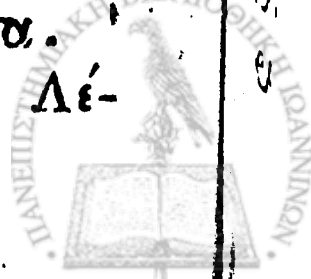
22 Ὑμᾶς προσκυῶτε ὃ οὐ οἶδατε· ἡμᾶς προσκυῶμεν ὃ οἶδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν.

23 Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστὶν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυῶνται προσκυώησασιν τῷ πατερί ἐν πνέματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ ποιεῖ τὰς ζητᾶ τὰς προσκυῶντας αὐτόν.

24 Πνεῦμα ὁ Θεὸς· καὶ τὰς προσκυῶντας αὐτόν, ἐν πνέματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυῶν.

25 Λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὃ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκείνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα.

Λέ-

26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι.

27 Καὶ ἐπὶ τὸν ἦλθον οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μὴ γυναικὸς ἐλάλει· ὁ δὲ εἰς μέντοι ἔπε· Τί ζητεῖς; ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;

28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὕδριαν αὐτῆς ἢ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις·

29 Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον, ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτις ἔστιν ὁ Χριστός;

30 Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.

31 Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτόν οἱ Μαθηταί, λέγοντες· Ῥάββι, φάγε.

32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρώσιν ἔχω φαγεῖν, ὡς ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

33 Ἐλέγον οὖν οἱ Μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μήτις ὡς ἐγχεῖν αὐτῷ φαγεῖν;

34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρώμα ἐστίν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτῷ τὸ ἔργον.

35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἔτι τετράμηνον ἐστίν, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἴδ' ἔτι, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι ἰδοὺ αἰσὶν πρὸς θερισμὸν ἤδη.

Α.

Καί

36 Καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει· καὶ σπυράγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων.

37 Ἐν ᾧ τῷ ῥήματι ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων.

38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν, ὅτι οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν ἐσεληλύθατε.

39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστῃσαν εἰς αὐτὸν ἡμεῖς Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναίκος, μαρτυρήσης· ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα.

40 Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μένειν παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.

41 Καὶ πολλῶν πλείους ἐπίστῃσαν διὰ τὸν λόγον αὐτῶν.

42 Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· ὅτι ἔχεπ διατινὴ σὺν λαλίᾳ πισύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὁ Χριστός,

43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ᾤξθη ἔξαιε, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν, ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν ἔχει.

45 Ὅτε δὲ ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐ-

δέ-

δέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες ἃ ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν.

46 Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Καιά τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ μετὰ τὸν Βασιλικὸς, ὃ ὁ υἱὸς ἠδούει ἐν Καπερναεὺμ.

47 Οὗτος ἀκίσσας, ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰσδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπέηλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα καταβῆ καὶ ἰάσηται αὐτὸν τὸν υἱόν· ἠμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν.

48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδῃτε, οὐ μὴ πισδύσητε.

49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Βασιλικὸς· Κύριε, κατὰ βηθι πρὸν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.

50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύσθε· ὁ υἱὸς σὺ ζῆ. Καὶ ἐπισδύσκει ὁ ἀνδρῶπις τῷ λόγῳ· ὃ ἔπειν αὐτῷ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο.

51 Ἦδη δὲ αὐτὸν καταβαίνοντος, οἱ δούλοι αὐτὸν ἀκλύτησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν, λέγοντες· Ὅτι ὁ παῖς σὺ ζῆ.

52 Ἐπύθετο οὖν παρὰ αὐτῷ τὴν ὥραν ἐν κομψότερον ἔχει· ἔπειν αὐτῷ· Ὅτι χθρὲς ὥραν ἐβδόμενον ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.

53 Ἐγνώ οὖν ὁ πατήρ, ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅτι ἔπειν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ὁ υἱὸς σὺ ζῆ.

ζη. κ̅ ἐπίσταν αὐτὸς κ̅ ἡ οἰκία αὐτῆ ὅλη.

54 Τὸτο πάλιν δάπερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ ε. 5.

1 Μετὰ ταῦτα ὡς ἑορτὴ τῆς Ἰουδαίων, κ̅ αὐέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.

2 Ἐς ἰ δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη Ἐβραῖσι Βηθεσδα, πέντε σοὰς ἔχουσα.

3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τῆς ὕδατος κίνησιν.

4 Ἄγγελος γὰρ κ̅τ̅ καιρὸν κατέβαινον ἐν τῇ κολυμβήθρα, κ̅ ἐπάρασε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβαῖς μετὰ τὴν παραχλὴν τῆς ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο, ὃ δὴποτε κατέχετο νοσήματα.

5 Ἦν δὲ τις ἀσθενὴς ἐκῆ τετράκοντα ὀκτώ εἶτα ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ.

6 Τὸτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, κ̅ γινὼς, ὅτι πολὺ ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι;

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἀσθενῶν ἔκ ἔχω, ἵνα ὅταν παραχθῆ τὸ ὕδωρ

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝ.

373

δωρ βάλη με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει.

8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγεραι, ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτη.

9 Καὶ ἀθροῦς ἐγένετο ὑγιῆς ὁ αὐθροπος, καὶ ἤρε τὸν κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιπάτη. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

10 Ἐλέγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ πεθεραπέμειψ· Σάββατόν ἐστιν, ἃκ ἔξεςί σοι ἄραι τὸν κράββατον.

11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκείνός μοι ἔπει· Ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτη.

12 Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστὶν ὁ αὐθροπος ὁ ἐπιών σοι· Ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτη;

13 Ὁ δὲ ἰαθῆς ἃκ ἦδρα τίς ἐστιν. ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἔξείδασεν ὄχλον ὄντος ἐν τῷ τόπῳ.

14 Μετὰ ταῦτα λέεισθα αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἔπει αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρον τί σοι γείνηται.

15 Ἀπήλθει ὁ αὐθροπος, καὶ ἀνήγγαλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

16 Καὶ διὰ τῆτο ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ

Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτην ἀποκτεῖναι, ὅτι τὰυτα ἐποίη ἐν σαββάτῳ.

17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ Πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὼ ἐργάζομαι.

18 Διὰ τὸτο ἐν μᾶλλον ἐζήτην αὐτὸν· οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι ἔ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ Πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν ὡς Θεῷ.

19 Ἀπεκρίνατο ἐν ὃ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἔ δυνάται ὁ υἱὸς ποιᾶν ἅφ' ἑαυτῆ ἑδού, ἔάν μήτι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιῶντα· ἄ ὡς αὐ ἑκάνος ποιῆ, τὰυτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιᾶ.

20 Ὁ ὡς Πατήρ φιλεῖ τὸν Υἱόν, καὶ πάντα δέκνυσιν αὐτῷ ἄ αὐτὸς ποιᾶ· καὶ μᾶζονα τέπων δείξα αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμᾶς θαυμάζητε.

21 Ὡςπερ ὡς ὁ Πατήρ ἐγείρει τὰς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, ἔτω καὶ ὁ υἱὸς ἔς θέλει ζωοποιεῖ.

22 Οὐδὲ ὡς ὁ Πατήρ κείνει ἑδούα, ἀλλὰ τίω κείσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ.

23 Ἰνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα· ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱόν, ἔ τιμᾶ τὸν Πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν.

24 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκέω, καὶ πισθῶν τῷ πέμψαντί με

ἔχει

ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν ἐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τῆς θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκίσσονται τῆς φωνῆς τῆς Υἱοῦ τῆς Θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται.

26 Ὡς ἄρα ὁ Πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, ὅπως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἐν ἑαυτῷ.

27 Καὶ ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι ὅς τις ἀνθρώπος ἐστί.

28 Μὴ θαυμάζετε τὸτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ ἅπαντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκίσσονται τῆς φωνῆς αὐτῆς.

29 Καὶ ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιᾶν ἅπ' ἑμαυτοῦ· ὅθεν ὡς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι ἐζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς.

31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἐστίν ἀληθής.

32 Ἄλλος ἐστίν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα, ὅτι ἀληθής ἐστίν ἡ μαρτυρία, ἣν μαρτυρῆ περὶ ἐμοῦ.

33 Ὑμεῖς ἀπέσταλκατε πρὸς Ἰωάννῳ, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ.

34 Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπων τι μάρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω, ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε.

35 Ἐκᾶνος ὡς ὁ λύχνος ὁ κηρόμενος καὶ φαιών· ὑμεῖς δὲ ἠθέλησατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὄραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τι μάρτυρίαν μαζίω τῷ Ἰωάννῳ· τὰ γὰρ ἔργα, ἃ ἔδωκέ μοι ὁ Πατήρ, ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα, ἃ ἔγὼ ποίω, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ, ὅτι ὁ Πατήρ με ἀπέσταλκε.

37 Καὶ ὁ πέμψας με Πατήρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ· οὔτε φωνῶ αὐτῷ ἀκηκόατε πώποτε, ὅτε εἶδος αὐτοῦ εὐώρακατε.

38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μέμνηται ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν ἀπέσταλκεν ἑκᾶνος, τὸ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε.

39 Ἐρῶνάτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκᾶτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν, καὶ ἐκᾶνά εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ.

40 Καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα ζωὴν ἔχητε.

41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω.

42 Ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς, ὅτι τιμὴν ἀγάπῃ τῷ Θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.

Ἐγὼ

43 Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πα-
τρὸς μου, καὶ οὐ λαμβανέτε με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἰδίου, ἐκεῖνον λήψετε.

44 Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν
παρὰ ἀλλήλων λαμβανόντες, καὶ τὴν δόξαν
τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ οὐ ζητεῖται;

45 Μὴ δοκεῖτε, ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑ-
μῶν πρὸς τὸν Πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑ-
μῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε.

46 Εἰ γὰρ ἐπισδέετε Μωσῆ, ἐπισδέετε αὐ-
τοῖ· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν.

47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκεῖνο γραμμασιν οὐ πισδέε-
τε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πισδέσετε;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5. 6.

1 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν
τῆς Σαλαόσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος.

2 Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὃν
ἔωρων αὐτῆ τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει ἐπὶ τῆς ἀ-
δερύντων.

3 Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ
ἐκάθητο μετὰ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ.

4 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῆς
Ἰουδαίων.

5 Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τὰς ὀφθαλμὰς,
καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς
αὐ-

αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν ἔτσι;

6 (Ταῦτο δὲ ἔλεγε περᾶζων αὐτὸν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει πῶς ἔμελλε ποιῆν.)

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δωσαρίων ἄρτοι ἐκ ἀρκῶσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχὺ πι λάβῃ.

8 Λέγει αὐτῷ εἰς ἕκ τῶν Μαθητῶν αὐτῶ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμων Πέτρος.

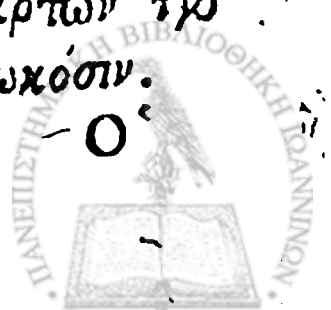
9 Ἔστι παιδάριον εἰς ᾧδε, ὃ ἔχει πεντε ἄρτους κριθίνης, καὶ δύο ὄψαρια· ἀλλὰ ταῦτα πῶς ἔσιν εἰς τοσούτους;

10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τὰς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν δὲ χορτὸς πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡς ἐπεντακίχλιοι.

11 Ἔλαβε δὲ τὰς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀχαιρήσας διέδωκε τοῖς Μαθηταῖς, οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὄψαριων ὅσον ἤθελον.

12 Ὡς δὲ ἐνεπλήθησαν, λέγει τοῖς Μαθηταῖς αὐτῶ· Συναγάγετε τὰ περισσώσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ ἀπόληται.

13 Συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγένισαν δώδεκα κοφίνης κλασμάτων ἐκ τῶν πεντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερισσώσε τοῖς βεβρωκόσιν.

14 Οἱ οὖν αὐθροποὶ ἰδόντες ὃ ἐποίησε ση-
μαῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Οὐκ ἔστις ἐστὶν ἀληθῶς
ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν Κόσμον.

15 Ἰησοῦς οὖν γινῶσκων, ὅτι μέλλουσιν ἔρχε-
σθαι, καὶ ἀρπάξαι αὐτὸν, ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν
βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς
μόνος.

16 Ὡς δὲ ἐγινέτο, κατέβησαν οἱ Μαθη-
ταὶ αὐτῷ ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμβαύτες εἰς τὸ πλοῖον, ἦρχοντο
πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναοῦμ· καὶ
σκοπία ἤδη ἐγεγόνει, καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς
αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς.

18 Ἦν τε θάλασσα, ἀέμω μεγάλη πνέον-
τος, διηγείρετο.

19 Ἐληλακότες οὖν ὡς σαδίας εἰκοσιπεν-
τε, ἢ τετάρκοντα, θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περι-
πατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐγγύς τῶν
πλοίων γινόμενον· καὶ ἐφοβήθησαν.

20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγώ εἰμι, μὴ φο-
βηθε.

21 Ἦθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον·
καὶ ἀφείως τὸ πλοῖον ἐγείρετο ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς
τὸ ὑπῆγον.

22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐσηκῶς πέραν
τῆς θαλάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο ἐκ
τῶν

ὡς ἐκεῖ, εἰ μὴ αὐτῶν, ἐκείνο εἰς ὃς ἐνέβησαν οἱ
Μαθηταὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐσωασήλθε τοῖς
Μαθηταῖς αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ
μόνοι οἱ Μαθηταὶ αὐτῶν ἀπῆλθον.

23 Ἀλλὰ δὲ ἦλθε πλοιάριον ἐκ Τιβεριάδος
ἐγγυὲς τῷ τόπῳ, ὅπου ἔφαγον τὸ ἄρτον ἀ-
χαιριστήσαντος τοῦ Κυρίου.

24 Ὅτε ἔν ἑσθιν ὁ ὄχλος, ὅτι Ἰησοῦς ἐκ
ἔσιν ἐκεῖ, ἐδὲ οἱ Μαθηταὶ αὐτῶν, ἐνέβησαν
καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, ἦλθον εἰς Καπερναεὺν,
ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ ἀρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης,
εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, πότε ὧδε γέγονας;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν·
Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν· ζητεῖτέ με ὅχι ὅτι
ἑίδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρ-
των καὶ ἐχορταίσθητε.

27 Ἔργάζεσθε μὴ τὴν βρωσὴν τὴν ἀπολ-
υμένειν, ἀλλὰ τὴν βρωσὴν τὴν μένειν εἰς
ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώ-
σει· τὸν γὰρ ὁ Πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ Θεός.

28 Εἶπον ἔν πρὸς αὐτόν· Τί ποιῶμεν, ἵνα
ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ.

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Τὸ ἐστὶ τὸν ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύσῃτε
εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.

30 Εἶπον ἔν αὐτῷ· Τί ἔν ποιῆς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν, καὶ πισθίσωμεν σοι; πὶ ἐργάζῃ;

31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μαῖνα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμείον· Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.

32 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄμω ἀμω λέγω ὑμῖν· Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ Πατήρ με δίδωσιν ὑμῖν τὸν Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν.

33 Ὁ γὰρ Ἄρτος τῶ Θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν δίδους τῷ Κόσμῳ.

34 Εἶπον ἔν πρὸς αὐτόν· Κύριε, πάντοτε ἰδὸς ἡμῖν τὸν Ἄρτον τῶτον.

35 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ὁ Ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, ἂ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ πισθίων εἰς ἐμέ, ἂ μὴ διψήσῃ πώποτε.

36 Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν, ὅπ καὶ ἐώρακατέ με, καὶ οὐ πισθίετε.

37 Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ Πατήρ, πρὸς ἐμέ ἔχει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με ἂ μὴ ἐκβάλω ἔξω.

38 Ὅπ καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

Τοῦ-

39 Τὸ δὲ ἐς τὸ θέλημα τῷ πέμψαν-
τός με Πατρός, ἵνα παῦ ὁ δέδωκέ μοι, μὴ ἀ-
πολέσω ἄξ αὐτῷ, ἀλλὰ ἀνάσῃσω αὐτὸ ἐν τῇ
ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

40 Τὸ δὲ ἐς τὸ θέλημα τῷ πέμψαντός
με, ἵνα πᾶς ῥ' θεωρῶν τὸν Υἱὸν, πισθῶν εἰς
αὐτὸν, ἔχη ζωὴν αἰώνιον. καὶ ἀνάσῃσω αὐτὸν ἐ-
γὼ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

41 Ἐγὼ γυζόν οὐὼ οἱ Ἰσθαῖοι περὶ αὐτῷ,
ὅπ' εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ Ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τῷ
οὐρανοῦ.

42 Καὶ ἔλεγον· Οὐχ' οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ
υἱὸς Ἰωσήφ, οὐ ἡμῶς οἶδαμεν τὸν πατέρα καὶ
τίὼν μητέρα; Πῶς οὐὼ λέγει ἔτος· Ὅπ' ἐκ
τῷ οὐρανοῦ καταβέβηκα;

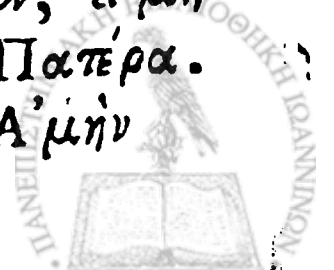
43 Ἀπεκρίθη οὐὼ ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.

44 Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, εἰὰν
ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτὸν, καὶ ἐ-
γὼ ἀνάσῃσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

45 Ἐς γεγραμμένον ἐν τοῖς Προφήταις·
Καὶ ἔσονται πάντες διδασκτοὶ τῷ Θεῷ. Πᾶς ὅν
ὁ ἀκούσας παρὰ τῷ Πατρός, καὶ μαθὼν, ἐρ-
χεται πρὸς με.

46 Οὐχ' ὅπ' τὸν Πατέρα πῆς ἐώρακεν, εἰ μὴ
ὁ ὢν παρὰ τῷ Θεῷ· ἔτος ἐώρακε τὸν Πατέρα.

Ἀμήν

47 Ἀμὴν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ πισθῶν εἰς ἐμέ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἰμι ὁ Ἄρτος τῆς ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μαῖνα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον.

50 Οὗτός ὁ Ἄρτος ὁ ἐκ τῆ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἄξ αὐτῷ φάγη, καὶ μὴ ἀποθάνῃ.

51 Ἐγὼ εἰμι ὁ Ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τῆ ἐρανοῦ καταβάς· εἰ τις φάγη ἐκ τούτου τοῦ Ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ Ἄρτος δὲ, ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σὰρξ μου ἐστὶν ἧ ἢ ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τῆ Κόσμου ζωῆς.

52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν Σάρκα φαγῆν;

53 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ μὴ φάγητε τὴν Σάρκα τῆ Τιῆ τῆ ἀνθρώπου, καὶ πῖνῃτε αὐτῷ τὸ Αἷμα οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.

54 Ὁ τρώγων με τὴν Σάρκα, καὶ πίνων με τὸ Αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναζήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

55 Ἡ γὰρ Σὰρξ μου ἀληθῶς ἐστὶ βρωσίς, καὶ τὸ Αἷμά μου ἀληθῶς ἐστὶ πόσις.

56 Ὁ τρώγων με τὴν σάρκα, καὶ πίνων με τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ.

Κα-

57 Καθώς ἀπέσταλέ με ὁ ζῶν Πατήρ, καὶ γὰρ ζῶ διὰ τὸν Πατέρα· καὶ ὁ τρώγων με, καὶ κενὸς ζήσεται δι' ἐμέ·

58 Οὗτός ἐστιν ὁ Ἄρτος ὁ ἐκ τῆς οὐρανοῦ καταβὰς· ὃ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μαῖνα, καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τῶτον τὸν Ἄρτον ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ, διδάσκων ἐν Καπερναῦμ.

60 Πολλοὶ ἐν ἀκέσωντες ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον· Σκληρὸς ἐστιν ὁ λόγος πῶς δύναται αὐτὸς ἀκέν;

61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ, ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Τούτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;

62 Εἰ μὴ οὖν θεωρῆτε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἠντὸ πρότερον;

63 Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιεῖν, ἡ σὰρξ δὲ ὠφελεῖ ὀδεῖ· τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστιν καὶ ζωὴ ἐστιν.

64 Ἀλλ' εἰσὶν ἔξ ὑμῶν τινες, οἳ ὀπισθόσυν· ἦδε γὰρ ἔξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς τινες εἰσὶν οἳ μὴ πιστεύοντες, καὶ πῶς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν.

65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τούτου εἶρηκα ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, εἰ μὴ ἦ δεῖ δοκίμῳ αὐτῷ ἐκ τῆς Πατρὸς μου.

66 Ἐκ τούτων πολλοὶ ἀπῆλθον τῷ Μαθη-
τῶν αὐτῷ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ' αὐτῷ
περιεπάτην.

67 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· Μὴ
καὶ ὑμῖς θέλετε ὑπάγειν;

68 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος·
Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελεύσομεθα; ῥήματα
ζωῆς αἰωνίης ἔχεις.

69 Καὶ ἡμῖς πεπιστάκαμεν καὶ ἐγνώκα-
μεν, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ
ζῶντος.

70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἐγώ
ὑμῖς τὰς δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν
εἰς διάβολός ἐστιν.

71 Ἐλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνα Ἰσκα-
ριώτῳ· οὗτος γὰρ ἐμελλεν αὐτὸν παραδίδο-
ναι, εἰς ὧν ἓκ τῶν δώδεκα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. 7.

1 Καὶ περιεπάτη ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν
τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
γεμιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀ-
ποκτεῖναι.

2 Ἦν δὲ ἐγὺς ἡ εὐροπὴ τῷ Ἰουδαίων ἡ
κηννοπηγία.

3 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.

Μετάβηθι ἐντεῦθεν, καὶ ὑπάγε εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἵνα καὶ οἱ Μαθηταί σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου, ἃ ποιεῖς.

4 Οὐδείς γάρ ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι· ἃ τὰῦτα ποιεῖς, φανερώσον σεαυτὸν τῷ Κόσμῳ.

5 Οὐδὲ γάρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ ἐπίσδον εἰς αὐτόν.

6 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς ἔγω πάρεσιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε ἔστιν ἕτοιμος.

7 Οὐ δύναται ὁ Κόσμος μισᾶν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτῶ πονηρὰ ἔστιν.

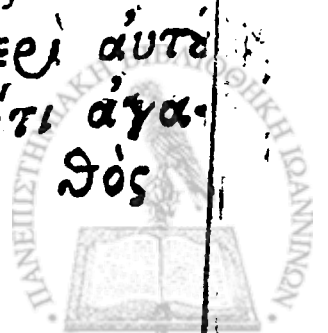
8 Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ ἔγω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὐπω πεπλήρωται.

9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, ἔμενεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, ἔφανερῶς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ.

11 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτην αὐτόν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον· Πῶς ἔστιν ἐκεῖνος;

12 Καὶ γογγυσμὸς πολὺς περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις. οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθός

Θός ἐσιν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Οὐ· ἀλλὰ πλά-
να τὸν ὄχλον.

13 Οὐδείς μύθοι παρρησία ἐλάλα περὶ
αὐτῶ, διὰ τὸν φόβον τῶ Ἰσδαίων.

14 Ἡδὴ δὲ τῆς Ἐορτῆς μεσοῦσης, ἀνέ-
βη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε.

15 Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰσδαῖοι, λέγοντες·
Πῶς ὅτος γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς;

16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν·
Ἡ ἐμὴ διδασχὴ οὐκ ἐστὶν ἐμὴ, ἀλλὰ τῶ πέμ-
ψαυτός με.

17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτῶ ποιῆν,
γνώσεται περὶ τῆς διδασχῆς, πότερον ἐκ τοῦ
Θεῶ ἐστὶν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτῶ λαλῶ.

18 Ὁ ἀφ' ἐαυτῶ λαλῶν, τῶ δόξαν τῶ
ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶ τῶ δόξαν τῶ πέμ-
ψαυτός αὐτοῖν, ὅτος ἀληθής ἐστὶ, καὶ ἀδικία
ἐν αὐτῶ οὐκ ἐστὶν.

19 Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον,
καὶ οὐδείς ἔξ ὑμῶν ποιῶ τὸν νόμον; τί με ζητεῖ-
τε ἀποκτεῖναι;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος, καὶ εἶπε· Δαιμό-
ιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἦν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε.

22 Διὰ τῶτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τῶ

περιτομῷ, (ὅχ' ὅτι ἐκ τῆς Μωσέως ἐσίν, ἀλλ' ἐκ τῆς Πατέρων) καὶ ἐν Σαββάτῳ περιτέμνετε ἀνθρώπον.

23 Εἰ περιτομῷ λαμβάνει ἀνθρώπος ἐν Σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμοὶ χολᾶτε, ~~ὅτι ὅλον ἀνθρώπον ὑγιῆ ἐμοὶ χολᾶτε~~, ὅτι ὅλον ἀνθρώπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν Σαββάτῳ;

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε.

25 Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ τῆς Ἱεροσολυμιτῶν· Οὐχ' ἔτός ἐσίν, ὃν ζητῶσιν ἀποκτεῖναι;

26 Καὶ ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ εἰδὼν αὐτῷ λέγουσι, μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες, ὅτι ἔτός ἐσίν ἀληθῶς ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ τῶτον οἶδαμεν πόθεν ἐσίν· ὁ δὲ Χριστός ὅταν ἔρχηται, εἰδᾶς γινώσκει πόθεν ἐσίν.

28 Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ Ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγων· Καμὲ οἶδατε, καὶ οἶδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐσίν ἀληθινός ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε.

29 Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτῶ εἰμι, καὶ κενός με ἀπέστειλεν.

30 Ἐζήτην οὖν αὐτὸν πιάσαι, καὶ εἰδᾶς ἐπέβα-

πέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι ἔπειτα ἔληλύθει ἡ ὥρα αὐτῆ.

31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίσταν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήτι πλεονα σημεῖα τούτων ποιήσει, ὧν ἕτος ἐποίησεν;

32 Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγυζόντος περὶ αὐτῶν ταῦτα, καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.

33 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐπὶ μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με.

34 Ζητήσατέ με, καὶ ἔχ' ἀρήσετε· καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε εἰσελθεῖν.

35 Εἶπον ἔν οι Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτὸς· Πῶς ἔστος μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς ἔχ' ἀρήσομεν αὐτόν; μή εἰς τὴν διασπορὰν ἢ τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι, καὶ διδάσκειν τοὺς Ἑλλήνας;

36 Τίς ἐστὶν ἕτος ὁ λόγος ὃν εἶπε· Ζητήσατέ με, καὶ ἔχ' ἀρήσετε· καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε εἰσελθεῖν;

37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἐορτῆς εἰσήκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, λέγων· αἰ πῶς διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω.

38 Ο' πισδών εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτῆ ῥέουσιν ὕδατος ζῶντος.

39 (Ταῦτο δὲ εἶπε περὶ τῆ Πνύματος, οὗ ἐμελλον λαμβάνειν οἱ πισδόντες εἰς αὐτόν· εἶπω γὰρ ὑμῖν Πνεῦμα Ἄγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη.)

40 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῆ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστός ἔρχεται;

42 Οὐχὶ ἡ γραφή εἶπεν· ὅτι ἐκ τῆ σπέρματος Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεέμ τῆς κώμης ὅπου καὶ Δαβὶδ, ὁ Χριστός ἔρχεται;

43 Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν.

44 Τινὲς δὲ ἠθέλοντες αὐτῷ πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' ὁδοὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας.

45 Ἦλθον ἔν οἱ ὑπηρέται πρὸς τῆς Ἀρχιερεῶς καὶ Φαρισαίως, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διὰ τί οὕτως ἠγάγετε αὐτόν;

46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε ὅπως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς ὁστος ὁ ἄνθρωπος.

47 Ἀπεκρίθησαν ἔν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι.
Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλαύησθε;

48 Μὴ πῶς ἐκ τῆς ἀρχόντων ἐπίσδυσεν εἰς αὐτὸν, ἢ ἐκ τῆς Φαρισαίων;

49 Ἀλλ' ὁ ὄχλος ἔπος, ὃ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάραιτοί εἰσι.

50 Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτὰς, ὃ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτὸν, εἰς ὧν ἔξ αὐτῶν·

51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, εἰ μὴ ἀκρίση παρ' αὐτῷ πρότερον, καὶ γινῶ τί ποιῆ;

52 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρῶνησον, καὶ ἴδε ὅτι Προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας ἐκ ἐγήγερται.

53 Καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸ οἶκόν αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἡ. 8.

1 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῆς Ἐλαιῶν.

2 Ὁ ὄρθρος δὲ πάλιν παρεγείετο εἰς τὸ Γερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτὸν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτὰς.

3 Ἄγασθαι δὲ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν γυναιῶνα ἐν μοιχείᾳ καταλημμένω· καὶ σήσαντες αὐτῷ ἐν μέσῳ,

4 Λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυ-

νὴ κατελήφθη ἐπαυτοφώρῳ μοιχοδομίῃ.

5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολῆσθαι· σὺ οὐ τί λέγεις;

6 Τῷτο δὲ ἔλεγον παράζοντες αὐτὸν, ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάπυ κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραψεν εἰς τὴν γῆν.

7 Ὡς δὲ ἐπέμεινον ἐρωτῶντες αὐτὸν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτὰς· Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτὴν βαλέτω.

8 Καὶ πάλιν κάπυ κύψας, ἔγραψεν εἰς τὴν γῆν.

9 Οἱ δὲ, ἀκέσαντες, καὶ ὑπὸ τῆς σιωπῆσεως ἐλεγχόμενοι, ὄξήρχοντο εἰς καθ' ἓς, ἀρχάμειοι ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρων ἕως τῆς ἐσχάτης· καὶ κατελήφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἐστῶσα.

10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ μηδὲν θεασάμενος πλὴν τῆς γυναικὸς, εἶπεν αὐτῇ· Ἡ γυνὴ, ποῦ εἰσὶν ἐκεῖνοι οἱ κατηγοροῦσες; οὐδὲς σε κατέχειν;

11 Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδείς, Κύριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐγώ σε κατακείνω. πορεύσθε, καὶ μηκέτι ἀμάρτανε.

12 Πάλιν οὐκ ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλητε, λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τῷ Κόσμῳ· ὁ ἀπο-

λα-

λαθῶν ἐμοί, ἢ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκο-
τία, ἀλλ' ἔξῃ το φῶς τῆς ζωῆς.

13 Εἶπον ἔν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ πε-
ρεῖ σεαυτῶ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου ἔκ ἐ-
σιν ἀληθῆς.

14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Κὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτῶ, ἀληθῆς ἐ-
σιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον,
καὶ πῶς ὑπάγω· ὑμᾶς δὲ οὐκ οἶδατε πόθεν ἔρ-
χομαι, καὶ πῶς ὑπάγω.

15 Ὑμεῖς κτὲ τὴν σάρκα κείνετε, ἐγὼ ἢ
κείνω οὐδαίᾳ.

16 Καὶ ἐὰν κείνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ
ἀληθῆς ἐσιν· ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ
καὶ ὁ πέμψας με Πατήρ.

17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγρα-
πται, ὅτι δύο αἰθρώπων ἡ μαρτυρία ἀλη-
θῆς ἐσιν.

18 Ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτῶ,
καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με Πατήρ.

19 Εἶπον ἔν αὐτῷ· Ποῦ ἐσιν ὁ Πατήρ
σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐτε ἐμὲ οἶδατε,
οὔτε τὸν Πατέρα μου. ἢ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν Πα-
τέρα μου ᾔδειτε αὐτῶν.

20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς
ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ.

καὶ

καὶ εἰς ἐπίασεν αὐτὸν, ὅτι εἶπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτῆ.

21 Εἶπεν ἔν παλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσετε με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτία ὑμῶν ἀποθανῆθε. ὅπως ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς εἰδύαθε ἐλθεῖν.

22 Ἐλέγον ἔν οἱ Ἰουδαῖοι· Μὴ ἀποκτενεῖς ἑαυτὸν, ὅτι λέγεις· ὅπως ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς εἰδύαθε ἐλθεῖν;

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῆς γῆς κατὰ ἔσπε, ἐγὼ ἐκ τῆς οὐρανῶν εἰμι· ὑμεῖς ἐκ τοῦ Κόσμου τότε, ἐγὼ ἐκ εἰμι ἐκ τοῦ Κόσμου τότε.

24 Εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανῆθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν· εἰ ἄν ᾧ μὴ πισδύσητε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἀποθανῆθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν.

25 Ἐλέγον ἔν αὐτῷ· Σὺ πῶς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὼ ἀρχὴν ὅ, τι καὶ λαλῶ ὑμῖν.

26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρινεῖν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθῆς ἐστὶ· καὶ γὰρ αὐτὸς ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν Κόσμον.

27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν Πατέρα αὐτοῖς εἶπεν.

28 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τῆ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ ἔμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτῆ ποιῶ ἑδὲν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ Πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ.

29 Καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ ἔστιν· ἔκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ Πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.

30 Ταῦτα οὕτῃ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίσδσαν εἰς αὐτόν.

31 Εἰλεγει οὕτῃ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τῆς πεπισδκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Εἰ αὐ ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἔσε.

32 Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλδθερώσει ὑμᾶς.

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Σπέρμα Ἀβραάμ ἔσμεν, καὶ ἑδὲν δεδδλάκαμεν πῶποτε· πῶς σὺ λέγεις· Ὅτι ἐλδδθεροὶ γενήσεσθε;

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν, δδλός ἐστι τῆς ἀμαρτίας.

35 Ὁ δὲ δδλος ἑ μείη ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸ αἶῶνα· ὁ υἱὸς μείη εἰς τὸν αἶῶνα.

36 Εἰ αὐ ἔν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλδθερώση, ὅπως ἐλδδθεροὶ ἔσεσθε.

37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἔσε· ἀλλὰ

λά ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς ἔχωρεῖ ἐν ὑμῖν.

38 Ἐγὼ ὁ ἐώρακα παρὰ τῷ Πατρὶ μου, λαλῶ, καὶ ὑμεῖς ἔν ὃ ἐώρακατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν ποιᾶτε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστὶ· λέγουσιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ τέκνα τῆς Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τῆς Ἀβραάμ ἐποιεῖτε αὐτόν.

40 Νυνὼ δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἀνθρώπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τῆς Θεοῦ· τὸ αὐτὸ Ἀβραάμ ἐκ ἐποίησεν.

41 Ὑμεῖς ποιᾶτε τὰ ἔργα τῆς πατρὸς ὑμῶν. εἶπον ἔν αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ πορνείας ἔγεννημέθα· οὐα Πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ ὁ Θεὸς Πατὴρ ἡμῶν ἦν, ἠγαπήκατε αὐτὸν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τῆς Θεοῦ ἔξῃλθον καὶ ἤκω· ἔδ' ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκείνός με ἀπέσειλε.

43 Διὰ τί τὴν λαλίαν τὴν ἐμὴν ἔγνωσκετε; ὅτι ἔδωκα ὑμῖν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.

44 Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τῆς διαβόλου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῆς πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιᾶν· ἐκεῖνος ἀνθρώποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ οὐκ ἔτι

τῆ ἀληθείᾳ ἔχ ἔσηκον ὅτι ἔκ ἔσιν ἀλή-
θεια ἐν αὐτῷ ὅταν λαλήῃ τὸ ψευδὸς, ἐκ
τῶ ἰδίων λαλήῃ ὅτι ψόδης ἐσί, κὺ ὁ πα-
τὴρ αὐτῶ.

45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ
πισδέτε μοι.

46 Τίς ὄξ ὑμῶν ἐλέγχε με περὶ ἀμαρ-
τίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, δια τί ὑμῆς ἔ
πισδέτε μοι;

47 Οἷ ὢν ἐκ τῶ Θεῶ, τὰ ῥήματα τῶ Θεοῦ
ἔχῃ. Διὰ τῶτο ὑμῆς ἔκ ἀκῶτε, ὅτι ἐκ τῶ
Θεῶ ἔκ ἐσί.

48 Ἀπεκρίθησαν ἔν οἱ Ἰσδαῖοι, κὺ εἶπον
αὐτῷ Ὅ καλῶς λέγομεν ἡμῆς, ὅτι Σα-
μαρίτης εἶ σὺ, κὺ δαιμόνιον ἔχῃς;

49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ἐγὼ δαιμόνιον ἔκ
ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν Πατέρα μου, κὺ ὑμῆς
ἐτιμάζετε με.

50 Ἐγὼ δὲ ἔζητῶ τὴν δόξαν μου ἔσιν ὁ
ἔρητων κὺ κείων.

51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ ἄπς τὸν
λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον ἔμὴ θω-
πήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Εἶπον ἔν αὐτῷ οἱ Ἰσδαῖοι Ἐγὼ
ἔγνω-
αμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχῃς. Ἀβραάμ ἀπέ-
θανε, κὺ οἱ Προφῆται, κὺ σὺ λέγῃς Ἐγὼ
ἔσιν ὁ πα-
τὴρ

πῶς τὸν λόγον μὴ τηρήσῃ, ἵνα μὴ γένηται θάνατος εἰς τὸν αἰῶνα;

53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ Προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς;

54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἑμαυτὸν, ἡ δόξα μὴ ἐδέει ἐσθῆν· ἐσθῆν ὁ Πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστίν.

55 Καὶ ἐκ ἐγνώκατε αὐτὸν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν· καὶ εἰ εἶπω ὅτι ἐκ οἶδα αὐτὸν, ἐσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτὸν, καὶ τὸν λόγον αὐτὸς τηρῶ.

56 Ἀβραάμ ὁ Πατήρ ὑμῶν ἠγαλιάσατο ἵνα ἴδῃ τι τῆς ἡμέρας τῆς ἐμῆς· καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.

57 Εἶπον οὖν οἱ Ἰσραῖτις πρὸς αὐτὸν· Πεντήκοντα ἔτη ἔπω ἔχεις, καὶ Ἀβραάμ ἐώρακας;

58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι.

59 Ἦσαν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτὸν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἔξῃλθεν ἐκ τοῦ Ἱερῶ, διελθὼν διὰ μέσσω αὐτῶν, καὶ παρήγεν ἕτως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. 9.

1 Καὶ παράγων εἶδεν ἀνθρώπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ, λέγοντες· Ῥαββὶ, τίς ἡμαρτεν, ἕτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτῷ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆι;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε ἕτος ἡμαρτεν, ἕτε οἱ γονεῖς αὐτῷ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῆι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

4 Ἐμὲ δὲ ἔργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι.

5 Ὅταν ἐν τῷ Κόσμῳ ᾧ, φῶς εἴμι τοῦ Κόσμου.

6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσσε χαμαί, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπάγε, νίψαι εἰς τὴν βολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, (ὃ ἐρμηνεύεται, ἕτεσαλμαίος.) Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθεν βλέπων.

8 Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωρῶντες αὐτὸν τὸ φέρον ὅτι τυφλὸς ᾧ, ἔλεγον· Οὐχ' ἕτος ἐστίν ὁ καθ' ἡμέρας, καὶ προσαιτῶν;

9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι ἕτος ἐστίν· ἄλλοι δέ.

δέ· Ὅτι ὁμοίος αὐτῷ ἐστίν· Ἐκείνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγώ εἰμι.

10 Ἐλέγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνέωχθήσονται σοι οἱ ὀφθαλμοί.

11 Ἀπεκρίθη ἐκείνος, καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέχευσέ με τὰς ὀφθαλμούς, καὶ εἶπέ μοι· Ὑπάγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τῆς Σιλωάμ, καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἀέβλεψα.

12 Εἶπον ἔν αὐτῷ· Πῶς ἐστίν ἐκείνος; Λέγα· Οὐκ οἶδα.

13 Ἄγασιν αὐτὸν πρὸς τὰς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν.

14 Ἦν δὲ Σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέωξεν αὐτῷ τὰς ὀφθαλμούς.

15 Πάλιν ἔν ἡρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω.

16 Ἐλέγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἐκ ἑστὶ παρά τῷ Θεῷ, ὅτι τὸ Σάββατον ἔτηρᾷ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ χῆσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.

17 Λέγεις τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέ-

γας

γας περὶ αὐτῶ, ὅτι ὠοιξέσθε τὰς ὀφθαλμῶς; Οἱ δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης ἐστίν.

18 Οὐκ ἐπίσδασαν ἔν οἱ Ἰσδαῖοι περὶ αὐτῶ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τὰς γονεῖς αὐτῶ τῶ ἀβλέψαντος.

19 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὰς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς ἔν ἄρτι βλέπει;

20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτῶ, καὶ εἶπον· Οἶδαμεν, ὅτι ὁ υἱὸς ὑμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη·

21 Πῶς δὲ νῦν βλέπει, ἔκ οἶδαμεν, ἢ τίς ὠοιξεν αὐτῶ τὰς ὀφθαλμῶς, ἡμεῖς ἔκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ αὐτῶ λαλήσει.

22 Ταῦτα ἔπον οἱ γονεῖς αὐτῶ, ὅτι ἐφοβῶντο τὰς Ἰσδαίας· ἦδη γὰρ σιωπέθειντο οἱ Ἰσδαῖοι, ἵνα εἰ αὐτὸς ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ἀποσιμῶντος γείνηται.

23 Διὰ τῶτο οἱ γονεῖς αὐτῶ ἔπον· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.

24 Ἐφώνησαν ἔν ἐκ δαπέδου τὸν ἀνθρώπου ὅς ἦν τυφλὸς, καὶ ἔπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν, ὅτι ὁ ἀνθρώπος ὁτός ἀμαρτωλὸς ἐστίν.

25 Ἀπεκρίθη ἔν ἐκῆνος, καὶ ἔπεν· Εἰ ἀμαρ-

μαρτωλός ἐστιν, ἐκ οἶδα· εὐ οἶδα, ὅτι τυφλός ὢν, ἄρτι βλέπω.

26 Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ὤοιξέ σε τὰς ὀφθαλμούς;

27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ ἐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμῖς θέλετε αὐτῷ μαθηταὶ γενέσθαι;

28 Ἐλοιδόρησαν ἐν αὐτῷ, καὶ εἶπον· Σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τῷ Μωσέως ἐσμὲν μαθηταί.

29 Ἡμεῖς οἶδαμεν, ὅτι Μωσῆς λελάληκεν ὁ Θεός· τούτον δὲ ἐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἀνθρώπος, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαζόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς ἐκ οἶδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἀνέωξέ με τὰς ὀφθαλμούς.

31 Οἶδαμεν δὲ, ὅτι ἀμαρτωλῶν ὁ Θεός ἐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ᾖ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῆ, τότε ἀκούει.

32 Ἐκ τῷ αἰῶνος ἐκ ἠκούσθη, ὅτι ὤοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου.

33 Εἰ μὴ ἡμεῖς ἔπος παρὰ Θεοῦ, ἐκ ἠδυνάτο ποιῆν ἐδεί.

34 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὄλος, καὶ σὺ διδασκῆς ἡμᾶς; Καὶ ἔξβαλον αὐτὸν ἔξω.

Ἡ κα-

35 Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι θξέβαλον αὐτὸν ἔξω. καὶ ἰδὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἀπεκρίθη ἐκείνος, καὶ εἶπε· Τίς ἐστίν, Κύριε, ἵνα πιστέω εἰς αὐτόν;

37 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἐώρακας αὐτόν, καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ, ἐκείνός ἐστιν.

38 Ὁ δὲ ἔφη· Πιστέω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν Κόσμον τῶτον ἦλθον· ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γινώσκονται.

40 Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ ὑμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν;

41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τυφλοὶ ἦτε, ὅκ αὐτὸν εἶχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε· Ὅτι βλέπομεν· ἢ ὅν ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι. ΙΑ.

Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τοῦ προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκείνος κλέπτης ἐστίν, καὶ ληστής.

2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιῶν ἐστὶν τοῦ προβάτων.

3 Τέτω ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτῆ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἔξάγει αὐτά.

4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτῆ.

5 Ἄλλοτεῖω δὲ εἰ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φέξονται ἀπ' αὐτῆ· ὅτι ἐκ οἶδασιν τῆς ἀλλοτεῖων τὴν φωνὴν.

6 Ταύτῃ τὴν παροιμίαν ἔπειν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκείνοι δὲ ἐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν, ἀεὶ ἐλάλει αὐτοῖς.

7 Εἶπεν ἔν παλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῆς προβάτων.

8 Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' ἐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.

9 Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ εἰς εἰσέλθη, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἔξελεύσεται, καὶ νομὴν δέξεται.

10 Ὁ κλέπτης ἐκ ἔρχεται, εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν.

11 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλός τὴν ψυχὴν αὐτῆ πίθησιν ὑπὲρ τῆς προβάτων.

12 Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ ἐκ ὧν ποιμῶν, οὐ
ἐκ ἐσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον
ἐρχόμενον, καὶ ἀφήσει τὰ πρόβατα, καὶ φέ-
γη· καὶ ὁ λύκος ἀρπάξει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει
τὰ πρόβατα.

13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φέγη, ὅτι μισθωτὸς
ἐστίν, καὶ ἐ μέλη αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

14 Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμῶν ὁ καλός, καὶ γινώ-
σκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν.

15 Καθὼς γινώσκω με ὁ Πατήρ, καγὼ
γινώσκω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τί-
θημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.

16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ ἐκ ἑσίν ἐκ
τῆς αὐλῆς ταύτης· ἀλλ' ἐκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν·
καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσονται, καὶ γενήσεται μία
ποιμνὴ, εἰς ποιμῶν.

17 Διὰ τῆτο ὁ Πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐ-
γὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λά-
βω αὐτήν.

18 Οὐδεὶς αἶρα αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' ἐ-
γὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ· ἔξοσιαν ἔ-
χω θῆναι αὐτὴν, καὶ ἔξοσιαν ἔχω πάλιν
λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολήν ἐλα-
βον παρὰ τοῦ Πατρὸς μου.

19 Σχίσμα οὐ πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς
Ἰουδαίοις διὰ τῆς λόγου τῆτης.

20 Ἐλέγον δὲ πολλοὶ ἔξ αὐτῶν· Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτῷ ἀκρίετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα τὰ ῥήματα ἔκ ἐσι δαιμονισμοῦ· μὴ δαιμόνιον δυνάται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;

22 Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαινία ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ χαρῶν ἰσχυρῶν.

23 Καὶ περλεπάτα ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ Ἱερῷ ἐν τῇ σοᾷ τῷ Σολομῶντος.

24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἀρῆς; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπέ ἡμῖν παρρησίᾳ.

25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν καὶ ἔπισθέετε· τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

26 Ἄλλ' ὑμεῖς ἔπισθέετε· ἔγὰρ ἔξε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν.

27 Ταῦτα πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκρίη, καὶ ἐγὼ γινώσκω καὶ ἀκολουθεῖσίν μοι.

28 Καὶ ἐγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ ἔμὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔχουσιν ἀρπάσσειν αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου.

29 Ὁ Πατήρ μου, ὃς δέδωκέ μοι, μᾶλλον πάντων ἐσὶ· καὶ ἐδὴς δυνάται ἀρπάξαι ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Πατρὸς μου.

Ἐγὼ

30 Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ εὖ ἐσμεν.

31 Ἐβάσασαν ἔν παλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.

32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πολλὰ καλά ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ Πατρός μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετε με;

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· Περὶ καλοῦ ἔργου σὺ λιθάζομεν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν, ποιῆς σεαυτὸν Θεόν.

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· Ἐγὼ εἶπα Θεοὶ ἔστε;

35 Εἰ ἐκείνος εἶπε Θεός, πρὸς ὃς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγενήετο, καὶ σὺ σώζεται λιθιῦναι ἡ γραφή·

36 Ὅν ὁ Πατὴρ ἡγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν Κόσμον, ὑμᾶς λέγετε· Ὅτι βλασφημῆς, ὅτι εἶπον, ὅς τῷ Θεῷ εἶμι;

37 Εἰ σὺ ποιεῖς τὰ ἔργα τοῦ Πατρός μου, μὴ πιστεύετε μοι.

38 Εἰ δὲ ποιῶ, καὶ ἐμοὶ μὴ πισθήτε· τοῖς ἔργοις πισθήσατε· ἵνα γνῶτε καὶ πισθήσητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ Πατὴρ, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ.

39 Ἐζήτην οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἔξῃλθεν ἐκ τῆς χαρὸς αὐτῶν.

40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου,

νϛ, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἠΐωαίνης τὸ πρῶτον βαπτίζων· καὶ ἔμενεν ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἤλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ἠΐωαίνης μὲν σημεῖον ἐποίησεν εὐδοκίᾳ· πάντα δὲ ὅσα εἶπεν ἠΐωαίνης περὶ τέσσαρα, ἀληθεῖ ἠΐω.

42 Καὶ ἐπίστῆσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ια. ιι.

1 Ἦν δὲ πρὸς ἀδελφῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαριάς καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

2 (Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρρον, καὶ ἐκμάζασα τὰς πόδας αὐτοῦ ταῖς θρυξίν αὐτῆς· ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠδούει.)

3 Ἀπέστειλεν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτόν, λέγουσαι· Κύριε, ἴδε, ὃν φιλεῖς, ἀδελφεῖ.

4 Ἀκῶσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀδελφὴ ἐκ ἑσθὶ πρὸς Σαῦατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τῆς Θεοῦ, ἵνα δοξασιῆ ὁ υἱὸς τῆς Θεοῦ δι' αὐτῆς.

5 Ἦγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡς οὖν ἤκουσεν, ὅτι ἀδελφεῖ, τότε μὲν ἔμενεν ἐν ᾧ ἠΐω τὸ πρῶτον δύο ἡμέρας.

Ἔπα-

7 Ἐπιτα μετ' τῷ λέγει τοῖς Μαθηταῖς·
 Ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ πόλιν.

8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταί· Ῥαββί, νυνὶ
 ἐζήτην σε λιθάσαι οἱ Ἰερουσαῖοι, καὶ πάλιν ὑ-
 πάγης ἐκῆ;

9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκά εἰ-
 σιν ὥραι τῆς ἡμέρας; εἰ μὴ τις περιπατῆ ἐν
 τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπεται, ὅτι τὸ φῶς τῷ Κό-
 σμῳ τότε βλέπει.

10 Ἐὰν δέ τις περιπατῆ ἐν τῇ νυκτὶ, προσ-
 κόπεται ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

11 Ταῦτα εἶπε καὶ μετ' τῷ λέγει αὐτοῖς·
 Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ
 κορδίομαι, ἵνα ξυπνήσω αὐτόν.

12 Εἶπον οὖν οἱ Μαθηταί αὐτῷ· Κύριε
 ἰ κεκοίμηται, σωθήσεται.

13 Εἰρήκη δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τῷ θανάτῳ
 αὐτοῦ· ἐκῆνοι δὲ ἔδοξαν, ὅτι περὶ τῆς κοιμή-
 γεως τῷ ὑπνῷ λέγει.

14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρ-
 ἠσιᾶ· Λάζαρος ἀπέθανε·

15 Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, (ἵνα πισθίσητε,) ὅτι
 οὐκ ἤμεν ἐκῆ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.

16 Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δί-
 ὀσμος, τοῖς Συμμαθηταῖς· Ἄγωμεν καὶ ἡ-
 μῖς, ἵνα ἀποθανώμεθ μετ' αὐτοῦ.

Ε'λ-

17 Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

18 (Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῆς Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σαδίων δεκαπείτε.)

19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῆς Ἰουδαίων ἐληλύθησαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς.

20 Ἦ οὖν Μάρθα, ὡς ἤκουσεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται ὑπώπτησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἕκαθεζέτο.

21 Εἶπεν ἔν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου ἔκ αὐτῶν ἐπεθνήκεν.

22 Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα, ὅτι ὅσα αὐτῶν αἰτήσῃ τὸν Θεόν, δώσει σοι ὁ Θεός.

23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα· Οἶδα, ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀνάστασι ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώμι ἢ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πισθῶν εἰς ἐμέ, καὶ ἀποθανῆ, ζήσεται.

26 Καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πισθῶν εἰς ἐμέ, ὁ μὴ ἀποθανῆ εἰς τὸν αἰῶνα. Πισθῆς τοῦτο;

27 Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· ἐγὼ πεπίσθαικα, ὅτι, σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν Κόσμον ἐρχόμενος.

Καὶ

28 Καὶ ταῦτα εἶπ᾽σα ἀπῆλθε, καὶ ἐφώγητε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα, εἶπ᾽σα· Ὁ διδάσκαλος πάρεσι, καὶ φωνεῖ σε.

29 Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.

30 (Οὐπω δὲ ἐληλύθα ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην· ἀλλ' ἔτι ἐν τῷ τόπῳ, ὅπερ ὑπεώπησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ ἔν Ισδαῖοι, οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ παραμυθόμενοι αὐτῇ, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἔξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες· Ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.

31 Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν ὅπερ ἔτι ὁ Ἰησοῦς, ἰδῶσα αὐτόν, ἔπεσεν εἰς τὰς πόδας αὐτοῦ, λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὡδε, οὐκ αὖ ἀπέθανέ με ὁ ἀδελφός.

33 Ἰησοῦς οὖν, ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν, καὶ τὰς συνοχούσας αὐτῇ Ἰσδαῖας, κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἐπαύραξεν ἑαυτόν,

34 Καὶ εἶπε· τί πεθεῖκατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχε καὶ ἴδε.

35 Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.

36 Ἐλέγον οὖν οἱ Ἰσδαῖοι· Γδε, πῶς ἐφιλίη αὐτόν.

37 Τινὲς δὲ ἔξ αὐτῶν εἶπον· Οὐκ ἠδύνατο ἔτος ὁ ἀνοίξας τὰς ὀφθαλμούς σου τῷ τυφλῷ, ποιῆσαι ἵνα καὶ ἔτος μὴ ἀποθάνῃ;

38 Ἰησοῦς ἔν παλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον. Ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.

39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἀῤρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τῷ τεθνηκότος Μάρθα· Κύριε, ἤδη ὄξα· περταῖος γάρ ἐσι.

40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι, ὅτι ἐάν πισδέσῃς, ὄψῃ τὴν δόξαν τῷ Θεῷ;

41 Ἦραν ἔν τὸν λίθον, καὶ ἠὼ ὁ τεθνηκώς κείμενος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρε τὰς ὀφθαλμούς αὐνο, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἀχαιρω σοι ὅτι ἤκασάς με.

42 Ἐγὼ δὲ ἤδαν, ὅτι πάντοτέ με ἀκούς· ἀλλὰ διὰ τὸν ἄγγλον τὸν περιεσῶτα εἶπον, ἵνα πισδέσωσιν, ὅτι σύ με ἀπέσειλας,

43 Καὶ τὰυτα εἰπὼν, φωνῆ μεγάλη ἐκράυγατε· Δάξαρε, δεῦρο ἔξω.

44 Καὶ ἔξῃλθεν ὁ τεθνηκώς, δεδεμένος τὰς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κερταῖς· καὶ ἡ ὄψις αὐτῷ σαδάρῳ περιεδέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε αὐτὸν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν.

45 Πολλοὶ οἰῶ ἐκ Ἰσραὴλ οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν, καὶ θεασάμενοι, ἀεποίησαν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίσδσαν εἰς αὐτὸν.

43 Τινὲς δὲ ἔξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τὰς Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς.

47 Σωτήραγον ἔν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι σωδέρον, καὶ ἔλεγον· Τί ποιῶμεν, ὅτι ἔπος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ.

48 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν ἔπω, πάντες πιστεύουσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλθίσονται οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ ἀρῶσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος.

49 Εἰς δὲ πρὸς ἔξ αὐτῶν Καϊάφας, Ἀρχιερεὺς ὢν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἔκ οἴδατε ἕδεν.

50 Οὐδὲ διαλογίζεσθε, ὅτι συμφέρει ἡμῖν, ἵνα ἕς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.

51 Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔκ εἶπεν· ἀλλὰ Ἀρχιερεὺς ὢν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, προεφήτευσεν, ἵπτι ἐμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους.

52 Καὶ ἔκ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγαγῆναι εἰς αὐτόν.

53 Ἀπ' ἐκείνης ἔν τῆς ἡμέρας συνεβεβλήθησαν αὐτόν, ἵνα ἀποκένωσιν αὐτόν.

54 Ἰησοῦς ἔν ἔτι παρήρησι· περιεπάτηεν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλ' ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν

τῷ χώρῳ ἐγγύς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραΐμ λεγομένῳ πόλιν, καὶ καὶ διέτριβε μετ' αὐτῶν Μαθητῶν αὐτῶν.

55 Ἦν δὲ ἐγγύς τὸ πιάχρα τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τῆς πιάχρα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτοὺς.

56 Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ Ἱερῷ ἐσηκότες· Τί δοκῆ ὑμῖν, ὅτι εἰ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

57 Δεδώκεσαν δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολήν, ἵνα εἰ ἂν τις γνῶ πῶς ἐστὶ μιλύση, ὅπως κιάσωσιν αὐτόν.

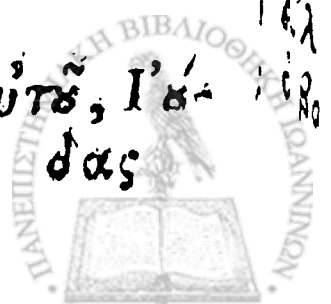
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. 12.

1 Οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἕξ ἡμερῶν τῆς πιάχρα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅτε καὶ καὶ Λάζαρος ὁ περὶ Βηθανίας, ὃν ἠγάραν ἐκ νεκρῶν.

2 Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δῆπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόουσα· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς καὶ τῶν σιτανανακαμεσίων αὐτῷ.

3 Ἡ οὖν Μαρία, λαβῆσα λίτραν μύρου ἀριστερῆς πικρῆς πολυτίμου, ἤλαψεν τὰς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔξέμαξε ταῖς θρυξίν αὐτῆς τὰς πόδας αὐτῶν· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου.

4 Λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτῶν, Ἰούδας

δας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλον αὐτὸν
παραδιδόναι·

5 Διὰ τί τὸτο τὸ μύρον εἶκ' ἐπράθη τετρα-
κοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;

6 Εἶπε δὲ τὸτο, εἶχ' ὅτι περὶ τοῦ πτωχῶν
ἐμελεῶ αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς αὐτῷ, καὶ τὸ
γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν.

7 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἀφες αὐτῷ· εἰς τιῶν
ἡμέρων τῶ ἐνταφιασμῷ μου τετήρηκεν αὐτό.

8 Τὸς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ'
ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

9 Ἐγὼ οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ,
ὅτι ἐκὴ ἐςί, καὶ ἦλθον εἰς διὰ τὸν Ἰησοῦν μό-
νον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἠγει-
ρευ ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐβδύσαντο δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ
ὃν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν·

11 Ὅτι πολλοὶ διὰ αὐτὸν ὑπῆγον τοῦ Ἰου-
δαίου, καὶ ἐπίσταν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς
αὐτὸν ἑορτῶν, ἀκίσαντες, ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,

13 Ἐλάβον τὰ βαῖα τοῦ φοινίκων, καὶ ἔξῃλ-
κον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννά,
ἐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου,
βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Εὐ-

14 Εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνόμαζον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτὸ, καθὼς ἐστὶ γρᾶμμείον·

15 Μὴ φοβᾶσθε θυγατέρες Σιών· ἰδὲ, ὁ βασιλεὺς σε ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

16 Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν, ὅτι ταῦτα ἠὲ ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ.

17 Ἐμαρτύρη ἔνθα ὁ ὄχλος, ὁ ὢν μετ' αὐτῷ, ὅτι τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τῆς μνημείας, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

18 Διὰ τῆτο καὶ ὑπεβίβησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσε τῆτο αὐτὸν πεποιηκῆναι τὸ σημεῖον.

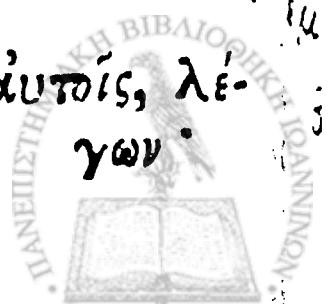
19 Οἱ ἔνθα Φαρισαῖοι ἔειπον πρὸς ἑαυτοὺς· Θεωρεῖτε, ὅτι ἐκώφελα ἔδωκεν; ἴδε ὁ Κόσμος ὀπίσω αὐτῷ ἀπῆλθεν.

20 Ἦσαν δὲ τινες Ἕλληνες ἐκ τῆς ἀναβαίνοντες, ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ.

21 Οὗτοι ἔνθα προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν.

22 Ἐρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων·

γων· Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς
τῶ ἀνθρώπου.

24 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν· εἰ μὴ ὁ
κόκκος τῶ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ,
αὐτὸς μόνος μένει· εἰ δὲ ἀποθάνῃ, πο-
λὴν καρπὸν φέρει.

25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτῆ, ἀπολέσει
αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτῆ ἐν τῷ
κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει
αὐτήν.

26 Εἰ μὴ ἐμοὶ διακονῆ τις, ἐμοὶ ἀκολου-
θήτω· καὶ ὅπως εἰμὶ ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ
ἐμὸς ἔσται· καὶ εἰ μὴ τις ἐμοὶ διακονῆ, τιμή-
σει αὐτὸν ὁ Πατήρ.

27 Νυνὶ ἡ ψυχὴ μου πετάραι· καὶ τί ἔ-
πω; Πάτερ σῶσον με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης·
ἀλλὰ διὰ τῶν ἡλθὼν εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

28 Πάτερ, δόξασόν σε τὸ ὄνομα. Ἦλ-
θου οὖν φωνὴ ἐκ τῶ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα,
καὶ πάλιν δόξασω.

29 Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐσὼς καὶ ἀκάστας, ἔλε-
γε βροντὴν γογοναίαι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγ-
γελος αὐτῷ λελάληκε.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Οὐδὲ
μέ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ διὰ ὑμᾶς.

31 Νυνὶ κρείσσει ἐς τὸν κόσμον τῶν νυνὶ

40 Τετύφλωκεν αὐτῷ τὰς ὀφθαλμούς, καὶ
 κτεπώρωκεν αὐτῷ τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδω-
 σι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσῃ τῆν καρδίαν, καὶ
 ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτὸς.

41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅτε εἶδε τὴν
 δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ.

42 Ὅμως μεῦτοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολ-
 λοι ἐπίσταν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τὰς φα-
 ρισαίους ἔχῳ μολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυναγω-
 γοὶ γείωνται.

43 Ἡγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώ-
 πων, μᾶλλον ἢ περὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁ πισθίων
 εἰς ἐμέ, οὐ πισθίει εἰς ἐμέ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμ-
 ψαυτά με·

45 Καὶ ὁ θεωρῶν ἐμέ, θεωρεῖ τὸν πέμ-
 ψαυτά με.

46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθα,
 ἵνα πᾶς ὁ πισθίων εἰς ἐμέ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ
 κίνη.

47 Καὶ εἰ τις με ἀκέσῃ τῶν ῥημάτων,
 ὁ μὴ πισθίσει, ἐγὼ δὲ κρίνω αὐτόν. Οὐ γὰρ
 ἔλθον ἵνα κρίνω τὸν Κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώ-
 σω τὸν Κόσμον.

48 Ὁ ἀθετῶν ἐμέ, καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥή-
 ματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος,

ὃν ἐλάλησα, ἐκείνος κεινῆ αὐτὸν ἐν τῇ ἐ-
χαίτῃ ἡμέρα.

49 Ὅτι ἐγὼ ἄξιμα ἑμαυτῷ ἐκ ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας με Πατήρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε, πῶς ἄπω, καὶ πῶς λαλήσω.

50 Καὶ οἶδα, ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτῷ ζωὴ αἰ-
ωνίος ἐστίν. ἃ οὖν λαλῶ ἐγὼ, καθὼς ἔρηκέ-
μοι ὁ Πατήρ, οὕτως λαλῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιγ'. 13.

1 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τῆς πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐλήλυθεν αὐτῷ ἡ ὥρα, ἵνα μετιβῇ ἐκ τοῦ Κόσμου τούτου πρὸς τὸν Πατέρα, ἀγαπήσας τὰς ἰδίους τὰς ἐν τῷ Κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς.

2 Καὶ δείπνα γενομένα, (τῷ διαβόλῳ ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σιμωνίου Ἰσκαριώτα, ἵνα αὐτὸν παραδῷ.)

3 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ Πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἄξιμα ἦλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει,

4 Ἐγείρεται ἐκ τῶν δείπνων, καὶ τίθει τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν λεύτιον, διέζωσεν ἑαυτόν.

5 Εἶτα βάλλα ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τὰς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκμαίονταν τῷ λουπῷ, ὃ ἦν ἰωδισμῶς.

Ε"ρ-

6 Ἐρχεται ἔν τρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σὺ μὲ νίπτεις τὰς πόδας;

7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ ἔπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ δὲ οἶδας ἄρπ, γνώση δὲ μετὰ ταῦτα.

8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς τὰς πόδας μὲ εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψωσε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμῶ.

9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τὰς πόδας μὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ πτω κεφαλῶ.

10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λεημενίος δὲ καρδίᾳ ἔχει, ἢ τὰς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔσει καθαρός ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἔσε, ἀλλ' ἔχι παῖτες.

11 Ἦδη γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτὸν· Διαῖ ἔτο ἔπεν· Οὐχὶ παῖτες καθαροὶ ἔσε.

12 Ὅτε ἔν εὔιψε τὰς πόδας αὐτῶν, καὶ λαβε τὰ ἱμάτια αὐτῶ, ἀναπεσῶν πάλιν, ἔπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;

13 Ὑμεῖς φωνῆτέ με· Ὁ διδάσκαλος, καὶ Κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· ἡμῖ γάρ.

14 Εἰ οὖν ἐγὼ αἰψα ὑμῶν τὰς πόδας, Κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τὰς πόδας.

15 Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιᾶτε.

16 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν· ἐκ ἑσθλοῦς μαίζων τῷ Κερείῳ αὐτῷ, ἐδὲ Ἀπόστολος μαίζων τῷ πέμψαντος αὐτόν.

17 Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε εἰὼ ποιῆτε αὐτά.

18 Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα ὅς ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ· Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ἐπιήρουν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτῷ.

19 Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τῷ γενέσθαι, ἵνα ὅταν γενήται, πισθίσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι.

20 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν· Ὁ λαμβάνων εἰὼ πνα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.

21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνύματι, καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπεν· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Ἐβλεπον ἔν εἰς ἀλλήλους οἱ Μαθηταί, ἀπορόμενοι περὶ τίνος λέγει.

23 Ἦν δὲ ἀσκήμενος εἰς τὴν Μαθητῶν αὐτῷ ἐν τῷ κόλπῳ τῷ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Νόει ἔν τῷ Σίμων Πέτρος πυθέσθαι πῶς αὐτῷ εἶπεν, περὶ ὅ λέγει.

25 Ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ σῆθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, πῶς ἐσίν;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνός ἐσίν, ὃς ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ἐπίδωσω. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰσάδα Σίμωνος Ἰσκαριώτη.

27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε ἐσηλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Λέγει ἔν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅποιός, ποίησον τάχιον.

28 Τοῦτο δὲ εἰδὼς ἔγνω τῆς ἀνάκαμψίνων πρὸς πᾶσαν αὐτῷ.

29 Τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσοκομον ἔχεν ὁ Ἰσάδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀγοράσον ὧν χρεῖαι ἔχομεν εἰς τὴν ἐορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα πῶσω.

30 Λαβὼν ἔν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος, ἀθέως ἔξηλθεν· οὐδὲ νύξ. †

31 Ὅτε ἔν ἔξηλθε, λέγει ὁ Ἰησοῦς· Νυνὶ ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ.

32 Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσθη αὐτῷ ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἀθύς δοξάσθη αὐτόν.

33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν μετ' ὑμῶν ἔμι· ζητήσατέ με, καὶ καθὼς ἔπον τοῖς Ἰσδαίοις· Ὅτι ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς εἰδύαθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι.

34 Ἐντολίω καινίω δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

35 Ἐν τούτῳ γινώσκονται παῖτες, ὅτι ἐμοὶ Μαθηταί ἐσε, εἰ ἀγάπην ἔχετε ἐν ἀλλήλοις.

36 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πῶς ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπως ἐγὼ ὑπάγω, εἰ δύνασά μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι.

37 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διὰ τί εἰ δύνασά μοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τίω ψυχώ μου ὑπὲρ σε θήσω.

38 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τίω ψυχώ σε ὑπὲρ ἐμέ θήσεις; Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, εἰ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ, ἕως εἰ ἀπαρνήσημε τεῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14.

1. Μὴ παρασέσω ὑμῶν ἡ καρδία. πισθεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πισθεύετε.

2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρὸς μου μοναὶ πολλαί εἰσιν. εἰ δὲ μὴ, ἔπον αὐτῶν ὑμῖν· πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν.

3 Καὶ εἰ πορεύθῃ, καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτὸν· ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς ᾔτε.

Καὶ

4 Καὶ ὅτε ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε.

5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, ὅκ οἶδαμεν πῶς ὑπάγεις· καὶ πῶς διωάμεθα τὴν ὁδὸν εἰσαίαι;

6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ. ὁδὸς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, ἢ μὴ εἰς ἐμῶν.

7 Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν Πατέρα με ἐγνώκατε αὖ, καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν, καὶ ἑώρακατε αὐτόν.

8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν.

9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσῶτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὅκ ἐγνωκάς με Φίλιππε; ὁ ἑώρακώς ἐμέ, ἑώρακε τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις· Δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα;

10 Οὐ πισδύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; τὰ ρήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτῆς ὁ λαλῶ· ὁ δὲ Πατὴρ ὁ ἐν ἐμοί μένων, αὐτὸς ποιᾷ τὰ ἔργα.

11 Πισδέετε μοι, ὅπ ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν· ἢ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πισδέετε μοι.

12 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν· ὁ πισδύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ, καὶ κῆνος ποιήσει,

σα, καὶ μείζονα τέτων ποιήσα· ἅτι ἐγὼ πρὸς τὸν Πατέρα με πορεύομαι.

13 Καὶ ὅ,τι αὐτῆσθητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τὸτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ.

14 Ἐὰν πε αὐτῆσθητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

15 Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, ταῖς ἐντολαῖς ταῖς ἐμαῖς τηρήσατε.

16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα, καὶ ἄλλον Παράκλητον δώσα ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

17 Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ Κόσμος οὐ δύναται λαβᾶν· ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτὸ· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτὸ, ὅτι πε παρ' ὑμῖν μένη, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.

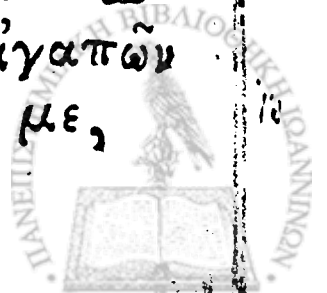
18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανῆς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.

19 Ἐἴτι μικρὸν, καὶ ὁ Κόσμος με οὐκ εἴτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε.

20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμᾶς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατέρῃ, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν.

21 Ὁ ἔχων ταῖς ἐντολαῖς μου, καὶ τηρῶν αὐταῖς, ἐκείνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με,

με,

με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρὸς με· καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἑμαυτὸν.

22 Λέγει αὐτῷ Ἰσθᾶς· (ὅχι ὁ Ἰσκαριώτης·) Κύριε, τί γέγονεν, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ ὅχι τῷ Κόσμῳ;

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ Πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλεύσομαι, καὶ μονῶ παρ' αὐτῷ ποιήσομαι.

24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τὰς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος, ὃν ἀκούετε, ὅχι ἐστὶν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς.

25 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μένων·

26 Ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ πέμψῃ ὁ Πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα, ἃ εἶπον ὑμῖν.

27 Εἰρῶνίω ἀφήμι ὑμῖν· εἰρῶνίω τιμῶ ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· ὅ καθὼς ὁ Κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν· μὴ παρασείσω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ θαλιᾶτω.

28 Ἠκούσατε, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἀγαπᾶτέ με, ἔχα-

ἔχάρητε αὐτῷ, ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα· ὅτι ὁ Πατήρ με μίζων με ἐσί.

29 Καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γενήται, πισδύσητε.

30 Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τῷ Κόσμῳ τέταρτος ἀρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν.

31 Ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ Κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ Πατήρ, ἔγωγε ποιῶ. ἐγείρεσθε, ἀγωμεν ἐντεῦθεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'. 15.

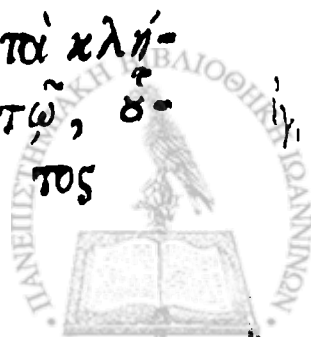
1 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ με ὁ γεωργὸς ἐσί.

2 Πᾶν κλήμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ.

3 Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐσθε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν.

4 Μείνατε ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλήμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτῆς, εἰ μὴ μείνη ἐν τῇ ἀμπέλῳ· ἔτι οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, εἰ μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε.

5 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μείων ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, οὐ

τος φέρε καρπὸν πολὺν ὅτι χωεῖς ἐμῶ εἰ
διώατε ποιεῖν εἰς αὐτόν.

6 Ἐὰν μή τις μείνη ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔ-
ξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἔξηραύθη· καὶ σιμιάγουσιν
αὐτὰ, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται.

7 Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου
ἐν ὑμῖν μείνη, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε, καὶ
γενησεται ὑμῖν.

8 Ἐν τῷ ἐδοξάσθη ὁ Πατήρ μου, ἵνα
καρπὸν πολὺν φέρητε· καὶ γαίήσεσθε ἐμοί
Μαθηταί.

9 Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ
ἠγάπησα ὑμᾶς· μένατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

10 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μείνητε
ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς
τοῦ Πατρὸς μου τηρήκα, καὶ μένω αὐτῷ ἐν
τῇ ἀγάπῃ.

11 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ
ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνη, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

12 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγα-
πάτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.

13 Μήζονα ταύτης ἀγάπῃς εἰς αὐτὸν ἵνα
πῆς τὴν ψυχὴν αὐτῷ εἰς ὑπὲρ τῶν φίλων
αὐτοῦ.

14 Ὑμῶς φίλοι μου εἰς, ἐὰν ποιῆτε ὅσα
ἐγὼ ἐπέλομαι ὑμῖν.

Οὐ-

15 Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω ἴδωλος· ὅτι ὁ ἴδωλος οὐκ οἶδε τί ποιῆ αὐτῷ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλος ὅτι πάντα, ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ Πατρὸς μου, ἐγνώρισα ὑμῖν.

16 Οὐχ ὑμᾶς με ᾔξελεξαθε, ἀλλ' ἐγὼ ᾔξελεξάμιμι ὑμᾶς, καὶ εἶρηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμῶν ὑπάγητε, καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μείη· ἵνα ὅ, τι αὐτῆσθε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν.

17 Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπάσθε ἀλλήλους.

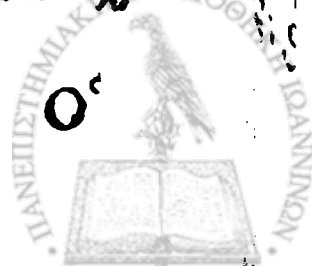
18 Εἰ ὁ Κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσχετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.

19 Εἰ ἐκ τοῦ Κόσμου ἦτε, ὁ Κόσμος αὐτὸ ἴδιον ἐφίλει. ὅτι δὲ ἐκ τοῦ Κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ᾔξελεξάμιμι ὑμᾶς ἐκ τοῦ Κόσμου, διὰ τὸ μισεῖ ὑμᾶς ὁ Κόσμος.

20 Οὐκ ἐσιδῶλος μάζων τοῦ κυρίου αὐτῷ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν, εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με.

22 Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν.

23 Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ.

24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἀοὐδαὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ ἔχον· νυῦ δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ, καὶ τὸν Πατέρα μου.

25 Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ· Ὅτι ἐμίσησάν με ὁ ὄντας.

26 Ὄταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τῷ Πατρὶ ἐκπορεύεται,) ἐκείνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ.

27 Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἔσε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14. 16.

1 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκαριολισθῆτε.

2 Ἀποσιναγώγως ποιήσατε ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνων ὑμᾶς, εὐφρανθῆται λατρίαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

3 Καὶ ταῦτα ποιήσατε ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐννοῶν τὸν Πατέρα οὐδὲ ἐμὲ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον

ἔπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἔξ ἀρχῆς ἐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμινα.

5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ ἑδὲς ἔξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Πῶς ὑπάγας;

6 Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.

7 Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρα ὑμῖν, ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος ἐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορεύθῃ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.

8 Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν Κόσμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι ἐπίστρεψον εἰς ἐμέ.

10 Περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι πρὸς τὸν Πατέρα με ὑπάγω, καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με.

11 Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ Κόσμου τῆς κρείσεως.

12 Ἐτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βασάζειν ἄρτι.

13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πάντα τὴν ἀλήθειαν. οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀνᾶκρῃ, λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

14 Ἐκείνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τῶ ἐμῶ
λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατήρ, ἐμά ἐσι·
διὰ τῶτο εἶπον, ὅτι ἐκ τῶ ἐμῶ λήψεται, καὶ
ἀναγγελεῖς ὑμῖν·

16 Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν
μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς
τὸν Πατέρα.

17 Εἶπον ἔν ἐκ τῶ Μαθητῶν αὐτῷ πρὸς
ἀλλήλους· Τί ἐσι τοῦτο, ὃ λέγει ὑμῖν· Μι-
κρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ
ὄψεσθέ με; καὶ, Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν
Πατέρα;

18 Εἶλεγον οὖν· Τῶτο πῆ ἐσιν ὃν λέγει,
τὸ μικρὸν; ἃκ οἶδαμεν τί λαλεῖ.

19 Εἶγιν οὖν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤθελον αὐτὸν
ἠρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τῶτος ζητεῖ-
τε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ οὐ
θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με;

20 Ἀμμιὸ ἀμμιὸ λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύ-
ετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὃ δὲ Κόσμος χα-
ρήσεται· ὑμᾶς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ
λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γινήσεται.

21 Ἡ γυνὴ ὅταν πικτῆ, λύπιω ἔχει, ὅτι
λαθῆν ἢ ὡρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γυνήσῃ τὸ
κασιδιόν, οὐκ ἔτι μνημονόει τῆς θλίψεως,

διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἀνθρώπος εἰς τὸν Κόσμον·

22 Καὶ ὑμεῖς ἐν λύπῃ μου νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν ἴδεις αἶρα ἀφ' ὑμῶν.

23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ ἐκέρωτήσετε ἴδει. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἀνὰ αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.

24 Ἔως ἄρτι ἐκῆτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψετε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἢ πεπληρωμένη.

25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε ἐκ' ἐτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ Πατρὸς ἀναγγελωῦ ὑμῖν.

26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ ἃ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα περὶ ὑμῶν.

27 Αὐτὸς γὰρ ὁ Πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστόκατε, ὅτι ἐγὼ παρά τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.

28 Ἐξῆλθον παρά τοῦ Πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν Κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν Κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα.

29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ· Ἰδοὺ νῦν

νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν ἑδεμίαν λέγεις.

30 Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ ληθίαν ἔχεις, ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ ἐν τούτῳ πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἔξεληθες.

31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε;

32 Ἰδοὺ, ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφήτε· καὶ ἐκ ἐμὲ μόνος, ὅτι ὁ Πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστίν.

33 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ ἠρήνῃω ἔχητε ἐν τῷ Κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσῆτε· ἐγὼ νενίκηκα τὸν Κόσμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'. 17.

Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Ἰάπερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, δοξασόν σου τὸν γόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε.

2 Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἔξουσίαν πάσης ἀρχῆς, ἵνα παντὸς ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτῷ ζωὴν αἰώνιον.

3 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλες Ἰησοῦν Χριστόν.

Ε. 2

Εγώ

4 Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω.
 5 Καὶ νῦν δόξασόν με σὺ Πάτερ παρὰ
 σεαυτῷ, τῇ δόξῃ ἣν εἶχον, πρὸ τῶ τὸν Κόσμον
 εἶναι παρὰ σοί.

6 Ἐφανέρωσά σε τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις
 ἃς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ Κόσμου, σοὶ ἦσαν, καὶ
 ἐμοὶ αὐτὰς δέδωκας, καὶ τὸ λόγον σε τετηρήκασι.

7 Νῦν ἔγνωκαν, ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς
 μοι παρὰ σοῦ ἐσίν·

8 Ὅτε τὰ ῥήματα, ἃ δέδωκάς μοι, δέδω-
 κα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀ-
 ληθῶς, ὅτι παρὰ σοῦ ἔζηλθον, καὶ ἐπίσταν,
 ὅτι σύ με ἀπέσταλας.

9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶ ἐρωτῶ· εἰ περὶ τοῦ Κό-
 σμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι
 σοὶ εἰσι.

10 Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐσί, καὶ τὰ σὰ
 ἐμὰ· καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ ἐκ ἐπιμί ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ εἶπες
 ἐν τῷ Κόσμῳ αἰσί· καὶ ἐγὼ πρὸς σέ ἔρχομαι.
 Πάτερ Ἅγιε, τήρησον αὐτὰς ἐν τῷ ὀνόματί
 σε, ἃς δέδωκάς μοι, ἵνα ὡσιν ὡς καὶ ἡμεῖς.

12 Ὅτε ἡμῶ μετ' αὐτῶ ἐν τῷ Κόσμῳ,
 ἐγὼ ἐτίρουν αὐτὰς ἐν τῷ ὀνόματί σε· ἃς δέ-
 δωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδὲς ἔξ αὐτῶ ἀ-
 πεί-

πώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.

13 Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ Κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τινὲς χαρὰν τινὲς ἐμὴν πεπληρωμένῳ ἐν αὐτοῖς.

14 Ἐγὼ δὲ ἔδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ Κόσμος ἐμίσησεν αὐτὰς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ Κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ Κόσμου.

15 Οὐκ ἐρωτῶ, ἵνα ἄρῃς αὐτὰς ἐκ τοῦ Κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτὰς ἐκ τοῦ πονηροῦ.

16 Ἐκ τοῦ Κόσμου οὐκ εἰσὶ, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ Κόσμου οὐκ εἰμὶ.

17 Ἀγίασον αὐτὰς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ὁ λόγος ὁ σὸς ἀληθείᾳ ἐστίν.

18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέσειλας εἰς τὸν Κόσμον, ἀγὼ ἀπέσειλα αὐτὰς εἰς τὸν Κόσμον.

19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἐμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὡσιν ἁγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.

20 Οὐ περὶ τέτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ περὶ τῶν πιστάσόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν ἐμὲ.

21 Ἴνα πάντες οἷ ὡσι, καθὼς σύ Πάτερ ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν σοὶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὡσιν ἵνα ὁ Κόσμος πισθήσῃ, ὅτι σύ με ἀπέσειλας.

22 Καὶ ἐγὼ τινὲς δόξαν, ἣν δέδωκάς μοι,

δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὡσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμὲν.

23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὡσι τετελειωμένοι εἰς ἐν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ Κόσμος, ὅτι σύ με ἀπέσταλας, καὶ ἠγάπησας αὐτὰς, καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας.

24 Πάτερ, εἰς δέδωκάς μοι, θέλω, ἵνα ὅπῃ εἰμί ἐγὼ, καὶ κἄνοι ὡσι μετ' ἐμέ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν ἔδωκάς μοι, ὅπ ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς Κόσμου.

25 Πάτερ Δίκαιε, καὶ ὁ Κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν, ὅπ σύ με ἀπέσταλας.

26 Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω ἵνα ἡ ἀγάπη, ἣν ἠγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾗ, καὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιη. 18.

1 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἔξῃλθε σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτῶ πέραν τῶ χαμαῖ ῥῶ τῆς Κεδρω, ὅπῃ ἦ κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτῶ.

2 Ἦδαι δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδὸς αὐτὸν, τὸν τόπον ὅτι πολλάκις σινηχθῆ ὁ Ἰησοῦς. ἔκα ἔμε τῆς Μαθητῶ αὐτῶ.

3 Οὖν Ἰούδας, λαβὼν τὴν σάβαν, καὶ

ἐκ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέταις,
ἔρχεται ἐκεῖ μετ' φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ
ὄπλων.

4 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ'
αὐτὸν, ἔξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε;

5 Ἀπεκρίθησεν αὐτῷ Ἰησοῦν τὸν Ναζω-
ραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι. Εἰσῆκει
δὲ καὶ Ἰσάκας ὁ παραδιδὼς αὐτὸν μετ' αὐτῶν.

6 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι Ἐγὼ εἰμι· ἀ-
πῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί.

7 Πάλιν οὖν αὐτὸς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖ-
τε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν, ὅτι
ἐγὼ εἰμι. εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφετε τούτους ὑ-
πάγειν.

9 Ἴνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν· Ὅτι
οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἕξ αὐτῶν
οὐδένα.

10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν, ἔλ-
κυσεν αὐτὴν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ Ἀρχιερέως
δούλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτῷ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν.
Ὡς δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος.

11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε
τὴν μάχαιρά σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτή-
ριον, ὃ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, ὃ μὴ πίνω αὐτό;

12 Ἡ οὖν παῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος, καὶ οἱ

ὑπηρεταί τῷ Ἰσραὴλ σωέλαβον τὸν Ἰησοῦν,
καὶ ἔδησαν αὐτόν·

13 Καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἡ δὲ πενθερὸς τῆς Καϊάφα, ὅς ἡ Ἀρχιερεὺς τῆς αὐταῦτ᾽ ἐκείνσ.

14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβεβλῆσας τοῖς Ἰσραηλῶσι, ὅτι συμφέροι αὐτῷ ἄνθρωπον ἀπολείπειν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

15 Ἦκολούθη δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς ὁ δὲ Μαθητὴς ἐκείνος ἡ γυνὴ τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ σωμασῆλθεν τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλήν τοῦ Ἀρχιερέως.

16 Ὁ δὲ Πέτρος εἰσήκει πρὸς τῆς θύρας ἔξω. Ἰσῆλθεν οὖν ὁ Μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὅς ἡ γυνὴ τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ ἔειπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον.

17 Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν Μαθητῶν εἶ τὸ ἄνθρωπος τῆς; Λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί.

18 Εἰσήκεισαν δὲ οἱ ὄδοι, καὶ οἱ ὑπηρεταί ἀνδρακίαν πεποιηκότες, ὅτι ψύχος ἡν, καὶ ἐθερμαίνοντο. ἡ δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἔσως καὶ θερμαίνόμενος.

19 Ὁ οὖν Ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν Μαθητῶν αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν.

Ἄτε-

20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησια ἐλάλησα τῷ Κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ, καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ, ὅπως πάντοθεν οἱ Ἰουδαῖοι σμυέρονται. καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα σοῦ.

21 Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκούοντας, πῶς ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, ὅσοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ.

22 Ταῦτα δὲ αὐτῷ εἰπόντος, εἰς τῶν ὑπηρέτων παρεσηκῶς ἔδωκε ράπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπὼν· Οὕτως ἀποκρίνη τῷ Ἀρχιερεῖ;

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;

24 Ἀπέστειλε οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαι τὸν Ἀρχιερέα.

25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐσῶς καὶ Θερμανόμειος. εἶπον οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί.

26 Λέγει εἰς ἕκ τῶν δούλων τῆς Ἀρχιερέως, συγγενῆς ὢν, ὃς ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;

27 Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος, καὶ δειθείς ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

28 Ἄγασιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα

φα

Φα εἰς τὸ πραιτώριον. Ὡς δὲ πρῶτα· καὶ αὐτοὶ ἐκ ἐσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μισθωθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάχος.

29 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτὰς, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τὸν ἀνδρῶτα τῆτον;

30 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ὡς ἄλλοσ κακοποιός, ἐκ αὐτοῦ σοι παρεδώκαμεν αὐτόν.

31 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτόν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν· Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν ἐκ ἕξουσι ἀποκτεῖναι ἐδεύει.

32 Ἴνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῆ, ὃν εἶπε, σημαίνων ποῖον θανάτον ἠμελλεν ἀποθνήσκειν.

33 Εἰσῆλθεν ἔτι εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἐαυτοῦ σὺ τῆτον λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήτις ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς παρέδωκαν σε ἐμοί. τί ἐποίησας;

36 Ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ Βασιλεία ἡ ἐμὴ ἐκ ἕστιν ἐκ τῶν Κόσμων τῆτων· ἐκ τῶν Κόσμων

σμε τῆς ἡ Βασιλεία ἢ ἐμῆ, οἱ ὑπηρε-
ται αὐτοῖς ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδο-
θῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νυνὶ δὲ ἡ Βασιλεία ἢ ἐμῆ
οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.

37 Εἶπεν ἔν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκοῦν
Βασιλεὺς εἶσὺ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέ-
γεις, ὅτι Βασιλεὺς εἰμι ἐγώ. ἐγὼ εἰς τοῦτο
γεγενῆμαι, καὶ εἰς τὸ ἐλθῆναι εἰς τὸν Κό-
σμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ
ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει με τῆς φωνῆς.

38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Τί ἐστὶν ἀλή-
θεια; Καὶ τὸ ἐπὶ αὐτῶν, πάλιν ἔξηλθε πρὸς
τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν
αἰτίαν δεῖσκω ἐν αὐτῷ.

39 Ἔστι δὲ σωθήσθε ὑμῖν, ἵνα οὐα ὑμῖν
ἀπολύσω ἐν τῷ πάχα· βάλεθε ἔν, ὑμῖν ἀ-
πολύσω τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Ἐκραύγασαν ἔν πάλιν πάντες, λέγον-
τες· Μὴ τὸν, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶ· ὡς δὲ
ὁ Βαραββᾶς ληστής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 19.

1 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν,
καὶ ἐμασίγωσε.

2 Καὶ οἱ γραπῶται πλέξαντες σέφανον ἔξ
ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτῷ τῇ κεφαλῇ, καὶ
ἰμάτιον πορφυρῶν περιέβαλον αὐτὸν,

Καὶ

3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδον αὐτῷ ραπίσματα.

4 Ἐξῆλθεν ἔν παλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε, ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδεμίαν αἰτίαν δέρισκω.

5 Ἐξῆλθεν ἔν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκαθάρτηνον σέφανον, καὶ τὸ πορφυρῶν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἀνθρώπος.

6 Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν· λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ' ἄρισκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφθαίλα ἀποθῶναι, ὅτι ἐαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν.

8 Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τῆτον τὸν λόγον, μάλλον ἐφοβήθη.

9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει πρὸς Ἰησοῦν· Πόθεν εἶ σὺ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπέκρισεν ἔκ ἐδωκεν αὐτῷ·

10 λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλήσῃς; ἔκ οἶδας, ὅτι Ἰουδαῖον ἔχω σταυρώσαι σε, καὶ Ἰουδαῖον ἔχω ἀπολυθῆναι σε;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες Ἰουδαῖον

σίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμῆ, εἰ μὴ ὡς σοι δεδο-
μένον αὐθου· διὰ τῆτο ὁ παραδιδῶς με σοι
μείζονα ἀμαρτίαν ἔχει.

12 Ἐκ τῆτος ἐζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολύσαι
αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· Ἐάν-
τῆτον ἀπολύσης, ἔκ εἰ φίλος τῷ Καίσαρος.
Πᾶς ὁ Βασιλέα ἐαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ
Καίσαρι.

13 Ὁ Πιλάτος ἀκῶσας τῆτον τὸν λόγον,
ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ
τῷ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόσρω-
τον, Ἑβραῖσι δὲ Γαββαθα.

14 Ἦν δὲ Παρασκῆη τῷ πάχα, ὥρα δὲ
ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἰδὲ ὁ
Βασιλέας ὑμῶν.

15 Οἱ δὲ ἐκράυγασαν· Ἄρον, ἄρον, σαύ-
ρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν
Βασιλέα ὑμῶν σαυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ
Ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν Βασιλέα εἰμὴ Καί-
σαρα.

16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵ-
να σαυρωθῇ· παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ
ἀπήγαγον.

17 Καὶ βασάζων τὸν Σταυρὸν αὐτῷ δὲξῆλ-
θαι εἰς τὸν λεγόμενον Κρωῖς τόπον, ὃς λέ-
γεται Ἑβραῖσι Γολγοθα.

Ὅπως

ίματισμόν μὲ ἐβάλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὕτω
 γραπῶται ταῦτα ἐποίησαν.

25 Εἰσῆκισαν δὲ παρὰ τῷ Σταυρῷ τῷ Ἰη-
 σοῦ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ Ἀδελφὴ τῆς Μη-
 τρός αὐτοῦ Μαρία ἡ τῷ Κλωπᾷ, καὶ Μαρία
 ἡ Μαγδαλωή.

26 Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν
 Μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ
 Μητρὶ αὐτοῦ· Γυναι, ἰδὲ ὁ υἱός σου.

27 Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· Ἰδὲ ἡ Μη-
 τηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβον αὐ-
 τῷ ὁ Μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.

28 Μετὰ τούτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα
 ἤδη τετέλεσαι, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέ-
 γει· Διψῶ.

29 Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξος μεσόν· οἱ δὲ,
 πλήσαντες σπόγγον ὄξου, καὶ ὑσώπῳ περι-
 θεύτες, προσκλιέγκαν αὐτῷ τῷ σώματι.

30 Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, ἔπε·
 Τετέλεσαι. καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, πα-
 ρέδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Οἱ οὖν Ἰσδαῖοι, ἵνα μὴ μῆνη ἐπὶ τῷ
 Σταυρῷ τὰ σώματα ἐν Σαββάτῳ, ἐπεὶ πα-
 ρασκελήν ῥα, (ῥα γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη
 τοῦ Σαββάτου,) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα
 καταγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν.

Ἡ' λ-

32 Ἡλθον οὖν οἱ γρατιώται, καὶ τὸ μαι-
 πρώτε κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τὸ ἄλλο τοῦ
 συσαυρωθέντος αὐτῷ.

33 Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦ ἑλθόντες, ὡς
 εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐ-
 τὸ τὰ σκέλη·

34 Ἀλλ' εἰς τῆς γραπτῶν λόγῃ αὐτοῦ
 τῷ πλόρῳ εὐξέ, καὶ εὐθέως ἔξηλθον
 Αἷμα καὶ ὕδωρ.

35 Καὶ ὁ ἑωρακὸς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀλη-
 θινή αὐτῷ ἐστὶν ἡ μαρτυρία· καὶ κέανος οἶδον,
 ὅτι ἀληθῆ λέγα, ἵνα ὑμεῖς πισδέσητε.

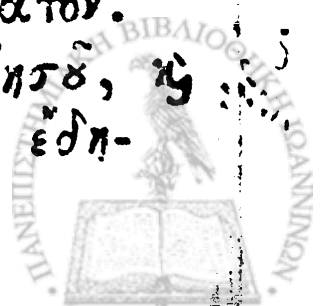
36 Ἐγγείετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφή πλη-
 ρωθῆ· ὅσων δ' σπουτεμζήσεται αὐτῷ.

37 Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφή λέγα· Ὁ-
 ψονται εἰς ὃν ἔξεκερτησαν.

38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν Πιλάτου
 ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀρμαθαίας (ὢν Μαθη-
 τῆς τῷ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φό-
 βον τῶν Ἰουδαίων), ἵνα ἀρῆ τὸ Σῶμα τῷ Ἰη-
 σοῦ· καὶ επέτρεψεν ὁ Πιλάτος. ἦλθον οὖν καὶ
 ἤρε τὸ Σῶμα τῷ Ἰησοῦ.

39 Ἡλθε δὲ καὶ Νικόδημος (ὁ ἑλθὼν πρὸς
 τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον) φέρων μίγμα
 σμύρνης καὶ ἀλόης ὡσαύτως λίτρας ἑκατὸν.

40 Ἐλαβον οὖν τὸ Σῶμα τῷ Ἰησοῦ, καὶ
 ἔδη-

ἔδθησαν αὐτὸ ὄθονίοις μετ' ἑλ' ἀρωμάτων, κα-
θὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζαν.

41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσαυρώθη,
κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ
οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη.

42 Ἐκῆ οὖν διὰ τὴν παρασκάλιν τῶν
Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν
τὸν Ἰησοῦν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κ'. 20.

1 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν Σαββάτων Μαρία ἡ
Μαγδαλινη ἔρχεται πρώτῃ, σκοτίας ἔτι
ἔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον
ῥιμεινὸν ἐκ τῶ μνημείου.

2 Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέ-
τρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ
Ἰησοῦς· καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον
ἐκ τῶ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν πᾶ ἔθηκαν
αὐτόν.

3 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος Μα-
θητῆς, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

4 Ἐτρέχοι δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος
Μαθητῆς προέδραμε τάχιον τῷ Πέτρῳ, καὶ
ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον,

5 Καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀ-
θόνια· οὐ μὲντοι ἠσῆλθεν.

6 Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀσθόνια κείμενα,

7 Καὶ τὸ σκεδάμενον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶ, ἔμειπεν τῶν ὀσθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς, ἐντετυλιγμένον εἰς εἷνα τόπον.

8 Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστανεν.

9 Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τιμὴν γραφῆς, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

10 Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ Μαθηταί.

11 Μαρία δὲ εἰσήκα πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίσα ἔξω ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον.

12 Καὶ θεωρεῖ δύο Ἀγγέλους ἐν λόκοις καθιστομένους, εἷνα πρὸς τῆ κεφαλῇ, καὶ εἷνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἑκάστοι· Γυναι, τί κλαίεις; Λέγου αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ ἐκ οἶδα πᾶ ἔθηκεν αὐτόν.

14 Καὶ τὰυτα εἰπῶσα, ἐγράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐξῶτα· καὶ ἐκ ἤδα ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστίν.

Λέγει

15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γιώσι, τί κλαίεις; τίνα ζητᾷς; Ἐκείνη δοκῶσα, ὅτι ὁ κηπευρὸς ἔστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν, εἶπέ μοι ποῦ αὐτὸν ἔθηκας· καὶ γὰρ αὐτὸν, ἀρῶ.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφῆσα ἐκείνη, λέγει αὐτῷ· Ῥαββονί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε.

17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μή με ἄπτε· ἔγω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου· πορεύεις δὲ πρὸς τὰς ἀδελφάς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν.

18 Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαλινη ἀπαγγέλλουσα τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι εἶώρακε τὸν Κύριον, καὶ τὰυτα εἶπεν αὐτῇ.

19 Οὕσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ πῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπως ἦσαν οἱ Μαθηταὶ σωληγμεῖοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

20 Καὶ τῷτο εἰπὼν, εἶηξεν αὐτοῖς πῆρας καὶ πλῆραι αὐτῷ. Ἐχάρησαν ἔνθα οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

21 Εἶπεν ἔνθα αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰ-

ρῶν ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ,
καὶ γὼ πέμπω ὑμῶς.

22 Καὶ τὸτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγα
αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον.

23 Ἄν τινων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίσι-
ται αὐτοῖς· ἀν τινων κρατῆτε, κεκρατίωται.

24 Θωμᾶς δὲ, εἰς ἕκ πῶν δώδεκα, ὁ λε-
γόμενος Δίδυμος, ἔκ ω μετ' αὐτῶν ὅτε ἤλ-
θει ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἐλέγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί·
Ἐώρακαμεν τὸν Κύριον. Οὗ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἐὰν μὴ ἴδω αἱ τὰς χερσὶν αὐτῷ τὸν τύ-
πον πῶν ἤλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς
τὸν τύπον πῶν ἤλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου
εἰς τὴν πλάραν αὐτῷ, οὐ μὴ πισόσω.

26 Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔ-
σω οἱ Μαθηταί αὐτῷ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐ-
τῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς πῶν θυρῶν κεκλεισμέ-
νων, καὶ ἔση εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη
ὑμῖν.

27 Εἶπα λέγα πῷ Θωμᾶ· φέρε τὸν δάκ-
τυλόν σου ἔδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε
τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλάραν μου·
καὶ μὴ γίνῃ ἀπίστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· Οὗ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, Θωμᾶ, πεπίσθκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πισθίσαντες.

30 Πολλὰ μὲν ἐν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτῶ, ἃ ἂν ἔσι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

31 Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πισθίσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πισθίοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ καί. 21.

1 Μετὰ ταῦτα ἐφανερώσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεραϊδος· ἐφανερώσεν δὲ ὕπως.

2 Ἦσαν ὁμῶς Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τῶ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτῶ δύο.

3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιθάν· λέγεσιν αὐτῷ· Ἐπιθόμεθα καὶ ὑμεῖς σὺ σοί. Ἐξῆλθοντες καὶ ἐβίησαν εἰς τὸ πλοῖον Ἀθῦς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ ἐπείσταν ἰθὺς.

4 Πρωτὰς δὲ ἤδη γειομνήης, ἔση ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μόντοι ἤδησαν οἱ Μαθηταί, ὅπ Ἰησοῦς ἐστὶ.

5 Λέγα ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή-
πι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ.

6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δε-
ξιά μέρη τῆς πλοῖα τὸ δίκτυον, καὶ ἄρῃσετε.
Ἐβαλον ἔν, καὶ ἔκ ἔπ αὐτὸ ἔλκυσαι ἰχθυῶν
ἀπὸ τῆς πλήθους τῶν ἰχθύων.

7 Λέγα ἔν ὁ Μαθητὴς ἑκάνος, ὃν ἠγάπα
ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐσι. Σίμων
ἔν Πέτρος ἀκράσας, ὅτι ὁ Κύριός ἐσι, τὸν
ἐπειδύτιω διεζώσατο, (ὡ γὰρ γυμνός) καὶ
ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

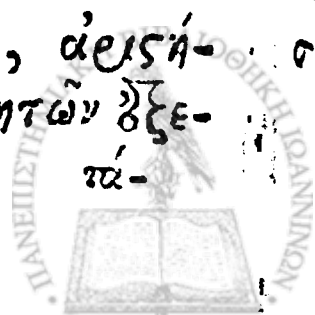
8 Οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλ-
θον, (ὃ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ'
ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων) σύροντες τὸ δίκ-
τυον τῶν ἰχθύων.

9 Ὡς ἔν ἀπέβησαν εἰς τὴν γαλιλῆαν, βλέπε-
σιν ἀνδρακιὰν καμειῶν, καὶ ὄψαριον ἐπικέ-
μενον, καὶ ἄρτον.

10 Λέγα αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀ-
πὸ τῶν ὄψαριων, ὧν ἐπιάσατε νῦν.

11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ ἔλκυσε τὸ
δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεσὸν ἰχθύων μεγά-
λων ἑκατὸν πεντηκοντατηριῶν· καὶ τοσάπων ὄν-
των ἔκ ἐχίθη τὸ δίκτυον.

12 Λέγα αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε, ἀρσιθή-
σατε· Οὐδὰς δὲ ἔτολμα τῶν Μαθητῶν ἄρσι-
τά-

πίσαι αὐτὸν, Σὺ τίς ἤ; εἰδότες, ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν.

13 Ἐρχεται ἔν ὃ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὄψάριον ὁμοίως.

14 Τὸτο ἤδη τρίτον ἐφαιερῶθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτῷ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

15 Ὅτε ἔν ἠείρησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τῶν ἄλλων; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου.

16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.

17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλᾶς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλᾶς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου.

18 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ὅτε ἤς νεώτερος ἐζώνησες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτης ὅπως ἠθέλης· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενῆς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσῃ, καὶ οἴσῃ ὅπως ἠθέλης.

19 Τὸτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ

τῷ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τῷτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

20 Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν Μαθητῶν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθεῖν τῷ, ὃς καὶ ἀνέπεσον ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ σῆθος αὐτῶ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐσὶν ὁ παραδιδέσσει;

21 Τῷτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, ἕτος δὲ πῆ;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολούθει μοι.

23 Ἐξῆλθει ἔν ὁ λόγος ἕτος εἰς τὰς ἀδελφούς, ὅτι ὁ Μαθητῆς ἐκεῖνος ἐκ ἀποθνήσκει· καὶ ἐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ;

24 Οὕτως ἐσὶν ὁ Μαθητῆς ὁ μαρτυρῶν περὶ τῶν, καὶ γραφῶν ταῦτα· καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθῆς ἐσὶν ἡ μαρτυρία αὐτῶ.

25 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἃ πῶνα εἰς γραφῆται καθ' αἶψα, ἐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν Κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΑΠΟ.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ - α. ι.

1 Ἰ' αποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός, δεῖξαι πῶς δέλοισ αὐτῷ, ἃ δεῖ γινέσθαι ἐν τάχει· καὶ ἐσήμανεν λόγους διατὰ τῷ ἀγγέλῳ αὐτῷ πρὸς δούλῳ αὐτῷ Ἰωάννῃ.

2 Ὅς ἐμαρτύρησε τὸν Λόγον τῷ Θεῷ, καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα περ εἶδε.

3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τῆς λόγου τῆς προφητείας, καὶ πρῆξτε τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ ἥναι καιρὸς ἐγγύς.

4 Ἰωάννης ταῖς ἐπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήμη ἀπὸ τοῦ ὄντος καὶ ὄντος καὶ ἔρχομενος· καὶ διὰ τοῦτο ἔγραψα Πνεύματα, ἃ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

5 Καὶ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ φωνήτοκος ἐκ τῶν τεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλείων τῆς γῆς· πρὸς ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ λύσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ Αἵματι αὐτοῦ.

6 Καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλεῖς, καὶ ἱερεῖς πρὸς Θεῷ καὶ Πατρὶ αὐτοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος οἷς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Γ' δ'

7 Ἰδὲ ἔρχεται μὲτ' ἡλίου ἰεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὄφθαλμός, καὶ οἵτινες αὐτὸν ὄξεκρίψαν· καὶ κόβονται ἐπ' αὐτὸν· πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· ναὶ, ἀμήν.

8 Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, Ἀρχὴ καὶ Τέλος; λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἰὼν, καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.

9 Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ καὶ ἀδελφὸς ὑμῶν, καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει, καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐρχόμενον ἐν τῇ νύκτῃ τῇ καλεσμένῃ Πάτμῳ, ἔλα τον λόγον τῷ Θεῷ καὶ ἔλα τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Ἐρχόμενον ἐν Πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ· καὶ ἤκιστα ὀπίσω μου φωνῶ· μεγάλην ὡς σάλπιγγος,

11 Λεγούσης· Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καὶ· Ὁ βλέπεις χάψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον ταῖς Ἐκκλησίαις ταῖς ἐν Ἀσίᾳ, εἰς Ἐφεσον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρδεϊς, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδίκειαν.

12 Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνῶν, ἥτις ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσαῖς·

13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν, ἕμοιον Ἰῶν ἄνδρῳ, ἐνδεδυμένον ποδήρη, καὶ ἀξιωματίου παρὸς τοὺς μαστῶς ζώνην χρυσῆν.

14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαί, ὡσεὶ ἔριον λευκόν, ὡς χιών· καὶ οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός.

15 Καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβαῶν, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν.

16 Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χεὶρ ἀστέρας ἑπτὰ· καὶ ἐκ τῶ σώματος αὐτοῦ ῥομφαία δίσκομος ὄξεια ἐκπορευομένη· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δύταμει αὐτοῦ.

Καὶ

17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτὸν, ἔπεσα πρὸς τὰς πόδας αὐ-
 τῷ ὡς νεκρός· καὶ ἐπέθηκε τῷ δεξιᾷ αὐτῆ χειρὶ ἐπ' ἐμὸν,
 λέγων μοι· Μὴ φοβῆ· ἐγὼ εἰμι ὁ Πρῶτος καὶ ὁ Ἐχάτος.

18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός, καὶ ἰδὼν ζῶν
 εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμὴν. καὶ ἔχω τὰς
 κλεῖς τῆς ᾄδα καὶ τῆς θανάτου.

19 Γράψον ἃ εἶδες, καὶ ἃ εἰσι, καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι
 μὲν ταῦτα.

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων, ἃν εἶδες ὅπῃ τῆς
 δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσαῖς· οἱ ἑπτὰ
 ἀστέρες, ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσι· καὶ αἱ ἑπτὰ
 λυχνίαι ἃς εἶδες, ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. 2.

Τὸ ἄγγελλον τῆς Ἐφισίνης Ἐκκλησίας γράψον.

Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τὰς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐ-
 τῷ, ὁ ἰσχυρὸς ἐν μίση τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσαῶν·

2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν κόπον σου, καὶ τὴν ὑ-
 πομονήν σου, καὶ ὅτι ἐδύστη βασάσαι κακός· καὶ ἐπει-
 ράσω τῆς φάσκουτας εἶναι Ἀποστόλης, καὶ ἐκ εἰσὶ καὶ
 εὖρις αὐτῆς ἰσχυρῆς.

3 Καὶ ἐβάσασας, καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ ἔλα τὸ ὄ-
 ρομά μου πεκοπίσας, καὶ ἐκίμνησας.

4 Ἀλλ' ἔχω καὶ σὺ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην
 τὴν ἀφῆκας.

5 Μνημόνευε οὐκ ἔχου ἐκπίπτωκας, καὶ μετανοή-
 σον· καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποίησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί
 σοι ταχύ, καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐ-
 τῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς.

Ἀλ·

6 Ἀλλὰ τίπο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τοῦ Νικο-
λαΐτου, ἃ καὶ γὰρ μισῶ.

7 Ὁ ἔχων ἕς, ἀκυσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις· Τῷ μικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ
ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστίν ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου τῷ
Θεῷ.

8 Καὶ πρὸς ἀγγέλω τῆς ἐκκλησίας Σμυρναίων γρά-
φου· Τάδε λέγει ὁ Πρῶτος καὶ ὁ Ἐσχάτος, ὃς ἐβλήθη νε-
κρὸς καὶ ἔζησεν.

9 Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτω-
χείαν, (πλήσιος δὲ εἶ) καὶ τὴν βλασφημίαν τοῦ λε-
γόντων Γεδαίης εἶναι ἑαυτῆς, καὶ ἐκ εἰσίν, ἀλλὰ συ-
ναγωγὴ τῶ σατανᾶ.

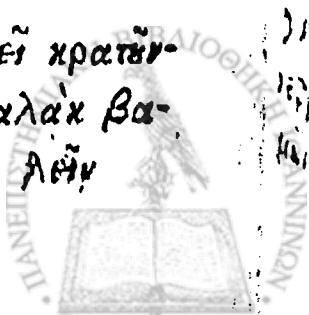
10 Μὴ δὲ φοβῆ ἀμέλλεις πάχειν. ἰδὲ, μέλλει βα-
λεῖν ἐξ ὑμῶν ὁ δράβηλος εἰς φυλακὴν, ἵνα πειραθῆ-
ται· καὶ ἔξετε θλίψιν ἡμερῶν δέκα. γίνου πιστὸς ἄχρι
θανάτου, καὶ δώσω σοὶ τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

11 Ὁ ἔχων ἕς, ἀκυσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις· Ὁ μικῶν ἐ μὴ ἀδικηθῆ ἐκ τῶ θανάτου τῷ
θάπτῳ.

12 Καὶ πρὸς ἀγγέλω τῆς ἐν Περγᾶμω ἐκκλησίας γρά-
φου· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίσομον
τὴν ὀξεῖαν.

13 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ πᾶς κατοικεῖς, ὅπως ὁ θρό-
νος τῶ σατανᾶ, καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ ἐκ ἠρνή-
σω τὴν πίστιν μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Ἀντύπας
ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς, ὃς ἀπεκταύθη παρ' ὑμῖν, ὅπως κα-
τοικῆ ὁ σατανᾶς.

14 Ἀλλ' ἔχω καὶ σὺ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατῶ-
ντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκε τὸν Βαλαὰκ βα-
λεῖν

λαῖν σκαύδαλον ἀνώπιον τῆς ὑῶν Ἰσραὴλ, φαγεῖν εἰδωλόθυτα, καὶ πορνεῦσαι.

15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατῶντας τὴν διδαχὴν τῆς Νικολαίτης, ὁ μισῶ.

16 Μετανοήσον· εἰ δὲ μὴ ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῆς ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ σώματός μου.

17 Ὁ ἔχων ἔς, ἀκυσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς Ἐκκλησίαις· Τῶν ἰκῶντι δώσω αὐτῆς φαγεῖν ἀπὸ τοῦ μαύρου τοῦ κικρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῆς ψῆφον λευκὴν, καὶ ὅπῃ τὴν ψῆφον ὄνομα κτηνὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς ἔγνω, εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις Ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων πύξους ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτῶν ὅμοιοι χαλκολιβαῖαι.

19 Οἶδά σε τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ὑπομονὴν, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ἔχρατα πλείονα τῶν πρώτων.

20 Ἀλλ' ἔχω καὶ σὺ ὀλίγα, ὅτι ἔῄς τὴν γυναικὰ Ἰεζαβὴλ, ἣν λέγουσαν ἑαυτὴν προφήτιν, διδάσκειν, καὶ πλανᾶσαι ἡμᾶς δούλους, πορνεῦσαι, καὶ εἰδωλόθυτα φαγεῖν.

21 Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χεῖρον, ἵνα μετανοήσῃ ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ ἕμετσοῦσεν.

22 Ἴδὲ ἐγὼ βάλω αὐτῇ εἰς κλίτικον, καὶ τὸς μογχομένους μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἵνα μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς.

23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενοῦν ἐν θανάτῳ, καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἑρμηνεύων τὴν καρδίαν· καὶ δώσω ὑμῖν ἑκάστη κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.

24 Ἔμιν δὲ λέγω, καὶ λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι ἐκ ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύτην, καὶ οἵ τινες ἐκ ἐγνωσάν τὰ βάθη τῆ σατανᾶ, ὡς λέγουσιν· καὶ βαλῶ ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος.

25 Πλὴν ὁ ἔχετε, κρατήσατε ἄχεις καὶ αὐτὸ ἕξω.

26 Καὶ ὁ νικῶν, καὶ τῶν ἄχει τέλος τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν.

27 Καὶ ποιμανεῖ αὐτὸς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς τὰ σκόδι τὰ κεραμικὰ σωτεῖβεται, ὡς καὶ γὰρ εἶληφα παρὰ τῆ Παρθένου.

28 Καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν.

29 Ὁ ἔχων ἔς, ἀκυσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ γ'. 3.

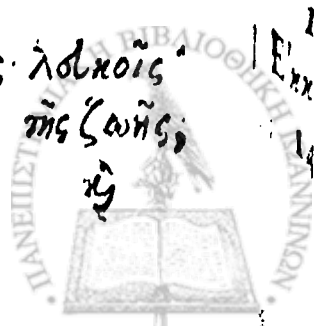
1 **Κ**αὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν Ἐκκλησίας γραφόν· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τῆ Θεοῦ, καὶ τὰς ἑπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σε τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ.

2 Γίνε ζηγορῶν, καὶ σήριξον τὰ λοιπὰ, ἃ μέλλει ἀποθαρῆν· καὶ γὰρ εὕρηκά σε τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τῆ Θεοῦ.

3 Μνημόνευε ἐν πῶς εἶληφας καὶ ἤκουσας, καὶ πίρει, καὶ μετανόησον. Ἐὰν ἐν μὴ ζηγορήσης, ἕξω ἐπὶ σὲ ὡς κλέπτης, καὶ ἐ μὴ γνῶς ποίαν ὥραν ἕξω ἐπὶ σέ.

4 Ἐχεις ὀλίγα ὀνόματα καὶ ἐν Σάρδεσιν, ἃ ἐκ ἐμὸν μόλυβον τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ σφραγίσασσι μετ' ἐμῶν ἐν λόκοις· ὅτι ἄξιοί εἰσιν.

5 Ὁ νικῶν, ἔστος σφραγισθεῖται ἐν ἱματίοις λόκοις, καὶ ἐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς,

6 Ἐξομολογήσομαι τὸ ὄνομα αὐτῷ ἐνώπιον τῶ Πατρὸς
 μου, καὶ ἐνώπιον τῶ ἀγγέλων αὐτοῦ.

6 Οἱ ἔχων ἕς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
 Ἐκκλησίαις.

7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ Ἐκκλησίας
 γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν
 κλεῖδα τῆς Δαβίδ· ὁ ἀνοίγων, καὶ ἕδεις κλείει· καὶ
 κλείει, καὶ ἕδεις ἀνοίγει·

8 Οἶδά σε τὰ ἔργα· ἰδὲ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν
 ἀνεωγμένην, καὶ ἕδεις δύναται κλείσαι αὐτήν· ὅτι μι-
 κρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐπρήσας με τὸν λόγον, καὶ ἐκ
 ἠρήσω τὸ ὄνομά μου.

9 Ἰδὲ δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς σατανᾶ τῶ λο-
 γόντων ἐαυτὰς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ ἐκ εἰσὶν, ἀλλὰ ψέ-
 λονται· ἰδὲ ποιήσω αὐτῆς ἵνα ἤξωσι καὶ προσκυρήσωσι
 ἐνώπιον τῶ ποδῶν σου, καὶ γινῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε·

10 Ὅτι ἐπρήσας τὸν λόγον τῆς ἐπιμοιῆς μου, καὶ
 ἔκλειψαι πρὸς ἐκ τῆς ἄρας τῆς πειρασμῆς τῆς μελλίσης ἱρ-
 αθῆναι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, παρᾶσαι τὰς κατοικητάς
 αὐτῆς τῆς γῆς.

11 Ἰδὲ, ἔρχομαι ταχύ· κρῶται ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς
 γάρβῃ πρὸς σίφωσιν σου.

12 Οἱ οἰκῶν, ποιήσω αὐτὴν σύλον ἐν τῷ γὰρ τῆ Θεῶ
 μου, καὶ ἔξω ἢ μὴ ἐξέλθῃ ἴτι· καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ
 ὄνομα τῆ Θεῶ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τῆ Θεῶ μου
 τῆς καινῆς Ἱερουσαλὴμ, ἢ καταβαίνει ἐκ τῶ οὐρανοῦ ἀπὸ
 τῆ Θεῶ μου, καὶ π' ὀνομά μου π' καινόν.

13 Οἱ ἔχων ἕς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
 Ἐκκλησίαις.

14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς Ἐκκλησίας Λαοδικίαν γρά-
 ψον·

φον· Τάδε λέγει ὁ Ἀγγέλῳ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός καὶ ἄληθινός, ἡ Ἀρχὴ τῆς κτίσεως τῷ Θεῷ·

15 Οἶδά σε τὰ ἔργα, ὅτι ἔτε ψυχρὸς εἶ, ἔτε ζεσός· ὄφελον ψυχρὸς εἶης ἢ ζεσός.

16 Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ ἔτε ψυχρὸς, ἔτε ζεσός, μέλω σε ἐμέσαι ἐκ τῷ σώματός μου·

17 Ὅτι λέγεις· Ὅτι πλεσιός εἰμι, καὶ πεπλήθηκα, καὶ ἕδουός χρείαν ἔχω. Καὶ ἐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἐλεεινός, καὶ πτωχός, καὶ τυφλός, καὶ γυμνός.

18 Συμβελῶ σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρός, ἵνα πλετήσης· καὶ ἱμάτια λευκά, ἵνα περιβάλη, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχυρὰ τῆς γυμνότητός σε· καὶ κολλήριον ἔγχεισον τὰς ὀφθαλμούς σε, ἵνα βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ἔσθες ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδῶ· ζήλωσον ἐν καὶ μετενόησον.

20 Ἰδὲ, ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν, καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν, καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.

21 Ὁ ἰσχυρὸς, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς καὶ ἐποίησα, καὶ ἐκάθισα μετ' τῷ Πατρὶ μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.

22 Ὁ ἔχων ἔσ, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς Ἐκκλησίαις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. 4.

1 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδὲ, θύρα ἀνεωγμένη ἐν τῷ ἔρανω, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλήσας μετ' ἐμοῦ, λέγασα· Ἀνάβα ὡδε, καὶ δεῖξά σοι ἃ δεῖ γνῶναι μετ' ταῦτα.

Καὶ

2 Καὶ δ' εἶως ἐξήμιλον ἐν πνέματι· καὶ ἰδὼν, θρόνος ἐκείτω ἐν τῇ ἡρανῷ, καὶ ὅπι τῷ θρόνῳ καθήμενος.

3 Καὶ ὁ καθήμενος ὡς ὁμοιος ὄρασει λίθῳ ἰάσσιδι καὶ σαρδίῳ· καὶ ἰεὶς κυκλόθεν τῷ θρόνῳ ὁμοία ὄρασει σμαραδίῳ.

4 Καὶ κυκλόθεν τῷ θρόνῳ θρόνοι εἴκοσι καὶ πύλαρις· καὶ ὅπι τῆς θρόνης εἶδον τῆς εἴκοσι καὶ πύλαρις πρὸς βυθῆος καθήμενος, φειβηλημένος ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ ἔχον ὅπι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν σιφῆος χρυσοῦς.

5 Καὶ ἐκ τῷ θρόνῳ πορεύονται ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τῷ θρόνῳ, αἵ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνέματα τῷ Θεῷ.

6 Καὶ ἐνώπιον τῷ θρόνῳ θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τῷ θρόνου καὶ κύκλῳ τῷ θρόνου ἴσσορα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἑμπροσθεν καὶ ὅπι.

7 Καὶ τὸ ζῶον πρῶτον ὁμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὁμοιον μόχρῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὁμοιον ἀεσφ πεπεμημένῳ.

8 Καὶ πύλαρα ζῶα ἐκαστὸν αὐτῶν, ἔχον ἀνά πύργου ἐξ κυκλόθεν, καὶ ἴσσορα γέμοντα ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαυσιν ἢ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, λέγοντα· Ἄγιος ἄγιος ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Ἦν καὶ ὁ Ὡν καὶ ὁ Ἐρχόμενος.

9 Καὶ ὅταν δώσωσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀρχαίαν τῇ καθήμενῳ ὅπι τῷ θρόνῳ, τῇ ζῶντι εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

10 Πιστεύεται οἱ εἴκοσι καὶ πύλαρις πρὸς βυθῆος ἐνώπιον τῷ καθήμενῳ ὅπι τῷ θρόνῳ, καὶ προσκυνήσουσι τῇ

ζῶντι εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, καὶ βαλῆσι τὰς σεφά-
νας αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες·

11 Ἄξιός ἐστι Κύριε λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τι-
μιὴν καὶ τὴν δυνάμιν· ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ
ἔξ' αὐτῶν τὸ θέλημα σου εἰσὶ, καὶ ἐκτίθησαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄. 5.

1 **Κ**αὶ εἶδον ὅτι πρὸς τὴν δεξιὰν τοῦ καθήμενου ὅτι τὸ θρό-
νον βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὀπίθεν, κατεσφρα-
γισμένον σφραγῖσιν ἑπτὰ.

2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα φωνῇ με-
γάλῃ· Τίς ἔστιν ἄξιός ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λύσαι
τὰς σφραγίδας αὐτοῦ;

3 Καὶ εἶδεις ἠδυνάτο ἐν τῷ ἔρανω; εἶδὲ ὅτι τῆς γῆς,
εἶδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὐδὲ βλέ-
πειν αὐτό.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλά, ὅτι εἶδεις ἄξιός δέρεθαι
ἀνοῖξαι καὶ ἀναγνῶναι τὸ βιβλίον, ἕτε βλέπειν αὐτό.

5 Καὶ εἰς ἐπιτοῦ παρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ κλαῖε·
ἰδὲ, ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα
Δαβὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λύσαι τὰς ἑπτὰ σφρα-
γίδας αὐτοῦ.

6 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὲ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσά-
ρων ζώων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν παρεσβυτέρων, ἄρτιον ἑσσηκός
ὡς ἑσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ, καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπ-
τά· οἱ εἰσὶ τὰ ἑπτὰ τὰ ἁγία πνεύματα τὰ ἀπεσταλμένα
εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

7 Καὶ ἦλθε, καὶ εἴληφε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ
καθήμενου ὅτι τὸ θρόνον.

8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ

εἶκο·

Εικοσιπένταρες πριεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἴκασος κιθάρας καὶ φιάλας χρυσᾶς, γεμέσας θυμιαμάτων, αἵ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων·

9 Καὶ ἄδουσιν ᾠδῶν καὶ καινῶν, λέγοντες· Ἄξιός ἐστι λαβεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγίδας αὐτῶν, ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἠγόρασας τὸ Θεῶ ἡμᾶς ἐν τῇ Αἵμαματίᾳ, ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους·

10 Καὶ ἐποίησας ἡμᾶς τῷ Θεῶ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς· καὶ βασιλεύσομεν ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν Ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πριεσβυτέρων· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων,

12 Λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· Ἄξιόν ἐστι τὸ ἀρνίον τὸ σφραγισμένον λαβεῖν τὴν δυνάμιν καὶ πλῆθυν, καὶ σοφίαν, καὶ ἰκχύν, καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν, καὶ ἄλογίαν.

13 Καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐστὶν ἐν τῇ ἡρανῶ, καὶ ἐν τῇ γῆ, καὶ ἐποκάτω τῆς γῆς, καὶ ὅπῃ τῆς θαλάσσης ἃ ἐστὶ, καὶ τὰ ἐν αὐτῆς πάντα, ἤκουσα λέγοντας· Τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ ἄλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

14 Καὶ τὰ πένταρα ζῶν ἔλεγον· Ἄμην· καὶ οἱ εἰκοσιπένταρες πριεσβύτεροι ἔπεσαν, καὶ προσκυύνησαν ζῶντες εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5. 6.

Καὶ εἶδον ὅτε ἔνοιξε τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἤκουσα εὖος ἐκ τῶν παύρων ζώων λέγοντος, οὗτος φωνῆς βροντῆς· Ἐρχε καὶ βλέπε.

2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὲ ἵππος λευκός· καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’

ἔπ' αὐτῆς, ἔχουν τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῆς σέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ ἵνα νικῆσῃ.

3 Καὶ ὅτε ἠύοιξε τὴν δευτέραν σφραγίδα, ἤκησα τὴν δευτέραν ζῶν λόγοντος· Ἔρχη καὶ βλέπε.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρὸς· καὶ τῆς καθήμενῆς ἐπ' αὐτῆς ἐδόθη αὐτῆς λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἀπῆλθῃ σφάξασι· καὶ ἐδόθη αὐτῆς μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅτε ἠύοιξε τὴν τρίτην σφραγίδα, ἤκησα τὴν τρίτην ζῶν λόγοντος· Ἔρχη καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῆς, ἔχουν ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆ.

6 Καὶ ἤκησα φωνὴν ἐν μέσῳ τῆς τεταράτης ζῶν λέγοντων· Χοίρικ· σίτη θυμαρίν· καὶ τρεῖς χοίρικαις κοιλίαις θῆς θυμαρίν· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης.

7 Καὶ ὅτε ἠύοιξε τὴν σφραγίδα τὴν πέμπτην, ἤκησα φωνὴν τῆς πέμπτης ζῶν, λέγοντων· Ἔρχη καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρὸς, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτῆ ὄνομα αὐτῆς ὁ Θάνατος· καὶ ὁ ἄδης ἀποκλιθεῖ μετ' αὐτῆ· καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία λιποκτεῖναι ἐπὶ τὴν τέταρτην τῆς γῆς ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅτε ἠύοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ἠχηθῆναι τὴν θυελλοὺς τῆς ψυχῆς τῆς σφραγισμένης ἐπὶ τὸν λόγον τῆς Θαῆ, καὶ ἔξ' αὐτῆ τὴν μαρτυρίαν, ἡὶ εἶχαν.

10 Καὶ ἔκραζον φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἔως πότε ὁ θανάτος ὁ ἄγιος καὶ ὁ ἀληθινὸς ἢ κριτὸς καὶ ἐκδοκῆς τὸ αἷμα ἡμῶν· λιπὸ τῆς κατωκίτητος ἐπὶ τῆς γῆς;

11 Καὶ ἐδόθησαν ἑκάστοις σολαὶ ἄσπαι, καὶ ἔρρεθον αὐτοῖς, ἵνα σὴκπαύσονται ἕτε. χρόνον μικρὸν, ἵτις οὐ

καὶ λη.

πληρώσονται καὶ οἱ σιδήρολοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τῶν, οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι ὡς καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδον ὅτε ἕρριξε τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην,
καὶ ἰδὲ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέγας
ὡς σάκκος τεύχιμος, καὶ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς αἷμα.

13 Καὶ οἱ ἀστέρες τῶν οὐρανῶν ἐπέσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς
συκὴ βάλλει τὰς ὀλιώθους αὐτῆς. ὑπὸ μεγάλης ἀέμου
σεισμῆς.

14 Καὶ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον ἐκλιπόμε-
νον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ κτῆνος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν.

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ
οἱ πλείστοι, καὶ οἱ χιλιάρχοι, καὶ οἱ δυνατοί, καὶ πᾶς δῆ-
λος καὶ πᾶς ἐλεύθερος ἐκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ
εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων.

16 Καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς πέτραις· Πίσου-
τε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθι-
μῆντος ἐπὶ τὸ θρόνον, καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου.

17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.
ὅστις δύναται σταθῆναι;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. 7.

Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον πέντε ἀγγέλους ἰσῶτας
ἐπὶ τὰς πέντε γωνίας τῆς γῆς, κρατῶντας τὰς πέντε
ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πύη αἶμος ἐπὶ τῆς γῆς,
μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ πᾶσι δένδρον.

2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαῖντα ἀπὸ ἀνατο-
λῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα τοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε
τῇ μεγάλῃ τοῖς πέντε ἀγγέλοις, οἷς εἶδεν αὐτοὺς
δικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

3 Λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θά-
λασσαν.

λαῶσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρῃς ἔσφραγίσωμεν τὴς δό-
λως τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐπὶ τῆς μετώπων αὐτῶν·

4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῆς ἔσφραγισμῶν· ρ μ δ'.
χιλιάδες ἔσφραγισμῶν ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ.

5 Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ιβ'. χιλιάδες ἔσφραγισμένοι·
ἐκ φυλῆς Ραββὴν, ιβ'. χιλιάδες ἔσφραγισμῶν· ἐκ φυ-
λῆς Γάδ, ιβ'. χιλιάδες ἔσφραγισμῶν·

6 Ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ιβ'. χιλιάδες ἔσφραγισμένοι·
ἐκ φυλῆς Νεφθαλείμ, ιβ'. χιλιάδες ἔσφραγισμῶν· ἐκ
φυλῆς Μανασσῆ, ιβ'. χιλιάδες ἔσφραγισμένοι·

7 Ἐκ φυλῆς Συμεῶν, ιβ'. χιλιάδες ἔσφραγισμένοι·
ἐκ φυλῆς Λαβὶ, ιβ'. χιλιάδες ἔσφραγισμένοι· ἐκ φυ-
λῆς Ἰσαχάρ, ιβ'. χιλιάδες ἔσφραγισμένοι·

8 Ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, ιβ'. χιλιάδες ἔσφραγισμέ-
νοι· ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ, ιβ'. χιλιάδες ἔσφραγισμένοι·
ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ιβ'. χιλιάδες ἔσφραγισμένοι·

9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδὲ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθ-
μῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδυνάτω, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν
καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑσῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐ-
νώπιον τοῦ ἀγνίου, περιβεβλημένοι στολὰς λευκαῖς· καὶ
φοῦρῆτες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

10 Καὶ κρᾶζοντες φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἦ σω-
τηρία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ καθήμενοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ
τοῦ ἀγνίου.

11 Καὶ πάντες οἱ Ἄγγελοι ἐσήκισαν κύκλῳ τοῦ
θρόνου καὶ τῆς περιβεβυτέρων καὶ τῆς τεσσάρων ζώων, καὶ ἔ-
πεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ προ-
σεκύνησαν τῷ Θεῷ,

12 Λέγοντες· Ἀμήν· ἡ δόξα καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σο-
φία καὶ ἡ δυνάμις καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δυνάμις καὶ ἡ ἰσχὺς
τῷ

τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τὰς αἰῶνας ἰῶν αἰῶνων. ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκείθη εἰς ἕκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι· Οὗτοι οἱ ψευβεβλημένοι τὰς σοφὰς τὰς λόφους, τίνες εἰσὶ, καὶ πόθεν ἦλθον;

14 Καὶ εἶρηκα αὐτῷ· Κύριε, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης· καὶ ἐπλιψαν τὰς σοφὰς αὐτῶν, καὶ ἐλόκασαν σοφὰς αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τοῦ Ἀρνίου.

15 Διὰ τὸτό εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λαβύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ βιβλίῳ αὐτοῦ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, σκλωάσει ἐπ' αὐτῆς.

16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, ἕδὲ διψήσουσιν ἔτι, ἕδὲ μὴ πῆσι ἐπ' αὐτῆς ὁ ἥλιος, ἕδὲ παῦ καῦμα.

17 Ὅτι τὸ Ἀρνίον τὸ ἀνάμιστον τοῦ θρόνου ποιμαίνει αὐτῆς, καὶ ὁδηγήσει αὐτῆς ἐπὶ ζώσας πηγὰς ὕδατων· καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς παῦ δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἡ. 8.

1 Καὶ ὅτε ἔβριξε τὴν σφραγίδα τὴν ἑβδόμην, ἔβριξε σιγή ἐν τῷ βιβλίῳ ὡς ἡμιώριον.

2 Καὶ εἶδον τὴν ἑπτὰ ἀγγέλους, οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστῆκασιν· καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες.

4 Καὶ ἄλλος ἀγγελὸς ἦλθε, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ ταῖς προσόχαις τῶν ἁγίων πάντων, ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.

4 Καὶ ἀέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσόχαις τῶν ἁγίων, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ εἴληψεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν, καὶ ἐγένετο αὐτὸν ἐκ τῆς πυρὸς τῆς θυσιασθείας, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένον αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκείη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκείη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα πνεῖ καὶ ἠνέθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης, αἷμα.

9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχὰς· καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τῆς οὐρανῶ ἀστὴρ μέγας καίομενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς ὑδάτων.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀστέρος λέγεται Ἄψιδος· καὶ γίνεται τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψιδον, καὶ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τῆς ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων· ἵνα σκοτιῶνται τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνηται τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ὡς ἄγγελε πεποιημένους ἐν μεσηρᾷ, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· Οὐαὶ εἰ καὶ εἰ, τοῖς κατεκείσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν ἑπτῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

Κ Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. 9.

1 **Κ**αὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. πιπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης· καὶ ἐσκοτίθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀήρ ἐκ τοῦ καπιῦ τοῦ φρέατος.

3 Καὶ ἐκ τοῦ καπιῦ ἐξῆλθον ἀκείδεις εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία, ὡς ἔχουσιν ἐξουσία οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ ἱρρέθη αὐταῖς, ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, ἢ δὲ παῦ χλωρὸν, ἢ δὲ παῦ δένδρον· εἰ μὴ τὰς ἀνθρώπους μόλις, οἵτινες ἔκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τῆς Θεοῦ ἐπὶ τῷ μετώπῳ αὐτῶν.

5 Καὶ ἐδόθη αὐταῖς, ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς, ἵνα βασιλεύωσιν μύνας πέντε· καὶ ὁ βασιτισμὸς αὐτῶν ὡς βασιτισμὸς σκορπίου, ὅταν πείσῃ ἄνθρωπον.

6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζήψουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ ἔχ ἀρήσονται αὐτὸν· καὶ ἐπιθυμήσουσιν· ἀποθανεῖν, καὶ φθίξεται ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκείδων ὅμοια ἵπποις ἠπιασμαμένους εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν σφόδρα ὅμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ ἔχον τείχας ὡς τείχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὄντες αὐτῶν ὡς λιόντων ἦσαν.

9 Καὶ ἔχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηρᾶς· καὶ ἡ κορυφή τῆς περὶ τῶν αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων, ἵππων πολλῶν βεχέοντων εἰς πόλεμον.

Καὶ

10 Καὶ ἔχουσιν ὄρας ὁμοίας σκορπίοις, καὶ κεῖρα
 αὐτῶν ἐν ταῖς ὄραις αὐτῶν· καὶ ἡ ὄξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι
 πᾶς ἀνθρώπος μίωας ποίησιν.

11 Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν βασιλεία πῶν ἀγγέλων τῆς
 ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῶν Ἑβραϊστὶ Ἀβασδών, καὶ ἐν τῇ
 Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

22 Ἡ δὲ αἰὶ ἡ μία ἀπῆλθεν, ἰδοὺ ἔρχεται ἔτι δύο
 αἰὶ μὲν ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἀγγέλος ἐσάλπισεν, καὶ ἤκουσα φωνῆν
 μίαν ἐκ τῶν παύρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ
 ἁγίου καὶ τοῦ θανάτου,

14 Λέγουσαν τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ, ὃς εἶχε τὴν σάλ-
 πηνγαν· Λύσον τὰς τέσσαρας ἀγγέλους τὰς δεξιμῆς ἐ-
 πί τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου Εὐφράτη.

15 Καὶ ἐλίθισαν οἱ τέσσαρες ἀγγέλοι οἱ ἕτοιμασ-
 μένοι εἰς τὴν ὄραν καὶ ἡμέραν καὶ μίωαν καὶ ὄνειαυτον,
 ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀειθμὸς στρατεύματων τοῦ ἱππικῆ, δύο
 μυριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα πῶν ἀριθμὸν αὐτῶν.

17 Καὶ ὅπως εἶδον τὰς ἱππας ἐν τῇ ὄρασει, καὶ τὰς
 καθημύνας ἐπ' αὐτῶν ἔχοντας θώρακας πυρίνας καὶ ὑπε-
 κινθίνας καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἱππων αἶς κε-
 φαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν σωματῶν αὐτῶν ἐκπορεύεται
 πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.

18 Ὑπὸ τῶν τριῶν τῶν ἀπειταίθουσαν τὸ τρίτον
 τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρός καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τῶν
 θεῶν τοῦ ἐκπορεύουτος ἐκ τῶν σωματῶν αὐτῶν.

19 Αἱ δὲ ὄξουσες αὐτῶν ἐν τῷ σώματι αὐτῶν εἴ-
 σιν· αἱ γὰρ ὄραι αὐτῶν ὁμοίαι ὄρασι, ἔχεται κεφα-
 λαί· καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικῆσαι.

Καὶ

20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐκ ἀπεικταύθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, ἕτε μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυωήσωσι τὰ δαιμόνια, καὶ εἰδῶλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ ἕτε βλέπειν δυνάται, ἕτε ἀκούειν, ἕτε περιπατεῖν.

21 Καὶ ἕτε μετενόησαν ἐκ τῶν φόβων αὐτῶν, ἕτε ἐκ τῶν φαρμακείων αὐτῶν, ἕτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν, ἕτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἰ. 10.

1 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰχυρὸν καταβαίοντα ἐκ τοῦ ἔραου, περιβεβλημένον νεφέλῃ καὶ ἴεις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς σῦλοι πυρός.

2 Καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἀνεγμερόν· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν, πρὸς τὸν δὲ ὄμιον ἐπὶ τὴν γῆν.

3 Καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ ὡσπερ λέων μυκᾶται· ἕτε ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς.

4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φωνὰς ἑαυτῶν, ἔμιλλον ῥέειν· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ ἔραου λέγουσάν μοι· Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ, καὶ μὴ ταῦτα ῥέειν.

5 Καὶ ὁ ἄγγελος, ἐν εἶδον ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἔθηκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν,

6 Καὶ ὤμοσεν ἐκ τοῦ ζῶντος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὅς ἐστις πρὸς τὸν ἔραον καὶ πρὸς τὴν γῆν

καὶ

καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θαλάσσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος ἐκ ἔσται ἔτι.

7. Ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τῆς ἑβδόμης ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ τελεσθῇ τὸ μυστήριον τῆς Θεῆς, ὡς διηγγέλισε τοῖς ἑαυτῶν δέλοις τοῖς Προφήταις.

8. Καὶ ἡ φωνὴ, ἣ ἤκουσα ἐκ τῆς ἑρανῆς, πάλιν λαλοῦσα μετ' ἐμοῦ, καὶ λέγουσα· Ὑπάγε, λάβε τὸ βιβλιαρίδιον τὸ ἀνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου τῆς ἑσῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

9. Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἀγγελοῦν, λέγων αὐτῷ· Δός μοι τὸ βιβλιαρίδιον. Καὶ λέγει μοι· Λάβε καὶ κατέφαγε αὐτό· καὶ πικρανεῖς τὴν κοιλίαν. ἀλλ' ἐν τῷ σωματίσῃ ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.

10. Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλιαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτό· καὶ ἦν ἐν τῷ σωματί μὲ ὡς μέλι γλυκὺ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράθη ἡ κοιλία μου.

11. Καὶ λέγει μοι· Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. ΙΙ.

1. Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ· καὶ ὁ ἀγγελὸς εἰσήκει, λέγων· Ἐγχεῖραι, καὶ μέτρησον τὴν γαῶν τῆς Θεῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τὰς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῇ.

2. Καὶ τὴν αὐτὴν τὴν ἕξαιδον τῆς γαῶς ἐββαλε ἔξω, καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσης, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι. καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσασι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

3. Καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου, καὶ προφητεῖσασιν

σασιν

ομοσιν ἡμέρας χιλίας ἑξήκοντα, περιβεβλη-
 μένοι σάκκῃς.

4 Οὕτως εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ δύο λυχνίαι αἱ ἐν
 πῶπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς ἐσῶσαι.

5 Καὶ ἔτις αὐτὸς θέλη ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύε-
 ται ἐκ τοῦ σώματος αὐτῶν, καὶ κατεδίει τὰς ἐχθρὰς αὐ-
 τῶν· καὶ ἔτις αὐτὸς θέλη ἀδικῆσαι, ἔτι δεῖ αὐτὸν ἀ-
 ποκταθῆναι.

6 Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν κλεῖσαι τὸν ἔρμηδόν, ἵνα
 μὴ βρέχη ὑπερὸς ἐν ἡμέραις αὐτῶν τῆς προφητείας· καὶ
 ἐξουσίαν ἔχουσιν ὅτι τῶν ὕδατων, σρέφειν αὐτὰ εἰς αἶ-
 μα, καὶ πατάξαι τὴν γῆν πάση πληγῇ, ὅσακις ἐὰν
 θελήσῃ.

7 Καὶ ὅταν πελέσῃ τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θη-
 ρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει πόλεμον μετ'
 αὐτῶν, καὶ νικήσει αὐτὸς, καὶ ἀποκτερεῖ αὐτὸς.

8 Καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας πόλεως
 τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ
 Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐσαυραΐθη.

9 Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν
 καὶ ἐθνῶν τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ,
 καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν ἔκ ἀθήσῃ τεθῆναι εἰς μνήματα.

10 Καὶ οἱ κατοικῆντες ἐπὶ τῆς γῆς χαρῶσιν ἐπ' αὐ-
 τοῖς, καὶ ἀφραθήσονται· καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις,
 ἵτι ἔτσι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τὰς κατοικοῦντας
 ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ, πνεῦμα
 ζῶης ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς· καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰς
 πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἐπίσσω ἐπὶ τὰς θιωρῶν-
 τας αὐτοὺς.

Καὶ

12 Καὶ ἤκισαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τῶ ἔρανος, λέγεσαν αὐτοῖς· Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ ανέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ ἐθεώρησαν αὐτὸς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.

13 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσε, καὶ ἀπεκταύθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτὰ· καὶ οἱ λοιποὶ ἐμφοβοὶ ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν πρὸς Θεῷ τῶ ἔρανος.

14 Ἡ καὶ ἡ δολιχὴ ἀπῆλθεν, ἰδὲ ἡ καὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ.

15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλας ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγεσαι· Ἐγένοντο αἱ βασιλεῖαι τῶ κόσμου, τῶ Κυρίου ἡμῶν, καὶ τῶ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τὸς αἰῶνας τῷ αἰῶνος.

16 Καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον τῶ Θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τὰς θρόνους αὐτῶν, ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν πρὸς Θεῷ,

17 Λέγοντες· Εὐχαριστοῦμεν σοί, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ πατοκράτωρ, ὁ Ὡν, καὶ ὁ Ἦν, καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὅτι εἴληψας τὴν θυάμιν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσας.

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου· καὶ ὁ καιρὸς τῶ νεκρῶν, κελθῆναι, καὶ δῶναι τὸν μισθὸν τοῖς δέλοις σου τοῖς Προφήταις, καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς μεγάλοις· καὶ λαφθεῖραι τὰς λαφθεύοντας τὴν γῆν.

19 Καὶ ὡσίγη ὁ ναὸς τῶ Θεοῦ ἐν τῷ ἔρανος, καὶ ὤφθη ἡ Κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ β'. 12.

1 **Κ**αὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ ἔραυῳ· γυνὴ πε-
 ριβεβλημένη τὴν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν
 αὐτῆς, καὶ ὅτι τῆς κεφαλῆς αὐτῆς σέφανος ἀστέρων δάδεκα.

2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, κράζει ὠδίνουσα, καὶ βα-
 ρανίζομένη τεκεῖν.

3 Καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ ἔραυῳ, καὶ ἰδὲ δρά-
 κων μέγας πυρρὸς, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέ-
 κα· καὶ ὅτι τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἔχρημάτα ἑπτὰ.

4 Καὶ ἡ ἔρα αὐτῆς σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ
 ἔραυῳ, καὶ ἔβαλεν αὐτῆς εἰς τὴν γυνῆ· καὶ ὁ δράκων ἔ-
 στικεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὄ-
 ραι πικρὰ, τὸ πικρὸν αὐτῆς καταφάγῃ.

5 Καὶ ἔπεκεν ἵδον ἄρρεια, ὅς μίλλει ποιμαίνειν πάν-
 τα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἠρπάδη τὸ πικρὸν αὐ-
 τῆς πρὸς πῖ· Θ. ἐν καὶ πῖ θρένει αὐτῆ.

6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τό-
 ρον ἡποισμασμένην ἀπὸ τοῦ Θ. ἵνα ἐκεῖ θρέψωσιν αὐ-
 τὴν ἡμέρας χιλίας ἑξήκοστας ἑξήκοστα.

7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ ἔραυῳ· ὁ Μιχαὴλ καὶ
 οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τὸν δράκοντα, καὶ ὁ
 δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῆ.

8 Καὶ ἔκτεχευσε, ἔπε πίπος εἰρήθη αὐτῆ ὅτι ἐν
 τῷ ἔραυῳ.

9 Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος,
 καλεῖται ὁ ὄφις ὁ πλανῶν τὴν οἰ-
 κμένην, ὅλκω ἐβλήθη εἰς τὴν γυνῆ· καὶ οἱ ἄγγελοι αὐ-
 τῆ μετ' αὐτῆ ἐβλήθησαν.

10 Καὶ ἔκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν τῷ ἔ-
 ρα·

ρανῶ· Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δυνάμις καὶ ἡ βασιλεία τῶ Θεῶ ἡμῶν, καὶ ἡ ἔξουσία τῶ Χριστῶ αὐτῶ· ὅτι κατεβλήθη ὁ κατηγορὸς τῶ ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τῶ Θεῶ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τῶ Ἀρνίῳ, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν· καὶ ἐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄλλοι θανάτου.

12 Διὰ τῶτο ἀφραίνεθε οἱ ἔρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκλωῶντες· Οὐαὶ τοῖς κατοικῶσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ ἄγγελος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα, ἣτις ἔτεκε τὸν ἄρρῶνα.

14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τῶ ἀετῶ τῶ μεγάλα, ἵνα πέπτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου βρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιρῶς, καὶ ἡμισυ καιρῶ, ἀπὸ προσώπου τῶ ὄφρα.

15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφρις ἐπίσω τῆς γυναικὸς ἐκ τῶ σώματος αὐτῆ ὕδωρ ὡς ποταμὸν· ἵνα ταύτῃ ποταμοφόρητον ποιήσῃ.

16 Καὶ ἐβοήθησαν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ, καὶ ὕψιζεν ἡ γῆ τὸ σῶμα αὐτῆς, καὶ κατέπεε τὸν ποταμὸν, ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τῶ σώματος αὐτῆ.

17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶ λοιπῶν τῶ σπέρματος αὐτῆς, τῶ τρηγύτων τὰς ἐντολάς τῶ Θεοῦ, καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τῶ Ἰησοῦ Χριστῶ.

Καὶ ἐσάθῃ ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιγ'. 13.

1 **Κ**αὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀβάβαινον, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα ἄσθηματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα βλασφημίας.

2 Καὶ τὸ θηρίον, ὃ εἶδον, ἡὺς ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκτου, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡς σῶμα λέοντος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δυνάμιν αὐτῷ, καὶ πῦν θρόνον αὐτῷ, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

3 Καὶ εἶδον μίαν τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένον εἰς θάνατον· καὶ ἡ πληγὴ τῆ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη, καὶ ἐθαύμασαν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τῷ θηρίῳ.

4 Καὶ προσκυύησαν πῦν δράκοντα, ὃς ἔδωκεν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσκυύησαν τὸ θηρίον, λέγοντες· Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; τίς δυνάταται πολεμεῖσαι μετ' αὐτοῦ;

5 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ σῶμα λαλῆν μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία πόλεμον ποιῆσαι μετὰ πᾶσαν παράκοντα δύο.

6 Καὶ ἡτοίμησεν τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίας πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐν τῷ ἔρειπῳ σκηνῆντας.

7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ νικῆσαι αὐτούς· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

8 Καὶ προσκυύησιν αὐτῷ πάντες οἱ κατοικῆντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τῆς Ἀρνίου ἐσφαγμένου ὑπὸ καταβολῆς Κόσμου.

9 Εἴτις ἔχει ὄρα, ἀκουσάτω.

10 Εἴτις αἰχμαλωσίας σιωπῆσαι, εἰς αἰχμαλωσίας

Ἡ ἡ

ὑπά-

ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι· ὧδέ ἐσιν ἡ ὑπομοχθὴ καὶ ἡ πίσις τῷ ἁγίῳ.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια Ἀργίῳ· καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.

12 Καὶ τῷ ἐξουσίᾳ τῶ φῶτι θηρίῳ πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ποιεῖ τῷ γῆν καὶ τὰς κατοικῆντας ἐν αὐτῇ, ἵνα προσκυνησῶσι τὸ θηρίον τὸ φῶτι, ἢ ἐθεραπόθῃ ἢ πληγῇ τῶ θανάτῳ.

13 Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ ἔραυθ εἰς τῷ γῆν, ἐνώπιον τῷ ἀνθρώπων.

14 Καὶ πλανᾷ τὰς κατοικῆντας ὅπῃ τῆς γῆς, δεῖ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων πῆς κατοικῆσιν ὅπῃ τῆς γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ, λέγων τῆς κατοικῆσιν ὅπῃ τῆς γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τῷ πληγῶ τῆς μαχαίρας, καὶ ἐζησε.

15 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκέτι τῶ θηρίῳ, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἢ εἰκὼν τῶ θηρίῳ, καὶ ποιήσῃ, ὅσοι αὐτῷ μὴ προσκυνησῶσι τῷ εἰκέτι τῶ θηρίου, ἵνα ἀποκτανθῶσι.

16 Καὶ ποιεῖ πάντα, τὰς μικρὰς καὶ τὰς μεγάλας, καὶ τὰς πλασίους καὶ τὰς πτωχὰς, καὶ τὰς ἐλαθέριους καὶ τὰς δέλους, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν ἢ ἐπὶ τῶ μετώπων αὐτῶν.

17 Καὶ ἵνα μή τις δυνήται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τῶ θηρίῳ, ἢ τὸν ἀειθμὸν τῶ ονόματος αὐτοῦ.

18 Ὡς ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων πῆν γέν, ψφισάτω

ἢ ἀειθρὸν τῷ θρῆν· ἀριθμὸς δὲ ἀνθρώπων ἐστὶ καὶ
ὁ ἀειθρὸς αὐτῷ χξς'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14.

1 **Κ**αὶ εἶδον, καὶ ἶδον Ἀγγέλιον ἑσθλὸν ἐπὶ τὸ ὄρος
Σιών, καὶ μετ' αὐτῷ ἑκατὸν πεσαρακοντατέσσαρες χιλιά-
δες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῷ γεγραμμένου ἐ-
πὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ ἔρανος ὡς φωνὴν ὑδάτων
πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ φωνὴν ἤκου-
σα κιθαρῶδων κιθαρῶδων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν.

3 Καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν ἁγίαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου,
καὶ ἐνώπιον τῶν πασῶν ζώων, καὶ τῶν φρεσβυτέρων· καὶ
ὕδεις ἠδυνάτο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν πεσ-
αρακοντατέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

4 Οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολυβήθησαν·
παρθένοι γάρ εἰσι. οὗτοί εἰσι οἱ ἀκολουθῆντες τῷ Ἀγγέ-
λῳ ἐπὶ αὐτῇ ὑπάγῃ. οὗτοι ἠγοράθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώ-
πων, ἀπαρχὴ τῶν Θεῶν καὶ τῶν Ἀγγέλων.

5 Καὶ ἐν τῷ σώματι αὐτῶν οὐχ εἶδον δόλος· ἁ-
μαρτοί γάρ εἰσι ἐνώπιον τοῦ θρόνου τῆς Θεῆς.

6 Καὶ εἶδον ἄλλοι ἀγγέλιον πετώμενον ἐν μεσση-
ματι, ἔχοντα διαγγέλιον αἰώνιον, διαγγεῖλαι τὴν
κατοικῆσάν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶσι ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ
ἑλῶσαν καὶ λαόν.

7 Λέγοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Φοβήθητε τὸν Θεόν,
καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κείσεως αὐ-
τοῦ· καὶ προσκυμήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν ἔρανον καὶ τὴν
θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλος ἀγγέλος ἠκολούθησε, λέγων· Ἐπι-

σεν ἔπεισε Βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ὅτι ἐκ τῆς οὐ-
ρανῆς τῆς θυμῆς τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικε πάντα τὰ ἔθνη.

9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αὐτοῖς, λέγων
ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Εἴτις τὸ θηρίον προσκυνεῖ καὶ τὴν
εἰκόνα αὐτῆς, καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τῆς μετώπῃς
αὐτῆς ἢ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῆς·

10 Καὶ αὐτὸς πίνεται ἐκ τῆς οὐρανῆς τῆς θυμῆς τῆς Θεῆς,
τῆς κεκρασμένης ἀκράτως ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτῆς·
καὶ βασανιθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῆς ἁγίας
Ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τῆς Ἀρχαῖς.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τῆς βασανισμῆς αὐτῶν ἀναβαίνει
εἰς αἰῶνας αἰῶνων· καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ
νυκτὸς οἱ προσκυνῶντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτῆς,
καὶ εἴτις λαμβάνει τὸ χάραγμα τῆς ἐνώπιος αὐτῆς.

12 Ὡς δὲ ὑπομονὴ τῆς ἁγίας ἐστίν· ὡς οἱ πρῶτες
πᾶς ἐπιτολᾶς τῆς Θεῆς, καὶ τὴν πίσιν Ἰησοῦ.

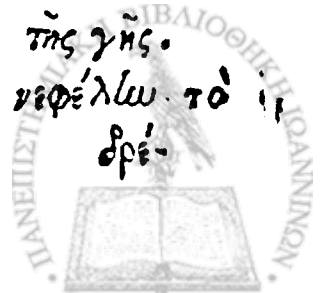
13 Καὶ ἤκουσας φωνῆς ἐκ τῆς ἔρας, λεγούσης μοι,
χαίρον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκον-
τες ἀπάρτι. Ναὶ, λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσων-
ται ἐκ τῆς κόπων αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ
μετ' αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὲ νεφέλη λευκή, καὶ ἐπὶ τῆς
νεφέλῃ καθήμενος ὅμοιος ἰῶ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς αὐτῆς στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς
δρέπανον ὀξύ.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τῆς γαῖας, κρά-
ζων ἐν μεγάλῃ φωνῇ τῷ καθήμενῷ ἐπὶ τῆς νεφέλης·
Πόμψοι τὸ δρέπανόν σου, καὶ θέρισον· ὅτι ἤλθέ σοι ἡ
ῥα τῆς θερίσαι· ὅτι ἐξηραίνθη ὁ θηρισμὸς τῆς γῆς.

16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς νεφέλης τὸ

δρέ-

δρέπανον αὐτῆ ἐπὶ τῷ γῶϊ· καὶ ἐθρεύθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὄξύ.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων ἔξοσιον ἐπὶ τῷ πυρὸς· καὶ ἐφώνησε κραυγῇ μεγάλη τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὄξύ, λέγων· Πέμψου τὸ δρέπανον τῷ ὄξύ, καὶ φύγησον τῆς βότρυος τῆς ἀμπέλου, τῆς γῆς, ὅτι ἤκμασαν αἱ σαφυλαὶ αὐτῆς.

19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτῆ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐφύγησι τὴν ἀμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν λίαν τῆ θυμῆ τῷ Θεῷ τὴν μεγάλην.

20 Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ὄξῃληθε αἷμα ἐκ τῆς ληνῆ ἀχει τῶ χαλινῶν τῶ ἵππων, ἀπὸ σαδίων χιλίων ἑξακοσίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ εἰ. 15.

1 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστὸν, ἄγγέλους ἑπτὰ ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἑξάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐπλήθη ὁ θυμὸς τῷ Θεῷ.

2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίην μεμηγμένην πυρὶ· καὶ τὲς νικῶντας ἐκ τοῦ θύρου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνας αὐτῆ ἦσαν ἐκ τοῦ χαράγματος αὐτῆ, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῆ ὀνόματος αὐτῆ, ἐσῶτας ἐπὶ τῆ θάλασσαν τὴν ὑαλίην, ἔχοντας κισθάραι τῷ Θεῷ.

3 Καὶ ἄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωσίου δούλου τῷ Θεῷ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ Ἀαρῆ, λέγοντες· Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεός, ὁ παντοκράτωρ· δίσσεται καὶ ἠθροῦναι αἱ ὄδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶ ἀγίων.

4 Τίς ἔμὴ φοβηθῆσι, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομα σου; ὅτι μόνος ὁσῖος· ὅν πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσιν ἐπὶ

σκιωθήσασιν ἐνώπιόν σου· ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ μὴ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδὲ ὡοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τῶ μαρτυρεῖ ἐν τῷ ἔραυῳ·

6 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς, ἐκ τῶ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίθον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν, καὶ ὄψεσθαι αὐτοὶ τὰς σήθην ζώνας χρυσαῖς.

7 Καὶ ἐν ἑκ τῶ τεσσάρων ζώων ἔδωκε τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσαῖς, γεμούσας τὸ θυμὸν τῶ Θεοῦ τῶ ζῶντος εἰς τὰς αἰῶνας τῶ αἰῶνων.

8 Καὶ ἐγεμίθη ὁ ναὸς καπνῷ ἐκ τῆς δόξης τῶ Θεοῦ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτῆ· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναόν, ἄχρι τελεθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶ ἑπτὰ Ἀγγέλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 15. 16.

1 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τῶ ναοῦ, λεγέσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· Ἰπάγετε καὶ ἐκχέετε τὰς φιάλας τῶ θυμῶ τῶ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

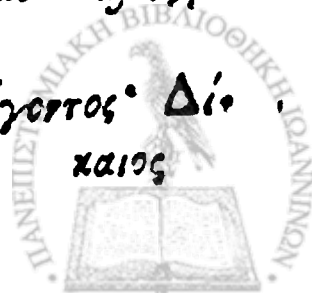
2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτῆ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ ποικρὸν εἰς τὰς ἀνθρώπους τὰς ἔχοντας τὸ χάραγμα τῶ θηρίου, καὶ τὰς τῆ εἰκότι αὐτῆ προσκυῖντας.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτῆ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκρῶ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσῃ.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλιν αὐτῆ εἰς τὰς ποταμὸς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶ ὕδατων· καὶ ἐγένετο αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα τῶ ἀγγέλου τῶ ἰδῶτων λέγοντος· Δί-

καιος

μαιος Κύριε, εἰ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ὄσιος, ὅτι ταῦ-
τα ἔκρινας·

6 Ὅτι αἷμα Ἀγίων καὶ Προφητῶν ἐξέχεας, καὶ
αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας πιεῖν· ἄξιοι γάρ εἰσι.

7 Καὶ ἤκουσα ἄλλο ἐκ τῆς θυσιαστηρίου, λέγοντος·
Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δί-
καιαι αἱ κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτῆ
ἐπὶ τὸν ἕλιον· καὶ ἔδωκε αὐτῷ καυματίσαι τὰς ἀνθρώ-
πους ἐν πυρὶ.

9 Καὶ ἐκαυματίθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα,
καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἔχοντος ἐξουσίαν
ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας· καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ
δόξαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλιν αὐ-
τῆ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηείου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐ-
τῆ ἰσχοπυμνῆ· καὶ ἔμασάντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ
πύθου.

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τὸ ἔρανον ἐκ τῆς πό-
θου αὐτῶν καὶ ἐκ τῆς ἐλκῶν αὐτῶν· καὶ μετενόησαν ἐκ τῆς
ἔργων αὐτῶν.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλιν αὐτῆ
ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράθη
ὑπὸ ὕδωρ αὐτῆ, ἵνα ἐποιμαθῆ ἡ ἐδὸς τῆς βασιλείου τῆς
ὑπὸ ἀνατολῶν ἡλίου.

13 Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ σώματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ
σώματος τοῦ θηείου καὶ ἐκ τοῦ σώματος τοῦ ψευδοπροφήτου
καὶ πνύματα τέρα ἀκάθαρτα ὅμοια βαβυλῶνι.

14 Εἰσὶ τῶ πνύματα δαιμόνων ποιῶντα σημεῖα,
ἵνα ἐκπορεύεται ἐπὶ τὰς βασιλείας τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμέ-
νης.

της ὄλης, συναγαγεῖν αὐτὰς εἰς πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τῆς Θεῶ τῶ παντοκράτορος.

15 Ἰδὲ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης. Μακάριος ὁ γρηγορῶν, καὶ πρῶν τὰ ἱμάτια αὐτῆ, ἵνα μὴ γυμνὸς πατή, καὶ βλέπωσι τὴν ἀχιμοσιώην αὐτῆ.

16 Καὶ συνεγαγὼν αὐτὰς εἰς τὸν τόπον τὸν καλὸν μύρον Ἑβραϊστὶ Ἀρμαγεδδῶν.

17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐξέχευε τὴν φιάλην αὐτῆ εἰς τὸν αἶρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τῶ τῶν τῶ ἔραυ, ἀπὸ τῶ θρόνου, λέγουσα· Γέγοτε.

18 Καὶ ἐγένετο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαί· καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος ἔκ ἐγένετο ἀφ' ἑοί αἰθρων ποὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς, πηλικῶτος σεισμὸς ἔτω μέγας.

19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῆς ἐσθραν ἔπεσον· καὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνάπιον τῆς Θεῶ, δοῦναι αὐτῆ τὸ ποτίειον τῶ οἷου τῆς θυμῆ τῆς ὀργῆς αὐτῆ.

20 Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη ἔκ ἐβρέθησαν.

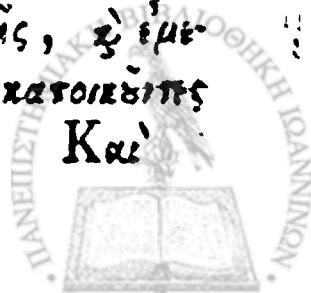
21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς παλαυτιαία καταβαίνει ἐκ τῶ ἔραυ ἐπὶ τὰς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἀνθρώποι πρὸς Θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης· ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'. 17.

1 Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχοντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμῶ, λέγων μοι· Δεῦρο, δείξω σοι τὸ κεῖμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης, τῆς καθυμνήσης ἐπὶ τῶ ὕδατι τῶ πολλῶν.

2 Μεθ' ἧς ἐπόρευσα οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμείθυθησαν ἐκ τῶ οἷου τῆς πορνείας αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.

Καὶ

3 Καὶ ἀπλώεγκέ με εἰς ἔρημον ἐν πρόματι· καὶ εἶδον γυναῖκα καθήμενη ἐπὶ θηρίου κόκκινον, γέμον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα.

4 Καὶ ἡ γυνὴ, ἡ πεβελιμμένη πορφύρα καὶ κόκκινω, καὶ κεχρυσωμένη χρυσῷ καὶ λίθω τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα χρυσὸν ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων καὶ ἀκαθάρτητος πορνείας αὐτῆς.

5 Καὶ ἐπὶ τὸ μύτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον· Μυσήριον· Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν, καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἀγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ καὶ ἰθαύμασα, ἰδὼν αὐτὴν, θαῦμα μέγα.

7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος· Διὰ τί ἰθαύμασας; ἐγώ σοι ἐρῶ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς, καὶ τὸ θηρίον τὸ βασάζοντος αὐτὴν, τὸ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ πὰ δέκα κέρατα.

8 Θηρίον ὃ εἶδες, ἢ οὐ, καὶ ἢ οὐκ ἔστι· καὶ μέλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει· καὶ θαυμάσσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, (ὡς ἡ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς τοῦ κόσμου) βλέποντες τὸ θηρίον ὅ,τι ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ περὶ ἔστιν.

9 Ὡς δὲ ὁ ρῆς ὃ ἔχω σοφίαν· Αἱ ἑπτὰ κεφαλὰί, ἅρα εἰσὶν ἑπτὰ, ὅπερ ἡ γυνὴ κάθεται ἐπ' αὐτῶν.

10 Καὶ βασιλεῖς ἑπτὰ εἰσὶν· οἱ πρῶτε ἔπισαν, καὶ ἰεῖς ἔστιν, ὁ ἄλλος ἔπα ἦλθε· καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον ἐπιτελεῖ δεῖ μῆραι.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν, καὶ ἢ οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὄντος

δοός

δοῦσιν, καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ εἰσι, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσιν, οἵτινες βασιλείαν ἔπω ἔλαβον, ἀλλ' ἔξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μὲν τῷ θηρίῳ.

13 Οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσι, καὶ τὴν δυνάμιν καὶ τὴν ἔξουσίαν ἑαυτῶν πρὸ θηρίου θαδικάσουσιν.

14 Οὗτοι μὲν τῷ Ἄρνιῳ πολεμήσουσι, καὶ τὸ ἄρνιον νικήσει αὐτοὺς, ὅτι Κύριος κυρίων ἐστὶ, καὶ βασιλεὺς βασιλείων· καὶ οἱ μετ' αὐτῶν, κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει μοι, τὰ ὕδατα ἃ εἶδες, ἢ ἡ πόρνη κάθεται, λαοὶ καὶ ἄχλοι εἰσὶ, καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα, ἃ εἶδες ὅτι τὸ θηρίον, ἐποίησεν τὴν πόρνην, καὶ ἠρημαθῆναι ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ γυμνῶν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν κατακάυσουσιν ἐν πυρὶ.

17 Ὁ δὲ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτῶν, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην, καὶ δεῖναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν πρὸ θηρίου, ἄχρι τελευτῆς τῶν ρήματων τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυνὴ, ἣν εἶδες, ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἣ ἔχουσα βασιλείαν ὅτι τῶν βασιλείων τῆς γῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δ'. 18.

1 **Κ**Αὶ μὲν ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ἔρανος, ἔχοντα ἔξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη, ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ.

2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχύϊ, φωνῇ μεγάλῃ λέγων· Ἐπέσεν ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐθνη κατακλιπείον δαιμόνων, καὶ φυλακὴν παιτῶν πνεύματος ἑκάδαρ-

τε, καὶ φυλακὴ πωπὸς ἐρέει ἀκαθάρτα, καὶ μεμισνημένα.

3 Ὅτι ἐκ τῶ οἴνου τῆ θυμῆ τῆς πορνείας αὐτῆς πείπωκε πάντα τὰ ἔθνη· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δωάμεως τῆς τριῶν ἐκείνης ἐπλήτισαν.

4 Καὶ ἤκουσαν ἅπαντες τῶν ἐβραῶν, λέγεσαν· Ἐξέλθετε ἀξ αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συκοινωνήσωτε ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς, κήρα μὴ λάβητε ἐκ τῆς πληγῆς αὐτῆς.

5 Ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἄχρι τῶ ἐβραῶν, καὶ ἐμπαύσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.

6 Αἰκιδόρε αὐτῆς, ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν ὑμῖν, καὶ διπλασάτω αὐτῆ ἡ δούλα καὶ τὰ ἔργα αὐτῆς διπλῆν.

7 Ὅσα ἐδόξασιν ἑαυτὴ καὶ ἐσφωίασε, τοσῶτον δότω αὐτῆ βαυυπρῶν καὶ πείθος· ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει· Καθὶ καὶ βασιλίσσα, καὶ χήρα ἐκ εἰμὶ, καὶ πένθος ἐ μὴ ἴδω.

8 Διὰ τῶτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός· καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται, ὅτι ἰχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνων αὐτῆ.

9 Καὶ κλαύσονται αὐτῆ καὶ κόψονται ἐπ' αὐτῆ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ σφωιάσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς.

10 Ἀπὸ μακρόθεν ἐσκότες, διὰ τὸν φόβον τῶ βαυυσιμῆ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαὶ, καὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη αὐτῆ, Βαβυλῶν, ἡ πόλις ἡ ἰχυρὰ, ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἔλθω ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσιν καὶ προθυσιον ἐπ' αὐτῆ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν ἔδαις ἀγοράζει ἐκίτι.

12 Γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου, καὶ μαρ

μαργαρίτα, καὶ βύσση, καὶ πορφύρας, καὶ σιρική, καὶ κοκκίνε, καὶ παῦ ξύλον θυϊνον, καὶ παῦ σκεῦος ἐλεφαντινον, καὶ παῦ σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου, καὶ χαλκή, καὶ σιδήρε, καὶ μαμάρε.

13 Καὶ κινάμων, καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν, καὶ σίτον, καὶ κτύωη, καὶ κρόβατα, καὶ ἵππων, καὶ φεῶν, καὶ σωμάτων, καὶ ψυχῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ ἡ ὀπώρα τῆς ὀπιθυμίας τῆς ψυχῆς σε ἀπῆλθεν ἀπὸ σε, καὶ πάντα τὰ λιωθέντα καὶ λαμπαρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σε, καὶ ἐκέτι ἐμὴ ὀρθήσε αὐτά.

15 Οἱ ἔμποροι τῶν οὗτων οἱ πλεθίσαντες ἀπὸ αὐτῆς ἀπὸ μακρόθεν γήσονται, διὰ τὸν φόβον τῆς βασάνου αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθεῖντες.

16 Καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, εἰ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφύρεσιν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη ἐν χρυσῷ καὶ λίθω τιμίῳ καὶ μαργαρίταις· ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ πῶτος πλῆθος.

17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ πᾶς ἐπὶ τῷ πλόῳν ὁ ὀμιλος, καὶ ναῦται, καὶ ὅσοι ἐν τῇ θαλάσῳ ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

18 Καὶ ἔκραζον, ὁρῶντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς λέγοντες· Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;

19 Καὶ ἔβαλον χουῖ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθεῖντες, λέγοντες· Οὐαὶ, εἰ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἣ ἐπλήθησαν πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῳ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη.

20 Εὐφραίνε ἐπ' αὐτῷ ἔρανέ, καὶ οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ οἱ Προφῆται, ὅτι ἔκεινεν ὁ Θεὸς τὸ κεῖμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

21 Καὶ ἦρκεν εἰς Ἀγγελος ἰχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων· Οὕτως ὀρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ ἔμὴ ἀρείθῃ ἔτι·

22 Καὶ φωνὴ κιθαρῶδων καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν, καὶ σαλπιστῶν, ἔμὴ ἀκωδῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης ἔμὴ ἀρείθῃ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ μύλων ἔμὴ ἀκωδῇ ἐν σοὶ ἔτι·

23 Καὶ φῶς λύχνων ἔμὴ φαῖν ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ τυμφῶν καὶ ῥύμφων ἔμὴ ἀκωδῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροὶ σὺν ἡσασ οἱ μεγιστάνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σὺν ἐπλαθήθησαν πάντα τὰ ἔθνη·

24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα Προφητῶν καὶ Ἀγίων ἀρέθῃ, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 19.

ΚΑὶ μετὰ ταῦτα ἤκουσας ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ μεγάλην ἐν τῷ ἔρασι, λέγοντος· Ἀλληλία· ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·

2 Ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις αὐτῶ· ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἣτις ἔφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτῆς ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

3 Καὶ δέτερον εἶρηκας· Ἀλληλία. Καὶ ὁ καπρὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων·

4 Καὶ ἔπισσον οἱ Πρεσβύτεροι εἰ ἑκοσι καὶ πέντε, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσκυῖνισαν τῷ Θεῷ τῷ καθήμενῷ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, λέγοντες· Ἀμιὴν· Ἀλληλία·

5 Καὶ φωνὴ ἐκ τῶν θρόνων ἐξῆλθε, λέγουσα· Αἰνεῖτε·

τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δῶλοι αὐτῆ, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν, καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκαστα ὡς φωνῶν ἕχλη πολλῆ, καὶ ὡς φωνῶν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνῶν βροντῆς ἰσχυρῶν, λεγόντων· Ἀλληλία· ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

7 Χαίρωμεν, καὶ ἀγαλλιάμεθα, καὶ δῶμεν τιμὴν δόξαν αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τῆς Ἀρνίς, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆ ἠτοίμασεν ἑαυτῇ.

8 Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάλῃται βύσσινον καὶ θάρον καὶ λαμπρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον, τὰ δικαιώματά ἐστι τῆς Ἀγίας.

9 Καὶ λέγει μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τῆς γάμης τῆς Ἀρνίς κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι· Οὐτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ εἰσι τῆς Θεῆς.

10 Καὶ ἔπεσον ἑμπαροῦσεν τῆς πόδων αὐτῆ προσκυνῆσαι αὐτῷ, καὶ λέγει μοι· Ὁρα μή· σιώδελός σε εἰμι καὶ τῆς ἀδελφῶν σε τῆς ἔχόντων τὴν μαρτυρίαν τῆς Ἰησοῦ τῆς Θεῷ προσκυνῆσον· ἡ γὰρ μαρτυρία τῆς Ἰησοῦ ἐστὶ τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ εἶδον τὸν ἔρανον ἀεωγυμῶν, καὶ ἰδὲ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν καλέμενος πιστός καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσυνῇ κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῆ ὡς φλόξ πυρός, καὶ ὅπτι τὴν κεφαλῇ αὐτῆ διαδήματα πολλά· ἔχων ὄνομα γεγραμμένον, ὃ εἶδεις οἶδω εἰ μὴ αὐτός.

13 Καὶ ὡς βεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ ἔρανον ἠκολούθησαν αὐτῷ

αὐτῶ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν
καὶ καθαρὸν.

15 Καὶ ἐκ τῆς σώματος αὐτῶ ἐκπορεύεται ῥομφαία
ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποι-
μαίνει αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν
λευκὴν τῆς οἴνου τῆς θυμῆ καὶ τῆς ἐργῆς τῆς Θεοῦ τῆς παν-
τοκράτορος.

16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὴν μηρὸν αὐτῶ
τὸ ὄνομα γιγαμμῶν· Βασιλεὺς βασιλείων καὶ Κύριος
κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ὅσα Ἄγγελον ἑστῶτα ἐν τῇ ἡλίῳ· καὶ
ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετω-
κῆσιν ἐν μισηρανήματι· Δεῦτε καὶ συναγῆθε εἰς τὸ δεῖπ-
ν τῆς μεγάλης Θεοῦ.

18 Ἴνα φάγητε σάρκας βασιλείων, καὶ σάρκας χι-
μάρχων, καὶ σάρκας ἰχυρῶν, καὶ σάρκας ἵππων, καὶ
τῶ καθημένων ἐπ' αὐτῶ, καὶ σάρκας πάντων ἐλθού-
ων καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.

19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τὴς βασιλεῖς τῆς γῆς,
καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι πόλεμον·
καὶ τῶ καθημένῳ ἐπὶ τῷ ἵππῳ καὶ μὲν τῶ στρατεύματος αὐτῶ.

20 Καὶ ἐπάθη τὸ θηρίον, καὶ μὲν τῆς οὐρανῶν
ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτῶ, ὥς οἷς
λαλήσει τὸς λαβόντας τὸ χάραγμα τῆς θηρίου, καὶ τὸς
ὀσκιωῆτας τῆς εἰκόνι αὐτῶ· ζῆντες ἐβλήθησαν οἱ
εἰς τὴν λίμην τῆς πυρὸς τῆς καιομένης ἐν τῇ θείῳ.

21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπικτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τῆς
θηρίου ἐπὶ τῷ ἵππῳ, τῇ ἐκπορεύομένῃ ἐκ τῆς σώματος
αὐτῶ· καὶ πάντα τὰ ὄντα ἐχορτάθησαν ἐκ τῆς σαρκῶν
αὐτῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κ'. 20.

1 **Κ**ΑΙ εἶδον Ἀγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐκράτησε τὴν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅς ἐστι διάβολος καὶ σατανᾶς· καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη.

3 Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀβύσσον, καὶ ἐκλείσεν αὐτὸν, καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἔτι, ἄχρι τελεθῆ τὰ χίλια ἔτη· καὶ μὴ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.

4 Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες ἔπροσεκυῖησαν τῷ θυρίῳ, ἕτε τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· καὶ ἐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν μὴ τὰ Χεῖς τὰ χίλια ἔτη.

5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν ἐκ ἀνέζησαν ἕως τελεθῆ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

6 Μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τὸν ὅ θάνατος ὁ δεύτερος ἐκ ἔχει ὄξυσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χεῖς, καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν τελεθῆ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ.

8 Καὶ ἐξελθῆσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τοῦ Ἀγίου, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς·

10 Καὶ ὁ ἄββολος ὁ πλατῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός καὶ θείων, ὅπως τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ βασανιθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τὰς αἰῶνας τοῦ αἰῶνος.

11 Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ, ὃς ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός· καὶ πόπος ἔχον ἀρέθη αὐτοῖς.

12 Καὶ εἶδον τὴς νεκρῶν, μικρῶν καὶ μεγάλων, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ βιβλία λυγίσθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο λυγίσθη, ὅ ἐστι τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τοῦ γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν.

13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τὴς ἐν αὐτῇ νεκρῶν, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τὴς ἐν αὐτοῖς νεκρῶν· καὶ ἔαρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· ἕτερος ἐστὶν ὁ δεύτερος θάνατος·

15 Καὶ εἴ τις ἔχον ἀρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κα'. 21

Καὶ εἶδον οὐρανὸν καιρὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανός καὶ ἡ πρώτη γῆ παρελήθη, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι.

2 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἰερουσαλὴμ καινὴν, καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρα-

υἱ, ἡτοιμασθήτω ὡς τύμβω κκεοσμήθητω τῆ ἀνδρεί
αυτῆς.

3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τῆ θραυῶ, λεγούσης·
Γδὲ ἡ σκηνὴ τῆ Θεῶ μῆ τῆ ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσεται
μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτῆ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ
Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν.

4 Καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ὑπὸ τῆ ὀφ-
θαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος ἔκ ἔσται ἔτι· ἔτε πεί-
θος, ἔτε κραυγὴ, ἔτε πόνος ἔκ ἔσται ἔτι, ὅτι τὰ πρῶ-
τα ἀπῆλθον.

5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆ θρόνῳ· Γδὲ, πᾶν-
τα ποιῶ. Καὶ λέγει μοι· Γράφον· ὅτι ἔτοι οἱ λόγοι
ἀληθινοὶ καὶ πιστοὶ εἰσι.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Γέγονε· ἐγὼ εἶμι τὸ Α καὶ τὸ Ω,
ἡ Ἀρχὴ καὶ τὸ Τέλος· ἐγὼ τῶ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πη-
γῆς τῆ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν.

7 Οὐ νικῶν κληρονομήσει πάντα, καὶ ἔσομαι αὐτῆ
Θεὸς, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ Υἱός.

8 Δειλοῖς δὲ καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦ-
σι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακεῦσι καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι
τοῖς ψυδῆσι, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ
πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἐστὶ δεύτερος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθε πρὸς με εἰς τῆ ἑπτὰ ἀγγέλων τῆ ἰ-
χόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμύσας τῆ ἑπτὰ πληγῶν
τῆ ἑχάτων, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμῶ, λέγων· Δεῦρο, δει-
ξω σοι τὴν τύμβω τῆ Ἀρνίῳ τὴν γυναῖκα.

10 Καὶ ἀπώεγκέ με ἐν πνεύματι ἐπ' ὄρος μέγα καὶ
ὕψλλον, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἀ-
γίαν Ἱερουσαλήμ, καταβαίνουσαν ἐκ τῆ θραυῶ ὑπὸ τῆ Θεῶ.

11 Ἐχέσω τὴν δόξαν τῆ Θεῶ καὶ ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὁ

μοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσσιδι κρυσαλλίζοντι·

12 Ἐχουσαίτε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσαν πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν Ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἑπταγυραμμῆα, ἃ ἔστι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

13 Ἀπ' ἀνατολῆς, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ βορρᾶ, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ νότου, πυλῶνες τρεῖς, ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶνες τρεῖς.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα Ἀποστόλων τοῦ Ἀρνίου.

15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμῶ, εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τὰς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κείται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς τοσοῦτόν ἐστιν ὅσοι καὶ τὸ πλάτος, καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν μετὰ κάλαμῳ ἐπί σαδύς δώδεκα χιλιάδων· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἰσά ἐστι.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν πεντακονταπενσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὅ ἐστιν ἀγγέλου.

18 Καὶ ἡ πόλις ἑξοδόμοσις τῆς πόλεως αὐτῆς, ἰσασίς· καὶ ἡ πόλις χρυσοῖον καθαρὸν, ὁμοία ὑάλῳ καθαρῷ.

19 Καὶ οἱ θεμέλιοι τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος, ἰάσσις· ὁ δεύτερος, σάπφειρος· ὁ τρίτος, χαλκηδών· ὁ τέταρτος, σμάραγδος·

20 Ὁ πέμπτος, σαρδόνιξ· ὁ ἕκτος, σάρδιος· ὁ ἕβδομος, χρυσόλιθος, ὁ ὄγδοος, βήρυλλος· ὁ ἐνάτος, τοπάζιον· ὁ δέκατος, χρυσόσπασος· ὁ εἰδέκατος, ὑάκινθος· ὁ δωδέκατος, ἀμέθυσος.

21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες, δώδεκα μαργαεῖται,

ἀνὰ εἰς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἡ ἑξ ἑσὸς μαργαρίτα· καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως, χρυσίον καθαρὸν, ὡς ὕαλος διαφανής.

22 Καὶ ναὸν εὗρον ἐν αὐτῇ· ὁ ᾧ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς ἐστὶ, καὶ τὸ Ἄρνιον.

23 Καὶ ἡ πόλις οὐ χεῖρα ἔχει τῷ ἥλιῳ ἐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνοσιν ἐν αὐτῇ· ἡ δὲ δόξα τῷ Θεῷ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ Ἄρνιον.

24 Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς ὠφελήσονται· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν.

25 Καὶ οἱ πυλώνες αὐτῆς οὐ μὴ κλειθῶσιν ἡμέρας· οὐδέ ᾧ εἶσαι ἐκεῖ.

26 Καὶ οἴσονται τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἔθνων εἰς αὐτήν.

27 Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν παῦ κοινὴν, καὶ ποιῆν βδέλυγμα, καὶ ψεῦδος· εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τῷ Ἄρνι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κβ'. 22.

1 Καὶ ἔδειξέ μοι καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορεύομενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Ἄρνι.

2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ τῶν ποταμῶν, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, ξύλον ζωῆς, ποιῆν καρπὸς δώδεκα, καὶ μῆνα εἷς ἕκαστον ἀποδίδεν τὸν καρπὸν αὐτῶν· καὶ τὰ φύλλα τῶν ξύλων εἰς θεραπείαν τῶν ἔθνων.

3 Καὶ παῦ κατανάθεμα εἶσαι ἔτι· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἄρνι ἐν αὐτῇ ἔσται· καὶ οἱ δέλοι αὐτῶν λατρεύσουσιν αὐτῶν.

Καὶ

ΙΩΑΝΝΟΥ· 501

4 Καὶ ὄφονται τὸ πρόσωπον αὐτῶ, καὶ τὸ ὄνομα αὐ-
τῶ ἐπὶ τῶ μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ οὕτως ἔκ ἔσαι ἐκεῖ, καὶ χεῖραν ἔκ ἔχουσι λύ-
χνε καὶ φωτὸς ἡλίε, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς φωτίζει αὐ-
τούς· καὶ βασιλεύουσιν εἰς τὴν αἰῶνα τῶ αἰῶν.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθε-
ροί· καὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τῶ ἁγίων Προφητῶν ἀπέστειλε
τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δέλοις αὐτῶ, ἃ δεῖ γνέ-
σθαι ἐν τάχει.

7 Ἴδὲ, ἔρχομαι ταχύ· μακάριοι οἱ πρῶν τὴν λέγουσ
τῆς Προφητείας τῆ βιβλίῃς τῆς.

8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ βλέπων ταῦτα καὶ ἀκούων·
καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἑβλεφα, ἔπεισον προσκυῖνσαι ἔμπρο-
θεν τῶ ποδῶν τῶ ἀγγέλου τῶ δεικνύοντός μοι ταῦτα,

9 Καὶ λέγει μοι· Ὁρα μὴ· σιωδέσθαι σε γάρ εἰμι,
καὶ τῶ ἀδελφῶν σου τῶ Προφητῶν, καὶ τῶ πρῶτων τῶν
λόγουσ τῆ βιβλίῃς τῆς· πρὸ Θεῶ προσκυῖνσον.

10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ σφραγίσῃς τὴν λέγουσ τῆς
προφητείας τῆ βιβλίῃς τῆς· ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν.

11 Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ῥυπαρῶν, ῥυπα-
σάτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, δικαιοθήτω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος,
ἁγιαθήτω ἔτι.

12 Καὶ Ἴδὲ, ἔρχομαι ταχύ· καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐ-
μῶ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτῶ ἔσται.

13 Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, Ἀρχὴ καὶ Τέλος, ὁ
Πρῶτος καὶ ὁ Ἐσχάτος.

14 Μακάριοι οἱ ποιῶντες τὰς ἐντολάς αὐτῶ, ἵνα ἔ-
σται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς
φυλάωσιν εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἐξω δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι
καὶ

καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.

16. Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν Ἀγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς Ἐκκλησίαις· ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τῆς Δαβὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὀρθρινός.

17. Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλθέ· καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· Ἐλθέ· καὶ ὁ διψῶν ἐλθέτω, καὶ ὁ θέλων λαμβανέτω τὸ ὕδωρ δωρεάν.

18. Συμμαρτυρεῖμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι τὰς λόγους τῆς προφητείας τῆς βιβλίας τῆς· ἐάν τις ἐπιτιθῆ ἰσχυρῶς ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τῆς.

19. Καὶ ἐάν τις ἀφαιρῇ ἀπὸ τῶν λόγων βίβλου τῆς Προφητείας ταύτης, ἀφαιρήσει ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τῆς.

20. Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναὶ ἔρχομαι ταχύ· Ἄμην· Ναὶ ἔρχε, Κύριε Ἰησοῦ.

21. Ἡ χάρις τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν· Ἄμην.

Τ Ε Λ Ο Σ .

Π Ι Ν Α Ξ .

Περιέχον τὰς ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀδελφοθείας μαρτυρίας
αἰς τὴν Εὐαγγέλιον, καὶ ἐν τῷ Ἀποκάλυψιν.

Α Γ Γ Ε Ν Ε Σ Ι Σ .

4. 8. Ἀπὸ τῆς αἰματὸς Ἀβελ τῷ Διου. Ματθ. 23. 35.
9. 6. Πάντες οἱ λαβόντες μάχαιραν, εὐμαχαίρη ἀπολύνσασθε.
Ματθ. 26. 52. Ἀποκ. 13. 10.
19. 26. Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ. Λυκ. 17. 32.
19. 26. Ὡμοίως ἔως ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ ἡδίων, ὄπιον,
ἠγόραζον. Λυκ. 17. 28.
22. 16. Καθὼς ἐλάλησεν ἀπὸς τὰς Πατέρας ἡμῶν. Λυκ. 1. 55.
49. 10. Ὅν ἔγραψεν Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ. Ἰωάν. 1. 46.

Ε Ξ Ο Δ Ο Σ .

16. 15. Οἱ Πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μαῦνα. Ἰωάν. 6. 49.
16. 15. Ἄρτον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. Ἰωάν. 6. 31.

Λ Ε Τ Ι Τ Ι Κ Ο Ν .

12. 3. Ἐν Σαββάτῳ περιπέμπει ἀνδρῶν. Ἰωάν. 7. 22.
12. 3. Ὅτι ἐπλήθησαν ἡμέραι ὀκτώ. Λυκ. 2. 21.
12. 4. Ὅτι ἐπλήθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ. Λυκ. 2. 21.
12. 9. Καὶ τὸ δύναι θυσιάσαι, καὶ τὸ ἠρημεῖον ἐν νόμῳ. Λυκ. 2. 24.
14. 4. Προσέταξε τὸ δῶρον, ὃ προσέταξε Μωσῆς. Ματθ. 8. 4.
Μάρκ. 1. 44.
16. 17. Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν λαῶν ὃν προσελχόμενον ἔξω. Λυκ. 1. 10.
19. 17. Ἐὰν ἀμαρτία ἢς σὶ ὁ ἀδελφός σου. Ματθ. 18. 15. Λυκ.
17. 3.
20. 10. Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐπέταξε τὰς σοιαῖσας λι-
θοβολᾶσαι. Ἰωάν. 8. 5.

Α Ρ Ι Θ Μ Ο Ι .

8. 16. Παῖ ἄρσεν διαποίγον μήσαν. Λυκ. 2. 23.
11. 7. Ἄρτον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. Ἰωάν. 6. 31.
21. 9. Καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄρειον ἐν τῇ ἱρήμῳ. Ἰωάν. 3. 14.
24. 14. Διδάχων Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκε τὸν Βαλαάκ. Ἀποκ. 2. 14.
28. 9. Σάββατον οἱ Ἰερεῖς ἐν τῷ Ἱερῷ τὸ Σάββατον βεβαλύσιν.
Ματθ. 12. 5.

Δ Ε Τ Τ Ε Ρ Ο Ν Ο Μ Ι Ο Ν .

24. 1. Ὅτι ἀπολύση τὴν γυναῖκα. Ματθ. 5. 31. καὶ 19. 9.
Μάρκ. 10. 4.

Σ Α .

Σ Α Μ Ο Υ Η Λ Α.

21. 6. Οὐκ ἀπέγνωτε σὶ ἔποιεσε Δαβὶδ, ὅστι ἐπάνωσε, Ματθ.
12. 7. Μάρκ. 2. 23. Λουκ. 6. 3.

Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Ω Ν . Α :

10. 1. Βασιλεύσα πόλι. Ματθ. 12. 4. Λουκ. 11. 31.
17. 1. Ἐκλάθη ὁ Οὐρανὸς ἐπὶ τῆν σελήν. Λουκ. 4. 25.

Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Ω Ν . Β :

4. 29. Μοδεύει χεῖρ σὶ τὴν ὄδον ἀπαύουδι. Λουκ. 10. 4.
5. 13. Πολλοὶ λιθοὶ ἤσαν. 4. 27.

Ψ Α Λ Μ Ο Ι .

41. 10. Ο' μὲν Ἰὼδὲ σὶ ἀνδρῶν ὑπῆγε. Ματθ. 26. 24. Μάρκ.
14. 21. Λουκ. 22. 22.

Π Α Ρ Ο Ι Μ Ι Α Ι Ο

25. 6. Μὴ κροτακλιθῆς εἰς τὴν κροτακλισίαν. Λουκ. 15. 8.

Η Σ Λ Ι Α Σ .

8. 14. Γὰρ ἔπει κῆρυξ ἠέ πῶσον, ἔ κῆρυξον. Λουκ. 2. 34.
13. 10. Εὐδοίωσθε τὴν θλίψιν ἧν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἄλιος σκοσι-
δύσεται. Ματθ. 24. 29. Μάρκ. 13. 19.
41. 8. Ἀγγελίασθε Γαρχὴν σὶ παιδοὺς αὐτῶν. Λουκ. 1. 54.
54. 1. Μοκῆσαι κί σῆραι. Λουκ. 23. 29.
58. 7. Ἐπῆρκατε γὰρ, ἔ ἰδοὺ κῆρυξ μοι φησὶν. Ματθ. 25. 35.
63. 2. Περιβλήμενος ἱμάτιον διβρυμένον αἵματι. Ἀποκ. 19. 13.

Ι Ε Ρ Ε Μ Ι Α Σ .

2. 21. Ἀνδρῶποσιν ἡν ἀκολούθησι. Ματθ. 21. 33. Μάρκ.
12. 1. Λουκ. 20. 9.

Ι Ε Ζ Ε Κ Ι Η Λ .

18. 7. Ἐσῆντα, ἔ ἰδοὺ κῆρυξ μοι φησὶν. Ματθ. 25. 35.
39. 2. Καὶ ὅταν σελιθῆ σὶ χίλιε ἔσιν. Ἀποκ. 20. 7.

Δ Α Ν Ι Η Λ .

7. 10. Καὶ χιλιῶδες χιλιῶδον. Ἀποκ. 5. 11.
12. 7. Καὶ ὁ Ἄγγελος ὅν ἔδωκεν ἔσῆσαι ἐπὶ σὶς θαλάσσης. Ἀποκ.
10. 5.

Γ Ω Η Λ .

3. 15. Ο' ἄλιος σκοσιδύσεται. Ματθ. 24. 29. Μάρκ. 13. 14.

Μ Ι Χ Α Ι Α Σ .

4. 7. Βασιλεύσα ἐπὶ σὶν εἶκος Γακὼβ. Λουκ. 1. 33.

Τ Ε Λ Ο Σ .

